

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌષીરાબિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૩૦૫

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ બાળ દારૂગાનાં અનુસ્તા ૩૧૨
આદે

વિષય ૫૮૪૫૯: ૪

મહાન અશા, સ્પીતમાન વસ્યુસ્ત.

બાજ ધરણાનાં અવસ્તા

ક્રિયા સાથે.

જેમાં—

બરશનુમની ક્રિયા, પાંચ તાએની નાની ખુબ, તમામ ફરેસ્તાઓની બાજો, નીરંગદીનની ક્રિયા, હુમાયસ્ત, આતશ બેહરામ, દુખમાં, અને જરથોસ્તી ધર્મની મોતેબર ક્રિયાઓનાં પીકચરો, નકશા વિગેરેનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે.

પ્રગટ કરનાર—

દીનશા એદલજી કરકરયા

તે—

“ઢોંગ સોંગ” ચોપાન્યાના માલેક અને અધીપતી. વાર્તામાળા નંબર વન, દુ અને થ્રી, વીસ લાખનો વારસો, લક્ષ્મી લખજી, ઓરત, સમરકંદનો શાહબદો, જીવપર જોરાવરી, લાઇ કે કસાઇ, ઘડીચપકો, પીકચરો સાથની પાક ખોરદેહ અવસ્તા, મુર્તીની આંખનો હીરો, મુશકીલ આશાન હકદારનો હક વિગેરેનાં પ્રગટ કર્તા.

આ બાજ ધરણાનાં અવસ્તા અને ક્રિયાઓની ચોપડી મહાન સ્પીત-માન જરથુસ્ત સાહેબને હાથે લખાયેલી હતી તેમાં અવસ્તાનાં ભણત્ર સીવાય બીજા સુધારા વધારા સાથે લખીને મીંઠ દીનશા એદલજી કરકરયાએ મુબારક આંટરોડ રણછોડદાસ બીલડીંગમાં આવેલાં પોતાનાં “માણેક પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ” માં છાપી છે અને હયાંથીજ પ્રગટ કરવામાં આવી છે.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ્સઅંશ

આ પુસ્તક ઇ. સ. ૧૮૬૭ ના ૨૫ મા આક્ટની રૂપે રેજીસ્ટર
કરાવ્યું છે. માટે તેના રચનારની તેમજ તેના પ્રગટ કરનારની
રજા વગર કોઈને તે ફરીથી છાપી પ્રગટ કરવાનો હક નથી.

બાજ ધરણાના અવસ્તા ક્રીયા સાથે.

દીબાચો.

આ પુસ્તકના પ્રગટ કરનાર એરવદ દીનશાહ એદલજી કર-
કરયાની એલતેમાસથી આ પુસ્તકનો દીબાચો હું ઘણી ખુશી
સાથે લખું છું. એરવદ કરકરયા એક ઘણા શાહશીક છે. એવણે
દીન અને સંસારને લગતી તેમજ વાર્તાઓની ઘણીક ચોપડીઓ
અત્યાર આગમચ બાહાર પાડી સારી નામના મેલવી છે. એ
રીતે ઇંગ્લાંડના સાહસીક પ્રગટ કરતાઓની અદાએ એવાં પુસ્તકો
થોડે દામે પ્રગટ કરી એવણે આપણી નાની પારસી કોમની સારી
સેવાઓ બજાવતા જાય છે.

એવણે બાજ ધરણાના અવસ્તા નામનું જરથોશ્ટી દીનને
લગતી સઘળી ક્રીયાઓ અને તેની સમજને લગતું પુસ્તક પ્રગટ કરી
જરથોશ્ટી દીનની અને તે સાથે અથોરનાન ટોળાની ઘણી સારી સેવા
બજાવી છે. દીનને લગતું ક્રીયા કામ બજાવવાનો અધીકાર પુરાતમ
કાલથી અથોરનાન ટોળાને સોંપાયેલો છે. ક્રીયાને દીનની સાથે એટલો
બધો તો તાલુકો છે કે ક્રીયા વડેજ દીનની જાળવણી છે. ક્રીયા એ
દીનની સાથે માણસ જાતનું બંધન કરાવનારું સાધન છે. એ
સાધન માણસ જાતને દીનની સાથે બાંધેલું રાખી તેનો દીન
તરફનો ચાહ વધારે છે. પુરાતન કાળમાં આવી ક્રીયાઓ કેમ
કરવી તે ઉસ્તાદો કદીપણ લખી જતા હતા નહીં. નવા અથોર-
નાનોને ઉછેરતા અને તરબીયત આપતાં, આવી ક્રીયાઓ ઉસ્તાદો
તેમને શીખવતા હતા અને તે ક્રીયાઓ ચેલાઓના મગજમાં થસી
રેહતી હતી. વળી આગળ ચાલતાં એ ચેલાઓ બીજા ચેલાઓના
ઉસ્તાદ બની એ ક્રીયાઓ ચેલાઓને શીખવતા રેહતા હતા. આવી
રીતે ઉસ્તાદ અને ચેલાનો સંબંધ ચાલુ રેહતાં એ ક્રીયાઓ પણ ચાલુ
જાળવાયેલી રેહવા લાગી હતી અને પુરાતમ કાલના કાબેલ ઉસ્તાદો

કાબેલ ચેલાઓને ઉછેરતા રહી જરથોસ્તી દીનની સંભાળ અને સેવા બબવતા રહેતા હતા.

પણ હીંદુસ્તાનમાં આવી વસ્યા પછી હાદેસાઓને સમજે જરથોસ્તીઓએ ઘણું ખમ્યું હતું તેમજ દીનની બાબદમાં ઘણું ખોહ્યું પણ હતું. અત્રે આવ્યા પછી અથોરનાનોની કાબેલીયત વંશપરમપરા જલવાયલી રેહવા પાંખી હતી નહી, જેથી દીન અને ક્રીયાઓને ઘણું નુકસાન થવા પામ્યું હતું. આપણી દીનને લગતી ઘણીક ક્રીયાઓ આથી નાશ પામેલી હોવી જોઈએ. “ વીસ્તાસ્પ યસ્ત ” નામના લણત્રની ક્રીયા જે વીસપરદ માફકની ક્રીયા હતી, તે ક્રીયા અત્રે આવ્યા પછી સદંતર ભુલાયલી માલમ પડે છે. આ ક્રીયા ફક્ત ઉજરણુ ગેહમાંજ કરવામાં આવતી હતી. એ વીસ્તાસ્પ યસ્તની ક્રીયા હસ્તલેખ પુસ્તકોમાં કોઈ કોઈ ઠેકાણે લખાયલી જળવાઈ રહેલી જણાય છે. આ ઉપરથી માલમ પડે છે કે એ પ્રમાણેની બીજી ઘણીક ક્રીયાઓ નાશ પામેલી હોવી જોઈએ. તેમજ હીંદુસ્તાનમાં પણ ઘણાક અવસ્તા પેહલવી પુસ્તકોનો નાશ થયલો હોવો જોઈએ. હીંદ માહે આવી વસ્યા પછીની ઘણીક સદીઓ જરથોસ્તી કોમે અંધારા માહે ગોટાં ખાઈને ગુમરેલો માલમ પડે છે. જરથોસ્તી ધર્મગુરુઓની આવી રીતની હાલત થવા પામવાથી જે ધર્મગુરુઓ ક્રીયા બબવતા રહેતા હતા તેઓ એ સઘળી ક્રીયાઓ કેમ કરવી તે લખી લેવા લાગ્યા હતા, કે જેથી એ લખાણ વાંચી લવીશયની અથોરનાનોની ઓલાદ એ ક્રીયાઓને જળવી રાખી શકે. આવા હસ્તલેખો જળવાઈ રેહવાથી હાલના અથોરનાનોને તે ઘણા અગત્યના થઈ પડવા લાગ્યા હતા અને હાલમાં ઘણીક ક્રીયાઓ આવા આગળા હસ્તલેખોને આધારે અથોરનાન ટોલો કરતો રહ્યો છે. આતશબેહરામ યા આદરાન પરથાવાની ક્રીયા તેમજ નવો વરશીઓ કરવાની ક્રીયા ઘણી જવદલે અને લાંબે તફાવતે થતી હોવાથી આવી ક્રીયાઓ ભુલાઈ જવાનો સંભવ રહે છે. જેથી તે પુસ્તકના આકારમાં જલવાયલી રેહવાથી પાછળથી ઘણી ઉખેળો થઈ પડે છે.

યજ્ઞજ્વરદી સને ૧૨૩૮ ના સાલમાં અખબારે સોદાગરના
 માલેક મરહુમ અશો દાનાવ બેહદીન દાદાભાઈ કાવશજીએ ખોરદેહ
 અવસ્તા, ઇજ્જતને તથા વંદીદાદના પુસ્તકો છપાવી જરથોશ્તી
 દીનની તથા અથોરનાનોની ઘણી સારી સેવા બજાવી હતી. એવણે
 એ પુસ્તકોને છપાવી બહાર પાડ્યા પછી વળી અથોરનાનોને ઘણું
 અગત્યનું થઈ પડે એવું એક જરથોશ્તી દીનને લગતી તમામ
 ક્રીયાઓનું પુસ્તક યજ્ઞજ્વરદી સને ૧૨૪૦ માં બાહાર પાડ્યું
 હતું. આ પુસ્તકમાં નાવરની, મરાતખની, દખમાના તાણની,
 દખમાને ઇજ્જવાની, નીરંગદીનની નવો વરશીઓ કરવાની, આતશ-
 બેહરામ તથા આદરાનને પરથાવવાની વીગેરે સઘળી ક્રીયાઓ સમા-
 યત્રી હતી. એ સઘલી ક્રીયાઓ તેવણે અથોરનાનો પાસેથી મલી
 આવતી લેખીત વીગતો મેલવીને બાહાર પાડી હતી. એ કેતાખ
 હાલે અથોરનાનોને ઘણી ઉપયોગી થઈ પડતી હોય એમ માલમ
 પડે છે, પણ તે છપાયાને હાલમાં લગભગ ૪૭ વર્ષ થવાથી તેવી
 છાપેલી નકલ હવે પછી મલવાનો સંભવ નહી હોવાથી અથોર-
 નાન ટોલાના આ સાહાસીક નર એરવદ કરકરયાએ આવી ક્રીયા-
 ઓનો એક સંગ્રહ કરી પાછી નવેસરથી છપાવી જરથોશ્તી દીનની
 અને અથોરનાન ટોલાની નવેસરથી સેવા બજાવી છે. આ કેતાખ-
 નું નામ એવણે “બાજ ધરણના અવસ્તા ક્રીયા સાથે” એવું
 નામ આપ્યું છે. પણ તેમાં એવણે જરથોશ્તી દીનને લગતી તમામ
 નાની મોટી ક્રીયાઓ તેની સમજ અને વીગત સથે આપી છે.
 મરહુમ બેહદીન દાદાભાઈ કાવશજીએ જે ક્રીયાઓની ચોપડી
 છપાવી હતી તેની ભાષા રચના ઘણી અશુદ્ધ હતી. પણ એ ભાષાએ
 આ ચોપડી છપાવતાં પોતા તરફના ઘણાક સુધારા વધારા સાથે
 ભાષા રચના ઉપર પણ ઘણું ધ્યાન આપ્યું છે. વળી એટલુંજ નહી
 પણ દરેક ક્રીયા કેમ કરવામાં આવે છે તેની વાંચનારને બારીક
 સમજ આપવા માટે એવણે મોટા ખર્ચમાં ઉતરી તે સઘળી ક્રીયા-
 ઓના ફોટોગ્રાફ લેવાડી અને તેના ખલોક બનાવી એ કેતાખ આવાં
 સઘલાં ચીત્રો સાથે બાહાર પાડી છે. આવી રીતે એ ભાષાએ એ

કેતાબ છપાવવા પાછળ મોટા ખર્ચો કીધા છે અને એવાં ચીત્રોથી એ કેતાબને ઘણી અગત્ય આપી છે.

આ કેતાબ પાછળ એ ભાઈએ જરના ખર્ચ સાથે જે જે હુમત ખેંચી છે તે જે હુમતનું ફળ જરથોશ્તી કેમ તરફથી અને મુખ્ય કરી અથોરનાન ટોળા તરફથી એવણુ મેલવવા પાંમશે એવી આશા રહે છે. ઉમેદ છે જે જરથોશ્તી કેમના દીનદાર અને શ્રીમંત જરથોશ્તી નરનારો એવાં અગત્યનાં પુસ્તકની ખરીદી કરી પોતાના ઘરના પંથકીઓને એ કેતાબની ભેટ આપી એ અથોરનાન ટોળાને તેમના આપદાદાઓથી ઉતરેલા પેશામાં વધારે ખર્ચરદાર બનાવવાની કાલજી કરશે કે જેથી ભવીશ્યમાં એ ક્રીયાઓ તેમની વચે કાયમ જલવાયલી રહેવા પાંમે.

મીનોએહર દસ્તુર જામારપજ,

દસ્તુર જામારપ આશાનાં.

મુખ્ય, રોજ ૮ મો, માહ ૧૨ મો }
સને ૧૨૮૬ યજ્ઞદેવ રદી. }
તા ૧૪ મી આગસ્ટ ૧૯૧૭ ઇસવી. }

હમારો મોબેદી ટોળો !

સેંકડો નહીં પણ હજારો હાડેસા ખમીનેથી આજે હમારો મોબેદી ટોળો પોતાના ખ્યારા ધર્મને ખાતર તેની જાળવણી કરતો જાળવાઈ રહ્યો છે, એ તે બાહરે હકતાણાનાં મોટા શુકાના કરવા જેવી વાત છે. જે ટોળાએ પોતાના ખ્યારા ધર્મને ખાતર, ઇરાન દેશ જેવો બાપીકો મુલક છોડી, હીંદની સરજમીન ઉપર ધર્મને સજીવન રાખવાને માટેજ, હજારો માઈલની મુસાફરી કરી, દરીઓ ડાવતા હયાં સુધી આવી વશીયા હતા, તે ધર્મ ચુસ્ત મોબેદ સાહેબોના પુણ્યનાં પ્રતાપે આજેથી આપણો ખ્યારો ધરમ એજ અશો મોબેદ સાહેબોના જાએનશીનોએ જેવો ને તેવો જાળવી રાખ્યો છે. તેજ દીનચાશીદાર મોબેદોને માટે આ “બાજધરણાનાં અવસ્તા” ની ચોપડી પ્રગટ કરવામાં આવી છે.

આ ચોપડીની હાલે ઘણી જરૂર હતી એવું હમારા જાણવામાં આવતાં આ ચોપડી પ્રગટ કરવાનું હમોએ મનપર લીધું હતું. અને તે પ્રગટ કરી આજે એ તમામ મોબેદી ટોળાનું નવું પનોતું પુસ્તક તેઓને સ્વાધીન કરતાં હમને ખેહદ આનંદ થાય છે. હું એક મોબેદ છું. મોબેદી પેશાને વખાણનાર છું મોબેદી એલકાળ ધરાવવા માટે મગરૂર છું. આ દુન્યામાં ઈનસાન જાતનાં ફાયદાને માટે મોબેદી ટોળો એક સરળ રસ્તો દેખાડનાર ‘રાહબર’ જેવો છે. આપણી જરથોશ્તી દીન જેની ઉંચાઈ આસમાન કરતાંથી જીઆદા છે તેવી એક દીનની જાળવણી આપણો મોબેદી ટોળો જે રીતે સાચવતો આવ્યો છે તેની કદર આપણા ભલા ખેહદીન સાહેબો પુરતી રીતે કરે છે. આવી અરસપરસની ભાઈબંધી સાથે ધર્મનો રોશન ચેરાગ દીનપરદીન વધુ અને વધુ આગળ વધતો આપણે જોઈ શક્યે છીએ.

આપણાં ધર્મના માહુન પીતા સ્પીતમાન જરથુશ્તનાં ફરમાનોને આજ સુધી વળગી રહી, તેનાં અષો મીનોઈ કામોને પુરેપુરાં સાચવનાર એજ આપણો મોબેદી ટોળો છે. એવા

એક ટોળાને માટે આ મોતેજર દીનની કેતાળ હમારા હાથે પ્રગટ થઈ છે તેથી એક મોખેદ તરીકે હમુને ઘણું મગફર થવાનું કારણ મધ્યું છે. આ કેતાળ લગલગ ૪૭ વર્ષની વાત ઉપર એક અશો દાનાવ ગોડાવરા મોખેદ સાહેબે લખી હતી અને બીજા અશો દાનાવ બેહદીન સાહેબ નામે દાદાભાઈ કાવશજીએ પ્રગટ કરી હતી. જે અસલ લખાણે સાચવી રાખવા માટે આપણા એ મરહુમ દાનાવ મોખેદ તેમજ બેહદીન સાહેબોનો જરથોશ્તી ધર્મ ઉપર કેટલો બધો એતેકાદ હતો તે આપણને દેખાડી આપે છે. આ ચોપડી મોખેદ સાહેબોનાં ક્રીયાક્રમોની આ લક્ષા બેહદીન સાહેબે પ્રગટ કરી હતી તેમાં જે કાંઈ આજના જમાનાના સુધારા વધારા હમોએ કર્યા છે તે આપણી મોતેજર દીનને લગતાજ છે. હમોએ એમાં કાંઈ પણ નવું કીધું નથી. જે દીન આપણી પાસે સચવાયલી છે તેનો આ ફકત ઉતારો છે. આ કેતાળને હજીબી ઘણા સારા આકારમાં લાવવાની જરૂર છે. એમાં સુધારા વધારાની હું મોટી જરૂર જોઉં છું. જે સુધારા વધારા મોટા વિદ્વાનોને હાથે થાય તો આ પુસ્તકની મોતેજરીમાં ઘણા મોટો વધારો થાય, એવું હમારું માનવું છે.

હમારે અત્રે કેહવાનું બીજું એ છે કે આ ચોપડી પ્રગટ કરવા ઉલટ અને ઉમંગ હમુને આપી છે તે એક ભાઈ એરવદ સાહેબ રૂસ્તમજી દોરાબજી માદનને આભારી છે. એવણે સાહેબે આ ચોપડીમાં હમુને ઘણી દીલસોજ મદદ કરી છે. એવા એક અથોરનાન મોખેદ સાહેબની ઉલટ વગર હું એકલો શું કરી શકતે? એ ભાઈએ વગર હાંસલે પોતાના ધંધાનો અને વખતનો ભોગ આપીને હમુને કીમતી મદદ કીધી છે તેથી એ ભાઈનો હું અત્રે ઉપકાર ભુલી જતો નથી વળી માહરા માનવંત મીત્ર જાહંગીર એન. પાલીસવાલાએ આ ચોપડી લખવાનાં કામમાં હમુને ઘણી કીમતી મદદ આપી છે આ ભાઈ અવસ્તાનાં અભ્યાસી હોવાથી એવનની મદદ ઘણી જરૂરની થઈ પડી હતી. એ સર્વે સાહેબોનો હું અત્રે મોટો આભાર માનું છું.

હમારા કરકરયા કુટુંબીઓએ એવી ધર્મની કેતાબો આગળ પ્રગટ કરી હતી. આ સાથે હમોએ હાલે ૧૬ ચોપડીઓ અત્યાર

આગમચની પ્રગટ કરી છે તેમાં આ ચોપડી ઉપર હમુને કંઈ અજબ બહાલ આવે છે. બહાલ આવવાનું કારણ એ દીસે છે કે એ હમારા ખાપીયા ધંધાનું પવિત્ર પુસ્તક છે. આ પુસ્તક હમારો અભ્યાસ હતો અને એ પવિત્ર પુસ્તકની ખોલખાલાથીજ હમે આજે આ હાલતે પુગ્યા હોય એ બનવા ભેગ છે.

આગલા મોખેદો જે દાનાવ અને અશો હતા તેઓ પોતાનાં ખ્યારા ધર્મ તરફ અથંગ દીલસોજી ધરાવતા હતા. જોકું ખોલવાનો તેઓ મોટો ગુનાહ સમજતા હતા, લુચ્યાઈ અને ચોરી એ તેઓ મોટામાં મોટી એજ સમજતા હતા, પ્રમાણીકપણું એ તેઓનો એક મોટો સંતોષ હતો. એવા અશો માહજાની મોખેદ સાહેબો હીંદુ-સ્થાનમાં આવ્યાને આજે લગભગ ૧૨૦૦ વર્ષ વહી ગયાં છે છતાં આપણી પવિત્ર દીનને તેઓએ કદીખી અલવાર આવવા દીધી હતી નહી. દીન ઉપરનાં જીલમતો અને મોટા હાડેસાઓ ખમીને આપણી પાસે જે પવિત્ર પુસ્તકો અને મોખેદી વર્ગ જલવાઈ રહ્યો છે તે આપણા અશો ન્યાગાનોનાં લલાં કામોનેજ આભારી છે. જરથોશ્તી ધર્મનાં ફરમાનો પ્રમાણે આ દુન્યાંની ધર્તી ઉપર જે કોઈ જરથોશ્તી પોતાનાં પવિત્ર એકીન પ્રમાણે ચાલે છે તે આ દુન્યાનું અમર સુખ ભોગવી જાય છે. આજે આપણી નાહની જરથોશ્તી કોમ ઘણી રીતે સુખી છે તેનું મોતેબર કારણ એજ છે.

ખતમ કરતાં હું એટલુંજ જણાવીશ કે આ ચોપડીમાં મુંબઈનાં માનવંત વડા દસ્તુરજી સાહેબ દસ્તુર મીનોચેહરજી દસ્તુર જામાસ્પજી જામાસ્પ આશાનાએ જે વીદ્વતાભરેલો દીખાચો લખ્યો છે તે એક ભણેલા દસ્તુરને જેજ આપે તેવો છે. આ દીખાચામાં હમારાં કામ તરફ માનવંત ભણેલા દસ્તુરજી સાહેબે જે કાંઈ લખ્યું છે તેથી હમેને ઘણો સંતોષ મલ્યો છે અને હું આ સાથે ખાત્રી આપું છું કે જો ભવીષ્યમાં હમારી જીંદગી હમને ચારી આપે તો એવાં કામો કરવાને હું કદીખી પછાત પડીશ નહીં.

તા. ૧૨ મી એગસ્ટ ૧૯૧૭. }
રાજ ૬ ઠો માહ ૧૨ મો }
સને ૧૨૮૬ યજ્ઞજેરદી. }

લા. સાહીત્યનાં સેવક,
દીનશા એદલજી કરકરયા.

સાંકલ્યું.

પાનું.

૧	અરશનુમ આપવાની કીયા	૫
૨	નવસો નહાવાની કીયા	૧૫
૩	અરસમ બાંધવાની કીયા...	૧૭
૪	ધાતુનાં તાએની અરસમ બાંધવાની વીગત	૨૨
૫	બાંધેલી અરસમે કેટલી બાજ ઇગ્ગય	૨૪
૬	પાંચ તાએની ખુબ કરવાની વીગત	૨૫
૭	બાજ સરોષ યજ્ઞદની	૮૮
૮	ફરેસ્તાઓની બાજ અને તેની ક્ષતુમન	૧૦૪
૯	બાજ પંચ યજ્ઞદની	૧૨૧
૧૦	બાજ નેરીઓસંગ યજ્ઞદની હપતોરંગ યજ્ઞદની	"
૧૧	અગરેરસની, વનંત યજ્ઞદની, બાજ અસ્પંદદ રોજની રાતની, બાજ ખોરદદ સાલની, બાજ વરીયાવની, બાજ મેહરીયાનની, બાજ આવાગાનની, આદરગાનની, બાજ ફરવદીઆનની બાજ જરથોસ્તનાં દીશાની, બાજ બહમન્યાનનાં જશનની બાજ અવરદાદગાહના જશનની, બાજ ફરવદીઆનની દીન બેહમીનો મારેસ્પંદની, મુકતાદનાં રોજની, ગાથાના ૫ દીવસ ખુબ કરવાની, ગાથાની બાજ, બાજ આહુમની પાછલી રાતની, બાજ નવાનાવરની, નીરંગ દુઆ માંગવાની ૧૨૨ થી ૧૬૦ માં જુઓ.					
૧૨	નીરંગ દીનની કીયા કરવાની હકીકત	૧૬૧
૧૩	રીમન નહવાડવાની કીયા	૧૬૯
૧૪	હેરબદ કરવાની કીયા	૧૭૩
૧૫	ગેતી ખરીદ કરવાની કીયા	૧૭૫
૧૬	હમયસ્ત કરવાની કીયા...	૧૭૬
૧૭	જીન દરવાનની કીયા	૧૭૬
૧૮	નવો વરસીઓ કરવાની કીયા	૧૭૯
૧૯	નવા દખમાનો પાયો નાખવાની અને તાણો પુરવાની કીયા.	૧૮૫
૨૦	નવા દખમાને ઇજવાની કીરયા	૧૯૦
૨૧	આતશબેહરામ પરથવાની કીરયા	૧૯૧
૨૨	આતશબેહરામની બસમની કીરયા...	૨૧૦
૨૩	નવાં આદરીયાનની કીરયા	૨૧૧
૨૪	બાજ શેહન ઇજવાની	૨૧૫
૨૫	બાજ વનતની ઇજવાની	૨૧૮

ચોપડી ખરીદ કરનારા સાહેબોનાં નામ.

નકલ.

- ૧૦૧ શેઠ હોરમસજી કાવસજી એડનવાલા.
- ૫૧ „ પીરોજશાહ મનચેરજી માદન.
- ૫૦ „ ફરાંમરોજ અરદેશર મોદી.
- ૨૫ „ દીનશાજી ફકીરજી ભેસાનીયા.
- ૧૮ બાઇ રૂપાંબાઇ બરજોરજી પતેલ.
- ૧૮ શેઠ ધનજીભાઇ બરજોરજી પતેલ.
- ૧૫ „ ફરામરોજ ફકીરજી ભેસાનીયા.
- ૧૫ „ દારબશા બમનજી સુબેદાર.
- ૧૫ „ અરદેશર બમનજી સુબેદાર.
- ૭ એરવદ નવરોજ ફરામરોજ પાવરી.
- ૫ શેઠ લીમજીભાઇ શાપુરજી ઇસ્કુરવાલા.
- ૫ „ રસ્તમજી જાંગીરજી વકીલ.
- ૫ „ કાવસજી માણેકજી દાડવાલા.
- ૫ „ જમશેદજી મેરવાનજી શીટર.
- ૫ બાઇ નવાજબાઇ જાંગીરજી ઘીવાલા.
- ૫ શેઠ બરજોરજી મનચેરજી નરીમાન.
- ૫ એરવદ કેકોબાદ એદલજી કરકરયા.
- ૩ „ નવરોજ સોરાબજી રાવ.
- ૩ બાઇ આઇમાય રતનજી સદરવાલા.
- ૩ એરવદ માણેકજી સોરાબજી ઉકાજી.
- ૩ શેઠ દીનશાહ બમનજી ખરાડી.
- ૩ „ ફરેદુન કાવસજી પરભુ.
- ૩ બાઇ બીબાઇજી રસ્તમજી ફેટોઆફર.
- ૨ શેઠ ધનજીભાઇ શાપુરજી તાડીવાલા.
- ૨ એરવદ માણેકજી બરજોરજી ભાઠેના.
- ૧ એરવદ સોરાબજી બેજનજી ભર્યા.
- ૧ „ એદલજી રસ્તમજી આંટીયા.
- ૧ „ ફરામજી નવરોજ પંચકી.
- ૧ „ રસ્તમજી ડોસામાઇ અગલી.

નકલ.

- ૧ એરવદ નવરોજી એદલજી પાવરી.
- ૧ „ સોરાયજી એદલજી લસકરી.
- ૧ „ માણેકજી પેસ્તનજી પાવરી.
- ૧ „ જાંગીર એદલજી મેહેરજીરાણા.
- ૧ „ એદલજી રસ્તમજી તાતા.
- ૧ „ અરદેસર પાલનજી બખ.
- ૧ „ દોરાયજી મીનોચેહેર કાતરક.
- ૧ „ કેકોબાદ સોરાયજી કોટવાલ.
- ૧ „ માણેકજી બેરામજી વજીરદાર.
- ૧ „ બેજનજી જમશેદજી કાતરક.
- ૧ „ મનચેહેરશાહ ફરામરોઝ પાવરી.
- ૧ „ અરદેસર પેસ્તનજી બોદ.
- ૧ „ નવરોજી કાવસજી ધાભર.
- ૧ „ રતનજી સોરાયજી જોશી.
- ૧ „ બમનશાહ દોરાયજી સીધવા.
- ૧ „ દારબજી રસ્તમજી પાવરી.
- ૧ „ માણેકજી જમશેદજી ઉંનવાલા.
- ૧ „ અરદેસર સોરાયજી એલાવયા.
- ૧ „ દારબશાહ નવરોજી કાતરક.
- ૧ „ કાવસજી હોરમસજી મોખેદજીના.
- ૧ „ સાપુરજી ભીખાજી એલાવયા.
- ૧ „ બરબોરજી ઇજબારજી ઘડીયાલી.
- ૧ „ બાપુજી સેરીયાદજી કરંજયા,
- ૧ „ રતનજી કુંવરજી કરંજયા.
- ૧ „ કાવસજી ફરામજી માંડવીવાલા.
- ૧ „ રસ્તમજી દોરાયજી સીધવા.
- ૧ „ પાલનજી કુંવરજી ભાઠેના.
- ૧ „ ભીખાજી સાપુરજી ભાઠેના.
- ૧ „ કેખસર નવરોજી બખ.
- ૧ „ મનચેરશા હોરમસજી સીધવા.
- ૧ એરવદ હોરમસજી ફરામજી જીજના.
- ૧ „ મેહેરજીભાઇ બેજનજી દાદીમા.

નકલ.

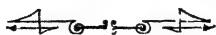
- ૧ એરવદ માણેકજી કાવસજી દસ્તુર.
- ૧ „ પાલનજી પેસ્તનજી જીજના.
- ૧ „ પાલનજી રૂસ્તમજી ભાઠેના.
- ૧ „ સોરાખજી બરજોરજી ઉકાજી.
- ૧ „ પીરોજશા દોશાભાઈ ખોવાવાલા.
- ૧ „ દોરાખજી ભીખાજી જીજના.
- ૧ „ જાંગીરજી લીમજીભાઈ જીજના.
- ૧ „ એદલજી આદરજી ગાય.
- ૧ „ રતનજી દોરાખજી આડાજનીયા.
- ૧ „ માણેકશા સોરાખજી પંથકી.
- ૧ „ સોરાખજી હોરમસજી ઘેરા.
- ૧ „ બરજોરજી બેરામજી.
- ૧ શેઠ મેરવાનજી જાંગીરજી વકીલ.
- ૧ „ જાંબલ મેરવાનજી વકીલ.
- ૧ બાઈ જીલુબાઈ રતનશા ગાંધી.
- ૧ શેઠ એદલજી રૂસ્તમજી જીતલા.
- ૧ „ દીનશાજી દોસાભાઈ સાહુકાર.
- ૧ „ ફરદુનજી દોરાખજી ઉસ્તાદ.
- ૧ „ શીરોજશા જીવનજી બારસીવાલા.
- ૧ „ દેખશરૂ દોશાભાઈ પારખ.
- ૧ „ બેજનજી ધનજીભાઈ ઘડીયાલી.
- ૧ બાઈ મોટલાબાઈ દોરાખજી વોરડન.
- ૧ „ ધનબાઈ કલીફા.
- ૧ શેઠ લીમજીભાઈ માણેકજી પારખ.
- ૧ મોખેદ રતનજી રૂશતમજી કરકરયા.
- ૧ „ નશરવાનજી હોરમશજી કરકરયા.
- ૧ „ દીનશાજી સોરાખજી કરકરયા.
- ૧ „ નવરોજજી એદલજી કરકરયા.
- ૧ „ ફકેખાદ નવરોજી ડો. કરકરયા.
- ૧ „ હોરમજી દોરાખજી રૂ. કરકરયા.
- ૧ „ જમશેદજી કાવસજી કરકરયા.
- ૧ „ પીરોજશા એદલજી દાદાભાઈ કરકરયા.

નકલ.

- ૧ મોખેદ હોરમજી બેજનજી રાવજી કરકરયા.
- ૧ „ રૂશતમજી મેં કરકરયા.
- ૧ „ મેહરવાનજી હોરમજી ફં કરકરયા.
- ૧ „ શાપુરજી નવરૌજી કરકરયા.
- ૧ „ સોરાખજી હોરમસજી દાદાયાંનજી.
- ૧ „ મનચેરજી દારખજી દાદાયાંનજી.
- ૧ „ મીનોચેર રતનજી રૂ. કરકરયા.
- ૧ „ હોરમજી સોરાખજી કરકરયા.
- ૧ „ એદલજી બમનજી કરકરયા.
- ૧ „ અરદેસર કાવસજી દાદાયાંનજી.
- ૧ „ શોરાખજી પેશતનજી કરકરયા.

માજધરણાનાં અવસ્તા ક્રીયા સાથે.

“ રજિશ્તયાઓ ચીશતયાઓ મજદધાતયાઓ અપઓન્યાઓ
દુએનયાઓ વંધુયાઓ માજધ્યશનોઈશ. ”

અર્થ—સઉથી સાચી, ઘણી દાનાઈ ભરેલી, અહુરમજદની
પેદાકરેલી, અશો, ભલી માજદીયસની દીન (ને હું વખાણું છું.)

આ દુનિયામાં માણસ જાતને રાહબરીની જરૂર છે. આ
રાહબરી માટે ધર્મની અગત્ય છે. આપણો માજદીયશની ધર્મ દ્વારા
અહુરમજદે આપેલો છે. તે ધર્મનો લાવનાર આપણો પેગામ્બર
અશોજરથોશ્ત છે. અશો જરથોસ્તે બહુમન મારફતે દીનનું જ્ઞાન
મેળવ્યું અને ઇરાનવેજમાં ગુસ્તાશ્પ બાદશાહના વખતમાં તેનો
ફેલાવો કીધો. આ દીનના મુખ્ય તત્વો “ હુમત, હુષ્ત અને
હવસ્ત, ” નેક વિચાર, નેક શબ્દ અને નેક કામ એવાં ત્રણ છે.
આ દીન અહુરમજદની પેદાયશની વૃદ્ધિ કરવા શીખવે છે અને
તેમાં નીતિ અને નેકીનાં કામોનો સમાવેશ થાય છે, પહેલવી
પુસ્તકમાં સવાળ કરી બહેસતમાં જવા માટે પાંચ જાતના માર્ગ
ગણાવ્યા છે. ૧. સખાવત, ૨. રાસતી, ૩. ઉપકાર, ૪. સંતોષ
અને ૫. ભલાઓ સાથે નેકી કરવાની જરૂર અને સર્વ સાથે નેકી
કરવાની જરૂર અને સર્વ સાથે દોસત થવું.

આવા ભલા તત્વ ધરાવતી માજદીયશની દીનના જે થોડાંક
લખાણુ આપણામાં સચવાઈ રહ્યાં છે, તેમાં ‘ યજસ્ને ’ નું પુસ્તક
સૌથી અગત્યનું છે. ‘ યજસ્ને ’ નું લખાણુ ૭૨ હામાં સમાવેલું છે,
જેમાં પાંચ ‘ ગાથા ’ ના શ્રેષ્ઠ કલામો પણ સમાઈ જાય છે. ‘ યજસ્ને ’
શબ્દ યજ ‘ આરાધના કરવી ’ પરથી નીકળ્યો છે. આ ‘ યજસ્ને ’
ની ક્રિયા પવિત્ર યોજદાશ્રગર મોએદ બરશનુમનો મરતબો ધરા-

વતો હોય તેનાથીજ થઈ શકે છે, આ ક્રિયા કરતી વખતે ચોક્કસ 'આલાતો' વાપરવામાં આવે છે તેની સમજણ તેમજ એક અથોરનાનને બરશુભ વગેરે લેતી વખતે શું શું ક્રિયાઓ કરવી પડે છે તેની સઘળી બારીક વિગતો આ લખાણમાં આપવામાં આવી છે, જરથોસ્તી ધર્મની સઘળી બારીકી તેના ક્રિયા કામોપર છે. આ ક્રિયાકામો કરવાનો રેવાજ અથોરનાનોમાં સમાઈ રહેલો છે, અને એક અથોરનાન ચોક્કસ ક્રિયા કામોમાંથી પસાર થઈનેજ જુદા જુદા દરજ્જા ભોગવવાને લાયક થાય છે. ક્રિયાકામોથી મનની પવિત્રાઈ વધે છે. ક્રિયાકામ વગર અથોરનાનનું કામ આગળ ચાલતુંજ નથી. ક્રિયાકામો ભેવાથી હાજર રહેલાંઓનાં મનપર ધર્મનું એકીન મજબૂત ઠસે છે, અને ક્રિયાકામોની ખરી સમજણ રાખનાર એક ખરો અથોરનાન ગણાય છે.

ક્રિયા—તે ધર્મના ફરમાન મુજબ અહુરમઝદ, અમેશાસ્પદ, યજ્ઞદો અને બીજી લક્ષી પેદાયશોની વખાણ અને આરાધના કરવાનું કામ. ધર્મના હુકમો પ્રમાણે જુદી જુદી ક્રિયામાં આલાતો અને મેવો, પાણી, દૂધ વગેરે વાપરવામાં આવે છે દુનિયાના દરેક ધર્મમાં એક યા બીજે રૂપે ક્રિયા હોય છેજ, તે ધર્મનો ભેદી અને અગત્યનો ભાગ છે, ગોયા ધર્મનો તે પાયો છે. માણસના ડગમગતા મનને સ્થિર રાખી તેનામાં મિનોઈ ખ્યાલ ક્રિયાઓ ઉત્પન્ન કરે છે. ઉંચી જાતની ક્રિયાઓના આધનથી અસાધારણ કામો કરી શકાય છે. જરથોસ્તી ધર્મની ક્રિયાઓ, તેના આલાતો અને માથ્રના કલામો મિનોઈ શક્તિઓ સાથે સંબંધ રાખનારાં છે; એવી જો મોતેખર ક્રિયાઓ આપણામાં અથોરનાન ટોળાથી બચી રહી છે તેની સંભાળથી જાળવણી કરવાની દરેક દીનદાર જરથોસ્તીની ફરજ છે.

ક્રિયાની અસર સંપૂર્ણ થવા માટે ક્રિયાઓ કરનાર મોખેદો અને તેમાં સામેલ થનાર સઘળા અશો હોવા જોઈએ, આ કારણોને લીધેજ જુદાદીને ધર્મ ક્રિયાની આશની કરતા અવસ્તામાં મના કીધી છે, કે જેથી પવિત્ર ક્રિયા કામને તેની ખુરી અસર લાગી અપવિત્ર થાય નહીં.

ક્રિયા કરવાનો અધિકાર ખરી રીતે એક અથોરનાનનો છે. અથોરનાન શબ્દ-અવસ્તાનો ' આશ્રવન '—અશ્રવન છે. એનો અર્થ આતર-આતશ+વન બચાવનાર, આતશનું રક્ષણ કરનાર, આતશને લગતું કામ કરનાર, એવો થાય છે. આપણી ક્રિયાઓમાં આતશની હાજરી પેહુલી હોય છે, અને દરેમેહેરના આતશોની જાળવણી મોખેદોજ કરે છે, અથોરનાનની હસ્તિ છેક જમશેદ પાદશાહના વખતની ગણાય છે, પણ અવસ્તામાં જણાવેલા જરથોસ્ત સાહેબને પહેલો અથોરનાન ગણ્યો છે અને તેની ઓધે ઉતરી આવેલી ઓલાદ તે આજનાં અથોરનાનોની છે. અવસ્તાના જમાનામાં અથોરનાનો ઘણાજ પહુરેજગાર હતા, અને દીનની ખરી રાહખરી કરતા, રાજની લગામ ઘણી ખરી તેમને હાથ હતી અને પાદશાહો પણ તેમને નમીને ચાલતા, તેઓ બેહદીનો તરફ માયા તથા નમનતાઇથી વર્તતા અને તેથી તેઓના ચહેરાપર ફરેસ્તાઇ રૂઆબ રાખતા. ખાસ અલિયાસ કરી તેઓ ક્રિયા કમોાની ગંભિર ફરજ ઘણીજ પ્રમાણિકપણે બજાવતા, અને લોભ કે કપટ રાખતા નહિ.

હાલમાં જેઓ અમથી સફેદ પાઘડી પહેરે છે અને ક્રિયાઓ કરી જાણુતા નથી તેઓને અથોરનાન કહેવું નહીં જોઇએ. જેઓ નાવર મરાતખર થઇ મોખેદીનું લણુતર પાકુ જાણી ક્રિયા કામને લાયક થએલા હોય તેઓજ અથોરનાન કહેવાય છે; ફક્ત નાવર થવાથીજ એક અથોરનાન ક્રિયા કામને લાયક થઇ શકતો નથી. આગલા વખતમાં સઘળા નાવરો ઇજરનેના ઉર હા પઢીનેજ થતા,

૧ નાવર. શબ્દ ફારસી નવ—ખર પરથી નીકળ્યો છે. નાવર થતા માટે મોખેદને બે બરશનુમ લેખ હ દહાડા ઘેવરા માંડવા પડે છે, પછી ચાર દીવસ દરેમેહેરમાં જઇ બીજી ક્રિયાઓ કરવી પડે છે. (ઘેવરા માંડવા—એટલે જેને નામનો ' નાવર ' થયો હોય તેને નામની ' મીનો નાવરની યજ્ઞસ્તે ' હ દીવસ કરવી.)

૨ 'મરાતખ'નો છુટો અર્થ મરતબો, દરજ્જો એવો થાય છે. એક મોખેદ મરાતખની ક્રિયામાંથી પસાર થયા પછી તે હેરબુદ થયો એમ કહેવાય છે. હેરબુદનો અર્થ આતશની ચાકરી કરનાર એવો છે. નાવર થયા પછી બીજી વધારે ક્રિયામાંથી પસાર થાય ત્યારેજ મરાતખની પદ્ધિ મળે છે.

જેથી તેઓ પોતે ક્રિયાઓ કરી શકતા. તેઓ નાવરની બાજુ ધરતા અને ચઢેને વગેરે કરતા, પણ વંદીદાદની ક્રિયા તેઓથી થતી નથી. હાલેથી નાવર થઈ મરાતખનો દરજ્જે મેળવે તેનેથીજ વંદીદાદની ક્રિયા થઈ શકે છે.

અથોરનાનના સૌથી વડાને દસ્તુર કહે છે, દસ્તુરનો જો મોટો ગણાય છે, કારણ કે પેગમ્બર જરથોસ્ત પછી તેની જગ્યાએ બેસનાર અને ધર્મના ફરમાનો બતાવનાર તે દસ્તુર છે પેગમ્બરની જગ્યા ખાલી ન રાખવી જોઈએ તેથી દસ્તુર રાખવાની જરૂર છે. ઈજનેના ૧૩ મા હામાં લખ્યું છે કે જે “ માજદીયસ્ની દીનમાં વાકેફગારી ધરાવનાર અને બોબેર્ગ હોય તેને અથોરનાનનો વડો કહેવો. અવસ્તા જમાનામાં એવા દસ્તુરો ઘણા હતા, અને તેઓનો વડો “ જરથુસ્તોતેમો ” એટલે ‘ દસ્તુરાન દસ્તુર ’ કહેવાતો, તે દીનને લગતી બાબદોનો ઈન્સાફ કરનાર અને દીનના ગુનેહગારોને સજા ફરમાવનાર હતો.

એક યોજદાથરેગર મોબેદ જરથોસ્તી દીનની ક્રિયાઓ કરવાને તૈયાર થાય તે પહેલાં બરશનુમની ક્રિયાઓમાંથી તેને પસાર થવું, તેમજ કાયદા પ્રમાણેનું સખ નહાણુ તેને લેવું પડતું અને તેને જળ-વવાનું બીકટ કામ તેને માથે ઉઠાવવું પડતું. નહાણુ નવાડનાર ‘ યોજદાથરેગર ’ પુરૂષ પણ ઘણો પવિત્ર, અષો, સાચા વચન બોલનારો, માથના અસરકારક કલમ પહેલો હોવો જોઈએ (વંદીદાદ પરગરહ ૯) એ ક્રિયાઓમાંની મુખ્ય અને પેહલી ક્રિયા બરશનુમ લેવાની છે. બરશનુમની ક્રિયા માણસના તનને શુદ્ધ અને પાકીજગે બનાવે છે. ‘ સદર નજમ ’ માં લખે છે કે “ જરથોસ્તી મરદ અને ઓરતની આઠ વર્ષની ઉમર થયા પછી પોતાની જીંદગીમાં એક વખત દરેક જરથોસ્તીએ બરશનુમ લેવાની જરૂર છે. ” જે પોતાથી ન બને તો પવિત્ર મોબેદોને નવ દીવસની ગેતી ખરીદનું બરશનુમ આપવું જોઈએ.

મરણ પામેલાંઓની ક્રિયા બરસનુમ આપીનેજ કરાવાની જરૂર છે. આ બરશનુમની નવ દીવસની ક્રિયા પછી બીજા નવ દીવસની ક્રિયા થાય છે તેને “ ગેતી ખરીદ ” ની ક્રિયા કહે છે.

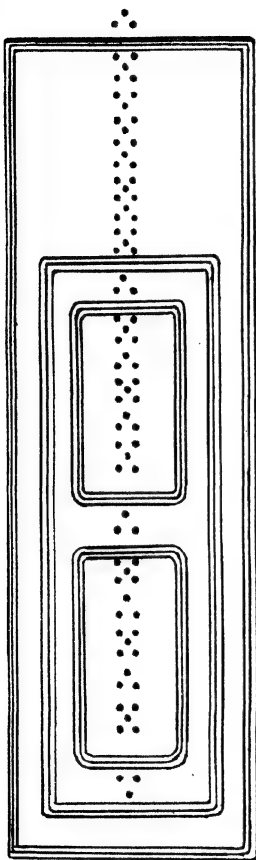
૧ અવસ્તા. ‘ યઓજદાતાર. ’ પાક કરનાર, પાવત્રાઈ આપનાર. A purifier. ‘ યઓજદાથ ’—પવિત્ર કરવાનું કામ; પવિત્ર કરવાનું સાધન.

બરસનુમગાહુનો નમુનો.

(પૂર્વ દિશા.)

ઉત્તર દિશા.

શગને. ઊભો. રાખવાની જગ્યા.

અહુનેમ. (૨)
આવ. (૩)

અહુનેમ. (૨)
આવ. (૨)

અહુનેમ.
આવ.

અહુનેમ.
આવ.

કેમનાં.
નીરંગ.

કેમનાં.
નીરંગ.

કેમનાં.
નીરંગ.

કેમનાં.
નીરંગ.

કેમનાં.
નીરંગ.

કેમનાં.
નીરંગ.

આસાતો. પાવ. કટી. રાખ
વાની. જગ્યા.

બાજ. લેવા
ની. જગ્યા.

નીરંગ. પી
વાની જગ્યા

આવ. અંટવા
ની જગ્યા.

૧૧૬૩૧ ૧૬૬૩૧

૧૧૬૩૧ ૧૬૬૩૧

બરશનુમ આપવાની ક્રિયા.

જે પવિત્ર જગ્યામાં બરશનુમની ક્રિયા કરવામાં આવે છે તેને બરશનુમગાહા કહે છે. બરશનુમગાહાની જગ્યા ઓછામાં ઓછી નવ વામ લાંબી અને નવ વામ પોહોળી હોય છે, તેમાં કશો કચરો, ઘાસ હોવો જોઈએ નહીં, પણ સઘળે રેતી પાથરવી જોઈએ. બરશનુમ આપનારા બે મોઝેદો નીચલા આલાત લઈ મોટી ખુબી કરે.—

નિરંગદીન ખીવાનો, નિરંગ શરીરપર લગાડવાનો, ચોળી લશમ, નીરંગદીનનું પવિત્ર પાણી, ચમચો બાંધેલી નાની નવગરેહ, + લોઢાનો કાપલો કે છરી બાંધેલી મોટી નવગરેહ, કહારણું ૨, કલસીઓ ૧, કુલીઆં ૨, તથા દાડમનાં ઝાડની પાતરી.

આ સઘળા આલાતો લઈ બરશનુમ આપનારા બે મોઝેદો બરશનુમગાહામાં જાય. બરશનુમ લેનાર મોઝેદ પણ ત્યાં આવી, કસ્તી પાટીઆબર કરી સામેજ બનાવેલાં બીજી બહારનાં પાવી૩ માં બેસે. બરશનુમ આપનારા બે મોઝેદોમાંથી એક જણ દક્ષિણ દિશા તરફ બરશનુમ ગાહની વચમાં બાજુથી થોડીક પાવી કાઢીને તેમાં સઘળા આલાતો મૂકે. પછી પાણીનાં કહારણું ૨ ભરી લાવીને બંને જણ એક કલસીઓ છે તેમાંથી કુસ્તી પાટીઆબ કરે. એક જણ પેહુલાં કુલિઆં બે પાવ કરી તેને તડકામાં બરાબર સૂકવે. એક પુલિઆમાં પિવાની નિરંગદીન થોડી રેડે અને અંદર થોડી લશમ

+ નવ-ગાંધવાળી લાકડી. એનાથી રીમની નવગાંઠ સુધી પુગી વળતી નથી. જરથોસ્ત સાહેબના હાથમાં જે લાકડી છે, તેથી નવગરેહ છે.

૧. મિતો નાવરની ક્રિયા કરે. ૨. એ અવસ્થાનો ‘પઘત્યાપ’ (પઘનિઆપ) શબ્દ છે, જેનો અર્થ—શરીરના ઉત્તર ભાગપર પાણી નાંખી તેમને સાફ કરવા—એવો થાય છે. ૩. રેતી પાંચરી અઝાયરી કાંધેલી જગ્યા કરી છે તેમાં કોઈથી અંદર જવાય નહીં. ૪. આતશ બેહરામની પવિત્ર રાખ.

નાંખે. પછી યોજદાથરેગર મોખેદને પેલા કહારણાંમાનાં ચોખખાં પાણીએ નહાવા એક જુદી જગ્યાએ બેસાડે પછી બીજી પાવી કહાડી ને જ્યાં ત્રણ પથ્થર મુકેલા છે, અને તેની પાસે બીજા ત્રણ પથ્થર મુકેલા છે (જેને પાહડીયાં કહે છે) ત્યાં બીજો મોખેદ પેલા બર-શનુમ લેનાર આગળ આવી તે મોખેદ નજદીક દાડમની પાતરી લેઈ જઈ બરશનુમ લેનારને ડાબા હાથે ગીરોબાન પડકાવે અને જમના હાથે પેવંદ કરાવીને તેમાં પાતરી મુકે, તે બરશનુમ લેનાર નાની “યથા આચ્ચત યજ્ઞમધદે,” નામની બાજ ધરીને પેલી પાતરી આવે, અને તેનો રસ ગળી છુંછો થુંકી નાંખે પછી પેલોજ મોખેદ પીવાનાં નીરંગનું કુલિઉં લાવી તેના પએવંદ કીધેલા હાથમાં મુકે ને તે બરશનુમ લેનારને બાજમાં પઢાવે.

* “ ઇન ખુરમ, બ પાકીએ તન, અશોધએ રવાન. ”

એમ તે બરશનુમ લેનારને બોલાવીને નીરંગ પાએ. એમ ત્રણ વખત પઢાવે ને ત્રણ વખત નિરંગ પાએ, પછી કુલિઉં દુર નાંખે ને બાજ મુકી કુશ્તી કરી જેને નામનું બરશનુમ લીધું હોય તેને નામની પતેત કરે. પછી જે મોખેદે કુલિઆં અને કહારણાં પાક કીધાં છે તે ધણી જ્યાં જુદી પાવીમાં ત્રણ પથ્થર મુકેલા છે ત્યાં “ક્ષનચોથ અહુરએ મજદાઓ અષેમ વોહુ (૧)” પઢીને પોતાનાં કપડાં સઘળાં છોડે, પદ્માન પાઘડી સઘળું કહાડે અને બીજી પાવીમાં ગોઠવેલા ત્રણ પથ્થર પર બેસે. પછી બીજો મોખેદ પાવ કરીને પાણી નાંખેલું કહારણું પેલી સામેની પાવીમાંથી લેઈને તેની આગળ લેઈ જાય, અને તેનાં કાઢેલાં કપડાં ઉપર કહારણાંથી જરા પાણીનો કટરો નામીને તેની ઉપર મુકે. પછે પેલો મોખેદ તે કહારણાંમાના ચોખાં પાણીથી નહાએ, કપડાં પહેરે, પદ્માન નીચુંજ રાખીને પાઘડી પહેરે. પછી કુશ્તી ખાંધપર નાંખીને “કેમના મજદા” પઢીને કુશ્તી પુરી કરીને પાછો બરશનુમ ગાહની જગ્યાએ આવીને બીલો ખાંધેલી મોટી નવ-

* અર્થ—આ નિરંગ હું મારા તનની પાકી જગી અને આત્માની અશોધને માટે પીઉં.

ગરેહ જમણા હાથમાં પકડે, અને ચમચો ખાંધેલી નાની નવ-ગરેહ દાખા હાથમાં પકડે, પછી જ્યાં પથ્થરના પાહાડીયાં ગોઠવેલાં છે-૧૧ પાહાડીયાં ત્રણ ત્રણ પથ્થરનાં અને ૧૦ પાહાડીયાં પાંચ પાંચ પથ્થરના પૂર્વ દીશાએ ગોઠવેલાં હોય છે-ત્યાં આવી ઉગમણે મોઢું કરી ઉભો રહી પેહેલાં ત્રણ પાહાડીયાંપર મોટી નવગરેહનો ખીલો મૂકી પઢે,--“ક્ષનઓથ્ર અહુરએ મજદાઓ અશેમવોહુ (૧) (આખી પઢવી) યથા અહુ વેરીઓ (૫), (આખી પઢવી) પછી બાજમાં દસ્તુરી પઢે—

“બ દસ્તુરીએ દાદાર અહુરમજદ, બ દસ્તુરીએ અમેસાસપંદાન, બ દસ્તુરીએ શરૌષ અશો, બ દસ્તુરીએ જરથુસ્ત્ર સ્પીતામાન, બ દસ્તુરીએ આદરબાદ મારેશપંદાન, બ દસ્તુરીએ દસ્તુર (ફલાના)ર બાશદ.”

[પ્રગટ પઢે] અપેમ વોહુ (૩) ફૂવરાને માજદયશનો જરથુત્રિશ વીદએવો અહુરએતકએશો. (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફૂસસતયએચ સ્વઓપહે અબ્યેહે. તબમએ તનુ-માંથ્રહે. દરેસી-દ્રઓશ, આઉધરીયેહે, ક્ષનઓથ્ર. યસનાધંચ. વહમા-ધંચ ક્ષનઓથરાધંચ. ફૂસસતયએચ. યથા અહુ વેરીઓ જઓતા ફ્રામે મરૂતે. અથા રતુશ અશાત ચિત હય. ફ્રાઅપવ વિદવાઓ અઓતુ. અપેમ [બાજમાં બોજી વાર બોલે— ‘અપેમ’]

પછી બરશનુમ ગાહની ઉત્તર દિશા તરફની પાવીને છેડેથી ખીલાવાળી મોટી નવગરેહથી કસ ખેંચે, અને એક દીશાનો કસ ખેંચતાં ખેંચતાં યથા અહુ વેરીઓ (૪) પઢે. પછી પુર્વ દિશા તરફ જગ્યાએ કસ ખેંચતા યથા અહુ વેરીઓ (૩) પઢે. પછી

૧ ‘દસ્તુરી,’ એટલે રજા. દસ્તુર એટલે રજા આપનાર.

૨ જે શેહેર કે ગામમાં આ ક્રિયા થતી હોય ત્યાંના દસ્તુરનું નામ બોલવું. હાલમાં મુંબઈમાં એકથી વધારે દસ્તુરો હોવાથી ભગરીઆઓ નવ-સારીના દસ્તુરનું નામ દેછે, અને બીજા પંથવાળાઓ પોતાના વડાનું નામ દેછે.

દખણ દિશા તરફની જગ્યાએ કસ ખેંચતાં યથા અહુ વેરીઓ (૩) પઢે, પછી આથમણ દિશા તરફની જગ્યાએ કસ ખેંચતાં યથા અહુ વેરીઓ (૩) પઢે.

આ રીતે (૧૩) યથા અહુ વેરીઓ પઢતાં બરશનુમ ગાહની આસપાસ ચોતરફની પાવીમાં નવગરેહના ખીલાએ કરી કસ ખેંચે, પછી તેજ નવગરેહથી પાહાડીઆંની આસપાસ નીચે પ્રમાણે કસ ખેંચે. પહેલાં ત્રણ પથ્થર મૂકીને પાંચ પાંચનાં ત્રણ પાહાડીઆંની વચે (૩) કસ ખેંચે, તેની સાથેજ તેને લગતાં ખીજાં પાંચ પાંચનાં ત્રણ પાહાડીઆં અને ચોથો છેલ્લો મોટો પથ્થર સાથે લઈને (૩) કસ ખીજા ખેંચે. આ પ્રમાણે ૬ કસ ખેંચે, પછી અંધે બાબુના પાંચ પથ્થરના ત્રણ પાહાડીઆ મુકીને, વચમાંના પાંચ પાંચ પથ્થરના ત્રણ પાહાડીઆંની આસપાસ (૩) કસ ખીજા ખેંચે.

આ રીતે સઘળા કસ ખેંચાઈ રહે અને બરશનુમગાહ તૈયાર થાય એટલે પેલો કસ ખેંચનાર (બરશનુમ આપનાર) ધણી પાછો પહેલાં ત્રણ પથ્થરના પાહાડીઆ આગળ આવી બાજ મુકે.

[બાજમાં પઢે] શરોપ અશો, તગીતન ફરમાન, શેકફત જીન, જીન અવજાર, સાદારે, દામાને, અહુરમજદ બેરસાદ, અએદુનબાદ.

[પ્રગટ પઢે] યથા અહુ વેરીઓ (૨) યસનેમચ વહમેમચ અઓજસચ જવરેચ, આફીનામે, સ્તઓપએ અખ્યેહે તખ-મએ તનુ-માથ્રહે દરખી દ્રઓશ આહધરીયેહે અપેમ વોહુ (૧).

એટલું પઢી નવગરેહ હાથમાંથી મુકી આલાત-પાવ કરવાની પાવીમાં જઈ ઉભો રહે. પછી ખીજો મોખેદ સગને (કુતરાને) લેઈ બરશનુમગાહની ચોતરફની પાવીની બહાર ઉત્તર દિશા તરફ ખીજી પાવીમાં આવી ઉભો રહે. પછી બરશનુમ લેનાર ધણી બરશનુમગાહની બહાર ખીજી પાવીમાં આવી ઉભો રહી બાજ લે—

બરશણુમની કીયા કરવાનો દેખાવ.

બરશણુમની કીયા એક પાંચા છે. દરેક મોઝિદિયે પાંચ મેહલમાં પવિત્ર કીયા કાંચ કરવા આગમન આ કીયામાંથી પસાર થવું જ જોઈએ છે. આખી નવ રાત્રી અને દીવસ આ સંખ કીયાઓમાંથી એઓને પસાર થવું પડે છે.

“ ક્ષનઓથ અહુરએ મજદાઓ અપેમ વોહુ (૧)
(ખાજમાં પઢે) હુમત, હુખત, હુવરેસ્ત, હુમનરને, હુગવરને,
હુકુનરને (પ્રલાનાતું)* તનપાક. ”

એટલું પઢી આગળ ખીજ પાવીમાં જઈ મુંગે મોઢે કપડાં
કાઢીને પાહાડીઆં આગળ જઈ પહેલા ત્રણ પથર મુકીને પાંચ
પથરના પાહાડીઆં ઉપર બેસે. પછી પેલો કસ કાઢનાર મોબેદ
પાવીમાંથી બહાર આવી ચમચો ખાંધેલી નાની નવગરેહ જમણા
હાથમાં પકડે, અને મોટી નવગરેહ ડાબા હાથમાં પકડે. બરશનુમ
લેનાર પોતાનો જમણો હાથ પોતાના માથાપર મુકે. પેલો જોતી
મોબેદ નવગરેહવાળો ચમચો તેના માથા ઉપરના હાથપર મુકે,
બરશનુમ લેનાર ઘણી પોતાનો ડાબો હાથ પાછો તે ચમચાપર
મુકે, તે એવી તરતીબથી કે બરશનુમ લેનારનો હાથ પેલી
નવગરેહની લાકડીને નહીં લાગે, પણ ફક્ત ચમચાનેજ લાગે
પછી તે બરશનુમ લેનાર મોબેદ નીચેનાં અવસ્તા એકલો પઢે.—

અપેમ વોહુ (૩) ફ્રવરાને મજદીયરને જરથુશતરીશ.
વીદઓવો અહુરએ ત્કએશો. (જે ગેહ હોય તે પઢે) ફ્રસસ-
તયએચ સરોપહે અશીએહે. તખમહે, તનુમાથહે દરેશી
દ્રઓશ આહુધરીએહે. ક્ષ-ઓથ યસનાધચ વહમાધચ
ક્ષ-ઓથાધચ ફ્રસસતયએચ યપા અહુ, વેરીઓ,
જઓતા, ફ્રામે મરૂતે અથા રતુશ, અપાત ચિત હચ ફ્રા
અપવ વિદવાઓ અઓતુ. અપેમ,”.

એટલું પઢી ચમચાવાળી નવગરેહ ઉંચકી પોતાની પાવીમાં
જઈ પુલિઆમાં ચોપરવાનો નિરંગ લાવી ચમચાથી ત્રણ વખત
બરશનુમ લેનારને આપે તે નિરંગને નીચે પ્રમાણે પોતાના શરીર
પર લગાડે:—

પહેલાં પોતાના હાથને બાજુ સુધી લગાડે, પછી માથાપર
પછી મોંઢાપર, જમણા કાનપર, ડાબા કાનપર, જમણી ખાંધ, ડાબી

ખાંધ, પછી જમણી બગળ, ડાબી બગળ, છાતી, પીથ, જમણું થાન ડાબું થાન જમણી પાંસળી અને ડાબી પાંસળી, જમણું કુલુ, ડાબું કુલુ, પછી છુપી જગ્યાએ પાછળથી લગાડતો આગળી જગ્યાએ આવે, પછી જમણી જાંગ અને ડાબી જાંગ, જમણું ગુંઠણ અને ડાબું ગુંઠણ, જમણો નળો અને ડાબો નળો, પગની જમણી ઘુંટી અને ડાબી ઘુંટી, જમણી પાટલી અને ડાબી પાટલી, જમણા પગનું તળિઉં અને ડાબા પગનું તળિઉં અને છેવટ જમણા પગનાં આંગળાં અને ડાબા પગનાં આંગળાંપર ચોપડે.

પછી બીજો મોખેદ સગ લઈને બરશનુમ લેનારની આગળ આવે ત્યારે તે બરશનુમ લેનાર તેના ડાબા કાનને પોતાનો ડાબો હાથ લગાડીને અતરંગ રાખે અને સગને પાછો તેની જગ્યાપર બીજી પાવીમાં લેઈ જાય અને જોતી મોખેદ પોતાની પાવીમાં ઉભો રહેલો છે ત્યાંથી બહાર આવીને હાથમાં મોટી નવગરેહ પકડીને કેમના મજદા નેમસ્યા યા, આરમઘતીશ ઇજ્યા સુધી પઢે ને બરશનુમ લેનારને (૨) જા પાંચના પાડીઆ પર બેસવાને નવગરેહ મુકીને દેખાડે. તેવારે તે બરશનુમ લેનાર “નેમસ્યા યા આરમઘતીશ ઇજ્યા.” મોઢેથી પઢીને (૨) જા પાંચનાં પાડીઆં ઉપર જઈ બેસે.

પછી પેલો મોખેદ કુલિઆંમાં નિરંગ લાવીને ચમચાથી (૩) વખત આપે અને પાછો પોતાની પાવીમાં જાય. બરશનુમ લેનાર ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે નિરંગ લગાડે. બીજો મોખેદ સગ લાવે, તેના ડાબા કાનને ડાબો હાથ લગાડી હાથ એલાએદો રાખે, પછી સગને તેની જગ્યાપર પાછો લઈ જાય. જોતી મોખેદ પાવીમાંથી બાહર આવી નવગરેહ લઈને—“કેમના મજદા થી આરમઘતીશ ઇજ્યા”—સુધી પઢીને બરશનુમ લેનારને (૩) જા પાંચના પાડાડીઆં પર બેસવા નવગરેહ મુકી દેખાડે, પછી તે—“નેમસ્યા ઇજ્યા આરમઘતીશ ઇજ્યા”—મોઢે પઢીને (૩) જા પાંચના પાડાડીઆં પર બેસે.

પછી તે મોખેદ નિરંગ લાવી ચમચાએ (૩) વખત આપી પાછો પોતાની પાવીમાં જાય, અને બરશનુમ લેનાર નિરંગ ચોપડે

પછી બીજો મોખેદ સગ લાવે, તેના ડાબા કાનને ડાબો હાથ લગાડી અતરંગ રાખે, અને સગને તેની જગ્યાએ લઈ જાય પછી પેલો મોખેદ પાવીમાંથી બહાર આવી નવગરેહ હાથમાં પકડી—
“ કેમના મજદાથી ઇજાયા ” સુધી પઢીને બરશનુમ લેનારને (૪) થા પાંચનાં પાહાડીઆં પર બેસવાને નવગરેહ મુકી દેખાડે. પછી તે **“ નેમસયા યા આરમઇતિશ ઇજાયા પઢી ”** (૪) થા પાંચના પાહાડીઆ પર બેસે.

પછી તે મોખેદ નિરંગ લાવી ચમચાએ ત્રણ વખત આપી પાછો પોતાની પાવીમાં જાય અને બરશનુમ લેનાર નિરંગ ચોપડે* પછી બીજો મોખેદ સગ લાવી તેના ડાબા કાનને ડાબો હાથ લગાડી અતરંગ રાખે અને સગને તેની જગ્યાએ લઈ જાય પછી પેલો મોખેદ પાવીમાંથી બહાર આવીને નવગરેહ હાથમાં પકડીને **“ કેમના મજદા થી ઇજાયા ”** સુધી પઢી તે બરશનુમ લેનારને (૫) માં પાંચનાં પાહાડીઆં પર બેસવા માટે નવગરેહ મુકી દેખાડે, અને તે **“ નેમસયા ઇયા આરમઇતીશ ઇજાયા ”** પઢીને (૫) માં પાંચનાં પાહાડીઆપર બેસે.

પછી તે મોખેદ નિરંગ લાવી ઉપર મૂજબ ક્રિયા કરી લણતર લણે ને તે બરશનુમ લેનાર (૬) ઠા પાંચનાં પાહાડીઆંપર બેસે.

પછી તે મોખેદ નિરંગ આપી ઉપર મુજબજ ક્રિયા કરી બેસે.

પછી તે મોખેદ ચમચાથી ૧૮ વખત રેતી તે બરશનુમ લેનારને આપે, તે બરશનુમ લેનાર તેને બધે શરીરે ચોપડે. તે મોખેદ પાછો પોતાની પાવીમાં જાય અને બીજો મોખેદ સગ લાવે, તેના ડાબા કાનને ડાબો હાથ લગાડી અતરંગ રાખે ને સગને તેની જગ્યાએ લઈ જાય. પેલો મોખેદ પાવીમાંથી બહાર આવીને નવગરેહ હાથમાં પકડીને **“ અહુનેમ વઇરિમ તનુમ પાએતે યથા અહુ વૈરીઓ (૧) કેમના મજદા-થી ઇજાયા ”** સુધી

* અગાઉ માફકજ સવગી વખતે નીરંગ આખાં શરીરને તમામ લગાડવે!.

પઢી ઝરશનુમ લેનારને (૮) માં પાંચનાં પાહાડીઆંપર બેસાડવા નવગરેહ મુકી દેખાડે પછી તે “ નેમસચ્ચા ઇઆ આરમઇતિશ ઇજાચા ” પઢીને ત્યાં બેસે.

પછી તે મોબેદ પુલિયામાં આવ (પવિત્ર નીરંગદીનનું પાણી) લાવીને ચમચાએ (૩) વખત આપે ને પાછો પોતાની પાવીમાં જાએ. ઝરશનુમ લેનાર તે આવ ને ઉપર જણાવેલી તરતીખ પ્રમાણે બદનપર લગાડે. બીજો મોબેદ સગ લાવે, તેને તેના ડાબા કાનને ડાબો હાથ લગાડી અતરંગ રાખે અને સગને તેની જગ્યાએ લઇ જાએ, પછી પેલો મોબેદ પાવીમાંથી બહાર આવી નવગરેહ હાથમાં પકડી “ અહુનિમ વધરિમ તનુમ પાઇતે, યથા અહુ વધરીઓ (૧) કેમના મજદા થી ઇજાચા. ” સુધી પઢી તે ઝરશનુમ લેનારને ૯માં પાંચના પાહાડીઆંપર બેસાડવાને નવગરેહ મુકી દેખાડે. પછી “ નેમસચ્ચા ઇઆ આરમઇતિશ ઇજાચા. ” મોઢે પઢીને તે ૯ માં પાહાડીઆ પર બેસે.

પછી તે મોબેદ કુલીઆમાં આવ લાવી પાછો ઉપર પ્રમાણે ક્રિયા અને ભણતર કરે ને ત્યાંજ ઉભો રહે ને તે ઝરશનુમ લેનાર પણ ઉપરના શબ્દો તેજ ૯ માં પાહાડીઆપર બેસીને પઢે.

પછી તે મોબેદ કુલીઆમાં આવ લાવી પાછો ઉપર પ્રમાણે ક્રિયા અને ભણતર કરે ને ઝરશનુમ લેનારને ૧૦ માં છેલ્લા પાહાડીઆં પર નવગરેહથી બેસવા દેખાડે ને તે ઘણી ઉપર પ્રમાણેનાજ શબ્દો બોલી ત્યાં આવી બેસે.

પછી તે મોબેદ કુલીઆમાં આવ લાવી ઉપર પ્રમાણે કરી નેમસચ્ચા યા આરમઇતીશ ઇજાચા સુધી પઢીને ઉભો રહે ને તે ઘણી તેજ ૧૦ માં પાહાડીઆપર બેસીને ‘ નેમસચ્ચા ’ નું પદ પાછું પઢે.

પછી તે મોબેદ પુલિઆમાં આવ લાવી ઉપર પ્રમાણે કરે અને તે ઘણી પાછો ‘ નેમસચ્ચા ’ નું પદ પઢી ત્યાંજ બેસી રહે.

પછી તે મોખેદ કુલિઆમાં આવ લાવી ચમચાથી (૩) વખત આપીને પાવ પુલિઆને દુરથી તે જગ્યાએ મુકી તેની આસપાસ પાવી કાઢી મુંગે મોઢે પોતાની પાવીમાં જઈ આવ નાંખેલું પાણીનું કાઢારણું લાવી તેમાંથી પેલા પાવ પુલિઆમાં થોડો આવ નાંખે. પછી તે કાઢારણું તે ઘણીપર (૩) વખત રેડીને તેને નવાડે. પછી પાછો પોતાની પાવીમાં જાયે અને બીજો મોખેદ સગ લાવે, તેના ડાબા કાનને ડાબો હાથ લગાડી અતરંગ રાખે, અને સગને બરશનુમગાહની બાહર લેઈ જાયે. પેલો મોખેદ પાવીમાંથી આવીને નવગરેહ હાથમાં પકડીને “ અહુનેમ વધ-રીમ તનુમ પાઈતે (ત્રણ વાર પઢે) યથા અહુ વૈરીઓ (૧) “ કેમના મજદાથી તે ઇજાયા ” સુધી પઢીને ઉભો રહે.

પછી તે ઘણી મોટાં પાહડીયાંપર ત્યાંજ બેસીને “ નેમસચા ” નું આખું પઢ પઢે. પેલો મોખેદ તેના કપડાં લાવીને ત્યાં મુકેલાં પુલિઆમાંના આવનો એક કતરો તેના કપડાંપર નાંખે અને બાકીનો ભાગ તે ઘણીનો ડાબો હાથ જે સગના કાનને લગાડેલો છે તે પર નાંખે અને તેનો હાથ પાક કરે, અને પાછો પોતાની પાવીમાં જઈ ઉભો રહે.

પછી તે ઘણી પોતાનાં કપડાં પહેરે અને કુસ્તી ખાંધપર નાંખી જમો પહેરે તેની બાંધીજ રાખે. પછી પેલો મોખેદ પાવીમાંથી તેની આગળ આવે અને બંને નવગરેહ પોતાના હાથમાં પકડે.

પછી બરશનુમ લેનાર જામાની જમણી તરફની ચાર (છેડો) પોતાની ડાબી ખાંધપર નાંખે અને તેની નીચે પોતાનો ડાબો હાથ રાખે. તે હાથના જામાના પેવંદપર પેલો બરશનુમ લેનાર મોખેદ નવગરેહનો ચમચો મુકી નવગરેહ પકડી ઉભો રહે, બરશનુમ લેનાર પોતાના જામાની બાંહેના પેવંદ સાથેનો હાથ પાછો પેલા ચમચાપર મુકે, તે એવી તરતીબથી કે તેના હાથનું પેવંદ નવગરેહને નહીં લાગે, પણ ચમચાનેજ લાગે. પછી પેલો મોખેદ બરશનુમ લેનાર એકલો બાજ મુકે:—

“ નેમસચા ઇઆ આરમઇતીશ ઇબચા. (ત્રણ વાર પઠે.) યથા અહુ વૈરીઓ (૧) યસનેમચ વહેમમચ અઓ-જસચ જવરેચ આફ્રીનામે સઓપહે અપેહે તખમહે તનુ-માથહે દરશી-દરોશ આહુએરીયેહે.” અપેમ વોહુ (૧) અહમાઇ રએશ્ય. હજધરેમ, જસમે. કેરફે મોજદ. અપેમ વોહુ (૧).

એટલું તમામ પઢ્યા પછી બરશનુમ દેનાર અને લેનાર બંને સાથે ઉપર જણાવ્યા મુજબ બાજ મુકે, પછી તે મોખેદ બરશનુમ લેનારને પઢાવે:—

“ જદહે! નસસ સરો-તન પાક અશાહી રવાન ”—

“ શગ અરો હીરબદ પાક ” (ત્રણ વાર.)

એટલું પઢાવીને નવગરેહુ ઉચકી લે. પછી બરશનુમ લેનાર ‘ અહુરમજદ ખોદાએ ’ પઢાને કુસ્તી કરે.

અહીં બરશનુમ આપવાની ક્રિયા સંપૂર્ણ થઈ.

૧ ખીજ કેતાબોમાં જદહે છે તે ભુલ છે. પણ ખરો શબ્દ (ફા.) ‘ જદહે ’ છે.

 જે મોખેદ બરશનુમ આપે છે તેવણુને જોતી મોખેદ તરીકે ઓળખાવ્યા છે.

જેવન સગ (કુતરો) પકડે છે તેવણુને રાથરી તરીકે સમજવું.

નવસો* નહાવાની ક્રિયા.

બરશનુમ લેવાની ૩ રાત પુરી થાય પછી જે ગેહિમાં બર-
શનુમ લીધું હોય તે ગેહિમાં નવસો નાહે.

બરસનુમગાહમાં જ્યાં રેતી પાંથરેલી હોય તે જગ્યે (૩)
પથ્થર મૂકી, તેની આસપાસ (૩) કસ કહાડી ચોતરફથી પાવી
કહાડીને તે જગ્યા તૈયાર કરે. પછી બરશનુમ વાળો મોળેદ
ખુબનો ઘણી એક કહારણું ચોખ્ખું કરી પાવ કરીને તેમાં આવ
નાખે, એક કુલીઉં પાવ કરી સુકવીને તેમાં ચોપડવાનો નિરંગ
નાંખી તૈયાર કરે. પછી નવસો નહાનાર ઘણી તે તૈયાર કરેલી
જગ્યે જઈ બીજી પાવીમાં ઉભો રહી “ક્ષન્ઓથ્ર અહુરહે મજ-
દાઓ અષેમ વોહુ (૧)” પઠી કપડાં કાઢી બીજી પાવીમાં
મૂકી પેલા ૩ પથ્થરપર ઉગમણે મોહું કરી બેસે. પછી પેલો
મોળેદ પાવ કીધેલું કુલીઉં લંછને તેની આગળ પાવી કાઢીને તેની
અંદર મૂકે. પછી પેલો ઘણી જમણે હાથ પોતાનાં માથાંપર
મેલીને મોહુડેથી પઢે યાને બાજ લીએ.

“અષેમ વોહુ (૩) કુવરાને માજદયરનો જરથુશ્ત્રીશ
વીદએવો અહુરએ ત્કએશો [જે ગેહ હોય તે પઢે] ફસસ
તયએચ સ્સઓપહે અપયેહે તખમહે તનું-માંથહે દરેષિ દ્રઓશ
આહુધરીએહે ક્ષન્ઓથ્ર યસ્નાધચ, વડમાધચ, ક્ષન્ઓથ્રા-
ધચ, ફસસતયએચ યથા અહુ વધરીઓ બેતા, ફામે
મરૂતે અથારતુશ અશાત ચીત, હચા ફ્રાઅપવ ત્રિદવાઓ
અઓતુ અહુ- નેમ વેરીમ તનુમ પાઈતે (ત્રણ વાર પઢે)

* નવસોનો અર્થ-‘ નવ વખત ધોવું ’ એવો થાય છે. એ ફારસી
શબ્દ છે, ‘ નવ ’-અને ‘ સુસ્તન ’- ધોવું. ૩ વખત નિરંગ, ૩ વખત ખાક
અને ૩ વખત આખ-એમ આપવામાં આવે છે.

યથા અહુ વેરીઓ (૧) કેમના મજદા. [આખી પઢે]
આસતુએતીશ અશહે.”

અહીં સુધી પઢી પેલું નીરંગનું પુલીઉં પોતાનાં હાથમાં લઈ
પોતાના બદનપર સઘળી જગાએ લગાડે. કુલીઉં ખીજ પાવીમાં
નાંખે. પેલો મોબેદ આવતું કાહારણું લાવી તેનાં ઘોએલાં ખીજ
પહેરવાનાં કપડાંપર જરા પાણીનો કતરો નાખે ને તે કાહારણું
તેની આગળ મૂકે. તે ઘણી પોતાને હાથે તેમાંના પાણીથી પોતાનું
તન ઘોએ અને નાહે. કપડાં પહેરી કુસ્તી ખાંધપર મૂકી ખોરશેદ
સામે મોંડુ કરી ઉભો રહી બાજ મુકે :—

“ નેમરચ્યા ઈઆ આરમઈતીશ ઈજાચા ” (૩ વાર પઢે)

યથા અહુ વેરીઓ (૨) યસ્નેમચ [જવત] ? આફ્રીનામે
સઓપહે અપયેહે તખમહે તનુ-માથહે દરેશી દ્રઓશ
આહુઈરીઅહે અપેમ વોહુ (૧). અહમાએરચ. હજ-
ઘરેમ. જસમે. કેરરે મોજદ. અપેમ વોહુ (૧) પઢીને
હોરમજદખોદાએ પઢી કુસ્તી કરે પછી પતેત કરે.

એજ રીતે ખીજ વખત સાતમે દહાડેના અને ત્રીજ વખત
દસમે દહાડે નવસો નાહે. ખીજ વખત નાહતી વખતે પાણીના એ
વાસણ લે, અને ત્રીજ વખત નાહતી વખત પાણીના ત્રણ વાસણ
લીએ. એ રીતે નવસોની ક્રિયા પુરી થાય.

૧ જવત—એટલે બાકીનો ભાગ; એની આગળ અને પાછળ જે શબ્દો
લખ્યા હોય તેની વચમાંનો ભણવાનો ભાગ.

બરશનુમ ની ક્રિયા હાવન અને ઉજરવન ગાહમાં થાય છે પણ કેટલા
એક પંથવાળા સાહેબો ઉજરવન ગાહમાં બરશનુમની ક્રિયા કરતા નથી. આ
સઘળી છપાયેલી ક્રિયાઓ સઘળા પંથોમાં એકસરખી રીતે ચાલુ છે પણ
કંઈક નજીવો હેરફેર કોઈ કોઈ પંથમાં રહેલો જોવામાં આવે છે જે સમજ-
ફેરનો હોય એટલુંજ માની લેવાય છે. આપણી પાસે સત્તાધારી આગળાં
પુસ્તકો હાલે મોજુદ ન હોવાથી આ ક્રિયાઓમાં આપણે કંઈ પણ ફેરફાર
કરી શક્યે નહી. આ ક્રિયાઓ ઘણીજ મોટેબર છે એની ખુખીઓ અપાર છે.
આ પવિત્ર ક્રિયાની ખુખીઓ જે બરશનુમનો ઘણી હોય તે ઘણો સારી રીતે
સમજી શકે છે જેને કુદરતીજ સારી આગાહી થાય છે.

મીનો નાવરની મોટી ખુબ કરાવવા વિષે.

જે ખરશતુમના ધણી પાંચ તાહેની ખુબ યા મિનો નાવર ની મોટી ખુબ કરવા ચાહે, અથવા હરેક યજ્ઞ અમેસાસ્પદની કે અશો રવાનની નઇયતે ઇજ્જને કે વંદીદાદ કરવા ચાહે, તો તે ધણી પાકી પવિત્રાઈનાં તન તથા પાકીજે કપડાં તનમાં રાખીઆ સાથે તથા પાક મનશની સાથે દરેમેહેરમાં આવી પાદીઆળ કુસ્તી કરે, અને જો તે મોખેદને વડી ખુબ તૈયાર હોય તો તે તૈયાર ખુબે ઇજ્જને તથા વંદીદાદ કરે, અને જો તે દીને ખુબ તૈયાર ન હોય, તો પ્રથમ ખુબ કરી પછી યજ્ઞને કરે.

ખરસમ બાંધવાની ક્રિયા.

ખરશતુમવાલો મોખેદ દરેમેહેર મધે પહેલાં ૧ કળશીઓ મોટો અને ૧ તાંમડી ઉજળી સાફ કરી ૩ વાર કુવાના પાણીએ ચોખી કરી ભરી લાવે, પછી પદ્માન બાંધી ઇજ્જર પહેરીને પાવ કરવાના કળશીઆને પથ્થરપર કે ધાતુના ખુમચામાં મૂકી, તાંમડી ઉચકી તેમાનું પાણી તે ભરેલા કળશીઆપર છલકાઈને બહાર પડે તેમ નામે અને તે પાણી નામતાં નામતાં નીચલા અવસ્થા પઢે:—

“ક્ષનઓથ અહુરએ મજદાઓ અષેમ વોહુ (૧).”
એમ પઢી એકવાર કળશીઆપર તાંમડીમાંનું પાણી નાંખી પાવ”
કરતાં [બાજમાં પઢે] યોજદાથ જરહેવરકશ.

૧ તાર. ૨ તે મોખેદ મીનો નાવરની ઇજ્જને નહીં કીવી હોય.
૩ સાંકડા પાએજનો સુરવાળ.

પછી બીજીવાર પઠે:—ક્ષનચોથ અહુરએ મજદાઓ
અપેમ વોહુ (૧).

એમ પઠતાં બીજીવાર પાણી નાંખી પાવ કરતાં બીજીવાર
[બાજમાં પઠે] “ યોજદાથ જરહે ફરાંકરદ. ”

પછી ત્રીજીવાર પઠે:—ક્ષનચોથ અહુરએ મજદાઓ
અપેમ વોહુ (૧) એમ ત્રીજીવાર પઠતાં પાણી નાંખી તે કળ-
શિયાને પાવ કરતાં ત્રીજીવાર [બાજમાં પઠે] “ યોજદાથ
જરહે પધતી હરવેરુપ મિનો આખે પાક અરદુધશુર
યોજદાથ. ”

આ રીતે (૩) વખત પાણી રેડી ક્રીયા કરી લણે ત્યારે તે
કળશિયો પાવ થએલો કહેવાય.

બરસમનાં* તાએ ગયના કે છીણીના ઝાડના બનાવવામાં
આવે છે તેની વિગત.

[જે ઝાડની ડાળી બરસમને લાયક હોય અને જેમાંથી
તાએ લેવા હોય તે પાતળી ડાળનાં પાંદડાં તથા ગાંઠ છરીએ

* અવસ્થા—‘ બરસમન ’; કાં ૦ બરસમ એનો ઉપયોગ મોખેદો ઇજરને
વંદીદાદ વગેરે ક્રિયાઓમાં કરે છે, એ આગળ છીણી વગેરે ઝાડની ડાળીઓ
કાપીને બનાવવામાં આવતી હતી તે કાપવાની ક્રિયા અત્રે આપવામાં આવી
છે. જે ઝાડની ડાળીમાંથી તીર બનાવવામાં આવે છે તે છીણીનાં ઝાડ કહે-
વાય છે. હાલમાં એ ‘ બરસમ ’ માટે ડાંખળીઓની સળીઓને બદલે પીત-
લનાં તાર વાપરવામાં આવે છે, એ બરસમની ક્રિયા ધણુજ પુરાણુ વખતની
છે હાલમાં જુદી જુદી ક્રિયાઓમાં એ પીતલના તારનાં તાએ જુદી જુદી
સંખ્યામાં વપરાય છે. વંદીદાદમાં ૩૫) તાએ વપરાય છે, તેમાં ૩૩) બર-
સમનાં બદલામાં, ૧) માહુરૂઈ જેનીપર બરસમ મૂકવામાં આવે છે તેના
પગ ઉપર, અને ૧) જોરના પુલીઆં ઉપર મૂકવામાં આવે છે. ઈજરનેમાં
૨૩), તેમાંનાં ૨) ઉપર પ્રમાણે બહાર રહે છે. રપીથવનની ઇજરનેમાં
૧૫); વિરુપરદમાં ૩૫); અને બાજમાં ૫) તાએ અને એક જન ‘ હેરમેદ ’
થાય, ત્યારે મીનો નાવરની બાજ ધરે તેમાં ૭) તાએ લે છે.

અગાઉથી સોહોરીને સાફ કરી રાખવા, પછી ખરશ્તુમવાળો મોખેદ પાવ કીધેલો કળશિઓ ડાલા હાથમાં લેઈ લોહાના હાથાની છરીનો કાપલો સાથે રાખી તે ઝાડ આગળ બાંધે, તે વેળાએ તે જગ્યાની પાવીથી બીજા આદમીઓને દુર રાખે,^૧ ત્યાં જઈ તે ઝાડને નેમાજ કરી પહેલો તાએ પાવ કરવા નીચે પ્રમાણે પઢે:—

ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ અપેમ વોહુ (૧) એમ પઢતાં છુરી જમણે હાથે પાવ કરી, તે પાવ હાથે પહેલો તાએ સારી રીતે પાવ કરી, અને છુરીએ તેના શર ઉપરથી લગારી કાપવો. પછી બીજો તાએ પાવ કરવાને નીચે લખેલા અવસ્તા

ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ અપેમ વોહુ (૧) પઢતાં વલી છુરી સુધાં જમણા હાથને પાવ કરીને તે પાવ હાથે બીજા ડાલ પાવ કરી શોહોરવી અને છુરીએ કરી મુકું તે ડાલનું કાપવું અને ત્રીજો તાએ પાવ કરવાને નીચે લખેલા અવસ્તા પઢવા.

ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ અપેમ વોહુ (૧) પઢતાં વલી છુરી સમેત જમણા હાથને પાવ કરીને તે પાવ હાથે ત્રીજા ડાળને પાવ કરી શોહોરવી અને છુરીએ કરી મુકું લગારી કાપવું. બાણવું કે ઉપલી તરતીળ પ્રમાણે ત્રણજ તાએ પાવ કરતાં

ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ અપેમ વોહુ (૧) પઢવું અને બાકીનાં બીજા (૨) બે તાએ રહેલા તે **ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ અપેમ વોહુ (૧)** પઢેલા વગર અમસથો જમણો હાથ છુરી સમેત બે વાર પાવ કરીને ઊપલી રીતે બીજા (૨) બે ઝાડની પાતલી ડાલ પાવ કરી શોહોરવી અને ત્યાર પછી ખજુરીની પાતરી પાવ કરવાને આ હેઠલ લખેલા અવશતા પઢવા.

ક્ષનઓથ્ર અહુરહે મજદાઓ અપેમ વોહુ (૧) પઢતાં ઊપલી છુરી સમેત જમણો હાથ પાવ કરીને તે પાવ હાથે ખજુ-

૧ જો પાવી નહોં હોય તો આદમી અને સગને ૯૦ પગલાં દૂર રાખવાં જો જુદીનની આદશાહી અને દોર હોય તો લાચારીએ ૪૫) પગલાં દૂર રાખવાં જો એટલાં પગલાં અંદરની જમીનપર કાંઈ આવે તો તે કામ રદ થાએ તેથી ખરસમ ફરીથી લે, અને કળશિઓ પણ ફરીથી પાવ કરવો જોઈએ.

રીની પાતરીને પાવ કરી શોહોરી અને તેહેને ઉપરથી થોડી કાપવી.
પછી ત્યાંજ ઉભા રહીને નીચે લખેલા અવશતા પઢવા.

ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ અશેમ વોહુ (૩) ફવ-
રાને મજદયસનો જરથુશ્ત્રીશ વીદઓવો અહુરહે ત્કઓશો
[જે ગેહે હોએ તે પઢ] ફસસતયઓચ ઉરવરીયાઓ,
વંધુહીયાઓ મજદદાતયાઓ અશેનીયાઓ. ક્ષન-
ઓથ યસનાઈચ વહમાઈચ ક્ષનોથરાઈચ ફસસતય-
ઓચ. યથા અહુ વેરીઓ જોતા ફામે મરૂતે. અથા રતુશ
અશાદ ચીત હચ ફરા અપઅ વીદવાઓ મરૌતુ. નેમો
ઉરવર વંધોહીશ મજદદાતહે અપઓને એટલું પઢતાં
ઝાડની ડાળો જે પાવ કીધેલી છે તે ઉપર ખુબ રીતે નજર કરે,
અને અપેમ વોહુ વહીશતેમ અસતી ઉશતા પઢતાં તાએ
એક પેહેલી વારનો પાવ કીધેલો છે તેની હેઠવાસમાં તે છુરી
રાખવી અને અસતી ઉશતા પઢતાં તે તાએ છુરીએ કરી મરડીને
લાંછ નાંખી સઘળો કાપી લઈને અહમાઈ હીયત અપાઈ
વહીશતાઈ અપેમ પઢીને પાવ કળશિઆમાં મુકે અને ત્યાર
પછી તાએ ખીજે પાવ કીધેલો ઉપલી તરતીખ પ્રમાણે અપેમ
વોહુ (૧) પઢીને કાપી લઈ પાવ કળશિઆ મધે મેલે અને
તે પછી ત્રીજે પાવ કીધેલો તાએ ઉપલીજ તરતીખ મુજબ અપેમ

૧ જાણવું જે એ અમલ કરતાં કળશિઆ મધેનું પાણી તમામ થઇ
રહ્યું હોએ તે હીટોલા ઉપર જઈ ફરીને તે કળશિઓ ભરી ઉપર લખ્યા
પ્રમાણે ૩) મરતમે પાવ કરે, પછી તે પાવ કળશિઓ જમણે હાથે ધરી
(ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ અશેમ વોહુ ૧) પઢતાં ડાબે હાથે છુરી
સમેત પાવ કરે અને કળશિઓ પથ્થર ઉપર મેલે અને પાવ કીધેલા હાથ
મધેની છુરી કળશિઆની અંદરથી પકડીને પછી (ક્ષનઓથ અહુરહે મજ-
દાઓ અશેમવોહુ ૧) પઢતાં જમણે હાથે પાવ કરે અને એ હાથે તે પાવ
કળશિઓ અંદરથી પકડીને તે મોખેદ તે ઝાડની તરફની લાવે.

૨ પાતરાંને છેક છેડે.

અપેમ વોહુ (૧) પઢેઆ પછી કાપી લઇને કળશિઆમાં મુકે. એ વખતે ઉપલા તાએ ૩) અપેમ વોહુ (૩) પઢેઆ પછી ઉપલી તરતીબ પ્રમાણે મરડી અને બીજા ૨) પાવ કીધેલા તાએ અપેમ વોહુ (૧) પઢેઆ સાથે પાવ કીધેલી ખજુરીની પાતરી થડથી કાપી લઇ કળશિઆમાં મુકે ત્યાર પછી તેજ જગોએ આએ હેઠલ લખેલા અવસ્તા પઢે. યથા અહુ વેરીઓ (૨) યસનેમચ વહમેમચ અઓજસચ જવરેચ આફીનાંમે નેમે ઉરવરી-યાઓ વઘોહીયાઓ મજદદાતીયાઓ અપઓનીયાઓ એટલું પઢીને તે મોખેદ હીઢોલા ઉપર પાછો આવે અને પથ્થર ઉપર તે પાવ કળશિઓ મેલે અને તે કળશિઆમાંથી પાંચો તાએ તથા પાતરી કાઢી હાથમાં ધરીને તે પાતરીની (૨) ફાડ કરે અને તેમાંનું ફાડીયું (૧) આંગલીની વચે પકડે અને બીજા ફાડીઆંએ બરશમનાં ઉપલા તાએ વીટે. જે તરફ આફતાબ હોએ તે તરફ મોહોડું કરી વીટે અને હાથમાં છુરી પણ રાખે અને અપેમ વોહુ (૩) પઢતાં ઉપલા તાએનાં (૨) ભાગ વચે પાતરીનું મુડું ખોશીને બર-શમ વીટે પછી નીચલા અવસ્તા પઢે.

ફવરાને માજદીયસનો જરથુશત્રીશ વીદએવો અહુરહે ત્કએશે. [જે ગેહ હોએ તે પઢે] ફરસસતયએચ. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનઘહતો. ક્ષનઓથ્ર યસ-નાઇચ વહમાઇચ ક્ષનોથરાઇચ ફરસસતયચ. યથા અહુ વેરીઓ જોતા ફ્રામે મરૂતે યથા રતુશ અશાદ ચીદ હચ ફરા અપવ વીદવાઓ મરોતુ. અપેમ. પઢતાં પાતરીનું મુડું તલે ઉપર મરડીને અપેમ વોહુ (૧) પઢતાં એક ફાડ બરશમ પાછલ કુશતીની પખે ફેરવીએ અને યથા અહુ વેરીઓ (૨) પઢતાં ગાંઠ (૨) કુશતી માફક સવરા વાલીએ અને બીજી યથા અહુ વેરીઓ (૨) પઢતાં પાતરીનાં મુડાં વીટીએ અને પાતરીનાં મુડાં થોડાક કાખ્યા પછી આએ હેઠલનાં અવસ્તા પઢે.

યસનેમચ વહમેમચ અચોજમચ જવરેચ આફી
નામે અહુરહે મજદાઓ રચેવતો ખરેન'ઘહતો.

જાણવું જે ઉરવરનાં તાએ લીધાને તથા તેહેની ખરશમ
ખાંધવાનો ઉપલી રીતનો કાયદો છે અને તેજ રીતે અધ્યો-
ખશસતનાં ચાને ધાતુનાં તાએનીથી ખરશમ ખાંધવાને લલી
દીનમાં ફરમાન છે અને તેહેની ગવાહી અવસ્તા મધે જાહેર છે
અને તે અધ્યોખશસતની ખરશમ ખાંધતાં જે અવસ્તા પઢ-
વાનાં ફરમાવ્યા છે તે નીચે જણાવેલી તરતીખ સાથે હેઠળ આપ્યા છે.

ધાતુનાં તાએની ખરસમ ખાંધવાની વીગત.

જે જગોએ ખનુરીતું ઝાડ નહી હોય તે જગોએ ધાતુનાં
તાએની ખરશમ ખાંધવી હોય તો ધાતુની શાંકરીનાં બે છેડા
તાએની સાથે લઈને તેનેથી ખરશમ ખાંધવી ઘટારત છે. એ ખર-
શમ ખાંધતાં પ્રથમ કળશિઓ વાર (૩) ઉપર લખી જણાવ્યા મુજબ
પાવ કરે અને પછી ધાતુનાં તાએ પાંચ તથા સાંકલીનાં છેડા (૨)
તથા છુરી હાથમાં પકડે અને જમણાં હાથે પાવ કળશિઓ ઉચકીને પછી
ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ અપેમ વોહુ (૧) પઢતાં ડાબો
હાથ તાએ શાંકલી અને છુરી મુઘાં પાવ કરવો અને કલશીઓ
પથર ઉપર હેઠે મેલે અને પાવ કીધેલા હાથનાં આંગણાંએ કળ-
શીઓ અંદરથી પકડીને તેજ રીતે વલી ફરીને ક્ષનઓથ અહુરહે
મજદાઓ અપેમ વોહુ (૧) પઢતાં જમણો હાથ પાવ કરી
કલશીઓ નીચે મેળે અને ડાબા હાથમાં પાંચે તાએ પકડે અને
જમણાં હાથમાં શાંકલીનાં છેડા અને છુરી પકડે અગરજો
ખનુરીતું ઝાડ ત્યાં હોય તો ખનુરીનાં ઝાડની પાતરી, ઉપર

લખી જણાવેલી તરતીજ પ્રમાણે લાવીને તેહેની જે ચીપ કાઢાડી-
ને તે જમણાં હાથમાં પકડે અને પછી નીચે લખેલા અવસ્થા
પઢે—

અપેમ વોહુ (૩) ફૂવરાને મજદયસનો જરથુ-
શ્ત્રીશ વીદએવો અહુરહે ત્કેએશો (જે ગેહે હોએ તે પઢે.)
ફૂસસતયએચ. ક્ષત્રહે વેરીઅહે અધઓક્ષસતહે મરેજદે-
કાએ થ્રાધઓ દરેગુહે. ક્ષનઓથ્ર ઈઅનાધય વહમાધય
ક્ષનઓથ્રાએચ ફૂસસતયએચ યથા અહુવેરીઓ જોતા
ફૂમે મરતે યથા રતુશ અશાદ ચીત હય ફૂ અપવ
વીદવાઓ મરોતુ. અપેમ અપેમ વોહુ (૧) યથા અહુ
વેરીઓ (૨) એ જે યથા અહુ વેરીઓ પઢતાં પેલી જમણાં
હાથમાંની શાંકળીનો એક છેડો યા ખજુરીની પાતરીની એક
ચીપ લઈને “શ્ચોથનનાંમ.” પઢતાં ત્રણ તાએની વચે આંટો
મારીને જે આંટા તાએની ઉપર ખાંધવા. પેહેલી “શ્ચોથનનાંમ”
પઢતાં એક આંટો મારવો અને બીજી “શ્ચોથનનાંમ” પઢતાં
બીજો આંટો મારવો પછી નીચેનાં અવસ્થા પઢવા.

યસનેમચ વહમેમચ અઓજસચ જવરેચ આફી-
નાંમે ક્ષત્રહે વેરીઅહે અધઓક્ષસતહે મરેજદેકાએ થ્રાધઓ
દરેગુહે અપેમ વોહુ (૩) ફૂવરાને મજદીયસનો જરથુ-
શત્રીશ વીદએવો અહુરહે ત્કેએશો (જે ગેહે હોએ તે પઢે.)
ફૂસસતયએચ. પેલી જમણાં હાથમાંની શાંકળીનો બીજો છેડો
યા ખજુરીની પાતરીની બીજી ચીપ લઈને નીચે લખેલા અવસ્થા-
નાં ત્રણ પઢો પઢવા અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેન-
ઘહતો ત્રણ આંટા પાંચે તાએની ઉપર વીતારવા પછી પઢે ક્ષનઓથ્ર
યસનાધય વહમાધય ક્ષનઓથ્રાધય ફૂસસતયએચ યથા
અહુ વેરીઓ જોતા ફૂમે મરતે યથા રતુશ અશાદ ચીત
હય ફૂ અપવ વીદવાઓ મરોતુ અપેમ અપેમ વોહુ

(૧) યથા અહુ વેરીઓ (૧) ના (શીઓથનનાંમ) પદ પઢતાં કુસતીની માફક એક સવળો ગાંઠ વાલે અને બીજી (યથા અહુ વેરીઓ) મધેનાં (શીઓથનનાંમ) પદ પઢતાં કુસતીની માફક બીજો સવળો ગાંઠ વાલે અને ત્યાર પછી બાજ મુકવાની બીજી બે “યથા અહુ વેરીઓ” પઢે તે મધેનાં “શીઓથનનાંમ” પદ પઢતાં છુરીએ ફરીને બરસમ બાંધેલી પાતરીનાં બધે મુઠાં સાફ કરે અને નીચે લખેલા અવસ્થા પઢે. યસનેમચ વહમેમચ અઓજસચ જવરેચ આફરીનાંમે અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધહતો.

(હ્યાં બરસમ બાંધવાની ક્રીયા તમામ થઈ.)

હવે બાંધેલી બરસમે કેટલી બાજ ઇજાએ છે તેની વીગત.

જો પાંચ તાએની ખુબ કરે તો તે ખુબ કરવાની બરસમથી બીજી બાજ ઇજાએ નહીં માટે ફરીને બરસમ બાંધવી અને કળશિઓબી ફરીને પાવ કરવો.

પાંચ તાએની નાની ખુબે બરસમ બાંધેલી હોએ તે બરસમથી બાજ ત્રણ (૩) ઇજામાં આવે તેથી વધારે બાજ ઇજા હોય તો ફરીને બરસમ બાંધવી, અને મીનો નાવરની મોટી ખુબે બરસમ બાંધેલી હોય તો તે બાંધેલી બરસમથી બાજ (૬) નવ ઇજામાં આવે અને તેથી વધારે બાજ ઇજા હોય તો ફરીને બરસમ બાંધવી અને વળી વીશપેશાંમની ક્ષુમનથી બાજ ઇજા હોય તો તેજ બરસમથી બીજી બાજ ઇજાએ નહીં. ફરીને બરસમ બાંધીને ઇજા—

પાંચ તાએની ખુબ કરવાની વીગત

આતશનું પાતડું સામે જમણાં હાથ તરફ મુકીને આતશ
રોશન રાખે તથા તેની પાસે જમણાં હાથ તરફ એક પથ્થરનો નાનો ખોઆન સાફ કરી તેની ઉપર એશમ ખોય
મુકે યાને ત્રણ સુખડનાં કટકા અને ત્રણ લોખાનનાં કટકા
મુકે જેમાં ઉપર જણાવેલી તરતીબ પ્રમાણે ખરસમ બાંધી
ફળશિઓ પથ્થર ઉપર મુકીને ડાબા હાથમાં ખરસમ પકડે પછી
એક ખુમચામાં ચાર દડન મુકે તેની વીગત એ જે બે નામનાં
દડન* ડાબા હાથની તરફ મેલે તેમાંનાં આગળનાં દડન ઉપર
ગોશોદો મુકે અને જમણાં હાથની તરફ ફરસસત યાને વગર
નામનાં દડન બે મેલે તેમાંનાં બીજા દડન ઉપર ઉરવરર મેલે
અને જમણાં હાથની આગળ બીજા વાસણમાં પાણી મેલે, પછી
નીચે લખ્યા પ્રમાણે બાજમાં ચાદ કરે. [બાજમાં પઢે.]

* દડન ઉપર નામ પાડ્યા વીશે “નીરંગસતાંન” કેતાબમાં આવેલું
છે અને તેની ઉપર નામનાં (કાપ) નવ પાડ્યા અને તે દડન બનાવાનાં
તવાધાની કોરે કરી પાડ્યા અને તે પાડતી વખતે બાજમાં “હુમત, હુખ્ત,
હુઅરેસ્ત” એ ત્રણ પદો યાદ કરવાં. દડન ઘડિના આટાનાં કરવાનું ફરમાન
છે અને દડન તેતરીસ ટાંકનો અને ફરસસત એટલે વગર નાંમનો ૩૧)
એકતીસ ટાંકનો કરવો અને નાનો દડન નવ ટાંકનો કરવો અને સરોશનાં
દડન ઇજતી વખતે ત્રણ નામનાં અને ત્રણ વગર નામનાં દડન લેવા જોઈએ
બાકી બીજી સઘલી બાજેમાં બે નામનાં અને બે વગર નામનાં મત્રી ચાર
દડનથીજ બાજ ઇજવામાં આવે છે.

૧ ગોશોદો—ગાયનું ઘી.

૨ જમીનપર થયલું નહી. ઝાડપર ફળ થયલું હોય તે, ખડખડ, ફરેટ, કાકરી એવું નહી, બાજમાં ઘણું કરીને ખજુર વપડાય છે.

ખોઆન એટલે નાનો પથ્થર.

હુમત હુખત હુવરસત હુ મનશને હુ ગવશને હુ
કુનશને ઇન ક્ષનુમધને.

[જે રોજ હોય તેનો હુમકારો નીચે કાળ્યા પ્રમાણે પઢે.]

૧ હોરમજદ દેપાદર દેપમેહેર દેપદીન વીસપેશા
અરદાફ્ફઅશ બેરેસાદ.

૨ બહમન મોહેર ગોશ રાંમ વીસપેશા અરદાફ્ફ-
અશ બેરેસાદ.

૩ અરદીબેહસ્ત આદર સરોશ બેહેરાંમ વીસપેશા
અરદાફ્ફઅશ બેરેસાદ.

૪ શેહરેવર ખુર મેહેર આસમાંન અનેરાં વીસપેશા
અરદાફ્ફઅશ બેરેસાદ.

૫ અસપનદારમદ આવાં દીન અરદે મારેસપદ
વીસપેશા અરદાફ્ફઅશ બેરેસાદ.

૬ ખોરદાદ તીર અરદાફ્ફઅશ ગુઆદ વીસપેશા
અરદાફ્ફઅશ બેરેસાદ.

૭ અમરદાદ રશને આસ્તાદ જમીઆદ વીસપેશા
અરદાફ્ફઅશ બેરેસાદ.

નીરંગ પીરોજગર બાદ ખરેહ એ વેહ-દીન એ
માજદયસનાન રવા બાદ. અંદર હફત કેશવર નામચેશ-
તીહાતર અંદર કામ બાદ. હસત શહરેસતાન અંદર
[ફલાંન] જે શેહરમાં આ ક્રીયા કરતા હોય તે શેહરનું નામ હયાં
યાદ કરવું.] શહરેસતાન પોરી પીરોજ શાદી રામશની
રવાન. ખરેહ એ ખોજસતે બાદ. ઇન ખશનુમધને. [જે
ખશનુમન હોય તે પઢે.] કેરા ગાહ રોજ શેહરચારી, ખીશ
યજશને કરદ હોમ. દફન યશત હોમ મયજદ હમારા-
ઇનમ અયો-કરદહયા પ ગંજ એ દાદાર અહુરમજદ

રથોમંદ ખરેહોમંદ અમશાસપંદાંન બે-રસાદ. અથોજ
જોર નીરો તગી અમાવંદી પીરોજગરી ધન ખશનુમધને
[જે કામને માટે બાજ ધરતા હોય તે ખશનુમન હાં પઢે.]

એજ હુમા પદીરફતાર બાદ, અથો મારા પાનાધ
કેરદાર, નેકી અંદાખતાર અનાધ પતયાર, દુર અવાજ
દાશતાર અયાફત-ખાહ બાદ. કેરા દીગર મયજદ હજાર
મરદ મયજદ, શાયમ સાખત અથો મારા, કમ-રંજતર
આસાંનતર યથેની કરદ યક એજ મા, હજાર પદીર-
ફતાર બાદ. નાંમથેશતી અનથોશહ રવાંન રવાંની.
[જેઓના નામોની યાદ કરવી હોય તે કરે.] અથોદર યાદ
બાદ અનથોશહ રવાંન રવાંની.

હુમા ફરવશે અશવાન અથોદર યાદ બાદ. ફરમાયશને
(ફલાંન.) માજદયસની બે-રસાદ. હુમા ફરવશ અશોઆંન
અયોકરદહયા ચેહાઝમ દહુમ સ્ત્રીરોજ સાલ-રોજ એજ
ગયોમરદ અંદા સથોશયોસ અથોદર યાદ બાદ. હસતાંન
બુદાંન બેદાંન જાદાંન અજદાંન આ-દહી ઓજ-દહી દહમ
નર નારીક અવરનાથો પોરનાથો હર-કે અવર ધન જમીન
પધરી વેહદીની ગુદારાંન શુદ હસ્ત હુમા ફરવશ અશોઆંન
અયોકરદહયા એજ ગયોમરદ અંદા સથોશયોસ અથો-
દરયાદ બાદ. કે ધન માંન વીસ ઓ જંદ દેહ ઓ રોસ્તા
ગુજસ્તે હેંદ હુમા ફરવશ અશોઆંન અયોકરદહયા એજ
ગયોમરદ અંદા સથોશયોશ અથોદર યાદ બાદ.
અશવાંન ફરવશ ચીરાંન ફરવશ અવર-વીજાંન ફરવશ પીરો-
જગરાંન ફરવશ પઓધરયો દકઝેશાંન ફરવશ નખા-
નજદીસ્તાંન ફરવશ એ ફરવશે હુમા અયોકરદહયા એજ
ગયોમરદ અંદા સથોજયોસ અથોદર યાદ બાદ. રવાંન

એ પેદરાંન એ માદરાંન એ જ'દગાંન એ નીયાગાંન
એ ફરજ'દાંન એ પએવ'દાંન એ પરસતારાંન એ નળા
નજદીસ્તાંન ફવશ અશોઆંન અયોકરદહયા અજ ગયો-
મરદ અ'દા સઓશયોસ અએદર યાદ બાદ.

હમા અથઓરનાન હમા રથએશતારાન હમા વાસ-
તરયોશાંન હમા હુતોખશાન હમા ફવશ એ અશોઆંન
હમા અયોકરદહયા એજ ગયોમરદ અ'દા સઓશયોસ
અએદર યાદ બાદ હમા ફરવશ અશોઆંન હફત-કેરા-
વર-જમીન અરેજહ સવહ ફરદદકશ વીદદફશ વોર-
ખરેશત વોર-જરેશત ખનરસ-ખામી ક'ગ-દેએજ અશ-
વાંન વર-એ-જમ-કરદાંન ગ'જ માંથરાંન હમા ફરવશ
અશોઆંન હમા અયોકરદહયા એજ ગયોમરદ અ'દા
સઓશયોસ અએદર યાદ બાદ. ગોરજ ખરેહ અવળ-
યાદ ઇન ખશનુમઇને. [જે ખશનુમન હોય તે પઢે.]

નાંમએશતી અનઓશહ રવાંન રવાંની [ફલાંન]
અએદર યાદ બાદ. અનઓશહ રવાંન રવાંની હમા ફર-
વશે અશવાન અએદર યાદ બાદ. ફરમાયશને [ફલાંન]
માજદયસની બે-રસાદ હમ-કેરજે હમા-વેહાંન એ હફત-
કેશવર જમીન બેરસાદ. એજ હમા ગુનાહ પતેત પશે-
માંહોમ પપતેત હોમ. ગાઓશ હુદાઓ. આપે ઓર-
અર અએસમ બોએદ ખશનુમેને.

[હાંથી પરગટ પઢે] ક્ષનઓથ અહુરહે મજ-
દાઓ અષેમ વોહુ (૩) ખરેસમ'ન દથોશો અહુરહે મજ-
દાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહતો અમેસનાંમ સપે'તનાંમ.
ખરેથેમ મીઅજદેમ આઘએશે ઇઅશતહે હુરૂઅત અમે-
રેતાત ગાઓશ હુદાઓ. આપેઓ અર. અએસમ

બાએદ ક્ષત્રુમેને. અહુરહે મજદાઓ અમેશનાંમ સપેંત-
નાંમ. સરોશહે અશીઆહે. આથરો અહુરહે મજદાઓ.
રથવો ખેરેજતો. ઇઓ અશહે આઇએશે ઇઅશતહે.
અસનીએખીઓ અશહે રતોખીઓ.

[બે હાવન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

હાવને અપઓને અશહે રથવે આઇએશે ઇઅશતહે. સાઉ-
અંધહે વીસીઆએચ અપઓને અશહે રથવે આઇએશે ઇઅશતહે.
મીથરહે વોઓરો ગોઇઓઇતોએશ. હજંધર ગોશહે. ખેઉઅરે ચસ-
મનો. ઓખતો નાંમનો ઇઅજતહે. રાંમનો ખાસતરેહ આઇએશે
ઇઅશતહે.

[બે રપિથવન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

રપીથવનાએ અપઓને અશહે રથવે આઇએશે ઇઅશતહે.
ક્રાદદક્રશુઅ જંતોમાએચ અપઓને અશહે રથવે આઇએશે ઇઅ-
શતહે. અશહે વહેશતહે આથરસચ અહુરહે મજદાઓ આઇએશે
ઇઅશતહે.

[બે ઉજરન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

ઉજરનાહે અપઓને અશહે રથવે આઇએશે ઇઅશતહે. ક્રા-
દદ વીરાએ દખીઓમાએચ અપઓને અશહે રથવે આઇએશે ઇઅ-
શતહે. ખેરેજતો અહુરહે નક્રેદરો અપાંમ અપસચ મજદદાતી-
ઓ આઇએશે ઇઅશતહે.

[બે અઇવિસઙ્થરેમ ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

અઇવિસઙ્થરેમાએ એમેગઇઆએ અપઓને અશહે રથવે આઇ-
એશે ઇઅશતહે ક્રાદદ વીસપાંમ હુજઆઇતે જરથોશ્ત્રો તેમાએચ
અપઓને અશહે રથવે આઇએશે ઇઅશતહે. અશાઓનાંમ ક્રૂઅશ-
નાંમ ગેનાનાંમચ વીરોવાંથવનાંમ ઇઆએરીઆઓસચ હુશેતોએશ
અમહેચ હુતાશતહે હુરોદહે વેરેથરગનહે અહુરદાતહે વનંતીઆ-
ઓસચ ઉપરતાતો આઇએશે ઇઅશતહે.

[જો ઉશહેન ગેહે હોય તો એમ પડે.]

ઉશહેનાએ અપઓને અશહે રથવે આઇએશે ઇઅશતહે.
 બેરેજીઆએ નમાનીઆએચ અપઓને અશહે રથવે આઇએશે ઇઅ-
 શતહે, સરોશહે અશીઅહે. અશુઅતો વેરેથરાજનો ફરાદદ ગેથી-
 આઓ. વરેદદ ગેથીઆઓ આઇએશે ઇઅશતહે.

નીચે લખેલી વીગત પ્રમાણે જે રોજ માહ હોય તે પડે.)

(૩૦ રોજનું મંડાણ.)

૧ અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો આઇએશે ઇઅશતહે.		
૨ વંધહુએ મનંધહે	”	”
૩ અશહે વહેશતહે સરેશતહે	”	”
૪ ખશથરેહુ વેરીઅહે	”	”
૫ સપેંતીઆઓ વંધોહીઆઓ આરમેતોએશ	”	”
૬ હુરૂઅતાતો રથવો	”	”
૭ અમેરેતાતો રથવો	”	”
૮ દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો	”	”
૯ આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર	”	”
૧૦ અપાંમ વંધોહનાંમ મજદદાતનાંમ	”	”
૧૧ હુઅરેખશેતહે ઓરૂઅદ અસપહે	”	”
૧૨ માઓધહે ગોએથરહે	”	”
૧૩ તેશતરીએહે સતારો રેઉઅતો ખરેનંધહુતો	”	”
૧૪ ગેઓશ તશને ગેઉશ ઓરોને	”	”
૧૫ દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો	”	”
૧૬ મેથરહે વોઓરો ગોઇઓઇ તોએશ	”	”
૧૭ સરોશહે અશીઅહે	”	”
૧૮ રશનોએશ રજેશતહે	”	”
૧૯ અશાઓનાંમ ફૂરૂઅશનાંમ	”	”
૨૦ વેરેથરગનહે અહુરદાતહે	”	”
૨૧ રાંમગો ખાસતરેહુ	”	”
૨૨ વાતહે હુદાઓંધહે	”	”

૨૩ દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન- ઘહુતો	આઈએશે ઇઅશતહે.
૨૪ દેનીઆઓ વંઘોહીઆઓ અજદીયસનોઈશ	” ”
૨૫ અશોએશ વંઘોહીઆઓ	” ”
૨૬ અરસતાતો ફરાદદ ગેથહે	” ”
૨૭ અસમનો બેરેજતો શુરહે	” ”
૨૮ જેમો હુદાઓંઘો ઇઅજતહે	” ”
૨૯ માંથરહે સપેંતહે	” ”
૩૦ અનગરનાંમ રોઅંધાંમ ખદાતનાંમ	” ”

(૧૨ માહનું મંડાણુ.)

૧ અશાઉનાંમ ફરૂઅશનાંમ	આઈએશે ઇઅશતહે.
૨ અશહે વહેશતહે સરેશતહે	” ”
૩ હુરૂઅતાતો રથવો	” ”
૪ તેશતરીઅહે સતારો રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો	” ”
૫ અમેરેતાતો રથવો	” ”
૬ ખશથરહે વેરીઅહે	” ”
૭ મેથરહે વોઓરો ગોઈઓઈ તોએશ	” ”
૮ અપાંમ વંઘોહેનાંમ મજદદાતનાંમ	” ”
૯ આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર	” ”
૧૦ દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહુતો	” ”
૧૧ વંઘહુએ મન'ધહે	” ”
૧૨ સપેંતીઆઓ વંઘોહીઆઓ આરમેતોએસ	” ”

(પાંચ ગાથાના દહાડાનું મંડાણુ.)

૧ ગાથાબીઓ સપેંતાબીઓ રતો ખશથરા બીઓ અશોનેબીઓ આઈએશે ઇઅશતહે. અહોનુએતીઆઓ ગાથીઆઓ	આઈએશે ઇઅશતહે.
૨ ગાથાબીઓ સપેંતાબીઓ રતો ખશથરાબીઓ અશોનેબીઓ આઈએશે ઇઅશતહે. ઓશતુ- એનીઆઓ ગાથીઆઓ	” ”

૩ ગાથાળીઓ સપેંતાળીઓ રતો ખશથરાળીઓ
અશોનેળીઓ આઘએશે ઇઅશતહે. સપેંતા
મેનીએઓશ ગાથીઆઓ આઘએશે ઇઅશતહે.

૪ ગાથાળીઓ સપેંતાળીઓ રતો ખશથરાળીઓ
અશોનેળીઓ આઘએશે ઇઅશતહે. પોહુ
ખશથરીઆઓ ગાથીઆઓ ” ”

૫ ગાથાળીઓ સપેંતાળીઓ રતો ખશથરાળીઓ
અશોનેળીઓ આઘએશે ઇઅશતહે. વહેશતો-
એશતોએશ ગાથીઆઓ ” ”

તવ આથરો અહુરહે મજદાઓ પુથર, મત વીસપ-
એધખયો આતેરેખયો. આયેસે યેશતી. અધવયો વંધુહી-
ખયો વીસપનાંમચ અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીસપનાંમચ
ઉરવરનાંમ મજદધાતનાંમ. આયેસે યેશતી. માંથરહે
સપેનતહે અપઓનો વેરેજયંધહે દાતહે વીદએવહે દાતહે
જરથુતરોઇશ દરેઘયાઓ ઉપયનયાઓ દએનયાઓ વંધહુ-
યાઓ માજદયસનોઇશ. આઘએશે ઇઅશતહે. ગરોઇશ
ઉપીદરેનહે મજદધાતહે અપ-ખાથરહે વીસપએપાંમચ ગધ-
રીનાંમ અપખાથરનાંમ પોઉર-ખાથરનાંમ મજદધાતનાંમ.
કાવયેહેચ ખરેનંધહો મજદધાતહે અખરેતહેચ ખરેનંધહો
મજદધાતહે. આઘએશે ઇઅસતહે. અપોઇશ વંધહુયાઓ
ચીસતોઇશ વંધહુયાઓ એરંથે વંધહુયાઓ રસાંસતાતો
વંધહુયાઓ ખરેનંધહો સવંધહો મજદધાતહે. આઘએશે
ઇઅશતહે. દહમયાઓ વંધહુયાઓ આફરીતોઇશ દહમ-
હેચ નરશ અપઓનો ઉધરહેચ તખમહે દામોઇશ ઉપ-
મનહે યજતહે. આઘએશે ઇઅશતહે. આઓંધહાંમ અસ-
ધહાંસચ પોઇથરનાંમચ ગઓયઓઇતીનાંમચ મએથન-
નાંમચ અવોખરેનનાંમચ અપાંમચ જેમાંમચ ઉરવર-

નાંમચ અંધહાઓસચ જેમો અવંધહેચ અપનો વાતહેચ
અપઓનો સતારાંમ માઓંધહે હુરો અનઘરનાંમ રઓ-
ચંધહાંમ ખઘાતનાંમ વીસપનાંમચ સપેનતહે મધનચે-
ઉશ દામનાંમ અપઓનાંમ અપઓનીનાંમચ અપહે
રથવાંમ. ખરેથેમ માઅજદેમ આઈએશે ઇઅશતહે. હુર-
અત અમેરેતાત. ગાઓશ હુદાઓ આપે ઉરઅર. અઓ-
શમ બોઓદ ખશનુમેને—

[જે રોજ હોય તેનો હમકારો હ્યાં પઢે.]

જો હોરમજદ, દેપાદર, દેપમેહર, તથા દેઓપદીન રોજે
ખુખ કરીએ તો નીચે લખેલા (હમકારા) અવસ્તા પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો. અમેશનાંમ સપેંત-
નાંમ. દથુશે અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો અમેશનાંમ
સપેંતનાંમ. દથુશે અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો
અમેશનાંમ સપેંતનાંમ. દથુશે અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો
ખરેનંધહુતો અમેશનાંમ સપેંતનાંમ. વીસપેશાંમ ઇઅજતનાંમ
અઓનાંમ મેનીઉઅનાંમ ગેથીઅનાંમ અશાઓનાંમ ફરઅશનાંમ
ઉગરનાંમ અઈવી થુરનાંમ પોઈરીઓ દકેશનાંમ ફરઅશનાંમ નંબા
નજદેશતનાંમ ફરઅશનાંમ.

અગરજો ખહમન, મોહોર, ગોશ તથા રાંમ રોજે ખુખ
કરીએ તો આ પ્રમાણે પઢવું.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો. અમેશનાંમ સપેંત-
નાંમ. વંધહુએ મનંધહે આખશતોએશ હાંમ વનેંતીઆઓ તરદાતો
અનીઆએશ દામાન, આસનહે ખરથવો મજદદાતહે ગોશે સરૂતહે
ખરથવો મજદદાતહે. માંઓધહે ગોચેથરહે ગેઓશચ એઉઓ દાએ-
તીયાઓ ગેઓશચ પોઉરૂ સરેદીયાઓ. ગેઓશ તશને ગેઓશ
ઉરૂને દરૂઆસપીયાઓ શુરીઆઓ મજદદાતીયાઓ અશોની-
યાઓ. રામનો ખાસતરહે વધઓઈશ ઉપરો કેરીઅહે તરદાતો
અનીઆયશ દામાંન અએતદ તે વધઓ ઇઅદ તે અસતે સપેંતો

મેનીઓમ ધવાશહે ખદાતકે જડ્યાનહે અકરનહે જડ્યાનહે દરેગો
ખદાતહે. વીસપેશામ ઇઅજતનાંમ (જવત) ફરવખનામ.

અગરજો અરદીખેહેસ્ત, આદર, સરોશ તથા ખેહરાંમ
રોજે ખુબ કરે તો આએ હમકારો નીચે લખ્યા
પ્રમાણે પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહુતો અમેશનાંમ સપેંતનાંમ
અશહે વહેશતહે સરેશતહે એરીઅમનો અશીઅં શુરહે મજદદાતકે
સઓઢીયાઓ વંઘોહીયાઓ વોઓરો દોઅેથરીયાઓ મજદદાતીયાઓ
અશોનીયાઓ આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર ખરેનંઘો સઉઅ ધો
મજદદાતહે એરીઅનાંમ ખરેનો મજદદાતનાંમ કાવયેઇચ ખરે-
નંઘો મજદદાતહે આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર. કઉઓઇશ
હુસડઅંઘકે વરોઇશ હુસડઅંઘકે અસનુઅંતહે ગરોઇશ મજદ-
દાતહે એઅસતહે વરોઇશ મજદદાતહે કાઉઅઇઅહેચ ખરેનંઘો
મજદદાતકે આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર. રેઉઅંતહે ગરોએશ
મજદદાતહે કાઉઅઇઅંઘચ ખરેનંઘો મજદદાતહે આથરો અહુરહે
મજદાઓ પોથર. આતરશ સપેંત રથેશતાર ઇજત પોઓડ
ખરેનંઘ ઇઅજત પોઓડ ખેશજીઅ અથરો અહુરહે મજદાઓ
પોથર. મદ વીસપેખીઆ આતરેખીઓ ક્ષથરો નદેદરો નેરીઓ-
સંઘકે ઇઅજતહે. અમહે હુતાશતહે હુરોદહે વેરેથરગનહે અહુર-
દાતહે વનેંતીઆઓસચ ઉપરતાતો. વીસપેશાંમ ઇઅજતનાંમ
(જવત) ફરવખનામ.

અગરજો શહરેવર, ખુરશેદ, મેહેર, આશમાંન તથા અનેરાં
રોજે ખુબ કરીએ તો નીચે લખેલો હમકારો પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો અમેશનાંમ સપેંત
નાંમ. ક્ષથરહે વેરીઅહે અઇઓખસશતકે મરેજદેકાએ થરાઇઓ
દરેગુઅં. હુઅરેખશેતહે અમેશહે રેઉઅહે ઉડઅદ અસપકે.
મેથરહે વોઓડ ગોઇઓઇતોઇશ હજંઘર ગોશહે ખેઉઅરે અશમનો

ઓખતો નાંમનો ઇઅજતડે રાંમનો ખાસતરહે. અસમનો ઘેરેજતો
શુરહે વડેશતહે અંધહેઓશ અશોનાંમ રોચંધહેમ વીસપો ખાથ-
રેમ. અનગરનાંમ રોચંધાંમ ખદાતનાંમ રોખશનડે ગરે નમાનેમ
મેશુઆનહે ગાતુઓ ખદાતહે ચેતુઅદ પેરેતુમ મજદદાતનાંમ.
ઘેરેજતો અહુરહે નફેદરો અપાંમ અપસચ મજદદાતીયાઓ.
હોમડે અશુઅજંધો. દહુમીયાઓ વંધોહીયાઓ આફરીતોએશ
ઉગરએ દામોએશ ઉપ મનાએ વીસપેશાંમ (જવત) ફરવશનાંમ.

અગરજો અસપંદાદ, આવાં, દીન, અરસીસંગ તથા
મારેસપંદ રોજે ખુઝ કરીએ તો નીચે પ્રમાણે
હમકારો પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો. અમેશનાંમ સપે-
નતનાંમ. સપેંતીયાઓ વંધોહીયાઓ આરમેતોએશ રાએતીયાઓ
વંધોહીયાઓ વોઉડ્ દોએથરીયાઓ મજદદાએતીયાઓ અશો-
નીયાઓ અપાંમ વંધોહનાંમ મજદદાતનાંમ અરેદુઇયાઓ આપો
અનાહેતીયાઓ અશોનીયાઓ વીસપનાંમચ અપાંમ મજદદાતનાંમ
વીસપનાંમચ ઉડ્અરનાંમ મજદદાતનાંમ રજેશતીયાઓ ચેશતી-
યાઓ મજદદાતીયાઓ અશોનીયાઓ દેનીયાઓ વંધોહીયાઓ
માજદીયસનોએશ. અશોએશ વંધોહીયાઓ ચેશતોએશ વંધોહી-
યાઓ એરેથે વંધોહીયાઓ રસાંસતાતો વંધોહીયાઓ ખરેનંધો
સઉઅંધો મજદદાતહે. પારેંદીયાઓ રારેથીયાઓ એરીઅનાંમ
ખરેનો મજદદાતનાંમ કાઉઅઇઅહેચ ખરેનંધો મજદદાતહે અખરે
તહેચ ખરેનંધો મજદદાતહે જરથોશતરહેચ ખરેનંધો મજદદાતહે
માંથરહે સપેંનતહે અપઓનો વેરેજઅંધહે દાતહે વીદેઉઅહે દાતહે.
જરથોશતરોએશ દરેગીયાઓ ઉપઇનીયાઓ દેનીયાઓ વંધો-
હીયાઓ માજદીયસનોએશ. જરજદાતોએશ માંથરહે સપેંનતહે
ઉશેદરેથરેમ દેનીયાઓ માજદીયસનોએશ વેદીમ માંથરહે
સપેંનતહે આસનહે ખરથવો મજદદાતહે ગોશો સડ્તહે ખરથવો
મજદદાતહે વીસપેશાંમ (જવત) ફડ્અશનાંમ.

અગરજો ખોરદાદ, તીર, ફૂંચરદીન તથા ગુઆદ રોજો
ખુખ કરીએ તો નીચે પ્રમાણે હમકારો પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશનાંમ સપેનત-
નાંમ હુફઅતાતો રથવો ઇઆએરીઆઓસચ હુશેતોએશ સરેદેખીઓ
અશહે રતોખીઓ. તેશતરીઅહે સતારો રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો સતુ-
અસહે ફરાપહે શુરહે મજદદાતહે સતારાંમ અફશચેથરનાંમ જેમસ
ચેથરનાંમ ઉફઅરો ચેથરનાંમ. મજદદાતનાંમ વન'તો સતારો મજદદાતહે
અઉએસતારો ઇઓઇ હફતોર'ઘહુ મજદદાતહે ખરેનઘહુચ ખેશજીઅ
વાતહે હુદાઓંઘહે અદરહે ઉપરહે ફરતરહે અપસતાંમ એથીઅહે
નેરીઆઓ હામ વરેતોએસ વીસપેશાંમ (બવત) ફૂંચઅશનાંમ.

અગરજો અમરદાદ, રશને, આસ્તાદ તથા જમીઆદ રોજો
ખુખ કરીએ તો નીચે લખેલો હમકારો પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશનાંમ સપેનત-
નાંમ. અમેરેતાતો રથવો ફશોનેખીઅ વાંથવનેખીઅ અસપનેખીઅ
ઇઅઉઅનેખીઅ ગોકેરેનહે શુરહે મજદદાતહે.

[હાવન ગેહે હોય તો.]

મેથરહે વોઉરો ગોઇઓઇતોશ રાંમનસચ ખાશતરહે.

[રપીથવન ગેહે હોય તો.]

અશહે વહેશતહે આથરસચ અહુરહે મજદાઓ.

[ઉજીરન ગેહે હોય તો.]

ખેરેજતો અહુરહે નફેદરો અપાંમ અપસચ મજદદાતીઆઓ.

[અઇવીસફ્રેમ ગેહે હોય તો.]

અશાઉનાંમ ફવસનાંમ ગેનાનાંમચ વીરો વાંથનામ ઇઆએરી-
આઓસચ હુશેતોએશ અમહેચ હુતાસતહે હુરોદહે વેરેથરગનહેચ
અહુરદાતહે વને'તીયાઓસચ ઉપરતાતો.

[ઉશહેન ગેહે હોય તો.]

સરોશહે અશીઅહે અશુઅતો વેરેશ્વરાજનો ફરાદદ ગેથહે રશનો-
 ઇશ રજેશતહે અરસતાતસચ ફરાદદ ગેથીઆઓ વરેદદ ગેથીઆઓ.
 અરજુખદહે વચઘો ઇઅદ ફરાદદ ગેથહે. અરસતાતો ફરાદદ ગેથહે
 ગરોએશ ઉશેદરેનહે મજદદાતહે અશ ખાથરહે. જેમો હુદાઓઘો
 ઇઅજતહે એમાઓ અસાઓ એમાઓ શોઈથરાઓ ગરોએશ
 ઉશેદરેનહે મજદદાતહે અષ ખાથરહે વીસપેશાંમચ ગેરેનાંમ અશ
 ખાથરનાંમ પોએરો ખાથરનાંમ મજદદાતનાંમ કાઉઅઈઅહેચ ખરે-
 નઘો મજદદાતહે અખરતહેચ ખરેનઘો મજદદાતહે. વીસપેશાંમ
 ચજતનાંમ અશોનાંમ મેનીઉઅનાંમ ગેથીઅનાંમ અશાઉનાંમ ફર-
 અશનાંમ ઉગરનાંમ એવેથુરનાંમ પોઈરીઓ દકેશનાંમ ફરઅશ-
 નાંમ નખાનજદેશતનાંમ ફરઅશનાંમ—

ઓખતો નામનો ઇઅજતહે ખરેથેમ મીઅજદેમ આઈએશે
 ઇઅશતહે હુરઅત અમેરેનાત ગાએશ હુદાઓ આપે ઓરઅર
 અએશમ યોએદે ખશનુમેને.

(જે રોજનો હમકારો હોય તે ઉપર લખ્યા પ્રમાણે
 ફરીથી બીજીવાર ખશનુમન હયાં પડે.)

ઓખતો નામનો ઇઅજતહે. આઈએશે ઇઅશતહે.
 અઉઅંઘાઓ. ફવશીઓ યા પોએરીઓ આઓંઘહે નમા-
 નનાંમચ. વીસાંમચ. જતોનાંમચ. દખીઓનામ. યાઓ
 અસમનેમ વીદારીયન. યાઓ આપેમ વીદારીયન.
 યાઓ જાંમ વીદારીયન. યાઓ ગામ વીદારીયન.
 યાઓ ખેરેથરશુઅ પોથરે વીદારીયન પેતે વેરેતે.
 અપેરે એરેથેતો આઈએશે ઇઅશતહે. આફર-
 અશે. અહુરહે મજદાઓ અમેષનાંમ સપેંતનાંમ. મદ
 વીસપેખીઓ અસોનેખીઓ. ફરઅશેખીઓ. યાઓ મેની-
 અઉઅનાંમ ઇઅજતનાંમ આઈએશે ઇઅશતહે. આફર-
 અશે. ગઈઅહે મરેથનો જરથોસ્ત્રો સપિતામહે. કઉઓ-

એશ વીસતાસપહે. યસદવાસતર જરથોસ્ત્રહે. મદ વીસપેખીઓ. અશોનેખીઓ ફરઝશેખીઓ યાઓ પોએ-રીયનાંમ દકેશનાંમ આધયશે ઇઅશતહે. વીસપીઅ અશુઅને ફરઝશે કે અસ્તે કઉઅચેદ અંધાહો જેઓ પેરે એરેસ્ત. દહમ નાયરેક અપેરે નાઇઉક. કએનીક. વાસ-તરીઆઉઅરજ. ઓપ શેતે. હચ અહમાદ નમાનાદ એજઅંતે. ઇઆઓ પેતેશ મરેઅંતે ઇઆઓ અએવે નાશેઅંતે. વંધહુસચ ઇઅસનાંસચ. વહમાંસચ. આઇ-એશે ઇઅશતહે. અશાઓનાંમ ફરઝશનાંમ ઓગરનાંમ હવેથુરનાંમ. પોએરીઓ દકેશનાંમ ફરઝશનાંમ. નંબા નજદેશતનાંમ ફરઝશનાંમ આઇએશે ઇઅશતહે. વીસ-પેખીઓ વંધહુદાખીઓ. ઇઅજતએખીઓ. મેનીઓઇ-ખીઅસચા. ગેથીઓઇખીઅસચા. ઇઓએ હેઅંતે ઇઅસ-નીઆચ. વહમીઆચ. અશાદ હચ ઇઅદ વહેશતાદ ફર-અરાને મજદીઅસનો જરથોશત્રેસ વીદેઉઓ અહુરહે દકેશે [ગેહે હોય તે પઢ] ફરસસતીએચ. યથા અહુ વેરીઓ જોતા ફ્રામે મરૂંતે. અથા રતુશ. અશાદ ચીદ. હચ ફરા અશુઅ વીદુઆઓ મરોતુ. એમ હુમતાચ. હુખતાચ. હુઅરેસ-તાચ. એમાં મીઅજદાંસચ. જોથરાઓસચ. હુરઝત અમેરેતાત. ગાંમચ હદાઓંધહેચ. અપેમચ ઓરઝરાં-મચ. અએશમાંસચ. બોએદીમચ. પેરેચ દદેમહી. આચ-વએદીઅમહી. આદ દીશ આઉએદીઅ મહી. અહુરા-એચ મજદાએ. સરોશાએચ અશીઆએ. અમેપેખી-અસચ. સપેંતેખીઓ. અષોનાંમચ ફરઝશેખીઓ. અષો-નાંમચ ઓરઝએખીઓ. આથરસચ અહુરહે મજદાઓ. રથવશચ બેરેજત. વીસપીઆઓ સાંચદચ. અષોનો સતોએશ. ઇઅસનાએચ વહમાએચ. ખશનોથરાએચ.

ફરસસતીએચ. આદ દીશ આઉએદીઅ મહી. એમ હુમ-
 તાય. હુખતાય હુઅરેશતાય. એમાં મીઅજદાંસચ.
 જોથરાઓસચ. હુરૂઅત અમેરેતાત. ગાંમચ હુદાઓંઘહેમ.
 અપેનચ ઓરૂઅરાંમચ. અએશમાંસચ બોએદીમચ. પેરેચ
 દદેમહી. આચ વએદીઅ મહી. આદ દીશ આઉએદીઅ
 મહી. અમેપેબીઓ સપેંતેબીઓ. હુખશથરાબીઓ હુદા-
 એબીઓ. ઇઅઉએ જોબીઓ ઇઅઉએ શુબીઓ ઇઓએ
 વંઘહેઓશ આ મનંઘો. શીએઅંતે. ઇઆઓસચ ઉએતે.
 આદ દીશ આઉએદીઅ મહી. ફરાઇએ હીશ અહે નમા-
 નહે ફરદથાએ અહે નમાનહે. પશુઆંમચ. નરાંમચ.
 જાતનામચ. જાંહીઅમનાંમચ અપોનાંમ ઇઓંઘહે અએમ
 હેઅંતે. આદ દીશ આઉએદીઅ મહી અશોનાંમ વંઘહુ-
 બીઓ. ફરૂઅશેબીઓ. ઇઆઓ ઓઘરાઓસચ. હવેથુરા
 ઓસચ અશોનાંમ. અઉઅંઘહે આદ દીશ આઉએદીઅ
 મહી. દથોશો અહુંહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહતો
 મેનીઓઓશ મેનીઓઇઅહે. અમેશનાંમ સપેંતનાંમ. યસ-
 નાઇચ. વહુમાઇચ ખશનોથરાએચ. ફરસસતીએચ.
 આદ દીશ આઉએદીઅ મહી. અસનીએબીઓ અશહે
 રતોબીઓ.

[જો હાવન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

હાવને અષઓને અશહે રથવે યસનાઇચ વહુમાઇચ ક્ષનઓ-
 ગ્રાઇચ ફસસતયએચ આઅત દીશ આવએધયમહી સાઉઅંઘહે
 વીસીઆએચ અષઓને અશહે રથવે યસનાઇચ વહુમાઇચ
 ક્ષનઓગ્રાઇચ ફસસતયએચ આઅત દીશ આવએધયમહી મીથરહે
 વોઓરો ગોઇઓઇતોએશ. હુજંઘર ગોશહે. બેઉઅરે ચસમનો.
 ઓખતો નાંમનો ઇઅજતહે. રાંમનો ખાસતરેહ યસનાઇચ વહુમા-
 ઇચ ક્ષનઓગ્રાઇચ ફસસતયએચ આઅત દીશ આવએધયમહી.

[જો રાપિથવન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

રપીથવનાએ અષઓને અશહે રથવે યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓગ્રાઈય ક્રસસતયએય આઅત દીશ આવએધયમહી. કરાદદ-કશુઅ જતોમાએય અષઓને અશહે રથવે યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓગ્રાઈય ક્રસસતયએય આઅત દીશ આવએધયમહી. અશહે વહેશતહે આથરસય અહુરહે મજદાઓ યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓગ્રાઈય ક્રસસતયએય આઅત દીશ આવએધયમહી.

[જો ઉજરન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

ઉજરનાહે અષઓને અશહે રથવે યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓગ્રાઈય ક્રસસતયએય આઅત દીશ આવએધયમહી. કરાદદ વીરાહે દખીઓમાએય અષઓને અશહે રથવે યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓગ્રાઈય ક્રસસતયએય આઅત દીશ આવએધયમહી. ખેરેજતો અહુરહે નફેદરો અપાંમ અપસય મજદદાતીઆઓ યસનાઈય વહુમાઈ ક્ષનઓગ્રાઈય ક્રસસતયએય આઅત દીશ આવએધયમહી.

[જો અઈવિસરથરેમ ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

અઈવિસરથરેમાએ એખેગઈઆએ અષઓને અશહે રથવે યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓગ્રાઈય ક્રસસતયએય આઅત દીશ આવએધયમહી કરાદદ વીસપાંમ હુજઆઈતે જરથોશ્ત્રો તેમાએય અષઓને અશહે રથવે યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓગ્રાઈય ક્રસસતયએય. આઅત દીશ આવએધયમહી અશાઓનાંમ ફરુઅશનાંમ ગેનાનાંમય વીરોવાંથવનાંમ ઈઆએરીઆઓસય હુશેતોએશ અમહેય હુતાશતહે હુરોદરે વેરેથરગનહે અહુરદાતહે વનતીઆઓસય ઉપરતાતો યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓગ્રાઈય ક્રસસતયએય. આઅત દીશ આવએધયમહી.

[જો ઉશહેન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

ઉશહેનાએ અષઓને. અશહે રથવે યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓગ્રાઈય ક્રસસતયએય. આઅત દીશ આવએધયમહી ખેરેજઆએ નમાનીઆએય અષઓને અશહે રથવે યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓગ્રાઈય ક્રસસતયએય આઅત દીશ આવએધયમહી.

સરોશઃ અશીઅહે. અશુઅતો વેરેથરાજનો કરાદદ ગેથીઆઓ.
વરેદદ ગેથીઆઓ યસનાઈચ વહુમાઈચ ક્ષનઓઘાઈચ ક્સસતય-
એચ. આઅત દીશ આવએધયમહી.

(નીચે લખેલી વીગત પ્રમાણે જે રોજ માહ
હોય તે પઢે.)

(૩૦ રોજનું મંડાણ.)

૧ અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો યશ-
નાઈચ વહુમાઈચ ક્ષનઓઘાઈચ ક્સસતયએચ.

આઅતદીશ આવએધયમહી.

૨ વંધહુએ મનંધહે	”	”
૩ અશહે વહેશતહે સરેશતહે	”	”
૪ ખશથરેહ વેરીઅહે	”	”
૫ સપેંતીઆઓ વંધાહીઆઓ આરમેતોએશ	”	”
૬ હુરૂઅતાતો રથવો	”	”
૭ અમેરેતાતો રથવો	”	”
૮ દથેશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો	”	”
૯ આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર	”	”
૧૦ અપાંમ વંધાહેનાંમ મજદદાતનાંમ	”	”
૧૧ હુઅરેખશેતહે ઓરૂઅદ અસપહે	”	”
૧૨ માઓઘહે ગોએથરહે	”	”
૧૩ તેશતરીએહે સતારો રેઉઅતો ખરેનંધહુતો	”	”
૧૪ ગેઓશ તશને ગેઉશ ઓરોને	”	”
૧૫ દથેશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો	”	”
૧૬ મેથરહે વોઓરો ગોઈઓઈતોએશ	”	”
૧૭ સરોશહે અશીઅહે	”	”
૧૮ રશનોએશ રજેશતહે	”	”
૧૯ અશાઓનાંમ ફૂઅશનાંમ	”	”

૨૦	વેરેથરગનહે અહુરદાતહે યસનાઈચ વહુમાઈચ		
	ક્ષનઓથ્રાઈચ ક્સસતયએચ. આઅતદીશ આવએધયમહી.		
૨૧	રાંમનો ખાસતરેહ	”	”
૨૨	વાતહે હુદાઓંઘહે	”	”
૨૩	દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહુતો	”	”
૨૪	દેનીઆઓ વંઘોહીઆઓ અજદીયસનોઈશ	”	”
૨૫	અશોએશ વંઘોહીઆઓ	”	”
૨૬	અરસતાતો કરાદદ ગેથહે	”	”
૨૭	અસમનો ખેરેજતો શુરહે	”	”
૨૮	જેમો હુદાઓંઘો ઇઅજતહે	”	”
૨૯	માંથરહે સપેંતહે	”	”
૩૦	અનગરનાંમ રોચંધાંમ ખદાતનાંમ	”	”

(૧૨ માહનું મંડાણ.)

૧	અશાઉનાંમ ફરૂઅશનાંમ યસનાઈચ વહુમાઈચ		
	ક્ષનઓથ્રાઈચ ક્સસતયએચ. આઅતદીશ આવએધયમહી.		
૨	અશહે વહેશતહે સરેશતહે	”	”
૩	હુરૂઅતાતો રથવો	”	”
૪	તેશતરીઅહે સતારો રેઉઅતો ખરેનઘહુતો	”	”
૫	અમેરેતાતો રથવો	”	”
૬	ખશથરેહે વેરીઅહે	”	”
૭	મેથરહે વોઓરો ગોઈઓઈ તોએશ	”	”
૮	અપાંમ વંઘોહેનાંમ મજદદાતનાંમ	”	”
૯	આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર	”	”
૧૦	દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહુતો	”	”
૧૧	વંઘહુએ મનઘહે	”	”
૧૨	સપેંતીઆઓ વંઘોહીઆઓ આરમેતોએશ	”	”

(પાંચ ગાથાના દહાડાનું મંડાણ.)

અહુનવદ.

- ૧ ગાથાળીઓ સપે'તાળીઓ રતો ખશથરાળીઓ અશોનેળીઓ
યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓથ્રાઈય ફસસતયએચ. આઅતદીશ
આવએધયમહી અહોનુએતીઆઓ ગાથીઆઓ યસનાઈય વહુ-
માઈય ક્ષનઓથ્રાઈય. ફસસતયએચ આઅતદીશ આવએધયમહી.

ઉશ્તવદ.

- ૨ ગાથાળીઓ સપે'તાળીઓ રતો ખશથરાળીઓ અશોનેળીઓ
યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓથ્રાઈય ફસસતયએચ આઅત-
દીશ આવએધયમહી. ઓશતુવઈત્યાઓ ગાથીઆઓ યસ-
નાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓથ્રાઈય ફસસતયએચ આઅતદીશ
આવએધયમહી.

રપે'તોમદ.

- ૩ ગાથાળીઓ સપે'તાળીઓ રતો ખશથરાળીઓ અશોનેળીઓ
યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓથ્રાઈય ફસસતયએચ. આઅત દીશ
આવએધયમહી સપે'તા મેની મેઓશ ગાથીઆઓ યસનાઈય
વહુમાઈય ક્ષનઓથ્રાઈય ફસસતયએચ આઅત દીશ આવએધયમહી.

વોહુક્ષથર.

- ૪ ગાથાળીઓ સપે'તાળીઓ રતો ખશથરાળીઓ અશોનેળીઓ
યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓથ્રાઈય ફસસતયએચ આઅત
દીશ આવએધયમહી વોહુ ખશયરીઆઓ ગાથીઆઓ યસના-
ઈય વહુમાઈય ક્ષનઓથ્રાઈય ફસસતયએચ. આઅત દીશ
આવએધયમહી.

વહીશતોઈશ.

- ૫ ગાથાળીઓ સપે'તાળીઓ રતો ખશથરાળીઓ અશોનેળીઓ
યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓથ્રાઈય ફસસતયએચ. આઅત
દીશ આવએધયમહી વહેશતોઈશતોએશ ગાથીઆઓ યસના-
ઈય વહુમાઈય ક્ષનઓથ્રાઈય ફસસતયએચ આઅત દીશ
આવએધયમહી.

તવ આથરો અહુરહે મજદાઓ પુથર, મત વાસપ-
 એધબયો આતેરેબયો. ય૦ વ૦ ક્ષ૦ ક્ર૦ આઅતદીશ આવ-
 એધયમહી. અધવયો વંધુહીબયો વીસપનાંમચ અપાંમ
 મજદધાતનાંમ, વીસપનાંમચ ઉરવરનાંમ મજદધાતનાંમ.
 ય૦ વ૦ ક્ષ૦ ક્ર૦ આઅતદીશ આવએધયમહી. માંથરહે
 સંપેનતહે અપઓનો વેરેજયંધહે દાતહે વીદએવહે દાતહે
 જરથુતરોઇશ દરેધયાઓ ઉપયનયાઓ દએનયાઓ વંધહુ-
 યાઓ માજદયસનોઇશ. ય૦ વ૦ ક્ષ૦ ક્ર૦ આઅતદીશ
 આવએધયમહી. ગરોઇશ ઉપીદરેનહે મજદધાતહે અપ-
 ખાથરહે વીસપએપાંમચ ગઇરીનાંમ અપખાથરનાંમ
 પોઉર-ખાથરનાંમ મજદધાતનાંમ. કાવયેહેચ ખરેનંધહો
 મજદધાતહે અખરેતહેચ ખરેનંધહો મજદધાતહે. ય૦ વ૦
 ક્ષ૦ ક્ર૦ આઅતદીશ આવએધયમહી. અપોઇશ વંધહુયાઓ
 આસતોઇશ વંધહુયાઓ એરથે વંધહુયાઓ રસાંસતાતો
 વંધહુયાઓ ખરેનંધહો સવંધહો મજદધાતહે. ય૦ વ૦
 ક્ષ૦ ક્ર૦ આઅતદીશ આવએધયમહી. દહમયાઓ વંધ-
 હુયાઓ આફરીતોઇશ દહમહેચ નરશ અપઓનો ઉધર-
 હેચ તખમહે દામોઇશ ઉપમનહે યજતહે. ય૦ વ૦ ક્ષ૦
 ક્ર૦ આઅતદીશ આવએધયમહી. આઓંધહાંમ અસાં-
 ઘહાંમચ પોઇથરનાંમચ ગઓયઓઇતીનાંમચ મએથન-
 નાંમચ અવોખરેનનાંમચ અપાંમચ જેમાંમચ ઉરવર-
 નાંમચ અંધહાઓસચ જેમો અવંધહેચ અપનો વાતહેચ
 અપઓનો સતારાંમ માઓંધહો હુરો અનધરનાંમ રઓ-
 ચંધહાંમ ખધાતનાંમ વીસપનાંમચ સંપેનતહે મધનયે-
 ઉશ દામનાંમ અપઓનાંમ અપઓનીનાંમચ અપહે
 રથવાંમ. ય૦ વ૦ ક્ષ૦ ક્ર૦ આઅતદીશ આવએધયમહી.

[જે રોજ હોય તેનો હમકારો હ્યાં પઢે]

જો હોરમજદ, દેપાદર, દેપમેહર, તથા દેએપદીન રોજે
ખુબ કરીએ તો નીચે લખેલા (હમકારા) અવસ્તા પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો. અમેશનાંમ સપેંત-
નાંમ. દથુશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો અમેશનાંમ
સપેંતનાંમ. દથુશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો
અમેશનાંમ સપેંતનાંમ. દથુશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો
ખરેનંઘહુતો અમેશનાંમ સપેંતનાંમ. વીસપેશાંમ ઇઅજતનાંમ
અશોનાંમ મેનીઉઅનાંમ ગેથીઅનામ અશાઓનાંમ ફરૂઅશનાંમ
ઉગરનાંમ અઈવી થુરનાંમ પોઈરીઓ દકેશનાંમ ફરૂઅશનાંમ નંબા
નજદેશતનાંમ ફરૂઅશનાંમ. ક્ષનઓથ્ર ઇસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓ-
થ્રાઈય ફ્રસસતયએય આઅત દીશ આવએધયમહી.

અગરજો બહુમન, મોહોર, ગોશ તથા રાંમ રોજે ખુબ
કરીએ તો આ પ્રમાણે પઢવું.

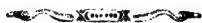

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો. અમેશનાંમ સપેંત-
નાંમ. વંઘહુએ મનંઘહે આખશતોએશ હાંમ વનેંતીઆઓ તરદાતો
અનીઆએશ દામાન, આસનહે ખરથવો મજદદાતહે ગોશો સરૂતહે
ખરથવો મજદદાતહે. માંઓઘહે ગોએથરહે ગેઓશય એઉઓ દાએ-
તીયાઓ ગેઓશય પોઉરૂ સરેદીયાઓ. ગેઓશ તશને ગેઓશ
ઉરૂનં દરૂઆસપીયાઓ શુરીઆઓ મજદદાતીયાઓ અશોની-
યાઓ. રામનો ખાસતરહે વઈઓઈશ ઉપરો કેરીઅહે તરદાતો
અનીઆયશ દામાન અએતદ તે વઈઓ ઇઅદ તે અસતે સપેંતો
મેનીઓમ થવાશહે ખદાતહે જરૂઆનહે અકરનહે જરૂઆનહે દરેગો
ખદાતહે. વીસપેશાંમ ઇઅજતનામ (બવત) ફરવષનામ. ક્ષનઓથ્ર
યસનાઈય વહુમાઈય ક્ષનઓથ્રાઈય ફ્રસસતયએય આઅત દીશ
આવએધયમહી.

અરડીખેહેસ્ત, આદર, સરોશ તથા બેહરાંમ રોજે
ખુબ કરે તો આખે હમકારો નીચે લખ્યા
પ્રમાણે પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન ઘહુતો. અમેશનાંમ સપે'તનાંમ
અશહે વહેશતહે સરેશતહે એરીઅમનો અશીઅ' શુરહે મજદદાતહે
સઓકીયાઓ વંઘોહીયાઓ વોઓરો દોએથરીયાઓ મજદદાતીયાઓ
અશોનીયાઓ આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર ખરેન'ઘો સડિઅ'ધો
મજદદાતહે એરીઅનાંમ ખરેનો મજદદાતનાંમ કાવપેઈય ખરે-
ન'ઘો મજદદાતહે આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર. કઉઓઈશ
હુસડઅ'ઘહે વરોઈશ હુસડઅ'ઘહે અસનુઅ'તહે ગરોઈશ મજદ-
દાતહે એચસતહે વરોઈશ મજદદાતહે કાઉઅઈઅહેચ ખરેન'ઘો
મજદદાતહે આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર. રેઉઅ'તહે ગરોએશ
મજદદાતહે કાઉઅઈઅહેચ ખરેન'ઘો મજદદાતહે આથરો અહુરહે
મજદાઓ પોથર. આતરશ સપે'ત રથેશતાર ઈજત પોઓડ
ખરેન'ઘ ઈઅજત પોઓડ બેશજીઅ આથરો અહુરહે મજદાઓ
પોથર. મદ વીસપેખીઓ આતરેખીઓ ક્ષથરો નફેદરો નેરીઓ-
સ ઘહે ઈઅજતહે. 'અમહે હુતાશતહે હુરોદહે વેરેથરગનહે અહુર-
દાતહે વને'તીઆઓસચ ઉપરતાતે. વીસપેશાંમ ઈઅજતનાંમ
(બવત) ફવવનામ. ક્ષનઓથ્ર યસનાઈચ વહુમાઈચ ક્ષનઓથ્રાઈચ
ફસસતયએચ. આઅત દીશ આઅએધયમહી.

શહરવર, ખુરશેદ, મેહેર, આશમાંન તથા અનેરાં રોજે
ખુબ કરાએ તો નીચે લખેલો હમકારો પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન ઘહુતો. અમેશનાંમ સપે'ત
નાંમ. ક્ષથરહે વેરીઅહે અઈઓખસશતહે મરેજદેકાએ થરાઈઓ
દરેગુઅહે. હુઅરેખશેતહે અમેશહે રેઉઅહે ઉડઅદ અસપહે.
મેથરહે પોઓડ ગોઈઓઈતોઈશ હુજ'ધર ગોશહે બેઉઅરે ચશમનો
ઓખતો નાંમનો ઈઅજતહે રાંમનો ખાસતરહે. અસમનો બેરેજતો

શુરહે વેશતહે અંધહેઓશ અશોનાંમ રોચંધહેમ વીસપો ખાથ-
રેમ. અનગરનાંમ રોચંધાંમ ખદાતનાંમ રોખશન' ગરો નમાનેમ
મેશુઆનહે ગાતુઓ ખદાતહે ચેનુઅદ પેરેતુમ મજદદાતનાંમ.
ખેરેજતો અહુરહે નદેદરો અપાંમ અપસચ મજદદાતીયાઓ.
હોમહે અશુઅજંધો. દહુમીયાઓ વંધોહીયાઓ આફરીતોએશ
ઉગરએ દામોએશ ઉપ મનાએ વીસપેશાંમ (જવત) : રવશનાંમ.
ક્ષનઓશ્ર યસનઘચ વહુમાઘચ ક્ષનઓશ્રાઘચ ફસસતયએચ આઅત
દીશ આવએધયમહી.

અસપંદાદ, આચાં, દીન, અરસીસંગ તથા મારેસપંદ
રોજે ખુખ કરીએ તો નીચે પ્રમાણે હુમકારો પડે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો. અમેશનાંમ સપે-
નતનાંમ. સપેંતીયાઓ વંધોહીયાઓ આરમેતોએશ રાએતીયાઓ
વંધોહીયાઓ વોઉરૂ દોએથરીયાઓ મજદદાએતીયાઓ અશો-
નીયાઓ અપાંમ વંધોરેનાંમ મજદદાતનાંમ અરેદુધયાઓ આપો
અનાહેતીયાઓ અશોનીયાઓ વીસપનાંમચ અપાંમ મજદદાતનાંમ
વીસપનાંમચ ઉરૂઅરનાંમ મજદદાતનાંમ રજેશતીયાઓ ચેશતી-
યાઓ મજદદાતીયાઓ અશોનીયાઓ દેનીયાઓ વંધોહીયાઓ
માજદીયસનોએશ. અશોએશ વંધોહીયાઓ ચેશતોએશ વંધોહી-
યાઓ એરેથે વંધોહીયાઓ રસાંસતાતો વંધોહીયાઓ ખરેનંધો
સઉઅધો મજદદાતહે પારેંદીયાઓ રોરેથીયાઓ એરીઅનાંમ
ખરેનો મજદદાતનાંમ કાઉઅધઅહેચ ખરેનંધો મજદદાતહે અખરે
તહેચ ખરેનંધો મજદદાતહે જરથેશતરહેચ ખરેનંધો મજદદાતહે
માંથરહે સપેનતહે અપએ નો વેરેજઅંધહે દાતહે વીદેઉઅહે દાતહે.
જરથેશતરોએશ દરેગીયાઓ ઉપધનીયાઓ દેનીયાઓ વંધો-
હીયાઓ માજદીયસનોએશ. જરજદાતોએશ માંથરહે સપેનતહે
ઉશેદરેથરેમ દેનીયાઓ માજદીયસનોએશ વેદીમ માંથરહે
સપેનતહે આસનહે ખરથંવા મજદદાતહે ગોશો સરૂતહે ખરથવો
મજદદાતહે વીસપેશાંમ (જવત) ફરૂઅશનાંમ. ક્ષનઓશ્ર યસનાઘચ
વહુમાઘચ ક્ષનઓશ્રાઘચ ફસસતયએચ. આઅત દીશ આવએધયમહી.

ખોરદાદ, તીર, (ફૂરઅરદીન) તથા ગુઆદ રોજે ખુખ
કરીએ તો નીચે પ્રમાણે હમકારો પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો અમેશનાંમ સપેનત-
નાંમ હુરૂઅતાતો રથવો ઇઆએરીઆઓસચ હુશેતોએશ સરેદેળીઓ
અશહે રતોળીઓ. તેશતરીઅહે સતારો રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો સતુ-
અસહે ફરાપહે શુરહે મજદદાતહે સતારાંમ અફશયેથરનાંમ જેમસ
યેથરનાંમ ઉરૂઅરો યેથરનાંમ મજદદાતનાંમ વનંતો સતારો મજદદાતહે
અઉએસતારો ઇઓઇ હફતોરંઘહુ મજદદાતહે ખરેનંઘહુચ ખેશજીઅ
વાતહે હુદાઓંઘહે અદરહે ઉપરહે ફરતરહે અપસતાંમ એથીઅહે
નેરીઆઓ હામ વરેતોએસ વીસપેશાંમ (જાવત) ફૂરૂઅશનાંમ. ક્ષન-
ઓથ્ર યસનાઇચ વહુમાઇચ ક્ષનઓથ્રાઇચ ફૂસસતયએથ. આઅત
દીશ આવએધયમહી.

અમરદાદ, રશને, આસ્તાદ તથા જમીઆદ રોજે
ખુખ કરીએ તો નીચે લખેલો હમકારો પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો અમેશનાંમ સપેનત-
નાંમ. અમેરેતાતો રથવો ફૂશોનેળીઅ વાંથવનેળીઅ અસપનેળીઅ
ઇઅઉઅનેળીઅ ગોકેરેનહે શુરહે મજદદાતહે.

[હાવન ગેહે હોય તો.]

મેથરહે વોઉરો ગોઇઓઇતોશ રાંમનસચ ખાશતરહે.

[રપીથવન ગેહે હોય તો.]

અશહે વહેશતહે આથરસચ અહુરહે મજદાઓ.

[ઉજરન ગેહે હોય તો.]

ખેરેજતો અહુરહે નફેદરો અપાંમ અપસચ મજદદાતીઆઓ.

ખાજમાં ફૂવદીન રોજને બદલે અરદાફ્વશ યાદ કરવું, જેમકે
ખોરદાદ, તીર, અરદાફ્વશ, ગુવાદ.

[અધવીસરૂથ્રેમ ગેહે હોય તો.]

અશાઉનાંમ ક્વસનાંમ ગેનાનાંમચ વીરો વાંથનામ ઇઆઓરી-
આઓસચ હુશેતોએશ અમહેચ હુતાસતહે હુરોદહે વેરેથરગનહેચ
અહુરદાતહે વને'તીયાઓસચ ઉપરતાતો.

[ઉશહેન ગેહે હોય તો.]

સરોશહે અશીઅહે અશુઅતો વેરેથરાજનો ક્રાદદ ગેથહે રશનો-
ઇશ રજેશતહે અરસતાતસચ ક્રાદદ ગેથીઆઓ વરેદદ ગેથીઆઓ.
રશનુઇશ રજીસ્તહે અરસ્તાતસચ ક્રાદદ ગેથીઆઓ વરેદદ ગેથીઆઓ.
અરજુખદહે વંચધો ઇઅદ ક્રાદદ ગેથહે. અરસતાતો ક્રાદદ ગેથહે
ગરોએશ ઉશેદરેનહે મજદદાતહે અશ ખાથરહે. જેમો હુદાઓંધો
ઇઅજતહે એમાઓ અસાઓ એમાઓ શોઇથરાઓ ગરોએશ
ઉશેદરેનહે મજદદાતહે અષ ખાથરહે વીસપેશાંમચ ગેરેનાંમ અશ
ખાથરનાંમ પોઓરો ખાથરનાંમ મજદદાતનાંમ કાઉઅઇઅહેચ ખરે-
નંધો મજદદાતહે અખરતહેચ ખરેનંધો મજદદાતહે. વીસપેશાંમ
ચજતનાંમ અશોનાંમ મેનીઉઅનાંમ ગેથીઅનાંમ અશાઉનાંમ ક્ક-
અશનાંમ ઉગરનાંમ એવેથુરનાંમ પોઇરીઓ દકેશનાંમ ક્કઅશ-
નાંમ નખાનજદેશતનાંમ ક્કઅશનાંમ—

ક્ષ૦ ય૦ વ૦ ક્ષ૦ ક્ક૦ આદ દીશ આઉએદીઅ
મહી. અશાઓનાંમ ક્કઅશનાંમ ઓગરનાંમ હવેથુરનાંમ
પોઇરીઓ દકેશનાંમ ક્કઅશનાંમ નંખા નજદશતનાંમ
ક્કઅશનાંમ યસનાંમચ વહમાઇચ ક્ષનઓથ્રાઇચ ક્ષસ-
તીએચ આદદીશ આઉએદીઅમહી વીસપેખીઓ. વંધ-
હુદાખીઓ. ઇઅજતએખીઓ. મેનીઓએખીઅસચા
ગેથીઅએખીએસચા. ઇઓએ હેઅતે ઇઅસનીઆચ.
વહમીઆચ. અશાદ હચ ઇઅદ વહેશતાદ. અપેશાસપેંતા
હુખશયરા હુદાઓંધહો ઇઅજમેદે. યંધહે હાતામ.
આદ ઇઅસને પેતે વંધો મજદાઓ અહુરો વેથા અશાદ
હચા ઇઅઓ ઇાંમચા તાંસચા તાઓસચા ઇઅજમેદે.

યથા આદ યજ્ઞમધદે. અહુરેમ મજદાંમ. યાગાંમચા. અશેમચા દાદ. અપસચા દાદ. ઓઝા ઓસચા વંધોહીશ. રોચાઓસચા દાદ ધુમાંમચા વીસપાચા વોહુ. અહીઆ. ખશથરાચા. મજેનાચા. હુઅપંધા ઓસચા. તેમદ ઇઅસ િ-અનાંમ. પોઉરૂતાતાઓ યજ્ઞમધદે. ઇઓહ ગેઓશ હચાશી-અંતે. તેમ અ આહુએરીઆ નામેનીશ મજદા અહુરા. સપેંતો તેમાઓ યજ્ઞમધદે. તેમ અહુમાએ કાએશ અજદે બીજસચા. ઉસતા નાઓસચા ઇઅજમેદે. તેમ અશે-નાંમ ફરૂઅશીશ નરાંમચા નાએરેનાંમચા યજ્ઞમધદે. અપેમ ઇઅદ વહેશતેમ યજ્ઞમધદે. ઇઅદ સરેશતેમ. ઇઅદ સપેંતેમ. અમેશેમ. ઇઅદ રોચો અંધહુઅદ. ઇઅદ વીસપા વોહુ. વોહુચામ િ યજ્ઞમધદે, વોહુચા ખશથ-રેમ. વંધોહીમચા દેનાંમ. વંધોહીમચા ફશે રતુમ. વંધો-હીમચા આરમઇતીમ. ઇએંધહે હાતાંમ. આદ યસને પઇતી વંધો મજદાઓ અહુરો વએથા અશાદ હચા. ઇઆઓંધાંમચા. તાંસચા. તાઓસચા યજ્ઞમધદે. દદુઆઓં-ધેમ અહુરેમ મજદમ ઇઅજમેદે. અમેશાસપેંતા હુખ શથરા હુદાઓંધો ઇઅજમેદે. અસનીઅ અશુઅન અશહે રતુઓ ઇઅજમેદે.

[જો હાવન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

હાવનીમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે. સાઉઅંધેમ વીસેમચ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે. મેધરેમ વોએરો ગેઇઓએતીમ. હુજંધરેમ ગોશેમ બેઉઅરે અશમનેમ. ઓખતો નાંમનો ઇઅજતેમ યજ્ઞમધદે. રાંમ ખાસતરેમ યજ્ઞમધદે.

[જો રાપિથવન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

રપીથવનેમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે. ફરાદદ ફશુ-એમ જતોમેમચ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે. અશેમ વહે-શતેમ આતરેમચ અહુરહે મજદાઓ પોથરેમ યજ્ઞમધદે.

[જો ઉજવરન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

ઉજવરનેમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઈદે. ફરદદ વીરેમ દખીઓમેમચ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઈદે ખેરેજતેમ અહુરેમ ખશથરીમ ખશેતેમ અપાંમ નપાતેમ એરૂઅદ અસપેમ યજમઈદે. અપેમચ મજદદાતાંમ અશોનીમ યજમઈદે.

[જો અઘવીસરૂથરેમ ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

અઘવીસરૂથરેમેમ એખેગાઓમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઈદે ફરાદદ વીસપાંમ હુજાઓતીમ જરથોશતરોતેમેમચ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઈદે. અશ ઉનાંમ વંઘોહીશ સુરાઓ સપેંતાઓ ફરૂઅશીઓ યજમઈદે. ગેનાઓસચ વીરો વાંથવાઓ યજમઈદે. યાઓરીઆંમચ હુશેતીમ યજમઈદે. અમેમચ હુનાશતેમ હુરોદેમ યજમઈદે. વેરેથરગનેમ અહુરદાતેમ યજમઈદે. વનેંતી-મચ ઓપરતાતેમ યજમઈદે.

[જો ઉશહેન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

ઉશહેનેમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઈદે. ખેરેજમ નમાંનીમચ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઈદે. સરોશેમ અશીમ હુરોદેમ. વેરેથરાજનેમ. ફરાદદ ગેથેમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઈદે. રશનુમ રજેશતેમ યજમઈદે. અરશતાતેમચ. ફરાદદ ગેથાંમ વરેદદ ગેથાંમ યજમઈદે.

(નીચે લખેલી વીગત પ્રમાણે જે રોજ માહ હોય તે પઢે.)

(૩૦ રોજનું મંડાણ.)

૧. અહુરેમ મજદાંમ રએવનતેમ ખરેનંઘહુનતેમ યજમઈદે.
૨. વોહુ મનો અમેષમ સપેનતેમ ”
૩. અમેષમ વહીશતેમ સરએશતેમ અમેષેમ સપેનતેમ ”
૪. ખશથરેમ વર્ધરીમ અમેષેમ સપેનતેમ ”
૫. સપેનતાંમ વંઘુહીમ આરમઈતીમ ”

(૧૨ માહનું મંડાણ.)

૧. અષઓનાંમ વંધુહીશ સૂરાઓ સપેનતાઓ ફરવષયો યજ્ઞમધદે.
૨. અષેમ વહીશતેમ સરએશતેમ અમેષેમ સપેનતેમ ,,
૩. હુઉરવતાતેમ અમેષેમ સપેનતેમ ,,
૪. તીશતરીમ સતારેમ રએવનતેમ ખરેનંધહનતેમ ,,
૫. અમેરેતાતેમ અમેષેમ સપેનતેમ ,,
૬. ખશથરેમ વધરીમ અમેશેમસપેનતેમ ,,
૭. મીથરેમ વોઉંઝ ગઓયઓઘંતીમ ,,
૮. આપો વંધુહીશ મજદઘાતાઓ અષઓનીશ ,,
૯. આતરેમ અહુરહે મજદાઓ અષઓનીશ ,,
૧૦. દધવાઓંધહેમ અહુરેમ મજદાંમ રએવનતેમ ખરેનંધનતેમ ,,
૧૧. વોહુ મનો અમેષેમ સપેનતેમ ,,
૧૨. સપેનતાંમ વંધુહીમ આરમધંતીમ ,,

(પાંચ ગાથાના દહાડાનું મંડાણ.)

અહુનવદ.

૧. ગાથાઓ સપેંતાઓ રતો ખશથરાઓ અશોનીશ યજ્ઞમધદે.
અહોનુએતીમ ગાથાંમ અશુઅને અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે.

ઉશ્તવદ.

૨. ગાથાઓ સપેંતાઓ રતો ખશથરાઓ અશોનીશ યજ્ઞમધદે.
ઓશતુએતીમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે.

સ્પેંતોમદ.

૩. ગાથાઓ સપેંતાઓ રતો ખશથરાઓ અશોનીશ યજ્ઞમધદે.
સપેંતા મેનીઓએશ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે.

વોહુક્ષથર.

૪. ગાથાઓ સપેંતાઓ રતો ખશથરાઓ અશોનીશ યજ્ઞમધદે.
વોહુ ખશથરાંમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે.

વહીશતોધશ.

૫. ગાથાઓ સપેંતાઓ રતો ખશથરાઓ અશોનીશ યજ્ઞમધદે.
વહેશતોએશતીમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે.

થવાંમ આતરેમ અહુરહે મજદાઓ પાથરેમ અશુ-
 અને અશહે રતુમ યજમધદે. મદ વીસપેળીઓ આતરે-
 ળીઓ. આપો વંઘોહીશ વહેશતાઓ મજદદાતાઓ અશો-
 નીશ યજમધદે. વીસપાઓ આપો મજદદાતાઓ અશો-
 નીશ યજમધદે. વીસપાઓ ઓઝઅરાઓ મજદદાતાઓ
 અશોનીશ યજમધદે. માંથરેમ સપેતેમ અશ ખરેનંધેમ
 યજમધદે. દાતેમ વીદોધઉમ યજમધદે. દાતેમ જરથોશ્ત્રેમ
 યજમધદે. દરેગાંમ ઓપીઅનાંમ યજમધદે. દેનાંમ વંઘો-
 હીમ માજદીઅસનીમ યજમધદે. ગેરીમ ઉશેદરેનેમ
 મજદદાતેમ. અશ ખાથરેમ ઇઅજતેમ યજમધદે. વીસ-
 પાઓ ગેરીઓ અશ ખાથરાઓ. પોઓરો ખાથરાઓ
 મજદદાતાઓ અશોનીશ યજમધદે. ઓગરેમ કુઉએમ
 ખરેનો મજદદાતેમ યજમધદે. ઓગરેમ અખરેતેમ ખરેનો
 મજદદાતેમ યજમધદે. અશીમ વંઘોહીમ યજમધદે.
 ખશોએથનીમ ખેરેજેતીમ. અસુએતીમ. હુરોદાંમ. ખાપ-
 રાંમ. ખરેનો મજદદાતેમ યજમધદે. સઉઓ મજદદાતેમ
 યજમધદે. દહમાંમ વંઘોહીમ આફ્રેતીમ યજમધદે. દહ-
 મેમચ નરેમ અશોનીમ યજમધદે. ઓગરેમચ તખમેમ
 દામોએશ ઓપમનેમ ઇઅજતેમ યજમધદે. એમાઓ
 અપશચ જેમશચ. ઓઝઅરાઓશચ યજમધદે. એમાઓ
 અશાઓસચ. શાએથરાઓસચ. ગોધઓએતીસચ મેથ-
 નાઓસચ. અઉઅ ખરેનાઓસચ યજમધદે અમેમચ
 શાએથરો પેતીમ યજમધદે. ઇએમ અહુરેમ મજદામ.
 હુએઅત અમેરેતાત યજમધદે. ગાઓશ હુદાઓ યજમ-
 ધદે. અપેમચ ઓઝઅરાંમચ યજમધદે. એશમાંસચ
 ઓએદીમચ યજમધદે.

[જે રોજ હોય તેનો હમકારો હ્યાં પડે.]

જો હોરમજદ, દેપાદર, દેપમેહર, તથા દેએપદીન રોજે ખુબ કરીએ તો નીચે લખેલા (હમકારા) અવસ્તા પડે.

અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅંતેમ ખરેનંધહુતેમ યજમઈદે. અમે-
શાસપેંતા હુખશથરા હુદાઓંઘહો યજમઈદે. દદુઆઓંઘહેમ અહુ-
રેમ મજદાંમ રેઉઅંતેમ ખરેનંધહુતેમ યજમઈદે. અમેશાસપેંતા
હુખશથરા હુદાઓંઘહો યજમઈદે. દદુઆઘંહેમ અહુરેમ મજદાંમ
રેઉઅંતેમ ખરેનંધહુતેમ યજમઈદે. અમેશાસપેંતા હુખશથરા હુદા-
ઓંઘહો યજમઈદે. દદુઆઓંઘહેમ અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅંતેમ
ખરેનંધહુતેમ યજમઈદે. અમેશાસપેંતા હુખશથરા હુંદાઓંઘહો
યજમઈદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ મેનીઉમ ઇઅજતેમ યજમઈદે.
વીસપેમચ અશુઅનેમ ગેથીમ ઇઅજતેમ યજમઈદે. અશાઓ-
નાંમ વંઘાહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂઅશીઓ.

જો બહમન, મોહોર, ગોશ તથા રાંમ રોજે ખુબ
કરીએ તો આ પ્રમાણે પઢવું.

અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅંતેમ ખરેનંધહુતેમ યજમઈદે. અમે-
શાસપેંતા હુખશથરા હુદાઓંઘહો યજમઈદે. વોહુમનેમ અમેશેમ
સપેંતેમ યજમઈદે. આખશતીમ હાંમ વનેઅંતીમ યજમઈદે. તર-
દાતેમ અનીઆઓશ દામાંન આસનેમ ખરતુમ મજદદાતેમ યજ-
મઈદે. ગોશેા સરૂતેમ ખરતુમ મજદદાતેમ યજમઈદે. માઓંઘહેમ
ગોએથરેમ યજમઈદે. ગોમ અએઉઓ દાતહે ઓરોનો ફૂઅશીમ
યજમઈદે. ગોમ પોઓરો સરદેહુ ઓરોનો ફૂઅશીમ યજમઈદે.
ગેઓશ હુદાઓંઘો ઓરૂઆનેમ યજમઈદે. દરૂઆસપાંમ શુરાંમ
મજદદાતાંમ અશોનીમ યજમઈદે. રાંમ ખાશતરેમ યજમઈદે. વેમ
અશુઅનેમ યજમઈદે. વેમ ઓપરો કેરીમ યજમઈદે. તરદાતેમ
અનીઆઓશ દામાન અએતદ તે વઇઓ યજમઈદે. ઇઅદ તે
અસતે સપેંતો મેનીઉમ થવાશેમ ખદાતેમ યજમઈદે. જરૂઆનેમ

અકરેનેમ યજ્ઞમધદે જડ્ઝાનેમ દરેગો ખદાતેમ યજ્ઞમધદે. વીસ-
પેમચ અશુચ્ચનેમ મેનીઉમ ઇચ્ચજતેમ યજ્ઞમધદે વીસપેમચ અશુ-
ચ્ચનેમ ગેથીમ ઇચ્ચજતેમ યજ્ઞમધદે અશાચ્ચોનાંમ વંધાહીશ શુરાચ્ચો
સપે'તાચ્ચો કૃડ્ઝચ્ચીચ્ચો.

અરદીખેહેસ્ત, આદર, સંરોશ તથા ખેહરાંમ રોજે

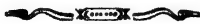
ખુબ કરે તો આચ્ચે હમકારા નીચે લખ્યા

પ્રમાણે પદે.

અહુરેમ મજદાંમ રેઉચ્ચ'તેમ ખરેન'ધહુતેમ યજ્ઞમધદે અમેશા
સપે'તા હુખશથરા હુદાચ્ચોધ'હો યજ્ઞમધદે. અશેમ વહેશતેમ સરે-
શતેમ અમેશેમ સપે'તેમ યજ્ઞમધદે અચ્ચેરીઅમનેમ અશીમ યજ્ઞમ-
ધદે શુરેમ મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. સોકાંમ વંધાહેચ્ચાંમ વોચ્ચોરો
દોઅથરાંમ મજદદાતાંમ અથોનીમ યજ્ઞમધદે. આતરેમ અહુરહે
મજદાચ્ચો પોથરેમ યજ્ઞમધદે. ખરેનો મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. સઉચ્ચો
મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. અચ્ચેરીઅનાંમ ખરેનો મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે
ઓગરેમ કઉઅચ્ચેમ ખરેનો મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે આતરેમ અહુ-
રહે મજદાચ્ચો પોથરેમ યજ્ઞમધદે. કઉઅચ્ચેમ હુસડ્ઝઅ'ધહેમ યજ્ઞમધદે.
વચ્ચેરીમ હુસડ્ઝઅ'ધહેમ યજ્ઞમધદે. અસનુઅ'તેમ ગેરીમ મજદદા-
તેમ યજ્ઞમધદે. ચેચસતેમ વેરીમ મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. ઓગરેમ
કઉઅચ્ચેમ ખરેનો મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. આતરેમ અહુરહે મજ-
દાચ્ચો પોથરેમ યજ્ઞમધદે. રેઉચ્ચ'તેમ ગચ્ચેરીમ મજદદાતેમ યજ્ઞમ-
ધદે ઓગરેમ કઉઅચ્ચેમ ખરેનો મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. આતરેમ
અહુરહે મજદાચ્ચો પોથરેમ યજ્ઞમધદે આતરશ સપે'તહે રથેશ-
તારહે યજ્ઞમધદે ઇચ્ચજત પોચ્ચોરો ખરેન'ધહુ યજ્ઞમધદે ઇચ્ચજત
પોચ્ચોરો ખેશજ્ચ યજ્ઞમધદે. આતરેમ અહુરહે મજદાચ્ચો પોથરેમ
યજ્ઞમધદે. વીસપે આતરો યજ્ઞમધદે. ખશથરેમ નફેદરેમ નેરીચ્ચો-
સ'ધહેમ ઇચ્ચજતેમ યજ્ઞમેદે. અમેમ હુતાસતેમ હુરોદેમ યજ્ઞમધદે.
વેરેથરગનેમ અહુરદાતેમ. યજ્ઞમધદે. વન'તીમચ ઓપરતાતેમ યજ્ઞ-
મધદે. વીસપેમચ અશુચ્ચનેમ મેનીઉમ ઇચ્ચજતેમ યજ્ઞમધદે. વીસ-

પેમચ અશુચનેમ ગેથીમ ઇચ્છતેમ યજ્ઞમઇદે. અશાચોનાંમ વંધાહીશ શુરાચો સપેંતાચો કુરુઅશીચો—

શહરેવર, ખુરશેદ, મેહેર, આશમાંન તથા અનેરાંન રોજે
ખુબ કરીએ તો નીચે લખેલા હમકારા પડે.

અહુરેમ મજદાંમ રેઉચ્ચતેમ ખરેનઘહુતેમ યજ્ઞમઇદે અમે-
શાસપેંતા હુખશથરા હુદાઓંઘહો યજ્ઞમઇદે ખશથરેમ વેરીમ અમે-
શેમ સપેંતેમ યજ્ઞમઇદે અઇઓખશસતીમ યજ્ઞમઇદે મરેજદકેમ
થરાઇઓ દરેગેમ યજ્ઞમઇદે. હુઅરેખશેતેમ અમેશેમ રેમ ઓરૂઅદ
અસપેમ યજ્ઞમઇદે મેથરેમ વોઓરો ગોઇઓએતીમ હજ્ઞધર ગોશેમ
ખેઉઅરે ચસમનેમ ઓખતો નાંમનો ઇચ્છતેમ યજ્ઞમઇદે. રાંમ
ખાસતરેમ યજ્ઞમઇદે. અસમનેમ ખનુઅંતેમ યજ્ઞમઇદે. વહેશતેમ
અહુમ અશોનાંમ યજ્ઞમઇદે. રોચઘહેમ વીસપોખાયરેમ. અનગર
રોચાઓ ખદાતાઓ યજ્ઞમઇદે. રોખશનેમ ગરો નમાનેમ ઇચ્છ-
મઇદે. મેશુઆનેમ ગાતુમ ખદાતેમ ચેનુઅદ પેરેતુમ મજદદાતાંમ
અશોનીમ યજ્ઞમઇદે. ખેરેજતેમ અહુરેમ ખશથરેમ ખશએતેમ
અપાંમ નપાતેમ ઓરૂઅદ અસપેમ યજ્ઞમઇદે. હોમેમ જાએરીમ
ખેરેજતીમ યજ્ઞમઇદે. હોમેમ ક્રાસમેમ ક્રાદદ ગેથીમ યજ્ઞમઇદે.
હોમેમ દુરોશેમ યજ્ઞમઇદે. દહુમાંમ વંધાહીમ આક્રેતીમ યજ્ઞમ-
ઇદે. ઓગરેમ તખમેમ દામોએશ ઓપ મનેમ ઇચ્છતેમ યજ્ઞમઇદે.
વીસપેમચ અશુચનેમ મેનીઉમ ઇચ્છતેમ યજ્ઞમઇદે. વીસપેમચ
અશુચનેમ ગેથીમ ઇચ્છતેમ ઇચ્છમેદે. અશાચોનાંમ વંધાહીશ
શુરાઓ સપેંતાઓ કુરુઅશીઓ—

અસપંદાદ, આવાં, દીન, અરસીસંગ તથા મારેસપંદ
રોજે ખુબ કરીએ તો નીચે પ્રમાણે હમકારો પડે.

અહુરેમ મજદાંમ રેઉચ્ચતેમ ખરેનઘહુતેમ યજ્ઞમઇદે અમે-
શાસપેંતા હુખશથરા હુદાઓંઘહો યજ્ઞમઇદે. સપેંતાંમ વંધાહીમ
આરમેતીમ યજ્ઞમઇદે. રાતાંમ વંધાહીઆંમ વોઓરો દોએથરાંમ

મજ્જદ્વાતાંમ અશોનીમ યજ્ઞમધદે. આપો વંઘોહીશ મજ્જદ્વાતાઓ
 અશોનીશ યજ્ઞમધદે. અરેદુધમ શુરાંમ અનાહિતાંમ અશોનીમ
 અશહે રતુમ ઇઅજ્ઞમેદે. વીસપાઓ આપો મજ્જદ્વાતાઓ અશો-
 નીશ યજ્ઞમધદે. વીસપાઓ ઓઙ્ગઅરાઓ મજ્જદ્વાઓ અશોનીશ
 યજ્ઞમધદે. રજેસતાંમ ચેસતાંમ મજ્જદ્વાતાંમ અશોનીમ યજ્ઞ-
 મધદે. દેનાંમ વંઘોહીમ માજ્ઞદ્વીઅસનીમ યજ્ઞમધદે. અશીમ વંઘોહીમ
 યજ્ઞમધદે. ખશોએથનીમ ખેરેજેતીમ અમુએતીમ હુરોદ્ધાંમ ખાપરાંમ
 ખરેનો મજ્જદ્વાતેમ યજ્ઞમધદે. સહિઓ મજ્જદ્વાતેમ યજ્ઞમધદે. પારે-
 દ્વીમ રોરથાંમ યજ્ઞમધદે. અએરીઅનો ખરેનો મજ્જદ્વાતેમ યજ્ઞમધદે.
 ઓગરેમ કહિએમ ખરેનો મજ્જદ્વાતેમ યજ્ઞમધદે. ઓગરેમ અખરેતેમ
 ખરેનો મજ્જદ્વાતેમ યજ્ઞમધદે. જરથોસતરેમ ખરેનો મજ્જદ્વાતેમ
 યજ્ઞમધદે. માંથરેમ સપેંતેમ અશ ખરેનંઘહિમ યજ્ઞમધદે. દાતેમ
 વીદોધઉમ યજ્ઞમધદે. દાતેમ જરથોસતરેમ યજ્ઞમધદે. દરેગાંમ ઓપી-
 અનાંમ યજ્ઞમધદે. દેનાંમ વંઘોહીમ માજ્ઞદ્વીઅસનીમ યજ્ઞમધદે.
 જરજદ્વાએતીમ માંથરેમ સપેંતેમ યજ્ઞમધદે. ઓશે દરેથરેમ દેનાંમ
 માજ્ઞદ્વીઅસનીમ યજ્ઞમધદે. વેદીમ માંથરેમ સપેંતેમ યજ્ઞમધદે.
 આસનેમ ખરતુમ મજ્જદ્વાતેમ યજ્ઞમધદે. ગોશો સડ્તેમ ખરતુમ
 મજ્જદ્વાતેમ યજ્ઞમધદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ મેનીઉમ ઇઅજ્ઞતેમ
 યજ્ઞમધદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ ગેથીમ ઇઅજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે.
 અશાઓનાંમ વંઘોહીશ સુરાઓ સપેંતાઓ ફ્ઙ્ગઅશીઓ.

ખોરદાદ, તીર, (ફ્ઙ્ગઅરદીન) તથા ગુઆદ રોજે ખુખ
 કરીએ તો નીચે પ્રમાણે હમકારો પઢે.

અહુરેમ મજ્જદ્વાંમ રેહિઅંતેમ ખરેનંઘહિતેમ યજ્ઞમધદે. અમે-
 શાસપેંતા હુખશથરા હુદાઓઘો યજ્ઞમધદે. હુઙ્ગઅતાતેમ અમેશેમ
 સપેંતેમ યજ્ઞમધદે. યાએરીઆંમ હુશેતીમ યજ્ઞમધદે. સરદે અશુ-
 અન અશહે રતુઓ યજ્ઞમધદે. તેશત્રીમ સતારેમ રેહિઅંતેમ ખરે-
 નંઘહિતેમ યજ્ઞમધદે. સતુએશેમ ફ્રાપેમ શુરેમ મજ્જદ્વાતેમ યજ્ઞ-
 મધદે. વીસપે સતારો અફ્શ ચેથર યજ્ઞમધદે. વીસપે સતારો

જેમસ ચેથર યજ્ઞમધદે. વીસપે સતારો ઓઝઅરો ચેથર યજ્ઞમધદે. વનંતેમ સતારેમ મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. અઉએ સતરેઓશ યજ્ઞમધદે. ઇઓએ હુકત હુકતોએરીઆંગ મજદદાત ખરેનંધહુચ બેશે-
જીઅ પેતેશતાતે ઇઆથવાંમ પેરેકનાંમચ. વાતેમ સપેંતેમ હુદા-
ઓંધેમ યજ્ઞમધદે. અદરેમ યજ્ઞમધદે. ઓપરેમ યજ્ઞમધદે. ફરતરેમ યજ્ઞમધદે. અપસચાંમ હેથીમ યજ્ઞમધદે. નેરીઆંમ હાંમ વરેતીમ યજ્ઞમધદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ મેનીઉમ ઇઅજતેમ યજ્ઞમધદે. વીસપેમચ અશુઅને ગેથીમ ઇઅજતેમ યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂઝઅશીઓ.

**અમરદાદ, રશને, આસ્તાદ તથા જમીઆદ રોજે
ખુખ કરીએ તો નીચે લખેલા હમકારા પઢે.**

અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅંતેમ ખરેનંધતેમ યજ્ઞમધદે. અમે-
શાસપેંતા હુખશથરા હુદાઓંધહો યજ્ઞમધદે. અમેરેતાતેમ અમેશેમ સપેંતેમ યજ્ઞમધદે. ફૂશોનીમ વાંથવાંમ યજ્ઞમધદે. અસપનાચ ઇઅઉનો યજ્ઞમધદે. ગોકેરેનેમ શુરેમ મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે.

[જો હાવન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

મેથરેમ વોઓચે ગોઈઓએતીમ યજ્ઞમધદે રાંમખાશતરેમ યજ્ઞમધદે.

[જો રપિથવન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

અશેમ વહેશતેમ આતરેમચ અહુરહે મજદાઓ પોથરેમ યજ્ઞમધદે.

[જો ઉજીવરન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

ખેરેજંતેમ અહુરેમ ખશથરેમ ખશએતીમ અપાંમ નપાતેમ ઓઝઅદ અસપેમ યજ્ઞમધદે. અપેમચ મજદદાતાંમ અશોનીમ યજ્ઞમધદે.

[જો અધવિસઝથરેમ ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

અશાઓનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂઝઅશીઓ યજ્ઞમધદે. ગેનાઓસચ વીરો વાંથવાઓ યજ્ઞમધદે. ઇઆએરીઆંમચ

હુશેતીમ યજ્ઞમધદે. અમેમચ હુતાસતેમ હુરોદેમ યજ્ઞમધદે. વેરે-
થરગનેમ અહુન્દાતેમ યજ્ઞમધદે. વને'તીમચ ઓપરતાતેમ યજ્ઞમધદે.

[જો ઉશહેન ગેહે હોય તો એમ પદે.]

સરોશેમ અશીમ હુરોદેમ વેરેથરાજનેમ ફરાદદ ગેથેમ અશુ-
અનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે. રશનુમ રજેશતેમ યજ્ઞમધદે. અર-
સતાતેમચ ફરાદદ ગેથાંમ વરેદદ ગેથાંમ યજ્ઞમધદે.

રશનુમ રજેશતેમ યજ્ઞમધદે. અરસતાતેમચ. ફરાદદ ગેથાંમ
વરેદદ ગેથાંમ યજ્ઞમધદે. એરેજોખદેમ વાયેમ યજ્ઞમધદે. ઇઅદે
ફરાદદ ગેથીમ યજ્ઞમધદે. અરસતાતેમ ફરાદદ ગેથીમ યજ્ઞમધદે.
ગેરીમ ઓશેદરેનેમ મજદદાતેમ અશ ખાથરેમ ઇઅજતેમ યજ્ઞ-
મધદે. જાંમ હુદાઓંઘહેમ ઇઅજતેમ યજ્ઞમધદે. એમાઓ અશાઓ
એમાઓ સોએથરાઓ ગેરીમ ઓશેદરેનેમ મજદદાતેમ અશ ખાથ-
રેમ ઇઅજતેમ યજ્ઞમધદે, વીસપાઓ ગેરીઓ અશ ખાથરાઓ
પોઓરો ખાથરાઓ મજદદાતાઓ અશોને અશહે રતુઓ યજ્ઞમધદે.
ઓગરેમ કઉએમ ખરેનો મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. ઓગરેમ અખરે-
તેમ ખરેનો મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ મેની-
ઉમ ઇઅજતેમ યજ્ઞમધદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ ગેથીમ ઇઅજ-
તેમ યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વંઘોહીશ સુરાઓ સપેંતાઓ ફર-
અશીઓ—

ચાશણી—ફળ, પાણી, ખોરાક ભણાયા પછી હાજર રહેલાંઓ 'જાગ-
ધરી ખાએ છ તેને ચાશણી કરવી કહે છે.

ખીજો અર્થ—મનથી ચાખવું—યાને શીખવું એવો થાય છે. પેહે-
લની 'ચાશતન,' ફાં 'ચાશીદન' અવસ્તા 'ચંપન.'

રપિથવનની આફરીનમા "દીન ચાશી દારાન" એમ આવે છે, તેનો
અર્થ "દીનનું જ્ઞાન શીખાડનારા" એવો થાય છે.

ક્રિયા કરેલા ખોરાકની ચાશણી કરવામાં મોટો સવાળ ગણવામાં આવે
છે. ખરું પુણ્ય જીમે ચાખવા સાથે તે વખતની ક્રિયા કે ભણતરની સમ-
જાણની મનથી ચાશણી કરવામાં (એટલે જ્ઞાન મેળવવામાં) સમાઈ જાય છે.

ગાહમખારના આફરીનગાન અને તીર યસ્તમાં જણાવ્યા મુજબ જશ-
નમાં સામેલ થઈ ચાશણી કરવાનો હક ભલા માણસોનેજ છે. યુગઓને નહિ.

સતોમે જખીએમે ઓફીએમે યજમધદે. નમાની-
આઓ વીસીઆઓ જંતોમાઓ દખીઓમાઓ. જરથો-
શતરોતેમાઓ. વીસપનાંમચ આઓંધાંમ પોએરીઅનાં-

આ પાંચતાએની નાની ખુબ કરતી વેળાએ બાજમાં નીચે
લખેલા ખુલાસા પ્રમાણે યાદ કરવું. દાખલા તરીકે જે આપણે
,અહુરમજદ' રોજે ખુબ કયે' તો બાજમાં ક્ષનુમન આ પ્રમાણે
પઢવી.

અહુરમજદ, દેપાદર દેપમેહર દેપદીન વીસપેશા
અરદાફ્રવશ બેરસાદ.

જે બહુમન રોજે ખુબ કયે' તો આ પ્રમાણે (બાજમાં)
યાદ કરવું—

બહુમન, મેહર, ગોશ, રામ વીસપેશા અરદાફ્રવશ
બેરસાદ.

જે અરદીબેહસ્ત રોજે ખુબ કયે' તો આ પ્રમાણે યાદ કરવું.

અરદીબેહસ્ત આદર સરોશ બેહરામ વીસપેશા
અરદાફ્રવશ બેરસાદ.

જે સહરેવર રોજે ખુબ કયે' તો આ પ્રમાણે (બાજમાં) યાદ કરવું.

સહરેવર, ખુર, મેહર, આસમાન, અનેરાંન, વીસપેશા,
અરદાફ્રવશ બેરસાદ.

જે અસ્પંદાદ રોજે ખુબ કયે' તો આ પ્રમાણે (બાજમાં)
યાદ કરવું.

અસ્પંદાદ, આવાં, દીન અરદે, મારેસ્પંદ, વીસપેશા,
અરદાફ્રવશ, બેરસાદ.

જે ખોરદાદ રોજે ખુબ કયે' તો આ પ્રમાણે (બાજમાં) યાદ કરવું.

ખોરદાદ, તીર, અરદાફ્રવશ, ગોવાદ, વીસપેશા,
અરદાફ્રવશ બેરસાદ.

જે અમરદાદ રોજે ખુબ કયે' તો આ પ્રમાણે (બાજમાં) યાદ કરવું.

અમરદાદ, રશને, આસ્તાદ, જમીયાદ વીસપેશા
અરદાફ્રવશ બેરસાદ.

મય ફેરવશનાંમ યજ્ઞમધદે. ફેરવશીમ અઉઆંમ ઇઆંમ
અહુરહે મજદાઓ મજેશતાંમય વહેશતાંમય સરેસતાં-
મય ખરોજદેશતાંમય ખરથવેશતાંમય હુકેરેપતેમાંમય
અશાદ અપનોતેમાંમય અશાઓનામ વંધોહીશ શુરાઓ
સપેંતાઓ ફેરવશીઓ યજ્ઞમધદે. ઇઆઓઅમેસનાંમ
સપેંતનાંમ ખશેતેનાંમ વેરેજે દોએથરનાંમ બેરેજતાંમ
એવીઆમનનાંમ તખમનાંમ આહુએરીઅનાંમ ઇઓએ
અએથીએજંધો અશુઅનો પોએરીઅનાંમ દકેશનાંમ
પોએરીઅનાંમ સાસનો ગોશાંમ. એદ અશોનાંમ અશોને-
નાંમય અહુમય દેનાંમય બોદસય ઓઝઆનેમય ફેર-

સર્વે શક્તીવાન દાદારે આ ફાળી દુનયાં પેદા કરવાની આગ-
મજ પોતાની “ હરવીશપ આગાહી ” થી પોતાની અપરંપાર નુર
મધેથી “ ફરોહર ” યા “ ફહ ” પેદા કર્યાં હતાં. તે પેદા કરીને
પોતાની કામેલ કુદરતથી મીનોઇ તેમજ ફાળી એ બેઉ દુનયાની
રચના શરૂ કીધી હતી. યજ્ઞ અમશાસ્પદો, આસમાન; આક્રતાબ,
માહાતાબ, સઘળા સેતારાઓના ગોળાઓ, અને આ ધરતીમાતાનો
ગોળો એ સર્વે ફરોહરને હસ્તીમાં લાવી પોતાની અખુટ રોશ-
નીના કીરણની મદદથી ફરોહરની મારફતે સઘળી પેદાએશો પેદા
કીધી હતી. આતશ, હવા, પાણી, અને જમીન એ સઘણી પેદા-
એશો પણ ફરોહરની મારફતે પેદા કીધી હતી. અવસ્તાનાં ખુદલાં
ફરમાનોથી જણાય છે કે અશો હોરમજ્દ પ્રથમ ફરોહરની હસ્તી
પેદા નહી કરતે તો પૃથ્વી મધે પશુઓ અને માણસો અને સર્વે
જાતોની પેદાએશોની હસ્તી નહી હતે. આપણે ટુંકમાં કહીએ તો
અશોની ફરવશીઓ છે તે સર્વે શક્તીવાન દાદારની બહાદુર અન-
બુમન છે તેથીજ તમામ દુનયાની અને દુનયાઇ ચીજની સઘળી
હસ્તી છે તેથીજ તેઓને ઘણી પવીત્ર અને દુનયાની વૃધી કરનાર
અશોની ફરવશી એવો ઇશ્વરી ખેતાબ મળ્યો છે. ત્યારે આપણે
ખાકી બંદાઓ માંડે ફરજ છે કે તેઓની આરાધના હરદમ અને

અશીમચ યજ્ઞમધદે. ઇંઓએ અશાએ વોનરે ગેઓંશ હુદાઓંધો ઓડ્ઝાનેમ યજ્ઞમધદે. ઇંઓએ અશાએ વોનરે ગધઅહે મરેથનો અશોનો ફૂઝઅશીમ યજ્ઞમધદે. જરથો-શતરહે સપેંતામહે એદ અશોનો અશીમચ ફૂઝઅશીમચ યજ્ઞમધદે. કુઉઓએશ વીસતાસપહે અશોનો ફૂઝઅશીમ યજ્ઞમધદે. એસદ વાસતરહે જરથોશતરોએશ અશોનો ફૂઝઅશીમ યજ્ઞમધદે. નં'બાનજદેસતનાંમ એદ અશોનાંમ અશોનેનાંમચ અહુમચ દેનાંમચ બોદસચ ઓડ્ઝાનેમચ ફૂઝઅશીમચ યજ્ઞમધદે. ઇંઓએ અશાએ વોનરે મદ વીસ પેબીઓ અશોનેબીઓ ફૂઝઅશેબીઓ ઇંઆઓ એરી રથો-

હર પળે કરવી જોઈએ. જો ફરોહર હુતે નહીં તો સઘળી પેદાએ-સોની હસ્તી નહીં હુતે. ખલકના પીતાની આવી અપરંપાર શક-તીના સાહેબની બેમુલ શક્તીની આરાધણા અથવા બંદગી જો આપણે દાદારનો હુકમ છતાં નહીં કરીએ તો તે દયાળુ પીતાના તકસીરવાર ગણાઈએ, અને પોતાના ન્યાગાનો તરફ નગુનાપણું દેખાડી તેઓના ગુનેગાર બનીએ. શું મુકતાદના પવીત્ર દીવસો ઉપર તથા બાજરોજગારો ઉપર “દરૂન” અને “બાજ” કરવી એટલે શું ? એ બાબદના ખુલાસાની અગત છે. “દરૂન” એ અવસ્તાનો “દરોતસ” શબ્દ ઉપરથી નીકળેલો છે. પહેલવી ફારસી ભાષાઓમાં બદલાઈને “દરૂન” શબ્દ થયો છે. “દરોતસ” નો અસલ અર્થ કોઈબી ખાતું અને મીનોઈ આશમાની આત્મીક શક્તીઓ માટે ચોકસ ખાણાની અણદીઠ લેટ માટે વપરાતો હતો, ત્યાર પછી ચોકસ પાવ મેહેલની ક્રિયામાં ચોકસ જાતના અનાજના ખોરાકની ખમીર વગરની રોટલી ગુજર પામેલી આત્મીક મીનોઈ શક્તીઓને માટે ઇજવા મુકે છે તેને આજે આપણે “દરૂન” શબ્દ કહીએ છીએ. ત્યારે “દરૂન” નો અર્થ ક્રિયાકામમાં મીનોઈ રૂહોની આરાધના કરતી વખતે ચોકસ અનાજનો અશોઈની ટાંચે પુગેલો શુદ્ધ સફેદ સુર્ય, અંદરની આકૃતીનો એક ચોકસ ખોરાક તે

શાંમ અશોનાંમ ઇઆઓસચ જુઅંતાંમ અશોનાંમ. ઇઆ-
ઓસચ નરાંમ અબ્જતનાંમ ફરસોચરેથરાંમ સોશીઅંતાંમ
એદ એરેસતનાંમ ઓઙ્ઙાનો યજમધદે. ઇઆઓ અશો-
નાંમ ફ્રઅશીઓ. વીસપનાંમ અહમીઅ નમાને નંબા
નજદેસતનાંમ પર એરેસતનાંમ એથર પેતેનાંમ એથરી-
અનાંમ નરાંમ નાએરેનાંમ એદ અશોનાંમ અશોનેનાંમ
ફ્રઅશીઓ યજમધદે. વીસપનાંમ એથર પેતેનાંમ અશો-
નાંમ ફ્રઅશીઓ યજમધદે. વીસપનાંમ એથરીઅનાંમ
અશોનાંમ ફ્રઅશીઓ યજમધદે. વીસપનાંમ નરાંમ
અશોનાંમ ફ્રઅશીઓ યજમધદે. વીસપનાંમ નાએરે-
નાંમ અશોનેનાંમ ફ્રઅશીઓ યજમધદે. વીસપનાંમ
અપેરેનાઇકનાંમ દહમો કેરેતનાંમ અશોનાંમ ફ્રઅશીઓ
યજમધદે. આદખીઓ નામચ અશોનાંમ ફ્રઅશીઓ
યજમધદે. ઓજદખીઓનામચ અશોનાંમ ફ્રઅશીઓ

“ દરૂન ” છે. હવે “ બાજ ” કરીને કહે છે તે અવસ્તાનો ધાર્યા
મેલે “ વાજશ ” શબ્દપરથી નીકળેલો બોલ છે. “ વાજશ ” એટલે
ક્રિયાઓમાં વાપરવાનો ખોરાક થાય છે. બાજની ક્રિયા દાદારના છ
પ્રતીનીધી ઉપર થાય છે. દરૂન, મેવો, ઘી, આતશ, પાણી, અને
સુખડ લોબાન. એટલી ચીજો ઉપર બાજનું ભણુતર થાય છે અને
તેને “ બાજ ” કહે છે. જો એ પાછલા બાજ શબ્દને અવસ્તાના
“ વાચ ” શબ્દ સાથે સરખાવીએ તો એનો અર્થ “ સખુનવાણી ”
અથવા “ માથ્રવાણી ” થાય છે ત્યારે દરૂન અને બાજ એ શબ્દોની
ખુલી મતલબ એ છે કે “ ગુજરેલાંઓનાં ” રવાનો કે જેઓ અશો
લોકોની ક્રવસીઓ છે તેઓને મુકતાદના પવીત્ર દીવશો ઉપર તથા
તેઓના બાજરોજગારો ઉપર “ જોથ્ર ” અને ક્રિયાના પવીત્ર સાધ-
નથી ખોરાક તરીકેની દરૂન બાજની “ સખુનવાણી ” થી યા “ માથ્ર-
વાણી ” ના પવીત્ર કલામોની બંદગીથી મીનોઈ અનદીઠ લેટ અર-
પણુ કરવી તેનું નામજ દરૂન બાજ છે.

યજમધદે. નરાંમચ અશેનાંમ ફરૂઅશીઓ યજમધદે.
 નાએરેનાંમચ અશેનેનાંમ ફરૂઅશીઓ યજમધદે. વીસ-
 પાઓ અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફરૂ-
 અશીઓ યજમધદે. ઇઆઓ હચ ગઇઆદ મરેથનદ.
 આસોશીઅંતાદ. વેરેથરગનદ.

[બાજમાં પઢે] હુમત હુખત હુવરસત હુ મનશને
 હુ ગવશને હુ કુનશને ઈન ક્ષનુમધને—

જે રોજનો હમકારો હોય તે પઢીને ઉપર લખ્યા પ્રમાણે સઘળી
 નીરંગ પઢે. (હમકારા વીસપેશા અરદાફરૂઅશ બેરેસાદ.)

નીરંગ પીરોજગર બાદ આખી બાજમાં નીરંગ પઢે.

હમા કેરળી હમા ગોહાન હફત કેશવર જમીન
 બેરેસાદ એજ હમા ગોનાહ પતેત પશેમાનોમ પ પતેત

પાંચ તાએની નાની ખુબ.

કંઈ પણ પાચમેહલનાં ક્રીયાકામો કરવા આગમચ આ પાંચ-
 તાએની નાની બાજ પેહલાં ઈજવી જોઈએ. આ નાની ખુબ ઉપર
 મોટો આધાર રહેલો છે જો એ ક્રીયા કરતાં કંઈ પણ ખામી રહે
 તો તે પછીની સઘળી ક્રીયાઓ ખામી વાળીજ ગણાય. માટે દીન-
 ચાશીદાર મોબેદ સાહેબોએ આ ક્રીયા ઘણી પવિત્રાઈથી કરવી
 જોઈએ છે, કેમકે નાની ખુબનો અમલ તે પછીની બીજી
 ક્રીયાઓ ઉપર મોટો આધાર રાખે છે. આ પાંચ તાએની જે
 ઘણીએ બાજ ઈજ હોય તે નાનો ખુબ કેહવાય છે. આ નાની
 ખુબનો અમલ આખા દીવસની પાંચે 'ગાહ' સુધી ચાલે છે એટલે
 જો હાવન ગાહમાં આ પાંચ તાએની બાજ ઈજ હોય તો રાતનાં ૧૨
 વાગા પછીની આખી ઉશહેન ગાહ સુધી એનો અમલ રહે છે.
 પણ આ પાંચ તાએની બાજ પુરી કર્યા પછી બીજી કોઈ પણ
 ગાહમાં મોટી બાજ એટલે સરોશની કે દાદાર હોરમજદની બાજ
 ઈજ્યા વીનાં તે મોબેદ સાહેબથી પાણી વતીક પીવાતું નથી. તેમજ
 કોઈ દુરવંદને અડકવામાં કે અડચણનાં ટાઈમવાળી ઓરતને જોવામાં

હોમ. ગાઓશ હુદાઓ. આપે ઓરુઅર અએત્રમ બોએદ
ખશનુમેને.

[પરગટ પઢે] વીસપાઓ ક્રવશીઓ અશાઓનાંમ
યજ્ઞમધદે. અશાઓનામ વંધોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ
ક્રવશીઓ યજ્ઞમધદે. વીસપે અશુઅનો ઇઅજત
યજ્ઞમધદે.

[જો હાવન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

હાઉઅનીમ પેતે રતુમ. સાઉઅંધેમ વીસીમય પેતે રતુમ.

[જો રપિથવન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

રપીથવનેમ પેતે રતુમ ફરાદદ ફશુમ જતોમેમય પેતે રતુમ.

આવે તો તેનો અમલ (તે નાની ખુબનો) રદ થાય છે. આ બારીક
ક્રીયા એટલા માટેજ વધુ પવિત્ર ગણાય છે.

હવે એ પાંચ તાએની જે કોઇ મોએદ સાહેબે નાની ખુબ
ક્રીધી હોય તેનાથી સઘળી ફરેસ્તાઓની બાજ ઈજી શકાય છે. પણ
ત્રણ બાજ ઈજી રહ્યા પછી કળશીયામાંથી “ પાંચ તાએ ” ની
સાંકળી છોડી નાખી ફરીથી કળશીઓ પાવ કરી નવેસરથી પાંચ
તાએ બાંધી બીજી બાજે માટે ફરી કરવું પડે છે.

વળી એટલું ખાસ યાદ રાખવાનું છે કે જે બાજેની ક્ષનુ-
મન પછવાડે ‘ વીરુપેશાંમ ’ આવે છે ત્યારે ફરીને કળશીઓ પાવ
કરી બાજ ધરવાનું મંડાન પેહલાંથીજ કરવું જોઇએ. એટલે તે બાજ
ઈજી રહ્યા પછી પાછી ફરીને પાંચ તાએની સાંકળી છોડી નાંખવી અને
ફરીથી કળશીઓ પાવ કરી સાંકળી બાંધવી.

મોટી ખુબ તે મીનો નાવરની ‘ યજ્ઞશને ’ ક્રીધી હોય તે ધણીને
મોટી ખુબનો ધણી કહે છે આ મોટી ખુબનો અમળ ત્રણ દીવસ અને
રાત સુધી એકસરખો રહે છે આ મોટી ખુબનાં ધણીએ પણ દુર-
વંદોને અડકવું નહી તેમજ અડચનવાળી ઓરતનો પડછાયો જો તેનાં
જોવામાં આવે તો આ મોટી ખુબનાં ધણીની ‘ મોટી ખુબ ’ રદ
થાય છે અને તે પછી તેનીથી બીજી ક્રીયાઓ થઇ શકે નહીં,

[જો ઉજવરન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

ઉજરનેમ પેતે રતુમ. ફરાદદ વીરેમ દખીઓમેમચ પેતે રતુમ.

[જો અધવિસરૂથરેમ ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

અધવીસરૂથરેમ એબેગાએમ પેતે રતુમ. ફરાદદ વીસપાંમ હુજાએતીમ જરથોશતરો તેમેમચ પેતે રતુમ.

[જો ઉશહેન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

ઉશહેનેમ પેતે રતુમ. બેરેજીમ નમાનીમચ પેતે રતુમ.

દઅંઘહે હાતાંમ આદ ઇઅસને પધતી વંઘો મજ-
દાઓ અહુરો વેથા અશાદ હયા. યાઓઘાંમચા તાંસચા
તાઓસચા યજમધદે.

કેમકે હવે તેનો અમલ રદ થયો છે. વળી જેને મોટી ખુબ કીધી હોય તેનાંથી 'નવ' બાજ પાંચતાએ છોડી નાખ્યા વીના ઇજી શકાય છે. આ નવબાજ ઇજતી વેળાએ જો કળશીઆમાંનું પાણી ખુટી જાય તો તેને શું કરવું? તે મોબેદ સાહેબે બાજ ધરવાનાં હીંદોળાપર બેસી ડાબો હાથ ક્ષનઓથ્ર અહુરમજદાઓ અપેમ વોહુ ૧ (આખી પઢવી.) હાથ પાવ કરવો અને બીજા હાથે પાસે પાણીનું ભરી મુકેલું કાહરણું છે તે ઉચકી ફકટ કળશીઓ પાવ કરવાનાં આગળ જણાવેલા અવસ્તા પઢવા જેથી તે કળસીઓ ફરીને પાવ થાય છે. અને તે પછીની બીજી બાજે ઇજી શકાય છે.

હવે બાજતો એક સરખી છે પણ એમાં ભણવાની ક્ષતુમન જુદી જુદી છે જેમ પાંચતાએની બાજમાં જે રોજના હુમકારા હોય તે પઢવામાં આવે છે તેજ પ્રમાણે 'અરદાફવશ' ની ક્ષતુમનથી બાજ ઇજવી તેમજ જે રોજની ક્ષતુમનને વીસપેશામ પછવાડે આવે છે તે દરેક બાજેમાં સ્તુમનો આખો કરદો અને અવંઘાઓ ફ્રવશીઓના તમામ અવસ્તા પઢવા. તેમજ ત્રણ વખત બાજમાં યાદ પણ કરવું.

[જો કોઈ બીજો ખુબવાલો મોખેદ ઉપર બાજ લેવાનો હોય તો પાંચ તાએની ખુબ કરે યા બીજી “વીસપેશાંમ” ની બાજ ધરે તે ઉપર બાજ લેવાએ નહીં પણ અરદાફૂઝઅશની બાજ ઉપર બાજ લીએ તો બાહેર પાવીમાં ઉભો રહીને પઢે] અષેમ વોહુ (૧) આખી પઢે. હુમત. હુખત. હુઅરેસત. હુ મનશને હુ ગવશને હુ કુનશને ઈન ક્ષનુમધને અરદાફૂઝઅસ બેરેસાદ અશહીઆ પનાહબાદ અષોને અષેમ વોહુ (૧) પઢીને બાજ માંડનારની સામે જઈને પઢે.

યથા અહુ વેરીઓ જોતા ફરામે મરૂતે એટલું પઢીને ઉભો રહે પછી બાજ માંડનાર પઢે. અથા રતુશ અશાદ ચીદ હચ ફરા અશુઅ વીદુઆઓ મરોનુ [પછી બંધે જણાં અષેમ વોહુ (૩) થી પઢે.]

અશેમ વોહુ (૩) અશીઅ દદાંમે ખરેથેમ મીઅજ-દેમ હુઝઅત અમેરેતાત. ગાઓશ હુદાઓ. આપે ઉઝઅર અએસમ બોએદ ક્ષનુમેને. અહુરહે મજદાઓ અમેશ-નાંમ સપેંતનાંમ. સરોશહે અશીઅહે. આથરો અહુરહે મજદાઓ. રથવો બેરેજતો. ઇઓ અશાહે અશીઅ દદાંમે. અસનીએબીઓ અશાહે રતોબીઓ.

જોતી—અ. જઓતર [યુ-ક્રિયા કરવી] ઇજશને વિસ્પરદ વંદીદાદ વગેરે ક્રિયાઓમાં જે મોખેદ આલાટો આગળ ઇધોરાપર બેસી લણે છે તે આક્રિતગાન જશતની ક્રિયામાં આફરગાન માંડનાર તથા ફળપ્રવના ખુમઆ નજદીક બેસનાર; જોતીની સામે આતશના અફરગાનીઆ આગળ બેસી લણુનારને રાથવી કે આતરવક્ષો કહે છે. પેહલાનો દરજ્જો બીજા કરતાં વધારે છે, જોતી કરનાર મોખેદને આતરવક્ષી કરતાં ઘણું લણુવાનું હોય છે. The officiating priest the chief reciter of prayers.

રાથવી—અ. ‘રએથવીશકર’ અથવા આતરેવક્ષ (આતશનો વધારા કરનાર રોશન રાખનાર.) ક્રિયાનાં તમામ આલાટો તથા ચીજોને તેઓની ઘટ્ટી જગાએ ગોઠવનાર મોખેદ The priest who performs all the accessory services.

[જો હાથન ગેહે હોય તો એમ પડે.]

હાથને અષઓને અશહે રથવે. અશીઅ દહાંમે. સાઉઅધહે વીસીઆએય અષઓને અશહે રથવે. અશીઅ દહાંમે. મીથરહે વોઓરો ગોઘઓઘતોએશ. હજાંધર ગોશહે. ખેઉઅરે ચસમનો. ઓખતો નાંમનો ઇઅજતહે. રામનો ખાસતરહે. અશીઅ દહાંમે.

[જો રપીથવન ગેહે હોય તો એમ પડે.]

રપીથવનાએ અષઓને અશહે રથવે. અશીઅ દહાંમે. કરાદદ કશુઅ જાંતોમાએય અષઓને અશહે રથવે. અશીઅ દહાંમે. અશહે વહેશતહે આથરસય અહુરહે મજદાઓ પુથ અશીઅ દહાંમે.

[જો ઉજીવરન ગેહે હોય તો એમ પડે.]

ઉજીરનાહે અષઓને અશહે રથવે. અશીઅ દહાંમે. કરાદદ વીરાએ દખીઓમાએય અષઓને અશહે રથવે. અશીઅ દહાંમે. ખેરેજતો અહુરહે નફેદરો અપાંમ અપસય મજદદાતીઆઓ. અશીઅ દહાંમે.

[જો અઘવિસરૂથરેમ ગેહે હોય તો એમ પડે.]

અઘવિસરૂથરેમાએ એખેગઘઆએ અષઓને અશહે રથવે અશીઅ દહાંમે. કરાદદ વીસપાંમ હુજીઆઘતે જરથોરત્રો તેમાએય અષઓને અશહે રથવે. અશીઅ દહાંમે. અશાઓનાંમ કૂઝઅશનાંમ ગેનાનાંમય વીરોવાંથવનાંમ ઇઆએરીઆઓસય હુશેતોએશ અમહેય હુતાશતહે હુરોદહે વેરેથરગનહે અહુરદાતહે વનંતીઆઓસય ઉપરતાતો. અશીઅ દહાંમે.

[જો ઉશહેન ગેહે હોય તો એમ પડે.]

ઉશહેનાએ અષઓને અશહે રથવે. અશીઅ દહાંમે. ખેરેજીઆએ નમાનીઆએય અષઓને અશહે રથવે. અશીઅ દહાંમે. સરોશએ અશીઅહે અશુઅતો વેરેથરાજનો કરાદદ ગેથહે રશનોએશ રજેશતહે. અરશતાતસય. કરાદદ ગેથીઆઓ. વરેદદ ગેથીઆઓ. અશીઅ દહાંમે.

(નીચે લખેલી વીગત પ્રમાણે જે રોજ માહ
હોય તે પઢે.)

(૩૦ રોજનું મંડાણ.)

૧ અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો	અશીઅ દદાંમે.
૨ વંધહુઓ મનંધહે	”
૩ અશહે વહેશતહે સરેશતહે	”
૪ ખશથરેહુ વેરીઅહે	”
૫ સપેંતીઆઓ વંધાહીઆઓ આરમેતોઅેશ	”
૬ હુઉર્વતાતો રથવે:	”
૭ અમેરેતાતો રથવે:	”
૮ દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો	”
૯ આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર	”
૧૦ અપાંમ વંધોદનાંમ મજદદાતનાંમ	”
૧૧ હુઅરેખશેતહે ઓરૂઅદ અમપહે	”
૧૨ માઓંધહે ગોઅેથરહે	”
૧૩ તેશતરીઅહે સતારો રેઉઅતો ખરેનંધહુતો	”
૧૪ ગેઓશ તશને ગેઉશ ઓરોને	”
૧૫ દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો	”
૧૬ મેથરહે વોઓરો ગોઇઓઇતોઅેશ	”
૧૭ સરોશહે અશીઅહે	”
૧૮ રશનોઅેશ રજેશતહે	”
૧૯ અશાઓનાંમ ફરૂઅશનાંમ	”
૨૦ વેરેથરગનહે અહુરદાતહે	”
૨૧ રાંમનો ખાસતરેહુ	”
૨૨ વાતહે હુદાઓંધહે	”
૨૩ દથુશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો	”
૨૪ દએનઇયાઓ વંધાહીઆઓ માજદીયસનોઇશ	”
૨૫ અશોઅેશ વંધાહીઆઓ	”

વોહુક્ષધર.

૪ ગાથાબીઓ સપેંતાબીઓ રતો ખશથરાબીઓ અશોનેબીઓ
અશીઅ દદાંમે. વોહુ ખશથરીઆઓ ગાથીઆઓ અશીઅ દદાંમે.

વહીશતોધશ.

૫ ગાથાબીઓ સપેંતાબીઓ રતો ખશથરાબીઓ અશોનેબીઓ
અશીઅ દદાંમે. વહીસ્તો એસતોએશ ગાથીઆઓ અશીઅ દદાંમે.

તવ આથરો અહુરહે મજદાઓ પુથર, મત વીસપ-
એધબયો આતેરેબયો. અશીઅ દદાંમે. અધવયો વંધુહી-
બયો વીસપનાંમચ અપાંમ મજદધાતનાંમ, વીસપનાંમચ
ઉરવરનાંમ મજદધાતનાંમ. અશીઅ દદાંમે. માંથરહે
સપેનતહે અપઓનો વેરેજઘંહે દાતહે વીદએવહે દાતહે
જરથુતરોધશ દરેઘયાઓ ઉપયનયાઓ દએનયાઓ વંધહુ-
યાઓ માજદયસનોધશ. અશીઅ દદાંમે. ગરોધશ ઉપી-
દરેનહે મજદધાતહે અપ-ખાથરહે વાસપએષાંમચ ગધ-
રીનાંમ અપખાથરનાંમ પોઉર-ખાથરનાંમ મજદધાતનાંમ.
કાવયેહેચ ખરેનંઘહો મજદધાતહે અખરેતહેચ ખરેનંઘહો
મજદધાતહે અશીઅ દદાંમે અપોધશ વંધહુયાઓ ચીસતો-
ધશ વંધહુયાઓ એરેથે વંધહુયાઓ રસાંસતાતો વંધહુયાઓ
ખરેનંઘહો સવંઘહો મજદધાતહે. અશીઅ દદાંમે. દહમ-
યાઓ વંધહુયાઓ આફરીતોધશ દહમહેચ નરશ અપઓનો
ઉધરહેચ તખમહે દામોધશ ઉપમનહે યજતહે. અશીઅ
દદાંમે. આઓંઘડાંમ અસંઘડાંમચ પોધથરનાંમચ ગઓ-
યઓધતીનાંમચ મઅથનનાંમચ અવોખરેનનામચ અપાં-
મચ જેમાંમચ ઉરવરનાંમચ અંઘડાઓસચ જેમો અવં-
ધહેચ અપઅનો વાતહેચ અપઓનો સતારાંમ માઓંઘહો
હુરો અનધરનાંમ રઓચંઘડાંમ ખધાતનાંમ વીસપનાંમચ
સપેનતહે મધનયેઉશ દામનાંમ અપઓનાંમ અપઓની-

નાંમચ અપહે રથવાંમ. અશીઅ દદાંમે. ખરેથેમ મીઅ-
જદેમ હુરૂઅત અમેરેતાત. ગાઓશ હુદાઓ આપે ઓરૂ-
અર અઓશમ બોએદ ખશનુમેને.

[જે રાજ હોય તેનો હુમકારો હાં પઢે]

જો હોરમજદ, દેપાદર, દેપમેહર, તથા દેએપદીન રોજે
ખુબ કરીએ તો નીચે લખેલા (હુમકારા) અવસ્તા પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો. અમેશનાંમ સપે'ત-
નાંમ. દથુશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશનાંમ
સપે'તનાંમ. દથુશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો
અમેશનાંમ સપે'તનાંમ. દથુશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો
ખરેન'ઘહુતો અમેશનાંમ સપે'તનાંમ. વીસપેશાંમ ઈઅજતનાંમ
અશોનાંમ મેનીઉઅનાંમ ગેથીઅનામ અશાઓનાંમ ફરૂઅશનાંમ
ઉગરનાંમ અઈવી થુરનાંમ પોઈરીઓ દકેશનાંમ ફરૂઅશનાંમ ન'બા
નજદેશતનાંમ ફરૂઅશનાંમ.

જો બહુમન, મોહોર, ગોશ તથા રાંમ રોજે ખુબ
કરીએ તો આ પ્રમાણે પઢવું.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો. અમેશનાંમ સપે'ત-
નાંમ. વ'ઘહુએ મન'ઘહે આખશતોએશ હાંમ વને'તીઆઓ તરદાતો
અનીઆએશ દામાન, આસનહે ખરથવો મજદદાતહે ગોશો સરૂતહે
ખરથવો મજદદાતહે. માંઓઘહે ગોએથરહે ગેઓશચ એઉઓ દાએ-
તીયાઓ ગેઓશચ પોઉરૂ સરેદીયાઓ. ગેઓશ તશને ગેઓશ
ઉરૂને દરૂઆસપીયાઓ શુરીઆઓ મજદદાતીયાઓ અશોની-
યાઓ. રામનો ખાસતરહે વઈઓઈશ ઉપરો કેરીઅહે તરદાતો
અનીઆયશ દામાન અએતદ તે વઈઓ ઈઅદ તે અસતે સપે'તો
મેનીઓમ થવાશહે ખદાતહે જરૂઆનહે અકરનહે જરૂઆનહે દરેગો
ખદાતહે. વીસપેશામ ઈઅજતનાંમ (જાવત) ફરવખનામ.

અરડીએહેસ્ત, આદર, સરોશ તથા બેહરાંમ રોજે
ખુબ કરે તો આએ હમકારો નીચે લખ્યા
પ્રમાણે પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહતો. અમેશનાંમ સપે'તનાંમ
અશહે વહેશતહે સરેશતહે એરીઅમનો અશીઅરે શુરહે મજદદાતહે
સઓફીયાઓ વંઘોહીયાઓ વોઓરો દોએથરીયાઓ મજદદાતીયાઓ
અશોનીયાઓ, આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર ખરેન'ઘો સડઅ'ઘો
મજદદાતહે, એરીઅનાંમ ખરેનો મજદદાતનાંમ કાવયેઈય ખરે-
ન'ઘો મજદદાતહે આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર. કઉઓઈશ
હુસડઅ'ઘહે વરોઈશ હુસડઅ'ઘહે અસનુઅ'તહે ગરોઈશ મજદ-
દાતહે ચેચસતહે વરોઈશ મજદદાતહે કાઉઅઈઅહેચ ખરેન'ઘો
મજદદાતહે આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર. રેઉઅ'તહે ગરોએશ
મજદદાતહે કાઉઅઈઅહેચ ખરેન'ઘો મજદદાતહે આથરો અહુરહે
મજદાઓ પોથર. આતરશ સપે'ત રથેશતાર ઈજત પોઓડ
ખરેન'ઘ ઈઅજત પોઓડ બેશજીઅ આથરો અહુરહે મજદાઓ
પોથર. મદ વીસપેખીઓ આતરેખીઓ ક્ષથરો નફેદરો નેરીઓ-
અ'ઘહે ઈઅજતહે. અમહે હુતાશતહે હુરોદહે વેરેથરગનહે અહુર-
દાતહે વને'તીઆઓસચ ઉપરતાતો. વીસપેશાંમ ઈઅજતનાંમ
(જાવત) ફરવષનામ.

શહરેવર, ખુરશેદ, મેહેર, આશમાંન તથા અનેરાં રોજે
ખુબ કરીએ તો નીચે લખેલો હમકારો પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન ઘહતો. અમેશનાંમ સપે'ત
નાંમ. ક્ષથરહે વેરીઅહે અઈઓખસશતહે મરેજદેકાએ થરાઈઓ
દરેગુઅહે. હુઅરેખશેતહે અમેશહે રેઉઅહે ઉડઅદ અસપહે.
મેથરહે વોઓડ ગોઈઓઈતોઈશ હજ'ઘર ગોશહે બેઉઅરે ચશમનો
ઓખતો નાંમનો ઈઅજતહે રાંમનો ખાસતરહે. અસમનો બેરેજતો
શુરહે વહેશતહે અ'ઘહેઓશ અશોનાંમ રોચ'ઘહેમ વીસપો ખાથ-

રેમ. અનગરનાંમ રોચ'ધાંમ ખદાતનાંમ રોખશનહે ગરો નમાનેમ
મેશુઆનહે ગાતુઓ ખદાતહે ચેનુઅદ પેરેતુમ મજદદાતનાંમ.
ખેરેજતો અહુરહે નફેદરો અપાંમ અપસચ મજદદાતીયાઓ.
હોમહે અશુઅજ'ધો. દહુમીયાઓ વ'ધોહીયાઓ આફરીતોએશ
ઉગરએ દામોએશ ઉપ મનાએ વીસપેશાંમ (જવત) : રવશનાંમ.

અસપ'દાદ, આવાં, દીન, અરસીસંગ તથા મારેસપ'દ
રોજે ખુખ કરીએ તો નીચે પ્રમાણે હમકારો પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ધહુતો. અમેશનાંમ સપે-
નતનાંમ. સપે'તીયાઓ વ'ધોહીયાઓ આરમેતોએશ રાએતીયાઓ
વ'ધોહીયાઓ વોઉરૂ દોએથરીયાઓ મજદદાએતીયાઓ અશો-
નીયાઓ. અપાંમ વ'ધોહેનાંમ મજદદાતનાંમ અરેદુધ્યાઓ આપો
અનાહેતીયાઓ અશોનીયાઓ. વીસપનાંમચ અપાંમ મજદદાતનાંમ
વીસપનાંમચ ઉરૂઅરનાંમ મજદદાતનાંમ. રજેશતીયાઓ ચેશતી-
યાઓ મજદદાતીયાઓ અશોનીયાઓ દેનીયાઓ વ'ધોહીયાઓ
માજદીયસનોએશ. અશોએશ વ'ધોહીયાઓ ચેશતોએશ વ'ધોહી-
યાઓ એરેથે વ'ધોહીયાઓ રસાંસતાતો વ'ધોહીયાઓ. ખરેન'ધો
સઉઅ'ધો મજદદાતહે પારેદીયાઓ રોરેથીયાઓ એરીઅનાંમ
ખરેનો મજદદાતનાંમ. કાઉઅધઅહેચ ખરેન'ધો મજદદાતહે અખરે
તહેચ ખરેન'ધો મજદદાતહે જરથોશતરહેચ ખરેન'ધો મજદદાતહે.
માંથરહે સપેનતહે અષઓનો વેરેજઅ'ધહે દાતહે વીદેઉઅહે દાતહે.
જરથોશતરોએશ દરેગીયાઓ ઉપધનીયાઓ દેનીયાઓ વ'ધો-
હીયાઓ માજદીયસનોએશ. જરજદાતોએશ માંથરહે સપેનતહે
ઉશેદરેથરેમ દેનીયાઓ માજદીયસનોએશ વેદીમ માંથરહે
સપેનતહે આસનહે ખરથવો મજદદાતહે ગોશો સરૂતહે ખરથવો
મજદદાતહે વીસપેશાંમ (જવત) ફરૂઅશનાંમ.

 બાજમાં યાદ કરતી વેળાએ અશીશાંગનો આપો બોલ નહોં
યાદ કરતાં, અસપ'દાદ, આવાં, દીન, અરદે મારેસપ'દ, વીસપેશા અરદાક્રવશ
ખેરસાદ એમ બાજમાં પઢવું.

ખોરદાદ, તીર, (ફરૂઅરદીન) તથા ગુઆદ રોજે ખુખ
કરીએ તો નીચે પ્રમાણે હમકારો પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહતો અમેશનાંમ સપેનત-
નાંમ હુરૂઅતાતો રથવો ઇઆએરીઆઓસચ હુશેતોએશ સરદેખીઓ
અશહે રતોખીઓ. તેશતરીઅહે સતારો રેઉઅતો ખરેન'ઘહતો સતુ-
અસહે ફરાપહે શુરહે મજદદાતહે સતારાંમ અફશચેથરનાંમ જેમસ
ચેથરનાંમ ઉરૂઅરો ચેથરનાંમ મજદદાતનાંમ વન'તોસતારો મજદદાતહે
અઉએસતારો ઇઓઇ હુફતોર'ઘહ મજદદાતહે ખરેન'ઘહુચ બેશજીઅ
વાતહે હુદાઓંઘહે અદરહે ઉપરહે ફરતરહે અપસતાંમ એથીઅહે
નેરીઆઓ હામ વરેતોએસ વીસપેશાંમ (બવત) ફરૂઅશનાંમ.

અમરદાદ, રશને, આસ્તાદ તથા જમીઆદ રોજે
ખુખ કરીએ તો નીચે લખેલો હમકારો પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહતો અમેશનાંમ સપેનત-
નાંમ. અમેરેતાતો રથવો ફશોનેખીઅ વાંથવનેખીઅ અસપનેખીઅ
ઇઅઉઅનેખીઅ ગોકેરેનહે શુરહે મજદદાતહે.

[હાવન ગેહે હોય તો.]

મેથરહે વોઉરો ગોઇઓઇતોશ સંમનસચ ખાશતરહે.

[રપીથવન ગેહે હોય તો.]

અશહે વહેશતહે આથરસચ અહુરહે મજદાઓ.

[ઉજીરન ગેહે હોય તો.]

બેરેજતો અહુરહે નદેદરો અપાંમ અપસચ મજદદાતીઆઓ.

[અઇવીસરૂથ્રેમ ગેહે હોય તો.]

અશાઉનાંમ ફવસનાંમ ગેનાનાંમચ વીરો વાંથનામ ઇઆએરી-

ખાજમાં ફવદીન રોજને બદલે અરદાફ્રશ યાદ કરવું, જેમકે
ખોરદાદ, તીર, અરદાફ્રશ, ગુવાદ, વીરપેશા અરદાફ્રશ ખેરસાદ.

આઓસચ હુશેતોએશ અમહેચ હુતાસતહે હુરોદહે વેરેથરગનહેચ
અહુરદાતહે વને'તીયાઓસચ ઉપરતાતો.

[ઉશહેન ગેહે હોય તો.]

સરોશહે અશીઅહે અશુઅતો વેરેથરાજનો ફરાદદ ગેથહે રશનો-
ઇશ રજેશતહે અરસતાતસચ ફરાદદ ગેથીઆઓ વરેદદ ગેથીઆઓ.
રશનુઇશ રજસ્તહે અરસતાતસચ ફરાદદ ગેથીઆઓ વરેદદ ગેથીઆઓ.
અરજુખદહે વંચધો ઇઅદ ફરાદદ ગેથહે. અરસતાતો ફરાદદ ગેથહે
ગરોએશ ઉશેદરેનહે મજદદાતહે અશ ખાથરહે. જેમો હુદાઓંધો
ઇઅજતહે એમાઓ અસાઓ એમાઓ શોઇધરાઓ ગરોએશ
ઉશેદરેનહે મજદદાતહે અષ ખાથરહે વીસપેશાંમચ ગેરેનાંમ અશ
ખાથરનાંમ પોઓરો ખાથરનાંમ મજદદાતનાંમ કાઉઅઇઅહેચ ખરે-
ન'ધો મજદદાતહે અખરતહેચ ખરેન'ધો મજદદાતહે. વીસપેશાંમ
ચજતનાંમ અશોનાંમ મેનીઉઅનાંમ ગેથીઅનાંમ અશાઉનાંમ ફર-
અશનાંમ ઉગરનાંમ એવેથુરનાંમ પોઇરીઓ દકેશનાંમ ફરઅશ-
નાંમ નખાનજદેશતનાંમ ફરઅશનાંમ—

ઓખતો નાંમનો યજતહે અશીઅ દદાંમે. ખરેથેમ
મીઅજદેમ ફરઅત અમેરેતાત. ગાઓશ હુદાઓ. આપે
ઓફઅર અએશમ બોએદ ખશનુમને.

(જે રોજનો હમકારો હોય તે ઉપર લખ્યા પ્રમાણે
ફરીથી બીજીવાર તેની ખશનુમન હયાં પઢવી.)

ઓખતો નામનો ઇઅજતહે. અશીઅ દદાંમે
અઉઅ'ધાઓ. ફવશીઓ યા પોએરીઓ આઓંધહે નમા-
નનાંમચ. વીસાંમચ. જ'તોનાંમચ. દખીઓનામ. યાઓ
અસમનેમ વીદારીયન. યાઓ આપેમ વીદારીયન.
યાઓ જાંમ વીદારીયન. યાઓ ગામ વીદારીયન.
યાઓ બેરેથરશુઅ પુથરે વીદારીયન પેતે વેરેતે.
અપેરે એરેથેતો અશીઅ દદાંમે. આફરઅશે. અહુ-
રહે મજદાઓ અમેપનાંમ સપેંતનાંમ. મદ વીસ-

પેખીઓ અસોનેખીઓ. ફરૂઅશેખીઓ. યાઓ મેની-
અઉઅનાંમ ઇઅજતનાંમ અશીઅ દદાંમે. આફરૂ-
અશે. ગઇઅહે મરેથનો જરથોસ્ત્રોં સપિતામહે. કઉઓ-
એશ વીસ્તાસપહે. યસદવાસતરહે જરથોસ્ત્રહે. મદ
વીસપેખીઓ. અસોનેખીઓ ફરૂઅશેખીઓ યાઓ પોએ-
રીયનાંમ દકેશનાંમ અશીઅ દદાંમે. વીસપીઅ
અશુઅને ફરૂઅશે કે અસ્તે કઉઅચેદ અંધાહો જેમો પેરે
એરેસ્ત. દહમ નાયરેક અપેરે નાઇઉક. કએનીક. વાસ-
તરીઆઉઅરજ. ઓપ શેતે. હચ અહમાદ નમાનાદ
એજઅંતે. ઇઆઓ પેતેશ મરેઅંતે ઇઆઓ અએવે
નાશેઅંતે. વંધહુસચ ઇઅસનાંસચ. વહમાંસચ.
અશીઅ દદાંમે.

અશાઓનાંમ ફરૂઅશનાંમ ઉગરનાંમ હવેથુર-
નાંમ. પોએરીઓ દકેશનાંમ ફરૂઅશનાંમ. નંબા
નજદેશતનાંમ ફરૂઅશનાંમ અશાઅ દદાંમે. વીસ-
પેખીઓ વંધહુદાખીઓ. ઇઅજતએખીઓ. મેનીઓઇ
ખીઅસચા. ગેથીઓઇખીઅસચા. ઇઓએ હેઅંતે ઇઅસ-
નીઆચ. વહમીઆચ. અશાદ હચ ઇઅદ વહેશતાદ.

અશુઅનો પેતે જમીઆદ. ઇએહીઆ શુઆ એશા-
એંતીરાદંધહો. થવોહસતોએતરસચા. માંથરનસચા. અહુ-
રમજદા. ઉગેમદેચા. ઓશમહેચા. વીશામદેચા. હીઅદ
મીઅજદેમ. મઉએથેમ. ફરદદાથા દેનાખીઓ મજદાઓ
અહુરા. થવોએ સતોએતરસચા. માંથરનસચા. અહુરમજદા.
ઓગમદેચા. ઓશમહેચા વીશામદેચા હીઅદ મીઅજ-
દેમ. મઉએથેમ. ફરદદાથા. દેનાખીઓ મજદાઓ અહુરા.
અહીઆહુઓને દાએદી અહમાએચા. અહુઇએ મનખી-
આચા. તદ અહીઆઇઆ. તદ ઉપા જમીઆમા. તઉ-
અચા સરેમ. અસખીઆચા વીસપાઇઅઉઅહે.

[બાજમાં પઢે] હુમત હુખત હુવરસત હુ મનશને
હુ ગવશને હુ કુનશને ઇન ક્ષનુમધને—

(હમકારા વીસપેશા અરદાફૂઝઅશ બેરેસાદ.) જે રાજનો હમકારો
હોય તે પઢીને આગળ લખ્યા પ્રમાણે આખી નીરંગ બાજમાં પઢે.

હમા કેરખી હમા વેહાંન હફત કેશ્વર જમીન બેરે-
સાદ. હજ હમા ગુનાહ પતેત પશેમાનોમ પ પતેત
હોમ. ગાઓશ હુદાઓ. આપે ઓઝઅર અઓસમ બોએદ
ક્ષનુમધને.

[પરગટ પઢે.] [ઉપર બાજ લીધી હોએ તેની
સાથે હયાંથી મોઢે પઢે.]

યથા અહુ વેરીઓ (૨) અહુનેમ વેરીમ યજ-
મધદે. અરશોખદેમ વાએમ યજમધદે. દહમાંમ વંધો-
હીમ આફરેતીમ યજમધદે. ઓગરેમ તખમેમ દામો-
ઇશ ઓપમનેમ યજતેમ યજમધદે. હુઝઅત અમેરેતાત
યજમધદે. ગાઓશ હુદાઓ યજમધદે. અપેમચ ઓઝ-
અરાંમચ યજમધદે. એસમાંસચ બોએદીમચ યજ-
મધદે. ફરસસત દહમીઆઓ વંધોહીઆઓ આફરી-
તોએસ ઇઅંધહે હાતાંમ. આદ ઇઅસને પેતે વંધો મજ-
દાઓ અહુરો. વેથા અશાદ હચા. યાઓંધાંમચા. તાંસેચા.
તાઓસચા યજમધદે. જે મોબેદ એખલો બાજ ઇજતો હોય
તો ફરીથી ખીજી વખત. “ તાઓસચા યજમધદે.” પઢીને અશેમ
વોહુ (૩) થી પઢી જાએ—અગરજો ખીજા મોબેદે ઉપર બાજ
લીધી હોએ તો તે બાજ લેનાર બાજ આપે. યથા અહુ
વેરીઓ ઇઓ જોતા ક્રામે મરૂતે જે મોબેદે બાજ માંડી હોય
તે પઢે અથા રતુસ અશાદ ચીદ હચ ફરા અશુઅ વીદુ-
આઉ મરોતુ. હયાંથી બંધે જણા સાથે પઢે.

ફરીથી “તાઓસચા યજમધદે” કેટલાએક પંથનાં મોબેદો
બજતા નથી.

અશેમ વેહુ (૩) અશીચ દદાંમે ખરેથેમ મીચજ-
દેમ. હુરૂઅત અમેરેતાત. ગાઓશ હુદાઓ. આપે ઓરૂ-
અર. અએશમ ખોએદ ફરસસત. એ ફરસસત પદ પઢતાં
જમણાં હાથ તરફનો ફરસસત જે આગલનો છે તેને ઉચકીને
જમણાં હાથમાં પકડે પછી પઢે.

અહુરે મજદાઓ અહુનહે વેરીઅહે. એ પદ પઢતાં
ફરસસત સાથે હાથ ઉંચો કરવો અને પાછો નીચો કરવો. અર-
શોખદહે વાક્ષ એ પદ પઢતાં પઢતાં ખીજવાર ફરસસત
સાથે હાથ ઉંચો કરવો અને પાછો નીચો કરવો દહમીયાઓ
વંધોહીયાઓ આફરીતોએશ. ઓગરાએ દામોએશ
ઓપમનાએ. એ પદ પઢતાં ત્રીજવાર ફરસસત સાથે હાથ ઉંચો
કરવો અને પાછો નીચો કરવો હોમહેચ. એ પદ પઢતાં ફરસસત
સાથે હાથ ગોશોદો મુકેલા દાહાવા હાથ તરફનાં નાંમ વાલા દરૂન
ઉપર મુકે. માંથરેચ એ પદ પઢતાં ફરસસત સાથે હાથ દાહાવા
હાથ તરફનાં નામવાલા ખીજ દરૂન ઉપર મુકે. અશેનેચ જર-
થોશતરહે એ પદ પઢતાં ફરસસત સાથે હાથ જમણાં હાથ તર-
ફનાં ઓરવર મુકેલા ખીજ ફરસસત ઉપર મુકે. અશુઅનો પેતે
જમીઆદ એ પદ પઢતાં હાથમાંનો ફરસસત દાહાવા હાથ તરફનાં
ગોશોદા વાલા નામનાં દરૂનની જગોએ મુકે અને દાહાવા હાથ
તરફનાં ગોશોદાવાલો નામનો દરૂન જમણાં હાથ તરફ ફરસસતની
જગોએ મુકે પછી જો ખીજ મોખેદે ઉપર બાજ લીધી હોએ તો
હુયાંથી તે મુગો ઉભો રહે અને બાજ માંડનાર મોખેદ એખલો
નીચેનાં અવસ્તા પઢે—

અમેશેસપેંત. દેનમાજદીયસન વંધહુસચ. વંધો-
હીસચ. જોથરાઓસચ. ઇઓ એશુઅ માજદીઅસને
શુઅ મજદીઅસનો ઓજનો અશહે રાયેમ જસતા-
અમનો. ઇઆથવ ગેથાઓ અશહે મેરેગેંતે અયએતુદેમ
દેશીઅત ઇઆઓ અપસચ. ઓરૂઅરાઓસચ. જોથરા-
ઓસચ. ઇઅસચ એતેશાંમ. મજદીઅસનનાંમ. પેરેનાઇ-

ઉનાંમ એવેજીજઘઅનનાંમ. એમાંમ વચો. નોએદ વીસીએતે. ફરમરૂએતે. એતાંમ આ. યાતોમનહે જસેતે. અશેમ વોહુ (૩) પઢીને દાખા હાથમાંથી ખરશમ કલશીઆમાં મુકે પછી ચાશની કરે. પ્રથમ ગોશોદો મુકેલા જમણાં હાથ તરફનાં દરૂનની કોર લાંજીને સાથે જરા ગોશોદો લઈને ચાશની કરે.

બીજી ચાશની દાખા હાથ તરફ મુકેલા ફરસસ્તની કોર લાંજીને સાથે જરા ગોશોદો લઈને ચાશની કરે.

ત્રીજી ચાશની દાખા હાથ તરફનાં નામવાલા દરૂનની કોર લાંજીને તેની સાથે ગોશોદો અને આપે (પાણી) લઈને ચાશની કરે.

ચોથી ચાશની જમણાં હાથ તરફનાં બીજા ફરસસ્તની કોર લાંજીને તેની સાથે ગોશોદો અને આપે લઈને ચાશની કરે.

પાંચમી ચાશની અમથો ગોશોદો ચોરવર અને આપે લઈને ચાશની કરે અગરજો ચાશની કરતાં દરૂનની કોર ઇઆ ગોશોદો ઇઆ ઓરૂઅર હાથમાંથી પડી જાય તો ફરીથી લઈને ઉપર લખ્યા પ્રમાણે ચાશની કરે. અગરજો બીજા મોઝેદે ઉપર બાજ લીધી હોય તો બાજ માંડનાર ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે પોતે ચાશની કરી રહ્યા પછી જમણાં હાથ તરફનાં ગોશોદાવાલા દરૂનની કોર લાંજી તેની સાથે ગોશોદો અને ઓરૂઅર અને આપે લઈને તેનાં હાથમાં આપે પછી તે સામણે બાજ લેનાર પોતાનાં હાથમાં લઈને નીચે લખેલા અવસ્તા પઢે.

અમેશેસપેંત. દએન માજદીઅસન વંઘહુસચ. વંઘોહીસચ. જોથરાઓસચ. ઇઓ અએશુઅ માજદીઅસન શુઅ મજદીઅસનો ઓજનો અશહે રાયેમ જસતી-અમનો. ઇઆથવ ગેથાઓ અશહે મેરેગેંતે અઉએતદેમ દેશીઅત ઇઆઓ અપસચ. ઓરૂઅરાઓસચ. જોથરા-સચ. ઇઅસચ અએતેશાંમ, મજદીઅસનનાંમ. પેરેનાઇ-નાંમ એવે જીજઘઅનનાંમ. એમાંમ વચો. નોએદ વીસી-એતે. ફરમરૂએતે. એતાંમ આ. ઇઆતોમનહે જસેતે.

યથા આઅદ યજમદદે. અહુરેમ મજદાંમ ઇએગાંમચા
અશેમચા દાદ અપસ્યા દાદ ઓઙઅરાઓસચા વધોહીશ
રોચાઓસચા દાદ યુમીમચા વીસપાચા વોહુ અપેમ વોહુ
(૩) (પઢીને ચાશની કરે.)

બાજ મુકવાની વીગત.

અપેમ વોહુ (૪) ઇઅથા અહુ વેરીઓ (૨) વસ-
સચતુ અહુરમજદ. ઉશતાચ ખશેશ. હુઅનાંમ દામ-
નાંમ. વસો આપો. વસો ઓઙઅરાઓ. વસો વીસપ
વોહુ. અશ ચેથર. ખશીઅમનેમ અશુઅનેમ દાઇઅત,
અખશીઅમનેમ. દૃઅંતેમ. વસો ખશથરો હીઆદ
અશુઅ. અઉઅસો ખશથરો હીઆદ દૃઆઓ. ગતો
હમેસતો નેજખરેતો. હચ સપેંતહે. મેનીએઓશ. દાંમે-
બીઓ વરેતો. અઉઅસો ખશથરો. હખશીઅ અજેમ-
ચેદ. ઇઓ જરથોશતરો. ફરતેમાંમ. નમાનનાંમચ. વીસ-
મચ. જંતોનાંમચ દખીઓનાંમચ. અંધાઓ દેનીઆઓ
અનુમતીએચ. અનુખતીએચ. અનુવરશતીએચ. ઇઆ
આહુએરીશ. જરથોશતરેશ. રઉઅસચ. ખાથરેમચ.
આફરીનાંમે. વીસપીઆઓ અશોનો સતોએશ. આંજ-
સચ. દુજદાથરેમચ. આફરીનાંમે. વીસપીઆઓ દૃઅતો
સતોએશ. અશેમ વોહુ (૩) ઇઅથા અહુ વેરીઓ (૨)
ઇઅસનેમચ વહમેમચ. અઓજસચ જવરેસચ આફરી-
નાંમે.

❧ (જે રોજની ક્ષત્રુમન હોય તે હાં પઢવું.)

જો હોરમજદ, દેપાદર, દેપમેહર તથા દેએપદીન રોજો
ખુબ કરીએ તો નીચે લખેલા (હમકારા) અવસ્તા પઢે.

અહુરહેમજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહુતો. અમેશનાંમ સપે'ત-
નાંમ. દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહુતો અમેશ-
નાંમ સપે'તનાંમ. દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘતો
અમેશનાંમ સપે'તનાંમ. દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન-
ઘહુતો અમેશનાંમ સપે'તનાંમ. વીસપેશાંમ ઇઅજતનાંમ અશો-
નાંમ મેનીઉઅનાંમ ગેથીઅનાંમ અશાઓનાંમ ફૂઅશનાંમ ઓગર-
નાંમ એવેથુરનાંમ પોએરીઓ દકેશનાંમ ફૂઅશનાંમ ન'ખા
નજદેશતનાંમ ફૂઅશનાંમ.

જો ખહમન, મોહોર, ગોશ તથા રાંમ રોજો ખુબ કરીએ
તો નીચલા હમકારા પઢવા.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહુતો. અમેશનાંમ
સપે'તનાંમ. વંઘહુએ મનંઘહે આખશતોએશ હાંમ વન'તીઆઓ.
તરદાતો અનીઆએશ દામાંન આસનહે ખરથવો મજદદાતહે ગોશો.
સરૂતહે ખરથવો મજદદાતહે. માઓંઘહે ગોએથરહે ગેઓશચ
એઉઓ દાએતીઆઓ ગેઓશચ પોઓરો સરેદીઆઓ. ગેઓશ
તશને ગેઓશ ઓરોને દરૂઆસપીઆઓ શુરીઆઓ મજદદાતી-
આઓ અશોનીઆઓ. રામનો ખાસતરહે વઘંઓએશ ઓપરો કેરી-
અહે તરદાતો અનીઆએશ દામાંન અએતદતે વઘંઓ ઇઅદ તે
અસતે સપે'તો મેનીઓમ થવાશહે ખદાતહે જરૂઆનહે અકરનહે
જરૂઆનહે દરેગો ખદાતહે. વીસપેશાંમ યજતનાંમ. અશોનાંમ મેની-
અઉઅનાંમ ગેથીઅનાંમ અશાઓનાંમ ફૂવશનાંમ ઓગરનાંમ એવે-
થુરનાંમ પોએરીઓ દકેશનાંમ ફૂવશનાંમ નખાનજદેશતનાંમ
ફૂવશનાંમ.

અરદીખેહેસ્ત, આદર, સરોશ તથા ખેહરાંમ રોજે ખુબ
કરે તો આખે હમકારા નીચે લખ્યા પ્રમાણે પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રચેવતો ખરેનંઘહુતો અમેશનાંમ સપેનત-
નાંમ અશહે વહેશતહે સરેસતહે. એરીઅમનો અશીએહે શુરહે
મજદદાતહે સોકીઆઓ વંઘોહીઆઓ વોઓરો દોએથરીઆઓ
મજદદાતીઆઓ અશોનીઆઓ. આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર
ખરેનંઘા સઉઅંઘા મજદદાતહે એરીઅનાંમ ખરેનો મજદદાતનાંમ
કાઉઅમંઅહેચ ખરેનંઘા મજદદાતહે આથરો અહુરહે મજદાઓ
પોથર. કઉઓએશ હુસરૂઅંઘહે વરોએશ હુસરૂઅંઘહે અસનુઅંતહે
ગરોએશ મજદદાતહે ચેચશતહે વરોએશ મજદદાતહે કાઉઅમંઅ
હેચ ખરેનંઘહો મજદદાતહે આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર.
રેવંતહે ગરોએશ મજદદાતહે કાઉઅમંઅહેચ ખરેનંઘા મજદદાતહે
આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર. આતરશ સપેનંતહે રથેશ-
તારહે યજત પોઓરો ખરેનંઘ. યજત પોઓરો બેશજીઅ આથરો
અહુરહે મજદાઓ પોથર મદ વીસપેળીઓ આતરેળીઓ ખશથરો
નફેદરો નેરીઓશંઘહે યજતહે. અમહે હુતાશતહે હુરોદહે વેરેથર-
ગનહે અહુરદાતહે વનંતીઆઓસચં ઓપરતાતો. વીસપેશાંમ યજ-
તનાંમ અશોનાંમ મેનીઅઉઅનાંમ ગેથીઅનાંમ અશાઓનાંમ ક્રવ-
શનાંમ ઓગરનાંમ એવેથુનાંમ પોએરીઓ દકેશનાંમ ક્રવશનાંમ
નંઆ નજદેશતનાંમ ક્રવશનાંમ.

શહરેવર, ખુરશેદ, મેહેર, આશમાન તથા અનેરાં રોજે
ખુબ કરીએ તો નીચે લખેલા હમકારા પઢે.

અહુરહે મજદાઓ રચેવતો ખરેનંઘહુતો. અમેશનાંમ સપેનત-
નાંમ. ખશથરહે વેરીઅહે અમંઓખસશતહે મરેજદેકાએ થરામંઓ
દરેગુઅહે. હુઅરેખશેતહે અમેશહે રેઉઅહે ઓરૂઅદ અસપહે.
મેથરહે વોઓરો ગોમંઓએતોએશ હજંઘર ગોશહે બેઉઅરે ચશ-
મનો ઓખતો નાંમનો યજતહે રાંમનો ખાસતરહે. અસમનો બેરે-

જતો શુરહે વહેશતહે અંધહેઓશ અશોનાંમ રોચધેમ વીસપો
ખાથરેમ. અનગરનાંમ રોચધાંમ ખદાતનાંમ રોખશનહે ગરો નમા-
નેમ મેશુઆનહે ગાતુઓ ખદાતહે ચેનુઅદ પેરેતુમ મજદદાતનાંમ.
ખેરેજતો અહુરહે નફેદરો અપાંમ અપસચ મજદદાતીઆઓ. હોમહે
અશુઅંજધો. દહમીઆઓ વંધોહીઆઓ આફરીતોએશ ઓગરાએ
દામોએશ ઓપ મનાએ વીસપેશાંમ યજતનાંમ અશોનાંમ મેનીઅ-
ઉઅનાંમ ગેથીઅનાંમ અશાઓનાંમ ક્રવશનાંમ ઓગરનાંમ એવે-
શુરનાંમ પોએરીઓ દકેશનાંમ ક્રવશનાંમ નંબા નજદેશતનાંમ
ક્રવશનાંમ.

અસપંદાદ, આવાં, દીન, અરસીસંગ તથા મારેસ્પંદ
રોજે ખુબ કરીએ તો નીચે પ્રમાણે હુમાકારા પદે.

અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધહુતો અમેશનાંમ સપેંત-
નાંમ સપેંતીઆઓ વંધોહીઆઓ આરમેતોએશ રાએતીઆઓ
વંધોહીઆઓ વોઓરો દોએથરીઆઓ મજદદાએતીઆઓ અશે.
નીઆઓ. અપાંમ વંધોહનાંમ મજદદાતનાંમ અરેદુઇઆઓ આપો
અનાહેતીઆઓ અશોનીઆઓ વીસપનાંમચ અપાંમ મજદદાતનાંમ
વીસપનાંમચ ઓઝઅરનાંમ મજદદાતનાંમ. રજેશતીઆઓ ચેશતી-
આઓ મજદદાતીઆઓ અશોનીઆઓ દેનીઆઓ વંધોહીઆઓ
માજદીઅસનોએશ. અશોએશ વંધોહીઆઓ ચેશતોએશ વંધોહી-
આઓ એરેથે વંધોહીઆઓ રસાંસતાતો વંધોહીઆઓ ખરેનંધો
સઉઅંધો મજદદાતહે. પારેદીઆઓ રોરેથીઆઓ એરીઅનાંમ
ખરેનો મજદદાતનાંમ કાઉઅઇઅહેચ ખરેનંધો મજદદાતહે અખરે-
તહેચ ખરેનંધો મજદદાતંદે જરથોશતરહેચ ખરેનંધો મજદદાતહે.
માંથરહે સપેંનતહે અશોનો વેરેજઅંધહે દાતહે વીદેઉઅહે દાતહે
જરથોશતરોએશ દરેગીઆઓ ઓપઅનીઆઓ દેનીઆઓ વંધો-
હીઆઓ માજદીઅસનોએશ. જરજદાતોએશ માંથરહે સપેંનતહે
ઓશે દરેથરેમ દેનીઆઓ માજદીઅસનોએશ વેદીમ માંથરહે
સપેંનતહે આસનહે ખરથવો મજદદાતહે ગોશો સડતહે ખરથવો

મજ્જદાતહે વીસપેશાંમ ઇઅજતનાંમ અશોનાંમ મેનીઅઉઅનાંમ
ગેથીઅનાંમ અશાઓનાંમ ફૂઅશનાંમ ઓગરનાંમ એવેથુરનાંમ
પોએરીઓ દકેશનાંમ ફૂઅશનાંમ નંબા નજ્જેશતનાંમ ફૂઅશનાંમ.

ખોરદાદ, તીર, ફૂઅરદીન તથા ગુઆદ રોજે ખુબ
કરીએ તો નીચે પ્રમાણે હમકારા પઢે.

અહુરહે મજ્જદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો અમેશનાંમ સપેંત-
નાંમ હુફૂઅતાતો રથવો ઇઆએરીઆઓસય હુશેતોએશ સરે-
દેબીઓ અશહે રતોબીઓ. તેશતરીઅહે સતારો રેઉઅતો
ખરેનંઘહુતો સતુએસહે ફરાપહે શુરહે મજ્જદાતહે સતારાંમ
અફશયેથરનાંમ જેમસ યેથરનાંમ ઓફૂઅરો યેથરનાંમ મજ્જદાત-
નાંમ. વનંતો સતારો મજ્જદાતહે અઉએસતારો ઇઓએ હુફૂતો-
રંઘહુ મજ્જદાતહે ખરેનંઘહુય બેશજીઅ. વાતહે હુદાઓંઘહે અદરહે
ઓપરહે ફરતરહે અપસતાંમ એથીઅહે નેરીઆઓ હાંમ વરેતો-
એશ વીસપેશાંમ ઇજતનાંમ અશોનાંમ મેનીઅઉઅનાંમ ગેથીઅ-
નાંમ અશાઓનાંમ ફૂઅશનાંમ ઓગરનાંમ એવેથુરનાંમ પોએરીઓ
દકેશનાંમ ફૂઅશનાંમ નંબા નજ્જેશતનાંમ ફૂઅશનાંમ.

અમરદાદ, રશને, આસ્તાદ તથા જમીઆદ રોજે
ખુબ કરીએ તો નીચે લખેલા હમકારા પઢે.

અહુરહે મજ્જદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો અમેશનાંમ સપેંત-
નાંમ. અમેરેતાતો રથવો ફૂશોનેબીઅ વાંથવાનેબીઅ અસપેનેબીઅ.
ઇઅઉઅનેબીઅ ગોકેરેનહે શુરહે મજ્જદાતહે.

[હાવન ગેહે હોય તો.]

મેથરહે વોઓરો ગોઈઓએતોએશ રાંમનસય ખાશતરહે.

[રપીથવન ગેહે હોય તો.]

અશહે વહેશતહે આથરસય અહુરહે મજ્જદાઓ પોથર.

[બે ઉજીરન ગેહે હોય તો.]

બેરેજતો અહુરહે નફેદરો અપાંમ અપસય મજ્જદાતીઆઓ.

[જો એવેસદ્ધરેમ ગેહે હોય તો.]

અશાઓનાંમ ક્રૂવશનાંમ ગેનાનાંમચ વીરો વાંચવનાંમ ઇઆ-
એરીઆઓસચ હુશેતોએશ અમહેચ હુતાસતહે હુરોદહે વેરેથ-
રગનહેચ અહુરદાતહે વને'તીઆઓસચ ઉપરતાતો.

[જો ઉશહેન ગેહે હોય તો.]

સરોશહે અશીઅહે અશુઅતો વેરેથરાજનો કરાદદ ગેથહે રશ-
નોએશ રજેશતહે અરસતાતસચ કરાદદ ગેથીઆઓ વરેદદ
ગેથીઆઓ.

રશનોએશ રજેશતહે અરસતાતસચ કરાદદ ગેથી-
આઓ વરેદદ ગેથીઆઓ અરજુખદહે વચંધો યદ કરા-
દદ ગેથહે અરસતાતો કરાદદ ગેથહે ગરોએશ ઓશેદરે-
નહે મજદદાતહે અશ ખાથરહે. જેમો હુદાઓધો યજતહે
એમાઓ અસાઓ એમાઓ શોઅથરાઓ ગરોએશ ઓશે-
દરેનહે મજદદાતહે અશ ખાથરહે વીસપેશાંમચ ગેરેનાંમ
અશ ખાથરનાંમ પોઉરો ખાથરનાંમ મજદદાતનાંમ કાઉ-
અધઅહેચ ખરેનંધો મજદદાતહે અખરતહેચ ખરેનંધો
મજદદાતહે. વીસપેશાંમ યજતનાંમ અશોનાંમ મેનીઅઉ-
અનાંમ ગેથીઅનાંમ અશાઓનાંમ ક્રૂવશનાંમ ઓગરનાંમ
એવેથુરનાંમ પોએરીઓ દકેશનાંમ ક્રૂવશનાંમ નંબા નજ-
દેશતનાંમ ક્રૂવશનાંમ.

અપેમ વોહુ (૩) યથા અહુ વેરીઓ (૨) ઇસનેમચ
વહેમમચ ઓજસચ જઉઅરેસચ આફ્રીનાંમે.

જે રોજે ખુબ કીધી હોય તે રોજનાં હુમકારાનાં અવસ્તા ફરીને
ખીજુવાર ઉપર લખ્યા પ્રમાણે હયાં પઢવા.

(જાવત) નંબા નજદેસતનાંમ ક્રૂવશનાંમ અપેમ વોહુ
(૧). ~~જો~~ અહુમાધરએસચ. — હજંધરેમ. — જસમે. —
કેરફે મોજદ. — અપેમ વોહુ (૧) પઢીને કુસ્તી કરે.

(પાંચ તાએની ખુબ કરવાની બાજ હયાં સંપૂર્ણ થઈ.)

*બાજ સરોશની.

આતશ અને એસમખોય આગલ લખ્યા પ્રમાણે મુકવી અને ઉપલી તરતીખ મુજબ બરસમ બાંધવી અને એ બાજમાં દરૂન (૩) તથા ફરસસત (૩) માંડવા. તેની વીગત એ જે દરૂન (૩) નામવાલા દાહાબા હાથની તરફ માંડવા અને ફરસસત (૩) જમનાં હાથની તરફ માંડવા અને દાહાબા હાથ તરફનાં પેહેલા દરૂન ઉપર ગોશોદો મુકવો અને જમનાં હાથ તરફના છેલ્લા ફરસસત ઉપર ચોરવર મુકવું, અને તેની પાસે બીજાં વાસણમાં આપે લેવું અને દાહાબા હાથમાં બરસમ પકડીને બાજમાં યાદ કરવી.

હુમત હુખત હુવરસત હુ મનશને હુ ગવશને હુ કુનશને ઇન ક્ષનુમઇને સરોશ અશો તગી તન ફરમાન શેકફત જન જન અવજર સાલારે દામાને હોરમજદ ખેરેસાદ નીરંગ પીરોજગર બાદ.

ઉપર લખ્યા પ્રમાણે જેને નામનાં દરૂન ઇજવા હોય તેનું નામ લઇને સઘલી નિરંગ પઢે પછી મોઢેથી નીચે લખેલા અવસ્તા પઢવા.

ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ અષેમ વોહુ (૩) બરેસ-મન દથોશો અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેન'ઘહતો અમેશનાંમ સપેનતનાંમ ખરેથેમ મીઅજદેમ આઇએશે ઇઅશતહે. હુરૂઅત અમેરેતાત ગાઓશ હુદાઓ આપે ઓરૂઅર અએસમે ખઓએદે ક્ષનુમઇને અહુરહે મજદાઓ અમેશનાંમ સપેનતનાંમ સરોશહે અશીઅહે આથરો અહુરે મજદાઓ રથવો ખેરેજતો ઇઓ અશહે આઇએશે ઇઅશતહે અસનીએબીઓ અશહે રતુબીઓ જે ઘેહમાં

* સરોષ છે તે પાસણાની કરનાર ફરેસ્તો છે, જેથી દરેક ક્રિયામાં—જશન, રોજગાર કંઈબી હોય ત્યાં—પહેલાં સરોષની યાદ પઢવામાં આવે છે.

દડન ધ'જીએ તે ગેહ પઢીએ. (જે હાઉઅન ગેહ હોય તો) હાઉઅને અશોને અશહે રથવે આધએશે ધઅશતહે સાઉ-અ'ધહે વીસીઆએય અશોને અશહે રથવે આધએશે ધઅશતહે મેથરહે વોઉરો ગોધઓએતોએશ હજ'ધરગોશહે બેઉઅરે ચશમનો ઓખતો નાંમનો યજતહે રામનો ખાસતરહે આધએશે ધઅશતહે. (જે રોજ અને મહીનો હોય તે હ્યાં પઢે) જેમ શકે ૩૦ માં લખ્યો છે તેમ પઢે.

સમજ માટે રોજ ૧ લો માહા ૧ લો લખ્યો છે.

અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેન'ધહતો આધએશે ધઅશતહે. અશાઓનાંમ ક્રવશનાંમ આધએસે ધઅશતહે. [જે કવચીત આતસ આગળ નહી હોય તો] આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર પઢીએ [અને જે આતસ આગળ હોય તો.]

તઉઅ આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર. મદ વીસ-પેખીઓ આતરેખીઓ આધએસે ધઅશતહે. અએવીઓ વંધહુખીઓ. વીસપનાંમચ અપાંમ મજદદાતનાંમ. વીસ-પનાંમચ ઓઝઅરનાંમ મજદદાતનાંમ આધએશે ધઅશ-તહે. માંથ્રહે સપેંતહે અપોનો વરેજીઅ'ધહે. દાતહે વીદે-ઉએહે. દાતહે જરથોશતરોએશ. દરેગીઆઓ ઓપની-આઓ. દેનીઆઓ વંધોહીઆઓ માજદીઅસનોએશ આધએશે ધઅશતહે. ગરોએશ ઓશે દરનહે. મજદદા-તહે. અશહે ખાથરહે. વીસપેશાંમચ ગેરેનાંમ. અશહે ખાથરનાંમ. પોએરો ખાથરનાંમ મજદદાતનાંમ કાઉ-અધહેય ખરેન'ધો મજદદાતહે અખરેતહેય ખરેન'ધો મજદદાતહે આધએસે ધઅશતહે. અપોએશ વંધોહી-આઓ. એસતોએશ વંધોહીઆઓ. એરેથે વંધોહીઆઓ. રસાંસતાતો વંધોહીઆઓ. ખરેન'ધો સઉઅ'ધો મજદદા-

તહે આઘએસે ઇઅશતહે. દહમીઆઓ વંધોહીઆઓ.
 આફરીતોએશ. દમહેચ નરએશ અશોનો. ઓગરહેચ
 તખમહે દામોએશ ઓપમનો યજતહે આઘએસે ઇઅશ-
 તહે. આઓંધાંમ. અસંગાંમચ સોએથરનાંમચ. ગોધ-
 ઓએતેનાંમચ. મેથનનાંમચ. અઉઓખરેનનાંમચ. અપાં-
 મચ. જેમાંમચ ઓફઅરનાંમચ. અંધાઓસચ જેમો.
 અઉઅંધહેચ અસનો. વાતહેચ અશોનો. સતારાંમ.
 માઓંધો હુરો. અનગરનાંમ. રોચંધાંમ. ખદાતનાંમ. વીસ-
 પનાંમચ સપેંતહે મેનીઓએશ. દામનાંમ. અપોનાંમ
 અપોનેનાંમચ. અશહે રથવાંમ. ખરેથેમ મીઅજદેમ આઘ-
 એસે ઇઅશતહે. હુફઅત અમેરેતાત. ગાઓશ હુદાઓ
 આપે ઓફઅર. અએશમ બોએદ ક્ષનુમધને. સરોશહે
 અશીઅહે. તખમહે તનુ માંથ્રે દરેસી દરોસ આહુએરી-
 અહે. ઓખતો નામનો યજતહે ખરેથેમ મીઅજદેમ
 આઘએસે ઇઅશતહે હુફઅત અમેરેતાત ગાઓશ હુદાઓ
 આપે ઓફઅર અએસમે બોએદે ક્ષનુમધને. સરોશહે
 અશીઅહે તખમહે તનુ માંથ્રે દરેસી દરોસ આહુએરી-
 અહે. ઓખતો નાંમનો યજતહે. આઘએસે ઇઅશતહે.
 અશાઓનાંમ ફવશનાંમ. ઓગરનાંમ એવેથુરનાંમ પોએ.
 રીઓ દકેશનાંમ ફવશનાંમ. નંબા નજદેશતનાંમ ફવશ-
 નાંમ આઘએસે ઇઅશતહે. વીસપેળીઓ વંધહુદાળીઓ.
 યજતએળીઓ. મેનીઓએળીઅસચા, ગેથીઅએળીઅ-
 સચા. પોએ હેઅંતે ઇઅસનીઆચ. વહમીઆચ. અશાદ
 હચ યદ વહેસતાદ. ફફઅરાને મજદીયસનો જરથોશ-
 ત્રીસ વીદેઉઓ અહુરહે દકેશો.

[જે ગેહ હોય તે પઢે] ક્રસસતીએય. યથા અહુ
 વેરીઓ જોતા ક્રામે મરૂતે. અથા રતુશ. અશાદ ચીદ. હચ
 ક્રા અશુઅ વીદુઆઓ મરોતુ. એમ હુમતાય. હુખતાય.
 હુઅરેશતાય. એમાં મીઅજદાંસય. જોથાઓસય. હુર-
 અત અમેરેતાત. ગાંમય હુદાઓંઘહેમ. અપેમય ઓર-
 અરાંમય. અએસમાંસય. બોએદીમય. પેરેય દદેમહી.
 આય વએદીઅમહી. આદ દીશ આઉએદીયમહી. અહુ-
 રાએય મજદાએ. સરેશાએય અશીઆએ. અમેશેબી-
 અસય. સપેંતેબીઓ. અપોનાંમય ફરઅશેબીઓ. અપો-
 નાંમય ઓરઅએબીઓ. આથરસય અહુરહે મજદાઓ.
 રથવસય બેરેજત. વીસપીઆઓ શાંચદય. અપોનો
 સતોએશ. યસનાધય. વહમાએય. ક્ષનોથાએય. ક્રસસ-
 તીએય. આદદીશ આઉએદીયમહી. એમ હુમતાય.
 હુખતાય હુઅરેશતાય. એમાં મીઅજદાંસય. જોથાઓ
 સય. હુરઅત અમેરેતાત. ગાંમય હુદાઓંઘહેમ. અપે-
 મય ઓરઅરાંમય. અએશમાંસય બોએદીમય. પેરેય
 દદેમહી આય વએદીઅમહી. આદદીશ આઉએદીયમહી.
 અમેશેબીઓ સપેંતેબીઓ. હુખશથાબીઓ. હુદાઓ-
 બીઓ. યઉએ જેબીઓ યઉએ શુબીઓ ચોએ વંઘહે-
 ઓશ આમનંધો. શીએઅંતે. યાઓસય ઉએતે. આદ
 દાશ આઉએદીઅમહી. ફરાધએહીશ અહે નમાનહે.
 ફરદથાએ અહે નમાનહે. પશુઆંમય. નરાંમય. જાત-
 નાંમય. જાંહીઅમનનાંમય અશોનાંમ ધએંઘહે અએમ
 હેઅંતે. આદદીશ આઉએદીઅમહી અશોનાંમ વંઘહુ-
 બીઓ. ફરઅશેબીઓ. ઈઆઓ. ઓગરાઓસય. એવે-
 થુરાઓસય અશોનાંમ. અઉઅંઘહે આદ દીશ આઉએ-

દીઝ મહી દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન-
ઘહતો. મેનીએઓશ મેનીઓઘઅહે. અમેશનાંમ સપે'ત-
નાંમ. ઇઅસનાઘચ. વહમાએચ. ક્ષનોઆઘચ. ફરસસ-
તીએચ આદ દીશ આઉએદીઅ મહી. અસનીએખીઓ.
અશહે રતોખીઓ. [જે ગેહે હોય તે પઢે.]

[જે હાવન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

હાઉઅને અશોને અશહે રથવે. ઇઅસનાએચ. વહમાએચ.
ક્ષનોઆએચ ફરસસતીએચ. આદ દીશ આઉએદીઅમહી. સાઉ-
અ'ઘહે વીશીઆએચ અશોને અશહેરથવે. ઇઅસનાએચ. વહમાએચ.
ક્ષનોઆએચ ફરસસતીએચ આદ દીશ આઉએદીઅમહી. મેથરહે
વોઓરો ગોઘઓએતોએશ. હજ'દર ગોશહે. ખેઉઅરે ચશમનો
ઓખતો નામનો ઇઅજતહે રાંમનો ખાશતરહે. ઇઅસનાએચ.
વહમાએચ. ક્ષનોઆએચ. ફરસસતીએચ આદદીશ આઉએદીઅમહી.

(હયાં જે રોજ અને મહીનો હોય તે પઢે) જેમ શકે ૪૧ મે
લખ્યા છે તેમ પઢે.

સમજ માટે રોજ ૧ લો માહા ૧ લો લખ્યો છે.

અહુરહે મજદાઓ રેઅવતો ખરેન'ઘહતો યસનાઘચ
વહમાયચ ક્ષનોઆયચ ફરસસતીયચ આદદીશ આઉએ-
દીયમહી. અશાઓનાંમ ફવશનાંમ યસનાઘચ વહમાયચ
ક્ષનોઆયચ ફસસતીયચ આદદીશ આઉએદીયમહી. આતશ
હોય તો “ તઉઅ આથરો ” પઢે અને આતશ નહી હોય તો
“ આથરો ” પઢે. તઉઅ આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર.
મદ વીસપેખીઓ આતરેખીઓ. યસનાયચ. વહમાયચ.
ક્ષનોઆયચ ફસસતીયચ આદદીશ આઉએદીયમહી. અએ-
વીઓ વંઘહુખીઓ. વીસપનાંમચ અપાંમ મજદદાતનાંમ.
વીસપનાંમચ ઓઝઅરનાંમ મજદદાતનાંમ યસનાયચ.
વહમાયચ. ક્ષનોઆયચ ફસસતીયચ આદદીશ આઉએ-

દીઝમહી, માંથરહે સપેંતહે અપોનો વેરેજીઅંધહે. દાતહે
 વીદેઉએહે. દાતહે જરથોશતરોએશ. દરેગીયાઓ ઓપ-
 નીયાઓ. દેનીયાઓ વંધોહીયાઓ માજદયસનોધશ
 યસનાયચ. વહમાયચ. ક્ષનોથ્રાયચ. ફ્રસસતીયચ. આદ-
 દીશ આઉએદીયમહી. ગરોધશ ઉશે દરેનહે. મજ-
 દદાતહે. અશહે ખાથરહે. વીસપેશાંમચ ગરેનાંમ. અશહે
 ખાથરનાંમ. પોઉરો ખાથરનાંમ મજદદાતનાંમ. કાઉઅધ-
 હેચ ખરેનંધો મજદદાતહે અખરેતહેચ ખરેનંધો મજ-
 દદાતહે યસનાયચ. વહમાયચ. ક્ષનોથ્રાયચ. ફ્રસસતીયચ.
 આદદીશ આઉએદીયમહી. અપોએશ વંધોહીયાઓ.
 એસતોએશ વંધોહીયાઓ. એરેથે વંધોહીયાઓ. રસાંસ-
 તાતો વંધોહીયાઓ. ખરેનંધો સઉઅંધો મજદદાતહે યસ-
 નાયચ. વહમાયચ. ક્ષનોથ્રાયચ. ફ્રસસતીયચ. આદદીશ
 ઓઉએદીયમહી. દહમીયાઓ વંધોહીયાઓ. આફ્રીતો-
 એશ. દમહેચ નરશ અપોનો. ઓગરહેચ તખમહે દામો-
 એશ ઓપમનો ઇજતહે ઇઅસનાચ. વહમાએચ. ક્ષનો-
 થ્રાએચ ફ્રસસતએચ. આદદીશ આઉએદીઅમહી. આઓં-
 ધાંમ. અસંધાંમચ. શોએથરનાંમચ. ગોધઓએતેનાંમચ.
 મેથનનાંમચ. અઉઓખરેનનાંમચ. અપાંમચ. જેમાંમચ
 ઓફ્રઅરનાંમચ. અંધાઓસચજેમો, અઉઅંધહેચ અસનો
 વાતહેચ અપોનો. સતારાંમ. માઓંધો હુરો. અનગરનાંમ.
 રોચંધાંમ. ખદાતનાંમ. વીસપનાંમચ સપેંતહે મેનીએ-
 એશ દાંમનાંમ. અપોનાંમ અપોનેનાંમચ. અશહે રથ-
 વાંમ. ઇસનાએચ. વહમાએચ. ક્ષનોથ્રાએચ ફ્રસસતએચ.
 આદદીસ આઉએદીઅમહી. (ક્ષનુમન પઢે.) સરોશહે અશી-
 અહે. તખમહે તનુ માથરહે. દરેસી દરોસ આહુએરી-
 અહે. ક્ષનોથ્ર યસનાએચ. વહમાએચ. ક્ષનોથ્રાએચ ફ્રસ-

સતીએચ આદદીશ આઉએદીઅમહી. અશાઉનાંમ ક્રવ-
 શનાંમ ઓગરનાંમ એવેથુરનાંમ પોએરીઓ દકેશનાંમ
 ક્રવશનાંમ ન'બા નજદેસ્તનાંમ ક્રવશનાંમ. ઇસનાએચ
 વહમાએચ ક્ષનોથ્રાએચ ક્રસસતીએચ આદદીશ આઉ-
 એદીઅમહી. વીસપેબીઓ. વંઘહુદાબીઓ યજતએ-
 બીઓ. મેનીઓએબીઅસચા. ગેથીઅએબીઅસચા. યોએ
 હેઅંતે ઇસનીઆચ. વહમીઆચ. અશાદ હચ ઇઅદ.
 વહેસ્તાદ. અમેશાસપેંતા. હુખશથ્રા હુદાઓંઘહે યજમ-
 ઇદે. ઇઅંઘહે હાતાંમ. આદ ઇઅસને પેતેવંધો મજદાઓ
 અહુરે વેથા અશાદ હચા યાઓંઘાંમચા તાંસચા તાઓ-
 સચા યજમઇદે.

યથા આદ યજમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ. યેગાંમચા.
 અપેમચા દાદ. અપસચા દાદ. ઓરૂઅરાઓસચા વંધો-
 હીશ. રોચાઓસચા દાદ બુમીમચા વીસપાચા વોહુ.
 અહીઆ ક્ષથ્રાચા. મજેનાચા. હુઅપંઘાઓસચા. તેમંદ
 યસનીઅનાંમ. પોરૂઅતાત યજમઇદે. યોએ ગેઓશ હચા-
 શીઅંતે. તેમ અદ આહુએરીઆનાંમેનીશ મજદા અહુરા.
 સપેંતો તેમાઓ યજમઇદે. તેમ અહમાએ કાએશ અજદે
 બીઅસચા. ઓસ્તા નાઓસચા યજમઇદે. તેમ અશોનાંમ
 ક્રવશીશ. નરાંમચા નાએરેનાંમચા યજમઇદે. અપેમ યદ
 વહેસતેમ યજમઇદે. ઇઅદ સરેસતેમ. ઇઅદ સપેંતેમ.
 અમેશેમ. ઇઅદ રોઓ અંઘહુઅદ. ઇઅદ વીસપા વોહુ.
 વોહુચામનો યજમઇદે. વોહુચા ખશથરેમ. વંધોહીમચા
 દેનાંમ. વંધોહીમચા ફશે રતુમ. વંધોહીમચા આરમે-
 તામ. યેંઘહે હાતાંમ આદ ઇઅસને પેતે વંધો મજદાઓ
 અહુરે વેથા અશાદ હચા. યાઓંઘાંમચા, તાંસચા. તાઓ-
 સચા યજમઇદે.

દદુઆઓંધેમ અહુરેમ મજદાંમ યજમઘદે. અમેસા-
સપેંતા હુક્ષત્રા હુદાઓંધો યજમઘદે. અસનીઅ અશુઅન
અશહે રતુઓ યજમઘદે [જે ગેહે હોય તે પઢે.]

[જે હાવન ગેહે હોય તો એમ પઢે.]

હાઉઅનીમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઘદે. સાઉ-
અંધેમ વીસેમઅ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઘદે. મેથરેમ
વોઓરો ગોઘઓએતીમ. હજ'ધરેમ ગોશેમ. બેઉઅરે અશમનેમ,
ઓખતો નામનો યજતેમ યજમઘદે. રામખાસતરેમ યજમઘદે.

(હયાં જે રોજ અને મહીનો હોય તે પઢે) જેમ શકે ૫૧
મે લખ્યું છે તેમ પઢવું.

સમજ માટે રોજ ૧ લો માહા ૧ લો લખ્યો છે.

અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅંતેમ ખરેનઘહંતેમ યજમ-
ઘદે. અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂઝ-
અશીઓ યજમઘદે (જે આતશ હોય તો થવાંમઆતરેમ
પઢવું અને જે આતશ નહી હોય તો આતરેમ પઢવું.

થવાંમ આતરેમ અહુરહે મજદાઓ પોથરેમ અશુ-
અનેમ અશહે રતુમ યજમઘદે. મદવીસપેખીઓ આતરે-
ખીઓ. આપો વંધોહીશ વહેસતાઓ મજદદાતાઓ અશો-
નીશ યજમઘદે. વીસપાઓ આપો મજદદાતાઓ અશો-
નીશ યજમઘદે વીસપાઓ ઓઝઅરાઓ મજદદાતાઓ
અશોનીશ યજમઘદે. માંથરેમ સપેંતેમ અશ ખરેન-
ધેમ યજમઘદે. દાતેમ વીદોઘઉમ યજમઘદે. દાતેમ જર-
થોશતરેમ યજમઘદે. દરેગાંમ ઓપીઅનાંમ યજમઘદે.
દેનાંમ વંધોહીમ માજદીયસનીમ યજમઘદે. ગેરીમ
ઓશેદરેનેમ મજદદાતેમ. અશ ખાથરેમ યજતેમ યજ-

ખસ્તુમન-નો અર્થ ખુશાલીની આરંભણા એવો થાય છે. અવસ્તા
'ક્ષુમન' ખુશી કરવું.

મધદે. વીસપાઓ ગેરીઓ અશ ખાથરાઓ પોઉરો ખાથ-
 રાઓ મજદદાતાઓ અશુઅન અશહે રતુઓ યજમધદે.
 ઓગરેમ કઉએમ ખરેનો મજદદાતેમ યજમધદે. ઓગ-
 રેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદદાતેમ યજમધદે. અપીમ
 વંઘોહીમ યજમધદે. ખશોએથનીમ ખેરેજેતીમ. અમુ-
 એતીમ. હુરોદાંમ. ખાપરાંમ. ખરેનો મજદદાતેમ યજ-
 મધદે. સઉઓ મજદદાતેમ યજમધદે. દહમાંમ. વંઘો-
 હીમ આફરેતીમ યજમધદે. દહમેમચ નરેમ અષોનીમ
 યજમધદે. ઓગરેમચ તખમેમ દામોએશ ઓપમનેમ
 યજતેમ યજમધદે. એમાઓ અપશચ જેમશચ. ઓફ-
 અરાઓશચ યજમધદે. એમાઓ અશાઓસચ. શોએથ્રા-
 ઓસચ ગોધઓએતીસચ. મેથનીઆઓસચ. અઉઅ ખરે-
 નાઓસચ યજમધદે. અમેમમ શોએથરો પેતીમ યજમધદે.
 યેમ અહુરેમ મજદાંમ. હુફઅત અમેરેતાત યજમધદે.
 ગાઓશ હુદાઓ યજમધદે. અપેમચ ઓફઅરાંમચ યજ-
 મધદે. એશમાંસચ ખોએદીમચ યજમધદે. (ખશનુમન પઢે.)
 સરોષેમ અપીમ હેરોદેમ વરેથરાજનેમ ફરાદદ ગેથેમ
 અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમધદે. અશાઓનાંમ વંઘો-
 હીશ શુરાઓ સપેનતાઓ ફ્રવશીઓ યજમધદે. વીસપે
 અશુઅનો ઇઅજત યજમધદે. (હ્યાં જે ગેહ હોય તે પઢે. જે
 હાવન ગેહ હોય તો) હાવનીમ પેતે રતુમ સાઉઅધેમ વીસી-
 મચ પેતે રતુમ યેંઘહે હાતાંમ આદ ઇઅસને પેતે વંઘો
 મજદાઓ અહુરો વેથા અશાદ હચા યાઓંઘાંમચા
 તાંસચા તાઓસચા યજમધદે.

જે બીજે મોએદ ઉપર બાજ લેવાનો હોય તો બાજ માંડનાર હયાં
 સુધી પઢીને મુગો રહ પછી બાજ લેનાર મોએદ પાવી બાહર
 બીજ પાવીમાં ઉભો રહીને નીચે પ્રમાણે બાજ લીએ.

અપેમ વોહુ (૧) હુમત હુખત હુઅરેશત હુ
મનશને હુ ગવશને હુ કુનશને ઇન ખશનુમને (જે યજ્ઞ
અમેશાસ્પદોની નૈયતે ખાજ ઇજવી હોય તેની ક્ષત્રુમન તેજ પ્રમાણે
આ જગોએ યાદ કરે અને અગરજો સરોશની ખાજ હોય તો
આ પ્રમાણે યાદ કરે. સરોશ અશો તગીતન ફરમાન
શેકફત જીન જીન અવજાર સાલારે દામાને હોરમજદ બેરે-
સાદ અશાહીઆ પનાહ બાદ અપેને અપેમ વોહુ (૧) પઢે.
પછી ખાજ માંડનારની સાંમે પાવીમાં આવીને હાથ ચોખો કરીને
પછી ખાજનો લેનાર રાથવી પઢે યથા અહુ વેરીઓ યો જોતા
ક્રામે મરૂતે ખાજ માંડનાર પઢે અથા રતુશ અશાદચીદ હચ
ક્રા અશુઅ વીદુઆઓ મરોતુ [ખંધે જણા સાથે પઢે.]

અપેમ વોહુ (૩) અશીઅ દદાંમે ખરેથેમ મીઅજ-
દેમ હુફઅત અમેરેતાત. ગાઓશ હુદાઓ. આપે ઓફઅર
અએસમ બોએદ ક્ષત્રુમઇને. અહુરહે મજદાઓ અમેશ-
નાંમ સપેંતનાંમ. સરોશહે અશીઅહે. આથરો અહુરહે
મજદાઓ. રથવો બેરેજતો. યો અશહે અશીઅ દદાંમે.
અસનીએબીઓ અશહે રતોબીઓ. [જે ગેહે હોય તે પઢે.]

જો હાવન ગેહે હોયે તો એમ પઢે.

હાવને અશોને અશહે રથવે અશીઅ દદાંમે. સાઉઅંધહે
વીસીઆએય અશોને અશહે રથવે અશીઅ દદાંમે મેથરહે
વોઓરો ગોઇઓએતોએશ હજંધર ગોશહે. બેઉઅરે ચશમનો
ઓખતો નામનો ઇઅજતહે. રાંમનો ખાશતરહે અશીઅ દદાંમે.

(હુયાં જે રોજ અને મહીનો હોય તે પઢે જેમ શકે ૭૦
મે છે તેમ પઢવું.)

ફક્ત સમજ માટે રોજ ૧ લો માહા ૧ લો લખ્યો છે.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહતો અશીઅ
દદાંમે. અશાઓનાંમ ફ્રવશનાંમ અશીઅ દદાંમે. આતશ

હોય તો “ તઉઅ આથરો ” પઢે અને આતશ નહી હોય તો “ આથરો ” પઢે.

તઉઅ આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર. મઃ વીસ-
પેખીઓ આતરેખીઓ અશીઅ દદાંમે. અએવીઓ વંધ-
હુખીઓ. વીસપનાંમચ અપાંમ મજદદાતનાંમ. વીસપ-
નાંમચ ઓઝઅરનાંમ મજદદાતનાંમ અશીઅ દદાંમે. માંથ-
રહે સપેંતહે અશોનો વરેજીઅંધહે દાતહે વાદેઉએહે.
દાતહે જરથોશતરોએશ. દરેગીઆઓ ઓપઅનીઆઓ.
દેનીઆઓ વંધોહીઆઓ માજદીઅસનોએશ અશીઅ
દદાંમે. ગરોએશ ઓશે દરનહે. મજદદાતહે. અશહે ખાથ-
રહે. વીસપેશાંમચ ગેરેનાંમ અશહે ખાથરનાંમ. પોઉરો
ખાથરનાંમ મજદદાતનાંમ કાઉઅધહેચ ખરેનંધો મજદ-
દાતહે અખરેતહેચ ખરેનંધો મજદદાતહે અશીઅ દદાંમે.
અશોએશ વંધોહીઆઓ. એસતોએશ વંધોહીઆઓ.
એરેથે વંધોહીઆઓ. રસાંસતાતો વંધોહીઆઓ. ખરે-
નંધો સઉઅંધો મજદદાતહે અશીઅ દદાંમે. દહમીઆ-
ઓ વંધોહીઆઓ. આફ્રીતોએશ. દંમહેચ નરએશ
અશોનો. ઓગરહેચ તખતહે દામેએશ ઓપમનો ધજ-
તહે અશીઅ દદાંમે. આઓંધાંમ. અસંગાંમચ. શોએ-
થરનાંમચ. ગોધઓએતેનાંમચ. મેથનનાંમચ. અઉઓ
ખરેનનાંમચ. અપાંમચ. જેમાંમચ ઓઝઅરનાંમચ.
અંધાઓસચ જેમો. અઉઅંધહેચ અસનો વાતહેચ
અશોનો. સતારાંમ મઓંધો હુરો. અનધરનાંમ. રોચ-
ધાંમ ખદાતનાંમ. વીસપનાંમચ સપેંતહે મેનીઉસ દામ-
નાંમ અપોનાંમ અપોને નાંમચ. અશહે રથવાંમ અશીઅ
દદાંમે. ખરેથેમ મીઅજદેમ હુઝઅત અમેરેતાત. ગાઓશ

હુદાઓ આપે ઓરૂઅર અઓશમ બોએદ ક્ષનુમધને.
[હયાં ક્ષનુમન પઢવી.]

સરોશહે અશીઅહે તખમહે તનુ માંથરહે દરેસી
દરોશ આહુએરીઅહે.

ઓખતો નાંમનો ઇજતહે અશીઅ દદાંમે. ખરેથેમ
મીઅજદેમ. હુરૂઅત અમેરેતાત. ગાઓશ હુદાઓ. આપે
ઓરૂઅર. અઓશમ બોએદ ક્ષનુમધને. સરોશહે અશી-
અહે તખમે તનુ માંથરહે દરેસી દરોશ આહુએરીઅહે
ઓખતો નાંમનો ઇઅજતહે અશીઅ દદાંમે. અશાઓ-
નાંમ ક્રવશનાંમ. ઓગરનાંમ એવેથુરનાંમ. પોએરીઓ
દકેશનાંમ ક્રવસનાંમ. નંખા નજદેસ્તનાંમ ક્રવસનાંમ
અશીઅ દદાંમે. વીસપેખીઓ વંધહુદાખીઓ. ઇઅજત-
એખીઓ. મેનીઓએખીઅસચા. ગેથીઅએખીઅસચા.
યોએ હેઅંતે ઇઅસનીઆચ. વહમીઆચ. અસાદ હચ
ઇઅદ વહેસ્તાદ.

અશુઅનો પેતે જમીઆદ. ઇએહીઆ શુઆ
એશાઓંતા રાદંધહો. થવોએ સતોએ તરસચા.
માંથ્રનસચા. અહુરમજદા. ઓગેમદેચા. ઓશમહેચા.
વીસામદેચા. હીઅદ મીઅજદેમ. મઉએથેમ. ફરદદાથા
દેનાખીઓ મજદાઓ અહુરા. થવોએ સતોએ તરસચા.
માંથ્રનસચાઅહુરમજદા. ઓગમદેચા. ઓશમહેચા વીસા-
મદેચા હીઅદ મીઅજદેમ. મઉએથેમ. ફરદદાથા દેના-
ખીઓ મજદાઓ અહુરા. અહીઆહુઓને દાએદી અહમા
એચા. અહુઇએ મનખીઆચા. તદ અહીઆઇઆ. તદ
ઓપા જમીઆમા. તઉઆચા. સરેમ. અશખીઆચા
વીસપાઇ અઉએ.

[હયાં સુધી પઢીને બાજમાં ચાલ કરે.]

હુમત હુખત હુઅરેસ્ત હુ મનશને હુ ગવશને હુ
કુનશને ઇન ક્ષનુમઇને સરૌશ અશૌ તગી તન ફરમાન
શેકફતબન બન અવબાર સાલારે દામાને હોરમજદ બેરે-
સાદ નીરંગ પીરોબગર બાદ.

ઉપર લખ્યા પ્રમાણે જેને નામનાં દરૂન ઇજતા હોય તેનું
નામ લઈને સઘળી નીરંગ પઢે. જે એખલો બાજ ઇજતો હોય
તો એખલો પઢે અને બીજા મોબેદે ઉપર બાજ લીધી હોય તો
બંધે જણાં સાથે મોહોડે નીચે લખેલા અવસ્તા પઢે.

યથા અહુ વેરીઓ (૨) અહુનેમ વેરીમ યજમઇદે.
અરશોખદેમ વાયેમ યજમઇદે. દહમાંમ વંધોહીમ આક-
રેતીમ યજમઇદે. ઓગરેમ તખમેમ દામોએશ ઓપ-
મનેમ યજતેમ યજમઇદે. હુઝઅત અમેરેતાત યજમઇદે.
ગાઓશ હુદાઓ યજમઇદે અપેમચ ઓઝઅરાંમચ યજ-
મઇદે. એશમાંસચ બોએદીમચ યજમઇદે. ફરસસત
દહમીયાઓ વંધોહીયાઓ આફીતોએસ. ચેંધહે હાતાંમ.
આદ ઇઅસને પેતે વંધો મજદાઓ અહુરો. વેથા અસાદ
હયા. યાઓધાંમચા. તાંસચા. તાઓસચા યજમઇદે.
જે મોબેદ એખલો બાજ ઇજતો હોય તો ફરીથી બીજી વખત
“તાઓસચા યજમઇદે.” પઢીને અપેમ વોહુ (૩) થી પઢી
જાય—અગરજે બીજા મોબેદે ઉપર બાજ લીધી હોય તો તે બાજ
લેનાર પઢે યથા અહુ વેરીઓ ઇઓ જોતા ફરામે મરૂતે
જે મોબેદે બાજ માંડી હોય તે પઢે અથા રતુશ અશાદ ચીદ
હચ ફા અશુઅ વીદુઆઓ મરોતુ. હાંથી બંધે જણા સાથે
પઢે અપેમ વોહુ (૩) અશીઅ દદાંમે. ખરેથેમ મીઅજ-
દેમ. હુઝઅત અમેરેતાત. ગાઓશ હુદાઓ. આપે
ઓઝઅર. અએશમ બોએદ ફરસસત. એ ફરસસત

❧ ઘણાં સાહેબો ફરીથી “તાઓસચા યજમઇદે” લખતા નથી.

પદ પઢતા જમણાં હાથ તરફનો ફરસસત જે આગલનો છે તેને ઉચકીને જમણાં હાથમાં પકડે પછી પઢે અહુરહે મજદાઓ અહુનહે વેરીઅહે. એ પદ પઢતાં ફરસસત સાથે પઢતાં હાથ ઉંચો કરવો અને પાછો નીચો કરવો અર-શોખદહે વાખશ એ પદ પઢતાં બીજી વાર ફરસસત સાથે હાથ ઉંચો કરવો અને પાછો નીચો કરવો દહમીઆઓ વંધો-હીઆઓ આફરીતોએશ. ઉગરાઓ દામોએશ ઓપમનાઓ. એ પદ પઢતાં ત્રીજીવાર ફરસસત સાથે હાથ ઉંચો કરવો અને પાછો નીચે કરવો હોમહેચ. એ પદ પઢતાં ફરસસત સાથે હાથ ગોશોદો મુકેલા દાહાવા હાથ તરફનાં નામવાલા દરૂન ઉપર મુકે માંથરેચ એ પદ પઢતાં ફરસસત સાથે હાથ દાહાવા હાથ તરફનાં નામવાલા ત્રીજા દરૂન ઉપર મુકે અશોનેચ જરથો-શતરહે એ પદ પઢતાં ફરસસત સાથે હાથ જમણાં હાથ તરફનાં ચોરવર મુકેલા ત્રીજા ફરસસત ઉપર મુકે અશુઅનો પેતે જમીઆદ એ પદ પઢતાં જમણાં હાથમાંનો ફરસસત દાહાવા હાથ તરફનાં ગોશોદાવાલો નામનો દરૂન જમણાં હાથ તરફ ફર-સસતની જગોએ મુકે પછી જો બીજા મોખેદે ઉપર બાજ લીધી હોય તો હયાંથી તે મુગો ઉભો રેહ અને બાજ માંડનાર મોખેદ એખલો નીચેનાં અવસ્તા પઢે.

અમેસે સપેંત. દેન માજદીઅસન વંધહુસચ વંધો-હીસચ. જોથરાઓસચ. યો એશુઅ મજદીઅસન શુઅ મજદીઅસનો ઓજનો અશહે રાયેમ જસતીઅમનો. યાથવ ગેંથાઓ અશહે મેરેગેંતે અવએતુદેમ દેશીઅત યાઓ અપસચ. ઓરૂઅરાઓસચ. જોથ્રાઓસચ. યસચ એતેશાંમ. મજદયસનનાંમ. પેરેનાઇનાંમ. હવેજુજઇ-અનનાંમ. એમાંમ વચો. નોએદ વીસીએતે. ફ્રમરૂએતે. હુઅતામ આ. યાતોમનહે જસેતે, અપેમ વોહુ (૩)

પઢીને દાખા હાથમાંથી બરશમ કલશીઆમાં મુકે પછી આશની કરે. પ્રથમ ગોશોદો મુકેલા જમણાં હાથ તરફનાં દરૂનની

કેર ભાંજીને તેની સાથે જરા ગોશોદો લઈને ચાશની કરે.

ખીજ ચાશની દાખા હાથ તરફ મુકેલા ફરસસતની કેર ભાંજીને તેની સાથે જરા ગોશોદો લઈને ચાશની કરે.

ત્રીજ ચાશની દાખા હાથ તરફનાં નાંમવાલા વચમાંનાં ખીજ ફરસસતની કેર ભાંજીને તેની સાથે ગોશોદો લઈને ચાશની કરે.

ચોથી ચાશની જમણાં હાથ તરફનાં વચમાંનાં ખીજ ફરસસતની કેર ભાંજીને તેની સાથે ગોશોદો લઈને ચાશની કરે.

પાંચમી ચાશની દાખા હાથ તરફનાં ત્રીજ નામવાલા ફરસસતની કેર ભાંજીને તેની સાથે જરા ગોશોદો અને આપે લઈને ચાશની કરે.

છઠી ચાશની જમણા હાથ તરફનાં ચોરવર મુકેલા ત્રીજ ફરસસતની કેર ભાંજીને તેની સાથે જરા ગોશોદો અને આપે લઈને ચાશની કરે.

સાતમી ચાશની અમથો ગોશોદો ચોરવર અને આપે લઈને ચાશની કરે અગરજો ચાશની કરતાં ફરસસતની કેર ચા ગોશોદો ચા ચોરવર હાથમાંથી પડી જાય તો ફરીથી લઈને ઉપર લખ્યા પ્રમાણે ચાશની કરે. અગરજો ખીજ મોઢે ઉપર બાજ લીધી હોય તો બાજ માંડનાર ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે પોતે ચાશની કરી રહ્યા પછી જમણા હાથ તરફનાં ગોશોદોવાલા ફરસસતની કેર ભાંજી તેની સાથે ગોશોદો અને ચોરવર અને આપે લઈને તેનાં હાથમાં આપે પછી તે સામે બાજ લેનાર પોતાનાં હાથમાં લઈને નીચે લખ્યા પ્રમાણે અવસ્તા પડે.

અમેસેસપેંત. દેન માજદીયસન વંધહુસચ. વંધોહીસચ. જોથાઓસચ. ચો એશુઅં માજદીયસન શુઅ મજદીયસનો ઓજનો અશહે રાયેમ જીસતીઅમનો. યાથવ ગેથાઓ અશહે મેરેગેંતે અવએતુદેમ દેશીઅત યાઓ અપસચ. ચોરવરાઓસચ. જોથાઓસચ. યસચ એતેશાંમ. મજદીઅસનનાંમ. પેરેનાઇતાંમ એવે જીજધ-

અનનાંમ. એમાંમ વચો. નોએદ વીસીએતે. ક્રમરૂએતે.
એતાંમ આ. યાતોમનહે જસેતે. યથા આઅદ યજમધદે.
અહુરેમ મજદાંમ યેગાંમચાં અષેમચા દાદ અપસચા દાદ
ઓરૂઅરાઓસચા વંધાહીસ રોચાઓસચા દાદ બુમીમચા
વીસપાચા વોહુ અષેમ વોહુ (૩) [પઠીને ચાશની કરે.]

અષેમ વોહુ (૪) યથા અહુ વેરીઓ (૨) વસસચતુ
અહુરમજદ. ઉશિતાચ ખશેશ. હુઅનાંમ દાંમનાંમ. વસો
આપો. વસો ઓરૂઅરાઓ. વસો વીસપ વોહુ. અશ
ચેથર. ખશીઅમનેમ. અશુઅનેમ દાધઅત. અખશી-
અમનેમ. દરૂઅંતેમ. વસો ખસથરો હીયાદ અશુઅ. અઉ-
અસો ખસથરો હીઆદ દરૂઆઓ. ગતો હમસતો નેજ-
ખરેતો. હચ સપેંતહે. મેનીએઓશ દાંમેખીઓ વરેતો.
અઉઅસો. ખસથરો. હખશીઅ અજેમચેદ. યો જરથો-
શતરો. ફરતેમાંમ. નમાનનાંમચ. વીસાંમચ. જંતોનાં-
મચ. દખીઓનાંમચ. અંધાઓ દેનીઆઓ. અનુમતી-
એચ. અનુખતીએચ. અનુવરેસતીએચ. યા આહુએરીસ
જરથોસત્રેસ. રઉઅસચ. ખાથરેમચ. આફ્રીનાંમે. વીસ-
પીઆઓ અશેનો સતોએશ. આંજસચ. દુજદાથરેમચ
આફ્રીનાંમે. વીસપીઆઓ દરૂઅતો સતોએશ. અષેમ
વોહુ (૩).

યથા અહુ વેરીઓ (૨) ઇસનેમચ વહમેમચ.
ઓજસચ જઉઅરેસચ આફ્રીનાંમે. સરોશહે અશીઅહે
તખમહે તનુ માંથરહે દરેસી દરોશ આહુએરીઅહે અષેમ
વોહુ (૩).

યથા અહુ વેરીઓ (૨) ઇસનેમચ વહમેમચ
ઓજસચ જઉઅરેસચ આફ્રીનાંમે. સરોશહે અશીઅહે

તખમહે તનુ માંથરહે દરેસી દરૌશ આહુએરીઅહે અપેમ
વોહુ (૧).

અહુમાએ રએસચ. — હજંઘરેમ. — જસમે. — કેરરે
મુજદ.—અપેમ વોહુ (૧) પઢીને કુશતી કરવી.
(સરૌશ બાજ હ્યાં તમાંમ થઇ.)

ફરેસ્તાઓની બાજ અને તેની ક્ષનુમન.

જેમ સરૌશ બાજ ઇજવાની ઉપર લખી છે અને એમાં બે
યાદ કરવાને લખ્યું છે તેજ મીસાલે બીજા સઘલા ફરેસ્તાઓનાંબી
દરૂન ઇજવા પણ તફાવત માત્ર ક્ષનુમનનોજ છે જે ફરેશ-
તાની નૈયતે બાજ ઇજતો હોય તે ક્ષનુમન હયાં પઢવી અને
બેજ યાદ કરવી અને જે ફરેસ્તાઓની ક્ષનુમનમાં. “ વીસપે-
શાંમ ” આવે તેના દરૂન પાંચ તાએની ખુબનાં તથા અરદાફરૂ-
અશનાં દરૂનની મીસાલે ત્રણ યાદ કરી ઇજવા તેથી નીચે લખેલી
સઘલી બીજી બાજોની ફકત ક્ષનુમનજ લખી બતાવી છે તે પ્રમાણે
પઢવું દાખલા તરીકે સરૌશની બાજ પ્રમાણે પઢવું ફરક એજ કે
ક્ષનુમન જુદી પઢવી.

બાજ દાદાર હોરમજદની લખી છે.

ઉપર લખેલી વીગત પ્રમાણે આતશ તથા એસમ બોએ
માંડીને દરૂન (૨) તથા ફરસસત (૨) માંડીને ઉપર જણાવ્યા
પ્રમાણે ગોશોદો તથા એરૂઅર તથા આપે મુકે પછી બરસમ
બાંધવી હોય તો બાંધે અને તઇયાર બાંધેલી હોય તો હાથ પાવ
કરીને દાહાબા હાથમાં બરસમ પકડે પછી યાદ કરે. બાજ ઇજતાં
એઆર જગોએ ક્ષનુમન પઢવામાં આવે છે. “ બરસમમાં ” અને
“ એમાહુમતાચમાં ” અને “ દહુઆંએધેમમાં ” અને “ અશીઅદ-
દાંમમાં ” તે ચોકશ પઢવી.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો ઓખતો નામનો ઇઅજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ ખોએદીમચ યજમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રએવ'તેમ ખરેન'ઘહુ'તેમ યજમઇદે અશાઓનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ સપેનતાઓ ફૂઝઅશીઓ યજમઇદે.

ખાજ ખંહમન રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશનાંમ સપેનતનાંમ વંઘહુએ મન'ઘહે આખસતોએશ હાંમ વન'તી-આઓ તરદાતો અનીઆએશ દામાં આશનહે ખરતુઓ મજદદાતહે ગોશો સફતહે ખરથવો મજદદાતહે ઓખતો નામનો ઇઅજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ ખઓએદીમચ યજમઇદે અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅ'તેમ ખરેન'ઘહુ'તેમ યજમઇદે. અમેશાસપેનતા હુખશથ્રા હુદાઓઘહે યજમઇદે. વોહુમનેમ અમેશેમ સપેનતેમ યજમઇદે. આખશતીમ હાંમ વઇઅ'તેમ ઇજમઇદે. તરદાતોઅનીઆએશ દામાં આસનેમ ખરતુમ મજદદાતેમ યજમઇદે. ગોશો સફતેમ ખરતુમ મજદદાતેમ યજમઇદે. અશાઓનાંમ વંઘુહીશ શુરાઓ સપેનતાઓ ફૂઝઅશીઓ યજમઇદે.

ખાજ અરદીખેહેશત રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશનાંમ સપેનતનાંમ અશહે વહેશતહે સરેશતહે અએરીઅમનો અશીઅહે શુરહે મજદદાતહે સોડીઆઓ વંઘોહીઆઓ વોઓરો દોએથરીઆઓ મજદદાતીઆઓ અશોનીઆઓ ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે)

અએસમાંસય ળોએદીમય યજમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅંતેમ ખરેનઘહુતેમ યજમઇદે. અમેશાસપેનતા હુખશથા હુદાઓઘહો યજમઇદે. અષેમ વહેશતેમ સરેશતેમ અમેશેમ સપેન-
તેમ યજમઇદે. અએરીઅમનેમ અશીમ યજમઇદે. શુરેમ મજદ-
દાતેમ યજમઇદે. સોકાંમ વંઘોહીમ વોઓરો દોએથરાંમ મજદ-
દાતાંમ અશોનીમ યજમઇદે. અશાઓનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ
સપેંતાઓ ફૂઅશીઓ યજમઇદે.

બાજ શહરેવર રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહુતો અમેશ-
નાંમ સપેનતાનાંમ ક્ષત્રહે વેરીઅહે અઇઓખશસતહે મરેજદકાએ
થાઇઓ દરેગુઅહે ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે)

અએસમાંસય ળોએદીમય યજમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનઘહુતેમ ઇઅજમેદે. અમેશાસપેંતા હુખશથરા હુદાઓ
ઘહો ઇઅજમેદે. ખશથરેમ વેરીમ અમેશેમ સપેંતેમ ઇઅજમેદે
અઇખશસતેમ ઇઅજમેદે. મરેજદકેમ થરાઇઓ દરેગેમ ઇઅજમેદે
અશાઓનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂઅશીઓ ઇઅજમેદે.

બાજ અસપંદાદ રોજની.

ખશનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહુતો અમેશ-
નાંમ સપેંતાનાંમ. સપેંતીઆઓ વંઘોહીઆઓ આરમેતોએશ રાએ-
તીઆઓ વંઘોહીઆઓ વોઓરો દોએથરીઆઓ મજદદાતીઆઓ
અશોનીઆઓ. ઓખતો નામનો ઇઅજતહે.

(વડી ખશનુમજ દદુઆઓંધેમમાં પઢે)

અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅંતેમ ખરેનઘહુતેમ ઇઅજમેદે.
અમેશાસપેંતા હુખશથરા હુદાઓંધો ઇઅજમેદે. સપેંતાંમ વંઘો-
હીમ આરમેતીમ ઇઅજમેદે. રાતાંમ વંઘોહીમ વોઓરો દોએથ-
રાંમ મજદદાતાંમ અશોનીમ ઇઅજમેદે. અશાઓનાંમ વંઘોહીશ
શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂઅશીઓ યજમઇદે.

બાજ ખોરદાદ રોજની.

ખશનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહતો અમેશ-
નાંમ સપેંતનાંમ હુરૂઅતાતો રથવો ઇઆએરીઆઓસચ હુશેતોએશ
સરદેખીઓ અશહે રતોખીઓ ઓખતો નામનો ઇઅજતહે.

(વડી ખશનુમન હહુઆઓઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ ઓએદીમચ ઇઅજમેદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનઘહતેમ ઇઅજમેદે. અમેશાસપેંતા હુખશથા હુદા-
ઓંઘહો ઇઅજમેદે. ઇઆએરીઆંમ હુશેતેમ ઇઅજમેદે સરદેઅશુ-
અન અશહે રતુઓ ઇઅજમેદે. અશોનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ સપેં-
તાઓ ફૂરૂઅશીઓ ઇઅજમેદે.

બાજ અમરદાદ રોજની.

ખશનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહતો અમેશ-
નાંમ સપેંતનાંમ અમેરેતાતો રથવો ફૂશોનેખીઅ વાંથવાનેખીઅ
અસપનેખીઅ ઇઅઉઓનેખીઅ ગોકેરેનહે શુરહે મજદદાતહે.

(વડી ખશનુમન હહુઆઓઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ ઓએદીમચ ઇઅજમેદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનઘહતેમ ઇઅજમેદે. અમેશાસપેંતા હુખશથા હુદાઓ-
ઘહો ઇઅજમેદે. અમેરેતાતેમ અમેશેમ સપેતેમ ઇઅજમેદે. ફૂશો-
નીમ વાંથવાંમ ઇઅજમેદે. અસપનાંમ ઇઅઉઅનો ઇઅજમેદે. ગોકેર-
નેમ શુરેમ મજદદાતેમ ઇઅજમેદે. અશોનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ
સપેંતાઓ ફૂરૂઅશીઓ ઇઅજમેદે.

બાજ દેપાદર રોજની.

(એ દેપાદર રોજની બાંજમાં ઇઆદ ત્રણ કરવી અને વીસપેશાંમ
આવે છે તેથી અરદાફવશની બાજ માફક પઢવું.)

ખશનુમને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહતો અમેશ-
નાંમ સપેંતનાંમ.

[જો હાઉઅન ગેહે હોય તો.]

મેથરહે વોઉરો ગોઈઓ એતોએશ રાંમનસચ ખાસતરહે.

[જો રપીથવન ગેહે હોય તો.]

અશહે વહેસતહે આતરસચ અહુરહે મજદાઓ પોથ્ર.

[જો ઉજુરન ગેહે હોય તો.]

એરેજતો અહુરહે નફેદરો અપાંમ અપસચ મજદદાતીઆઓ.

[જો અધવીસરૂથ્રેમ ગેહે હોય તો.]

અશાઉનાંમ ફ્રવશનાંમ ગેનાનાંમચ વીરો વાંથવનાંમ યાએ-
રીઆઓસચ હુશેતોએશ અમહેચ હુતાસતહે હુરોદરે વેરેથરગનહે
અહુરદાતહે વનેંતીઆઓસચ ઉપરતાતો.

[જો ઉશહેન ગેહે હોય તો.]

સરોશહે અશીઅહે અશુઅતો વેરેથ્રાજનો ફરાદદ ગેથહે
રશનોએશ રજેશતહે અરશતાતસચ ફરાદદ ગેથીઆઓ વરેદદ
ગેથીઆઓ.

દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહતો
અમેશનાંમ સપેનતનાંમ. વીસપેશાંમ યજતનાંમ અશો-
નાંમ મેનીઅઉઅનાંમ ગેથીઅનાંમ અશાઓનાંમ ફ્રવશ-
નાંમ ઓગરનાંમ એવેથુરનાંમ પોએરીઓ દકેશનાંમ ફ્રવ-
શનાંમ નંબા નજદસ્તનાંમ ફ્રવશનાંમ ઓખતો નાંમનો
યજતહે આઈએસે ઇઅસતહે. અઉઅંઘાઓ ફ્રવશીઓ.

(દદુઆઓંઘહેમ મધે વડી ક્ષનુમન.)

અએસમાંસચ ઓએટીમચ યજમધદે. અહુરેમ મજ-
દાંમ રેઉઅંતેમ ખરેનંઘહતેમ યજમધદે. અમેશાસપેંતા
હુખશથ્રા હુદાઓંઘહો યજમધદે.

[જો હાવન ગેહે હોયે તો.]

મેથરેમ વોઉરો ગોઈઓએતીમ યજમધદે. રાંમખાસતરેમ
યજમધદે.

[જો રપીથવન ગેહે હોય તો.]

અપેમ વહેશતેમ આતરેમચ અહુરહે મજદાઓ પોથરેમ
યજમઈદે.

[જો ઉજરન ગેહે હોય તો.]

ખેરેજતેમ અહુરેમ ખશથરેમ ખશેતેમ અપાંમ નપાતેમ
ઓઝઅદઅસપેમ યજમઈદે.

[જો અધવીસઝથ્રેમ ગેહે હોય તો.]

અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફ્રવશીઓ યજ-
મઈદે. ગેનાઓસચ વીરો વાંથવાઓ યજમઈદે. યાએરીઆંમચ હુશે-
તેમ યજમઈદે. અમેમચ હુતાશતેમ હુરોદેમ યજમઈદે. વેરેથર-
ગનેમ અહુરદાતેમ યજમઈદે. વનંતીમચ ઓપરતાતેમ યજમઈદે.

[જો ઉશહેન ગેહે હોય તો.]

સરોશેમ અપીમ હુરોદેમ વેરેથ્રાજનેમ ફ્રાદદ ગેથીમ અશુ-
અનેમ અશહે રતુમ યજમઈદે. રશતુમ રજેશતેમ યજમઈદે. અર-
સતાતેમચ ફ્રાદદ ગેથાંમ વરેદદ ગેથાંમ યજમઈદે.

દદુઆઓંઘહેમ અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅતેમ ખરે-
નઘહુતેમ યજમઈદે. અમેશા સપેંતા હુક્ષથ્રા હુદાઓંઘહે
યજમઈદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ મેનીઉમ યજતેમ
યજમઈદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ ગેથીમ યજતેમ યજ-
મઈદે. અશાઓનાંમ વંધોહીસ શુરાઓ સપેંતાઓ
ફ્રવશીઓ યજમઈદે.

ખાજ આદર રોજની.

ક્ષનુમઈને. અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહુતો અમેશ-
નાંમ સપેંતનાંમ. આથરોં અહુરહે મજદાઓ પોથર ખરેનંધો સઉ-
અંઘહે મજદદાતહે. [જવત] ખશથરો નફ્રેદરો નેરીઓ સંઘહે
યજતહે ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ યોએદીમચ યજમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ

રેઉઅતેમ ખરેનઘહતેમ યજમઈદે. અમેશાસપેંતા હુખશથા હુદાઓઘહો યજમઈદે. આતરેમ અહુરહે મજદાઓ પોથરેમ યજમઈદે. ખરેનો મજદદાતેમ યજમઈદે. [જવત] ક્ષથરેમ નફેદરેમ નેરીઓ સંઘહેમ યજતેમ યજમઈદે. અશાઓનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફ્રવશીઓ યજમઈદે.

બાજ આવાં રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહતો અમેશનાંમ સપેંતનાંમ અપાંમ વંઘોહેનાંમ મજદદાતનાંમ અરેદુધ્યાઓ આપો અનાહેતીઓ અશોનીઓ વીસપનાંમચ અપાંમ મજદદાતનાંમ વીસપનાંમચ ઓરૂઅરનાંમ મજદદાતનાંમ. ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅતેમ ખરેનઘહતેમ યજમઈદે. અમેશાસપેંતા હુખશથા હુદાઓઘહો યજમઈદે. આપો વંઘોહીશ મજદદાતાઓ અશોનીશ યજમઈદે. અરેદુધમ શુરાંમ અનાહેતાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઈદે. વીસપાઓ આપો મજદદાતાઓ અશોનીશ યજમઈદે. વીસપાઓ ઓરૂઅરાઓ મજદદાતાઓ અશોનીશ યજમઈદે. અસાઓનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફ્રવશીઓ યજમઈદે.

બાજ ખુરશેદ રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહતો અમેશનાંમ સપેંતનાંમ હુઅરેખશેતહે અમેશહે રેઉઅહે ઓરૂઅદ અસઅહે. ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ રએવતેમ ખરેનઘહતેમ યજમઈદે અમેશાસપેંતા હુખશથા હુદાઓઘહો યજમઈદે. હુઅરેખશેતેમ અમેશેમરેમ ઓરૂઅદ અસપેમ

યજમઈદે. અશાઓનાંમ વંઘાહીશ શુરાઓ સપે'તાઓ ફૂઝઅશીઓ
યજમઈદે.

બાજ મોહર રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશ-
નાંમ સપે'તનાંમ. માઓંઘહે ગોચેઘહે ગેઓશચ અએઉઓ દાએ-
તીઆઓ ગેઓશચ પોઓરો સરેદીઆઓ ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમઈદે અહુરેમ મજદાંમ
રેઉઅ'તેમ ખરેન'ઘહુતેમ યજમઈદે. અમેશાસપે'તા હુક્ષથ્રા હુદાઓ-
ઘહે યજમઈદે. માઓંઘેમ ગોચેથરેમ યજમઈદે ગોમ અએઉઓ
દાતહે ઉરોનો ક્રવશીમ યજમઈદે. ગોમ પોઓરો સરેદહે ઉરોનો
ક્રવશીમ યજમઈદે. અશાઓનાંમ વંઘાહીશ શુરાઓ સપે'તાઓ
ફૂઝઅશીઓ યજમઈદે.

બાજ તીર રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશ-
નાંમ સપે'તનાંમ. તેશતરીઅહે સતારો રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો સતુઅ-
શહે ફરાપહે શુરહે મજદદાતહે સતારાંમ અફશચેથ્રનાંમ જેમશચેથ્રનાંમ
ઉઝઅરચેથ્રનાંમ મજદદાતનાંમ વન'તો સતારો મજદદાતહે અઉએ-
શતારો યોએ હુપતોએરેઅંગ મજદદાતહે ખરેન'ઘહુચ બેશજીઅ
ઓખતો નાંમનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

એસમાંસચ બોએદીમચ યજમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અ'તેમ ખરેન'ઘહુતેમ યજમઈદે. અમેશાસપે'તા હુક્ષથ્રા હુદાઓ-
ઘહે યજમઈદે. તેશત્રીમ સતારેમ રેઉઅ'તેમ ખરેન'ઘહુતેમ યજ-
મઈદે. સતુઅએશેમ ફરાપેમ શુરેમ મજદદાતેમ યજમઈદે. વીસપે
સતારો અફશચેથર યજમઈદે. વીસપે સતારો જેમસચેથર યજમ-
ઈદે. વીસપે સતારો ઓઝઅર ચેથર યજમઈદે. વન'તેમ સતારેમ

મજ્જદ્વાતેમ યજ્ઞમધદે. અઉચ્ચેશતરેચ્ચોશ યજ્ઞમધદે. યોચે હુપત હુપતોચેરીઅંગ મજ્જદ્વાતહે ખરેનંધહુચ યેશેજીઅ યજ્ઞમધદે. પેતે-સતાતે યાથવાંમ પેરેકનાંમચ. અશાચ્ચોનાંમ વંધોહીશ સુરાચ્ચો સપે-તાચ્ચો ક્વશીચ્ચો યજ્ઞમધદે.

બાજ ગોશ રોજની.

ક્ષનુમધને અહુરહે મજ્જદ્વાચ્ચો રેઉઅતો ખરેનંધહુતો અમેશ-નાંમ સપેંતનાંમ ગેચ્ચોશતસને ગેચ્ચોશ ચોરોને દરૂઆસપીઆચ્ચો શુરીઆચ્ચો મજ્જદ્વાતીઆચ્ચો અશોનીઆચ્ચો ચોખતો નાંમનો યજ્ઞતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆચ્ચોધેમ મધે ચેમ પઢે.)

એસમાંસચ બોચેદીમચ યજ્ઞમધદે. અહુરેમ મજ્જદ્વાંમ રેઉ-અંતેમ ખરેનંધહુતેમ યજ્ઞમધદે. અમેશાસપેંતા હુક્ષથ્રા હુદાચ્ચોંધહો યજ્ઞમધદે. ગેચ્ચોશ હુદાચ્ચોંધહો ચોરૂઆનેમ યજ્ઞમધદે. દરૂઆસ-પાંમ શુરાંમ મજ્જદ્વાતાંમ અશોનીમ યજ્ઞમધદે. અશાચ્ચોનાંમ વંધો-હીસ શુરાચ્ચો સપેંતાચ્ચો ક્વશીચ્ચો યજ્ઞમધદે.

બાજ દેપમેહર રોજની.

દેપાદર રોજની બાજ ઉપર લખી છે તે રીતે એ બાજ પણ ઈજવી. એમાં વીસપેશાંમ આવે તથા અઉંધાચ્ચો ક્વશીચ્ચો તથા સતુમ આવે છે તે ઉપર ધ્યાન આપવું.

બાજ મેહર રોજની.

ક્ષનુમધને અહુરે મજ્જદ્વાચ્ચો રેઉઅતો ખરેનંધહુતો અમેશ-નાંમ સપેંતનાંમ મેથરહે વોઉરો ગોઇચ્ચોચેતોચેશ હજ્ઞંધર ગોશહે બેઉઅરે ચેશમનો ચોખતો નાંમનો યજ્ઞતહે રાંમનો ખાશતરહે. ચોખતો નાંમનો યજ્ઞતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆચ્ચોધેમમાં પઢે.)

એસમાંસચ બોચેદીમચ યજ્ઞમધદે. અહુરેમ મજ્જદ્વાંમ રેઉ-અંતેમ ખરેનંધહુતેમ યજ્ઞમધદે. અમેશાસપેંતા હુખશથ્રા હુદા-

બાજુ ધરણીની કીધા.

દાદાર હોરમજદ, અમદાવાદનો અને ચલતોની યાદ કરી તેઓની આરાધણા કરવાનું અને આપણાં અરોા ન્યાંબાનોની શાંતિને મોટે આ દરેન સોધની બાજુ ઉત્તરવાની અવધ્ય જરૂરની છે.

ઓંધહો યજ્ઞમધદે. મેથરેમ વોઓરો ગોઘઓએતીમ હુજ્ઞધરેમ
ગોશેમ બેઉઅરે ચસમનેમ ઓખતો નાંમનેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે.
રાંમ ખાસતરેમ યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ સપે-
તાઓ ક્રવશીઓ યજ્ઞમધદે.

બાજ સરોશ રોજની*.

ક્ષત્રુમધને સરોશહે અશીઅહે તખમહે તનો માંથરહે દરેસી
દરોશ આહુએરીઅહે ઓખતો નાંમનો યજ્ઞતહે.

(વડી ક્ષત્રુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

સરોશેમ અશીમ હુરોદેમ વેરેથરાજનેમ ફરાદદ ગેથેમ અશુ-
અનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વંધોહીસ શુરાઓ
સપેતાઓ ક્રવશીઓ યજ્ઞમધદે.

બાજ રશને રોજની.

ક્ષત્રુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહતો અમેશ-
નાંમ સપેતાનાંમ રશનોએશ રજેશતહે અરશતાતસચ ફરાદદ
ગેથીઆઓ વરેદદ ગેથીઆઓ અરેજોખદહે વચંધહો યદ ફરાદદ
ગેથહે ઓખતો નાંમનો યજ્ઞતહે.

(વડી ક્ષત્રુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજ્ઞમધદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનઘહતેમ યજ્ઞમધદે. અમેશાસપેતા હુક્ષત્રા હુદાંઓ-
ધહો યજ્ઞમધદે. રશત્રુમન રજેશતેમ યજ્ઞમધદે. અરશતાતેમચ
ફ્રાદદ ગેથાંમ વરેદદ ગેથાંમ યજ્ઞમધદે. અરેજોખદેમ વાયેમ યદ
ફ્રાદદ ગેથીમ યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ સપે-
તાઓ ક્રવશીઓ યજ્ઞમધદે.

* આ સરોશની બાજ આખી આગળ આખી જવામાં આવી છે.

બાજ ક્રવરદીન રોજની.

(મનમાં યાદ કરે) હુમત હુખત હુવરેશત હુ મનશને
હુ ગવશને હુ કુનશને ધન ક્ષનુમેને* અરદાક્રવશ બેરેસાદ.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહતો. અમેશ-
નાંમ સપે'તનાંમ. અશાઓનાંમ. ક્રવશનાંમ ઓગરનાંમ એવેશુર-
નાંમ પોએરીઓ દકેશનાંમ ફરઅશનાંમ નંબાનજદેશતનાંમ ફર-
અશનાંમ ઓખતો નાંમનો યજતહે ખરેથેમ મીઅજદેમ.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

એશમાંસય બોએદીમય યજમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનઘહંતેમ યજમઈદે અમેશાસપે'તા હુક્ષત્રા હુદા-
ઓઘહો યજમઈદે. અશાઓનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ સપે'તાઓ
ફરઅશીઓ સતોમે જખીએમે ઓફીએમે યજમઈદે.

બાજ બેહેરાંમ રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહતો અમેશ-
નાંમ સપે'તનાંમ. અમહે હુતાસતહે હુરોદહે વેરેથગનહે અહુર-
દાતહે વન'તીઆઓસય ઓપરતાનો ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

એસમાંસય બોએદીમય યજમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનઘહંતેમ યજમઈદે. અમેસાસપે'તા હુક્ષત્રા હુદાઓંધો
યજમઈદે. અમેમ હુતશતેમ હુરોદેમ યજમઈદે. વેરેથગનેમ અહુર-
દાતેમ યજમઈદે. વન'તીમય ઓપરતાતેમ યજમઈદે. અશાઓ-
નાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ સપે'તાઓ ફરઅશીઓ યજમઈદે.

* આ ફરઅરદીન રોજની બાજ ઇજતી વખતે તથા ફરઅરદીન
રોજનું આફરગાંન માંડતી વખતે અથવા ફરઅરદીન ઇઅશત પઢતી વખતે
કેટલાક ભણુનારા મોબેદો. “ અરદાફરઅશ બેરેસાદ ” નથી પઢતા પણ
“ ફરરોખ ક્રવરદીન ક્રવશ અશુઆન બેરેસાદ ” પઢે છે એ સઘળું ભણુત
એકનું એક છે.

બાજ રાંમ રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહુતો અમેશ-
નાંમ સપેંતનાંમ રાંમનો ખાશતરહે વધઓએશ ઓપરો કેરીઅહે
તરદાતો અનીઆએશ દામાં અએતદ તે વધઓ ઇઅદતે અસતે
સપેંતો મેનીઉમ થવાશહે ખદાતહે જડ્ઝાનહે અકરનહે જડ્ઝાનહે
દરેગો ખદાતહે ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

એસમાંસચ ઓએદીમચ યજમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનઘહુતેમ યજમઇદે. અમેશાસપેંતા હુખશથા હુદાઓં-
ધહો યજમઇદે. રાંમ ખાશતરેમ યજમઇદે. વેમ અશુઅનેમ યજ-
મઇદે. વેમ ઓપરો કેરીમ યજમઇદે. તરદાતેમ અનીઆએશ
દામાં અએતદ તે વધયો યજમઇદે. ઇઅદ તે અસતે સપેંતો
મેનીઉમ થવાશેમ ખદાતેમ યજમઇદે. જડ્ઝાનેમ અકરનેમ યજ-
મઇદે. જડ્ઝાનેમ દરેગો ખદાતેમ યજમઇદે. અશાઓનાંમ વંઘો-
હીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફડ્ઝશીઓ યજમઇદે.

બાજ ગુઆદ રોજની.

ક્ષનુમઇને અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનઘહુતો અમેશ-
નાંમ સપેંતનાંમ વાતહે હુદાઓંધહે અદરહે ઓપરહે ફરતરહે
ઓપસતાંમ હેથીઅહે નેરીઆંમ હાંમ વેરેતોએશ ઓખતો નાંમનો
યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે)

એસમાંસચ ઓએદીમચ યજમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનઘહુતેમ યજમઇદે. અમેશાસપેંતા હુખશથા હુદા-
ઓંધહો યજમઇદે. વાતેમ સપેંતેમ હુદાઓંધહેમ યજમઇદે. અદ-
રેમ યજમઇદે. ઓપરેમ યજમઇદે. ફરતરેમ યજમઇદે. અપસ-
તાંમ હેથીમ યજમઇદે. નેરીઆંમ હાંમ વેરેતીમ યજમઇદે. અશા-
ઓનાંમ વંઘોહીસ શુરાઓ સપેંતાઓ ફવશીઓ યજમઇદે.

બાજ દેપદીન રોજની.

જેમ દેપાદર અને દેપમેહુર રોજની બાજ ઉપર લખી છે તેમ પઢવું.

બાજ દીન રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો અમેશ-
નાંમ સપેંતનાંમ રજેશતીઆઓ ચેશતીઆઓ મજદદાતીઆઓ
અશોનીઆઓ દેનીઆઓ વંધોહીઆઓ માજદીયસનોએશ ઓખતો
નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમધદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનંધહુતેમ યજમધદે. અમેશાસપેંતા હુક્ષત્રા હુદાઓંધહો
યજમધદે. રજીશતાંમ ચેશતાંમ મજદદાતાંમ અશોનીમ યજમધદે.
દેનાંમ વંધોહીમ માજદીયસનીમ યજમધદે. અશાઓનાંમ વંધો-
હીશ શુરાઓ સપેંતાઓ કૂવશીઓ યજમધદે.

બાજ અરશીશવંગ રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો અમેશ-
નાંમ સપેંતનાંમ. અશોંધશ વંધોહીઆઓ ચેશતોએશ વંધોહી-
આઓ એરેથે વંધોહીઆઓ રશાંસતાતો વંધોહીઆઓ ખરેનં-
ધહો સઉઅંધહો મજદદાતહે. પારેઅંદીઆઓ રોરેથીઆઓ એરી-
અનાંમ ખરેનો મજદદાતનાંમ કાઉઅઇઅહેચ ખરેનંધહો મજદ-
દાતહે અખરતહેચ ખરેનંધહો મજદદાતહે જરથોશતરહેચ ખરે-
નંધહો મજદદાતહે ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમધદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનંધહુતેમ યજમધદે. અમેશાસપેંતા હુખશત્રા હુદા-
ઓંધહો યજમધદે. અશીમ વંધોહીમ યજમધદે. ખશોએથનીમ
એરેજઇતીમ અમુએતીમ હુરોદામ આપરાંમ ખરેનો મજદદાતેમ

યજમઇદે. સઉઓ મજદદાતેમ યજમઇદે. પારેઅંદીમ રોરેશ્નાંમ યજમઇદે. અએરીઅનાંમ ખરેનો મજદદાતેમ યજમઇદે. ઉગરેમ કઉએમ ખરેનો મજદદાતેમ યજમઇદે. ઉગરેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદદાતેમ યજમઇદે. જરથોશતરેમ ખરેનો મજદદાતેમ યજમઇદે. અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂવશીઓ યજમઇદે.

ખાજ આસતાદ રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો અમેશનાંમ સપેંતનાંમ. અરસતાતો ફ્રાદદ ગેથહે ગરોએશ ઉશેદરેનહે મજદદાતહે અશ ખાથહે ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમઇદે. અહુરેમ મજદદાંમ રેઉઅતેમ ખરેનંધહુતેમ યજમઇદે. અમેશાસપેંતા હુક્ષથ્રા હુંદાઓંધહે યજમઇદે. અરસતાતેમ ફ્રાદદ ગેથીમ યજમઇદે. ગેરીમ ઉશેદરેનેમ મજદદાતેમ અશ ખાથરેમ યજતેમ યજમઇદે. અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂવશીઓ યજમઇદે.

ખાજ આસમાંન રોજની.

ક્ષનુમઇને અહુરહે મજદદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો અમેશનાંમ સપેંતનાંમ. અસમનો બેરેજતો શુરહે વહેસ્તહે. અંધહેઓશ અશોનાંમ રોચંધેમ વીસપો ખાથરેમ ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમઇદે. અહુરેમ મજદદાંમ રવેંવતેમ ખરેનંધહુતેમ યજમઇદે. અમેશા સપેંતા હુક્ષથ્રા હુદાઓંધહે યજમઇદે. અસમનેમ ખનુઅતેમ યજમઇદે. વહીસ્તેમ અહુમ અશોનાંમ યજમઇદે. રોચંધહેમ વીસ્પો ખાથરેમ. અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂવશીઓ યજમઇદે.

બાજ જમીઆદ રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રચેવતો ખરેનંધહુતો અમેશનાંમ સપેંતનાંમ. જેમો હુદાઓંઘહો યજતહે. એમાઓ અશાઓ એમાઓ શોએથ્રાઓ ગેરોએશ ઉશેદરેનહે મજદદાતહે અશ ખાથરહે વીસપેશાંમચ ગેરેનાંમ અશ ખાથરનાંમ પોઓરો ખાથરનાંમ મજદદાતનાંમ કાઉઅર્ધઅહેચ ખરેનંધહો મજદદાતહે અખરતહેચ ખરેનંધો મજદદાતહે ઓખતો નાંમનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દહુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ રચેવંતેમ યજમઈદે. અમેશાસપેંતા હુખશથ્રા હુદાઓંઘહો યજમઈદે. નાંમ હુદાઓંઘહેમ યજતેમ યજમઈદે. એમાઓ અશાઓ એમાઓ શોએથ્રાઓ ગેરીમ ઉશે દરેનેમ મજદદાતેમ અશખાથરેમ યજતેમ યજમઈદે. વીસપાઓ ગેરીઓ અશ ખાથ્રાઓ પોઉરો ખાથ્રાઓ મજદદાતાઓ અશુઅન અશહે રતુઓ યજમઈદે. ઓગરેમ કાઉએમ. ખરેનો મજદદાતેમ યજમઈદે. ઓગરેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદદાતેમ યજમઈદે. અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ક્રવશીઓ યજમઈદે.

બાજ મારેસપંદ રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંહુતો અમેશનાંમ સપેંતનાંમ. માંથરહે સપેંતહે અશોનો વેરેજઅંધહે દાતહે વીદે-ઉઅહે દાતહે જરથોશત્રોઈશ દરેગીઆઓ ઓપેનીઆઓ દેનીઆઓ વંધોહીઆઓ માજદીઅસનોએશ જરજદાતોએશ માંથરહે સપેંતહે ઉશે દરેથરેમ દેનીઆઓ માજદીઅસનોએશ વેએદીમ માંથરહે સપેંતહે આસનહે ખરતુઓ મજદદાતહે ગોશો સડતહે ખરતુઓ મજદદાતહે ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દહુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅતેમ ખરેનંધહુતેમે યજમઈદે. અમેશાસપેંતા હુદાથ્રા હુદાંઓઘો યજમઈદે માંથરેમ સપેંતેમ અશ ખરેનંધહેમ યજમઈદે.

દાતેમ વીદોઘઉમ યજ્ઞમધદે. દાતેમ જરથોશતરેમ યજ્ઞમધદે. દરેગાંમ ઓપીઅનાંમ યજ્ઞમધદે. દેનાંમ વંધોહીમ માજદીઅસનીમ યજ્ઞમધદે. જરજદાતેમ માંથરેમ સપેતેમ યજ્ઞમધદે. ઓશેદરેથરેમ દેનાંમ માજદીઅસનીમ યજ્ઞમધદે. વેદીમ માંથરેમ સપેતેમ યજ્ઞમધદે. આસનેમ ખરતુમ મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. ગોશો સરૂતેમ ખરેતુમ મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ સપેતાઓ ક્વશીઓ યજ્ઞમધદે.

બાજ અનેરાંન રોજની.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહુતો અમેશનાંમ સપેતનાંમ અનગરનાંમ રોચઘાંમ ખદાતનાંમ રોખશનહે ગરો નમાનહે મેશુઆનહે ગાતુઓ ખદાતહે ચેનુઅદ પેરેતુમ મજદદાતનાંમ ઓખતો નાંમનો યજ્ઞતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએશમાંસચ બોએદીમચ યજ્ઞમધદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅતેમ ખરેનઘહુતેમ યજ્ઞમધદે અમેશાસપેતા હુક્ષત્રા હુદાઓંઘહોં યજ્ઞમધદે. અનગર રોચાઓ ખદાતાઓ યજ્ઞમધદે. રોખશનેમ ગરેનમાનેમ યજ્ઞમધદે. મેશુઆનેમ ગાતુમ ખદાતેમ. ચેનુઅદ પેરેતુમ મજદદાતમ અશોનીમ યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ સપેતાઓ ક્વશીઓ યજ્ઞમધદે.

બાજ બેરોજો* યજ્ઞદની.

(યાદ કરે) બેરોજો યજ્ઞદ બેરેસાદ.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહુતો. અમેશનાંમ સપેતનાંમ. બેરેજતો અહુરહે નફેદરો અપાંમ અપસચ મજદદાતીઆઓ ઓખતો નાંમનો યજ્ઞતહે.

* નિરંગ આબેજરમાં 'સીઓસે' અમેસારપંદન—એટલે ૩૩ ફરેસ્તાને યાદ કીધા છે. એ ૩૩ આ રીતે ગણાય છે. ૩૦ રોજનાં નામ અને હોમ, દહુમ અને બેરેજો યજ્ઞદ.

(વડી ક્ષત્રુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજ્ઞમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનઘહુતેમ યજ્ઞમઇદે. અમેશાસ્પેંતા હુક્ષત્રા હુદાંઓ-
ઘહો યજ્ઞમઇદે બેરેજંતેમ અહુરેમ ક્ષત્રેમ ખશેતેમ અપાંમ
નપાતેમ ઓરુઅદ અસપેમ યજ્ઞમઇદે. અપેમચ મજદદાતાંમ
અશોનીમ યજ્ઞમઇદે. અશાઓનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ
ઋવશીઓ યજ્ઞમઇદે.

બાજ હોમ યજ્ઞદની.

(બાજમાં યાદ કરે.) હોમ યજ્ઞ બેરેસાદ.

ક્ષત્રુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો અમેશ-
નાંમ સપેંતનાંમ હોમહે અશુઅ જંઘહો ઓખતો નામનો યજ્ઞતહે.

(વડી ક્ષત્રુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજ્ઞમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનઘંહુતેમ યજ્ઞમઇદે. અમેશાસપેંતા હુખશત્રા હુદા-
ઓંઘહો યજ્ઞમઇદે. હોમેમ જાએરીમ બેરેજંતેમ યજ્ઞમઇદે. હોમેમ
ક્રાશમેમ ક્રાદદ ગેથીમ યજ્ઞમઇદે. હોમેમ દુરેશેમ યજ્ઞમઇદે.
અશાઓનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ઋવશીઓ યજ્ઞમઇદે.

બાજ દહંમ યજ્ઞદની.

(બાજમાં યાદ કરે) દહંમ યજ્ઞ વીસપેશા અરદાઋવસ
બેરેસાદ.

ક્ષત્રુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો અમેશ-
નાંમ સપેંતનાંમ દહમીઆઓ વંઘોહીઆઓ આફ્રીતોએશ ઓગ-
રંઓ દામોએશ ઉપ મનાહે. વીસપેશાંમ યજ્ઞતનાંમ અશોનાંમ
મેનીઉઅનાંમ. ગેથીઅનાંમ અશાઓનાંમ ઋવશનાંમ ઓગરનાંમ
એવેથુરનાંમ પોઓએરીઓ દકેશનાંમ ઋવશનાંમ નંબાનજદસ્તનાંમ
ઋવશનાંમ ઓખતો નામનો યજ્ઞતહે.

(વડી ક્ષત્રુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજ્ઞમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-

અંતેમ ખરેનઘહુતેમ યજ્ઞમધદે. અમેશાસપેંતા હુક્ષત્રા હુદાઓંઘહો
 યજ્ઞમધદે. દહુમાંમ વંઘોહીમ આક્રેતીમ યજ્ઞમધદે. ઓગરેમ તખ-
 મેમ દાંમેઓશ ઓપમનેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે. વીસપેમચ અશુ-
 અનેમ મેનીઉમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ ગેથીમ
 યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ
 ઋવશીઓ સતોમે જખીએમે ઓફીએમે યજ્ઞમધદે.

બાજ પંથ યજ્ઞદની.

(બાજમાં યાદ કરે) ઇન ક્ષનુમેને પંથ ખાસતાએતે જરનો-
 મંત શુરહે વીસપેશા અરદાક્રવશ ખેરેસાદ.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો અમેશ-
 નાંમ સપેંતાનાંમ અમહે હુતાસતહે હુરોદહે વેરેથરગનહે અહુર-
 દાતહે વનંતીઆઓસચ ઓપરતાતો પંતીઆઓ ખાસતાતીઆઓ
 જરનોમેઅંતહે શુરહે સોકેઅંતહે ગરોએશ મજદદાતહે. વીસપે-
 શાંમ [જાવત] નંખાનજદેસતનાંમ કૃઙઅશનાંમ ઓખતો નાંમનો
 યજ્ઞતહે.

(વડી ક્ષનુમન દહુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજ્ઞમધદે. અહુરેમ મજદાંમ રએ-
 વંતેમ ખરેનંઘહુતેમ યજ્ઞમધદે. અમેશાસપેંતા હુખશત્રા હુંદાઓ-
 ઘહો યજ્ઞમધદે. અમેમ હુતાસતેમ હુરોદેમ યજ્ઞમધદે. વેરેથરગનેમ
 અહુરદાતેમ યજ્ઞમધદે. વનંતીમચ ઓપરતાતેમ યજ્ઞમધદે. પથાંમ
 ખાશતાએતીમ યજ્ઞમધદે. જરનોમેઅંતેમ શુરેમ યજ્ઞમધદે. સોકં-
 તેમ ગેરીમ મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ મેની-
 ઉમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ ગેથીમ યજ્ઞતેમ
 યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ઋવશીઓ
 સતોમે જખીએમે ઓફીએમે યજ્ઞમધદે.

બાજ નેરીઓશંગ યજ્ઞદની.

(બાજમાં યાદ કરે) નેરીઓસંગ યજ્ઞ ખેરેસાદ.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘહુતો અમેશ-

નાંમ સપેંતનાંમ ખશથરો નફેદરો નેરીઓસંઘહે યજ્ઞતહે ઓખતો નાંમનો યજ્ઞતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અઓસમાંસચ યોએદીમચ યજ્ઞમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનંઘહુતેમ યજ્ઞમઈદે. અમેશાસપેંતા હુક્ષથ્રા હુદાઓંઘહે
યજ્ઞમઈદે. ક્ષથરેમ નફેદરેમ નેરીઓ સંઘહેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમઈદે.
અશાઓનાંમ વંઘાહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ક્વશીઓ યજ્ઞમઈદે.

બાજ હપતોરંગ યજ્ઞદની.

(બાજમાં યાદ કરે) અઉએસતારો હુક્તોએરીઅંગ યજ્ઞ
એરેસાદ.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો અમેશ-
નાંમ અઉએસતારો યોએ હુક્તોએરીઅંગ મજદદાતહે ખરેનંઘહુચ
એશજીઅહે ઓખતો નામનો યજ્ઞતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અઓમાંસચ યોએદીમચ યજ્ઞમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનંઘહુતેમ યજ્ઞમઈદે. અમેશાસપેંતા હુક્ષથ્રા હુદાઓંઘહે
યજ્ઞમઈદે. અઉએસતરેઓશ યજ્ઞમઈદે. યોએ હુક્તોએરીઅંગ
મજદદાતહે ખરેનંઘહુચ એશજીહે પેતેશતાતે યાથવાંમ પેરેક-
નાંમચ. અશાઓનાંમ વંઘાહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ક્વશીઓ
યજ્ઞમઈદે.

બાજ અગરેરશની.૧

(બાજમાં અરદાફરવશની યાદ કરે) અને નાંમ. અગ-
રેરશ નર અશે એદર યાદબાદ અનોશેહુ રવાંન રવાંની૦ ફરમા-

૧ અગ્રેરસ અવસ્તાનો 'અધ્રએરથ' એ અક્રાસીઆખનો લાઘ
અને પશંગનો બેટો થતો હતો. જો કે એ તુરાની હતો. તો પણ એણે
ધરાનીઓ તરફ ધણી સારી લાગણી દેખાડી હતી, ધણા ધરાની કેદીઓનાં
જન બચાવ્યા હતા, અને તે માટેજ અક્રાસીઆએ એને મારી નંખાવ્યો
હતો. એ ધણો સદગુણી રાસત અને અશે હતો, તેથીજ એના નામને
આપણાં ભણતરોમાં અગ્રેરસ નર અશા તરીકે યાદ કરવામાં આવે છે.

યશને ફલાનાં બેરેસાદ. (આ બાજ અરદાક્રવશની તમામ સંપુ-
રણ ઇજવી.)

બાજ વનંત યજ્ઞની.૨

રોજ હોરમજદ માહા ક્વરદીન એ દીને વનંત બાજ ધરવી.
(બાજમાં ચાદ કરે ઇન ક્ષનુમેને વનંત સતર યજ્ઞ
હોરમજદ દથ અશુઅ અશહે રદ બેરેસાદ.)

અએસમે બોએદે ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રએવતો
બરેનંધહુતો અમેશનાંમ સપેંતાનાંમ વનંતો સતારો મજદદાતહે
ઓખતો નાંમનો યજ્ઞતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજ્ઞમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ બરેનંધહુતેમ યજ્ઞમઈદે. અમેશાસપેંતા હુક્ષત્રા હુદાઓંધહો
યજ્ઞમઈદે. વનંતેમ સતારેમ મજદદાતેમ યજ્ઞમઈદે. અશાઓનાંમ
વંધોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂઅશીઓ યજ્ઞમઈદે.

એ પ્રમાણે બાજ સંપુર્ણ ઇજવી. (ચાશની કરવાની સમજ.)

૧ દરૂન ગોશોદો ચાશની કરવી.

૨ ફરસસત ગોશોદો સાથે ચાશની કરવી.

૩ વલી તેજ દરૂન ગોશોદો આપે સાથે ચાશની કરવી.

૪ વલી તેજ ફરસસત ગોશોદો સાથે આપે ચાશની કરવી.

૫ છેલ્લે ઉરૂઅર, ગોશોદો આપે સાથે ચાશની કરવી.

બાજ રોજ ૫ માહા ૧ ની.

રોજ ૫ અસપંદારમદ માહા ૧ ક્વરદીન ગાહે ઉશહેનમા
બાજ અરદાક્રવશની ઇજવી. શ્રી ઇરાંન મધે પણ એજ અરદા-
ક્રવશની બાજ ઇજે છે.

૨ એ બાજ ઇજે છે. તેહેવારે દેવ કુટે છે. દેવ કુટતું' એટલે
જમણાં હાથમાં લાકડી પકડીને તેની ક્ષનુમન પઢતાં તે લાકડી પથર ઉપર
મારે છે, અને એક દરૂન અને એક ફરસસત મલી બે દરૂનની ચાર
ચાશની કરવી.

બાજ (વજાવાની) રોજ ૬ માહા ૧ લો.

રોજ ૬ ખોરદાદ માહા ૧ ફરવરદીન એ દીને એ બાજ ઇજવી.

(બાજમાં યાદ કરે) હુમત હુખત હુઅરેસત હુ મનશને હુ ગવશને હુ કુનશને. ઇન ક્ષનુમેને ખોરદાદ સાલ ખોદાએ વીસ-પેશા અરદાક્રવશ ખેરેસાદ.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશ-નાંમ સપે'તનાંમ મેથરહે વોઓરો ગોઇઓએતોએશ રામનસચ ખાસતરહે. ૧

હુઝઅતાતો રથવો યાએરીઆઓ હુશેતોએશ સરેદેખીઓ અશહે રતોખીઓ અઇઅરનાંમચ અસનીઅનાંમચ માહીઅનાંમચ યાએરીઅનાંમચ વીસપેશાંમ યજ્ઞતનાંમ. [જવત] ૨ ન'ખા નજદે-સ્તનાંમ ક્રવશનાંમ ઓખતો નાંમનો યજ્ઞતહે ખરેથેમ મીઅજદેમ [જવત] આઇએસે ઇઅશતહે. અઉઅ'ધાઓ ક્રવશીઓ.

(વડી ક્ષનુમન દહુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ ખોએદીમચ યજ્ઞમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-અ'તેમ ખરેન'ઘહુતેમ યજ્ઞમઇદે. અમેશાસપે'તા હુખશત્રા હુદા-ઓંઘહો યજ્ઞમઇદે. મેથરેમ વોઓરો ગોઇઓએતીમ યજ્ઞમઇદે. રાંમખાસતરેમ યજ્ઞમઇદે. હુઝઅતાતેમ અમેશેમ સપે'તેમ યજ્ઞમ-ઇદે. યાએરીઆંમ હુશેતીમ યજ્ઞમઇદે. સરેદ અશુઅન અશહે રતુઓ યજ્ઞમઇદે. અઇઅર અશહે રથવો રતો ફરેતીશ યજ્ઞમઇદે. અસ-નીઅ અશહે રથવો રતો ફરેતીશ યજ્ઞમઇદે. અસનીઅ અશહે રથવો રતો ફરેતીશ યજ્ઞમઇદે. માહીઅ અશહે રથવો રતો ફરે-તીશ યજ્ઞમઇદે. યાએરીઅ અશહે રથવો રતો ફરેતીશ યજ્ઞમઇદે. સરદે અશહે રથવો રતો ફરેતીશ યજ્ઞમઇદે. વીસપેમચ અશુઅ-નેમ મેનીઉમ ઇઅજતેમ યજ્ઞમઇદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ ગેથીમ ઇઅજતેમ યજ્ઞમઇદે. અશાઓનાંમ વ'ઘોહીશ શુરાઓ સપે'તાઓ ક્રવશીઓ સતોમે જખીએમે.

૧ એ બાજ હાવન ગેહેમાંજ ઇજવી.

૨ વચમાં છોડી દીધેલું તે સવલું અહી પઢે.

બાજ વરીઆવમાં માર્યા ગયલાંઓની.

એનો ખોલાસો એ છે કે મોહમદ બેગડાની લડાઈમાં કેટલાંએક આપણાં જરતોશતીઓ માર્યા ગયાના સળબથી તે દાહાડે આફ્રીનગાંન બાજ ઇબ્નયાની તાકીદ આપણાં ખુજેર્ગોએ રાખેલી છે.

રોજ ૨૫ અરસીસંગ, માહા ૧ લો ફવરદીન. એ દીને બાજ વરીઆવાની ગુજરાતમાં આવ્યા પછી માર્યા ગયા તેઓની બાજ અરદાફરવશની ઇજવી.

બાજ તીરીઆનનાં જશનની.

રોજ ૧૩ મો તેશતર તીર, માહા ૪ થો તેશતર તીર

એ દીને બાજ તીરીઆનનાં જશનની ઇજવી.

(બાજમાં યાદ કરે) ઇન ક્ષનુમેને તેશતર તીર રઈઓમંદ ખોરહેમંદ ખેરસાદ.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશનાંમ સપે'તનાંમ તેશતરીઅહે સતારો રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો સતુએશહે ફરાપહે શુરહે મજદદાતહે સતારાંમ અફશયેથરનાંમ જેમસ ચેથરનાંમ ઓઝ્અર ચેથરનાંમ મજદદાતનાંમ વન'તો સતારો મજદદાતહે અઉએસતારો યોએ હુપતોએરીઅંગ મજદદાતહે ખરેન'ઘહુચ બેશજઅહે. ઓખતો નામનો ઇઅજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમઈદે. અહુરેમ મજદાંસ રેઉઅ'તેમ ખરેન'ઘહુતેમ યજમઈદે. અમેશાંસપે'તા હુદાથ્રા હુંદા-ઓઘહો યજમઈદે. તેશતરીમ સતારેમ રેઉઅ'તેમ ખરેન'ઘહુતેમ. યજમઈદે. સતુએશેમ ફરાપેમ શુરેમ મજદદાતેમ યજમઈદે. વીસપે સતારો અફશ ચેથર યજમઈદે. વીસપે સતારો જેમસ ચેથર યજમઈદે. વીસપે સતારો ઓઝ્અર ચેથર યજમઈદે. વન'તેમ સતારેમ મજદદાતેમ યજમઈદે. અઉએ શતરેઓશ યજમઈદે. ઇઓએ હુપત હુપતોએરીએઅંગ મજદદાતહે ખરેન'ઘહુચ બેશજઅ યજમઈદે. પેતેશતાતે ઇઆથવાંમ પેરેકનાંમચ અશાઓનાંમ વઘોહીશ શુરાઓ સપે'તાઓ ફૂઅશીઓ યજમઈદે.

બાજ મેહરગાનનાં જશનની.

રોજ ૧૬ મો માહા ૭ મો મેહર. એ બાજ શ્રી ઇરાંનની રીત પ્રમાણે લખી છે.

(બાજમાં યાદ કરે.) ઇન ક્ષનુમેને મેહર ફરાગઇઓદ. રશને-રાસત વીસપેશા અરદાફૂઅશ બેરેસાદ.

ક્ષનુમેને મેથરહે વોઓરો ગોઇઓએતોએશ હુજ'ધર ગોશહે બેઉઅરે ચસમનો ઓખતો નામનો યજતહે રાંમનો ખાશતરહે. રશનોએશ રજેશતહે અરસતાતસચ ફરાદદ ગેથીઆઓ વરેદદ ગેથીઆઓ એરેબેખદહે વચ'ધહે યદ ફરાદદ ગેથહે. વીસપેશાંમ યજતનાંમ. (જવત) ન'બાનજદશતનાંમ ફૂઅશનાંમ ઓખતો નામતો યજતહે ખરેથેમ (જવત) ક્ષનુમેને. વાર બીજી આઇએસે યજતહે. અઉઅ'ધાઓ ફૂઅશીઓ.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમઇદે. મેથરેમ વોંઓરો ગોઇ-ઓએતીમ હુજ'ધરેમ ગોશેમ બેઉઅરે ચસમનેમ ઓખતો નામનેમ યજતેમ યજમઇદે. રામખાશતરેમ યજમઇદે. રશનુમ રજેશતેમ યજમઇદે. અરસતાતેમચ ફરાદદ ગેથાંમ વરેદદ ગેથાંમ યજમઇદે. એરેબેખેમ વાચેમ યદ ફરાદદ ગેથેમ યજમઇદે. વીસપેમચ અશુઅ-નેમ મેનીઉમ યજતેમ યજમઇદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ ગેથીમ યજતેમ યજમઇદે. અશાઓનાંમ વ'ઘોહીશ શુરાઓ સપે'તાઓ ફૂઅશીઓ. સતોમે જબીએમે.

બાજ આવાંગાંનનાં જશનની.

રોજ ૧૦ મો આવાં માહા ૮ મો આવાં. એ દીને બાજ ઇજવી.

(બાજમાં યાદ કરે.) ઇન ક્ષનુમેને. અ.વાં અરેદુઇશુર બાંનુ બેરેસાદ.

૧ એ મેહરગાનનાં જશનની બાજ ઇજવાને બીજી કેતાબોમાં લખેલું છે કે મેહર રોજનુંજ બાજ આક્રીતગાન કરવું.

ક્ષુભેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો અમેશ-
નાંમ સપેંતનાંમ અપાંમ વંઘોહિનાંમ મજદદાતનાંમ અરેદુધંઆઓ
આપો અનાહિતીઆઓ અશોનીઆઓ વીસપનાંમચ અપાંમ મજદ-
દાતનાંમ વીસપનાંમચ ઓરૂઅરનાંમ મજદદાતનાંમ ઓખતો નામનો
યજતહે.

(વડી ક્ષુભન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ ળોએદીમચ યજમધંદે. અહુરેમ મજદાંમ રએવ-
તેમ ખરેનંધહુતેમ યજમધંદે. અમેશાસપેંતા હુશ્નથા હુંદાઓંઘહો
યજમધંદે. આપો વ ઘોહીશ મજદદાતીઆઓ અશોનીશ યજમધંદે.
અરેદુધંમ શુરાંમ અનાહિતાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમધંદે.
વીસપાઓ આપો મજદદાતાઓ અશોનીશ યજમધંદે. વીસપાઓ
ઓરૂઅરાઓ મજદદાતાઓ અશોનીશ યજમધંદે. અશાઓનાંમ
વંઘોહીસ શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂરૂઅશીઓ યજમધંદે.

બાજ આદરાંનનાં જશનની.

રોજ ૬ મો આદર, માહા ૬ મો આદર. એ દીને બાજ ઇજવી.

(બાજમાં યાદ કરે) ઇન ક્ષુભેને આદર યજદ બેરેસાદ.

ક્ષુભધંને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો અમેશ-
નાંમ સપેંતનાંમ આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથ ખરેનંધહો સઉ-
અઘહો મજદદાતહે એરીઅનાંમ ખરેનો મજદદાતનાંમ કાઉઅધ-
અહેચ ખરેનંધહો મજદદાતહે આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથ
કઉઓએશ હુસરૂઅંઘહે વરોએશ હુસરૂઅંઘહે અસનુઅંતહે ગરો-
એશ મજદદાતહે ચેચશતહે વરોએશ મજદદાતહે કાઉઅધઅહેચ
ખરેનંધહો મજદદાતહે આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર. રેઉઅં-
તહે ગરોએશ મજદદાતહે કાઉઅધઅહેચ ખરેનંધહો મજદદાતહે
આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથ આતરેશ સપેંતહે રથેશતારહે
યજત પોઓરો ખરેનંધહુ યજત પોઓરો બેશજીઅ આથરો અહુ-
રહે મજદાઓ પોથ મદ વીસપેબીઓ આતરેબીઓ ખશથરો નફે-
દરો નેરીઓ સંઘહે યજતહે ઓખતો નાંમનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

અએશમાંસચ ઓએદીમચ યજમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનંધહુતેમ યજમઈદે અમેશાસપેંતા હુક્ષત્રા હુદા-
ઓંધહો યજમઈદે. આતરેમ અહુરહે મજદાઓ પોથરેમ યજમઈદે.
ખરેનો મજદદાતેમ યજમઈદે. સઉઓ મજદદાતેમ યજમઈદે. એરી-
અનાંમ ખરેનો મજદદાતેમ યજમઈદે. ઓગરેમ કઉએમ ખરેનો
મજદદાતેમ યજમઈદે. આતરેમ અહુરહે મજદાઓ પોથરેમ યજ-
મઈદે. કઉએમ હુસરૂઅંધહેમ યજમઈદે. વેરીમ હુસરૂઅંધહેમ

જશન-અવસ્તા ‘યસ્ન’-ધાતુ યજ-મજવુ; સ્તુતિ કરવી. અહુરમજદ,
અમેશાસપંદો, યજદો કે ફરોહરોની સ્તુતિ કરવા માટેના ખાસ હિંગામે તે
જશનને નામે ઓળખાય છે. જરથોસ્તીઓ પોતાનો જે મહિનો અને જે
રોજ સાથે આવે તે દિવસને જશનનો દીવસ કહે છે. આરાધણાની ક્રિયા
થયા પછી આસાયશ, ખુશી અને રાહત લેવાની મતલબ જશનોમાં સમાય-
લી છે. જસનોના મેળાવડાઓથી મિત્રાચારી, ભાઈબંધી અને સંસારી ભાઈ
ચારો વધે છે. દરેક પ્રજામાં જશનોનો રૈવાજ ચાલુ છે. અસલી ધરાનીઓમાં
ખુદાએ આ જગત પેદા કરીથી તેની પેદાયશ સાથે સંબંધ રાખનારી રતુ-
ઓના જશનો કરવાનો રૈવાજ ચાલુ હતો.

આપણાં જશનોને ૩ ભાગમાં વહેંચી શકાશે :—

૧. રતુના જશનો, જેમાં નીચલાં આવે છે :—

ગાહામ્યારનાં જશનો.

જમશેદી નઓરોજ.

મેહેરગાન.

રપિથવન.

તીરંગાન.

ખોર્દાદસાલ.

૨. ગુજરેલાંઓની યાદમાં નીચલાં જશનો સમાય છે :—

ફરવરદેગાનના ૧૦ દિવસો.

ફરવરદીન મહિનો ને ફરવરદીન રોજ.

(દર મહિનોને ફરવરદીન રોજ પણ ફરવર્દીઆનને નામે ઓળખાય છે.)

આફ્રીનગાનની કીધા.

આ કીધા એાછી પવિત્ર નથી. છતાં એમાં અરશનુમવાલા ધારાનીની તરફે નથી. કેમકે બીજી કીધાઓ આફ્રી
 એમાં પવિત્ર આશાનો વધવાતા નથી તેથી કેહીએ એવનરૂ આફ્રીએ. આ કીધા કદી શકે છે.

યજમઇદે. અસનુઅતેમ ગેરીમ મજદદાતેમ યજમઇદે. એચશતેમ
 વેરીમ મજદદાતેમ યજમઇદે. ઓગરેમ કઉએમ ખરેનો મજદદાતેમ
 યજમઇદે. આતરેમ અહુરહે મજદદાઓ પોથરેમ યજમઇદે. રેઉઅ-
 તેમ ગેરીમ મજદદાતેમ યજમઇદે. ઓગરેમ કઉએમ ખરેનો મજદ-
 દાતેમ યજમઇદે. આતરેમ અહુરહે મજદદાઓ પોથરેમ યજમઇદે.
 આતરેશ સપેંતહે રથેશતાર યજમઇદે. યજત પોઓરો ખરેન-
 ઘહુ યજમઇદે. યજત પોઓરો બેશજીઅ યજમઇદે. આતરેમ
 અહુરહે મજદદાઓ પોથરેમ યજમઇદે. વીસપે આથ્રો યજમઇદે.
 ખશથરેમ નફેદરેમ નેરીઓ સંઘહેમ યજતેમ યજમઇદે. અશાઓ-
 નાંમ વંઘાહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ક્રવશીઓ યજમઇદે.

૩. તવારીખના બનાવોના સંબંધમાં થતાં જશનો :—

જમશેદી નઓરોજ.

તીરંગાંન.

મેહરંગાંન.

જમશેદી નઓરોજનું જશન—“ બાહરની મોસમની શરૂઆત ”
 માટે શુક્ર ગુજેરી કરવા માટે છે.

મેહરંગાંનનું જશન—“ પાનખર રતુ ” ની આમદ માટે છે, આ
 જશનને તવારીખ સાથે સંબંધ એમ છે જે એ દિવસ બહેમ બેહુકની
 સત્તાનો ફેરેદુને અંત આણ્યો હતો.

તીરંગાંનનું જશન—જેમ મોસમનું છે, તેમ તવારીખનું પણ છે.
 એ દિવસે મીનોચેહુર અને અક્રાસિયાબ વચ્ચેની લડાઇ બંધ થઇ સુલેહ
 થઇ હતી.

ખોરદાદ સાલનું જશન ઘણી રીતે બાણીતું છે. એ દિવસ ‘ નઓ-
 રોજે ખાસ ’ તરીકે જાણાયો છે. એ દિવસે નીચલા યાદગાર બનાવો
 બન્યા હતા :—

ગ્યેમદનો જન્મ, હોશંગનો જન્મ, તેહમુરસ્પે દેવોપર મેળવેલી ક્ષેત્ર,
 ફેરેદુને પોતાના રાજ્યના ૩ મુઝક પોતાના ૩ છોકરાઓને વહેંચી આપ્યા,
 પેગંબર સાહેબનો જન્મ દિવસ, વગેરે.

બાજ ફરદીઆનની.

રોજ ૧૬ મો ફરદીઆન માહા ૯ મો આદર એ દીને ફરદીઆન છે—એ દીને બાજ (અરદાફરઅશ) ની ઇજવી.

બાજ જરથોશતનાં દીશાની.

રોજ ૧૧ મો ખોરશેહ માહા ૧૦ મો દેએ એ દીને અશે જરથોશત પેગંમખરનાં મરણનો દીવસ છે એ પરભ અતી મોટું છે. એ દીને ખેરાત કરવીજ જોઈએ. જ'દ અવસતામાં બ'દગી જરૂર કરવી. આફરંગાંન કરવું અને અરદાફરઅશની બાજ ઇજવવી. એ આપણી મોટામાં મોટી ફરજ છે તે પ્રમાણે અમલ કરવો.

બાજ બહુમનીઆનનાં જશનની.

રોજ ૨ જો બહુમન માહા ૧૧ મો બહુમન એ દીને બાજ બહુમનીઆનની ઇજવવી.

(બાજમાં યાદ કરે. ઇન ક્ષતુમઇને બહુમન અમેશાસપંદ ખેરેસાદ.)

ક્ષતુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો અમેશનાંમ સપેંતનાંમ વંધહુએ મનંધહે. આખશનોએશ હાંમ વનંતી-આઓ તરદાતો અનીઆએશ દામાં આસનહે ખરથવો મજદદાતહે ગોશો સરૂતહે ખરથવો મજદદાતહે ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષતુમન દદુઆઓઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસય ઓએદીમય યજમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-અંતેમ ખરેનંધહુતેમ યજમઇદે. અમેશાસપેંતા હુક્ષથ્રા હુદાઓંધહો યજમઇદે. વોહુ મનેમ અમેશેમ સપેંતેમ યજમઇદે. આખશતીમ હાંમ વઇઅંતીમ યજમઇદે. તરદાતેમ અનીઆએશ દામાં આસ-નેમ ખરતુમ મજદદાતેમ યજમઇદે. ગોશો સરૂતેમ ખરતુમ મજદદા-તેમ યજમઇદે. અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફ્રવ-શીઓ યજમઇદે.

૧ ફરવરદેગાનનાં દિવસો અટલે જે માણસો આ દુનિયામાંથી ગુજરી જાય તેઓના પવિત્ર ફરોહરો આ દુનિયામાં પોતાના ખેશાવંદોના મકાનમાં આવે છે અને રહે છે તે આ પવિત્ર દિવસોનાં નામે ઓળખાય છે.

બાજ અવરદાદસાલગાહના જશનની.

રોજ ૬ ઠો ખેરદાદ, માહા ૧૨ મો સપંદારમદ એ દીને બાજ ઇજવી.

(બાજમાં યાદ કરે ઇન ક્ષનુમેને અવરદાદસાલગાહ વીસ-પેશા અરદાકુવશ ખેરસાદ.)

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘહુતો અમેશ-નાંમ સપેંતાનાંમ હુરવતાતો રથવો ઇઆએરીઆઓ હુસેતોએશ સરદે-ખીઓ અશહે રતોખીઓ. અઇઅરનાંમચ અસનીઅનાંમચ માહી-અનાંમચ ઇઆએરીઅનાંમચ સરદનાંમચ. ગાથાખીઓ સપેંતાખીઓ રતોખશથ્રાખીઓ અશોનેખીઓ અહુનુએતીઆઓ ગાથીઆઓ એશ-તુએતીઆઓ ગાથીઆઓ સપેંતા મેનીઓએશ ગાથીઆઓ વોહુ-ખશથ્રીઆઓ ગાથીઆઓ વહેશ્તોએશ્તોએશ ગાથીઆઓ વીસપે-શાંમ ઇઅજતનાંમ અશોનાંમ મેનીઉનાંમ ગેથીઅનાંમ અશાઓનાંમ કુવશનાંમ ઓગરનાંમ એવેથુરનાંમ પોએરીઓ દકેશનાંમ કુવશ-નાંમ નંબાનજદશ્તનાંમ કુવશનાંમ ઓખતો નાંમનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દહુઆઓઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ ખોએદીમચ યજમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રએ-વંતેમ ખરેનંઘહુતેમ યજમઇદે. અમેશાસપેંતા હુખશથ્રા હુદાઓ-ઘહો યજમઇદે. હુરવતાતેમ અમેશેમ સપેંતેમ યજમઇદે. ઇઆ-એરીઆંમ હુશેતીમ યજમઇદે. સરદે અશુવન અશહે રતુઓ યજમઇદે. અઇઅર અશુવન અશહે રતુઓ રતોફરેતીશ યજમઇદે. અસનીઅ અશુવન અશહે રતુઓ રતો ફરેતીશ યજમઇદે. માહીઅ અશુવન અશહે રતુઓ રતો ફરેતીશ યજમઇદે. ઇઆએરીઅ અશુવન અશહે રતુઓ રતોફરેતીશ યજમઇદે. સરદે અશુવન અશહે રતુઓ રતો ફરેતીશ યજમઇદે. ગાથાઓ સપેંતાઓ રતુ ખશથ્રાઓ અશોનીશ યજમઇદે. અહુનુએતીમ ગાથાંમ અશુવનેમ અશહે રતુમ યજમઇદે. એશતુએતીમ ગાથાંમ અશુવનેમ અશહે રતુમ યજમઇદે. સપેંતા મેનીઓશ ગાથાંમ અશુવનેમ અશહે

એ બાજ મધે ત્રણ વખત યાદ કરી તથા આતશ મલી તઉઓ આથરો પઢે.

રતુમ યજ્ઞમધદે. વોહુઅશક્ષાંમ ગાથાંમ અશુવનેમ અશહે રતુમ
 યજ્ઞમધદે. વહેશતોએશતીમ ગાથાંમ અશુવનેમ અશહે રતુમ
 યજ્ઞમધદે. વીસપેમચ અશુવનેમ મેનીઉમ ઇઅજતેમ યજ્ઞમધદે.
 વીસપેમચ અશુવનેમ ગેથીમ ઇજતેમ યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ
 વંઘોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ક્રવશીઓ સતોમે જખીએમે.

બાજ રોજ ૧૬ મો માહા ૧૨ મો ફૂઝઅરદીઆનની.

રોજ ફૂઝઅરદીન માહા અસપંદારમદ એ દીને બાજ
 અરદાફૂઝઅશની ઇજવી.

બાજ દીનેબેહ મીનો મારેસપંદની.

રોજ ૨૬ મો મીનો મારેસપંદ માહા ૧૨ મો અસપંદાદમદ
 એ દીને બાજ મીનો મારેસપંદની ઇજવી.

બાજમાં ચાર ચીજ મેલવી.

૧ પેહેલું મય.૧ ૨ ખીજું દુધ, ૩ ત્રીજું ફેલ. (કે દાડમ
 સિવાયનું ખીજું કાંઈખી). ૪ થું અનાર.૨ એ ચાર ચીજ મેલવી.

(બાજમાં થાદ કરે ઇન ક્ષનુમેને. દીનેબેહ મીનોમારેસ-
 પંદ યજ્ઞદ બેરેસાદ)

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહતો અમેશ-
 નાંમ સપેંતનાંમ. રજેશતીઆઓ ચેશતીઆઓ મજદદાતીઆઓ
 અશોનીઆઓ દેનીઆઓ વંઘોહીઆઓ માજદીયસનોએશ. માંથ-
 રહે સપેંતહે અશોનો વેરેજઅંઘહે દાતહે વીદેઉઅહે દાતહે જર-
 થોશતરેશ દરેગીઆઓ ઓપનીઆઓ દેનીઆઓ વંઘોહીઆઓ
 માજદીયસનોએશ જરજદાતોએશ માંથહે સપેંતહે ઓશેદરેથરેમ
 દેનીઆઓ માજદીઅસનોએશ વેદીમ માંથહે સપેંતહે આસનહે
 ખરથવો મજદદાતહે ઓખતો નાંમનો યજ્ઞતહે.

૧ મય-શરાખ.

૨ અનાર-દાડમ એ ચીજ ખાસ જોઇએ, કારણકે છેવટે બાજનાર
 મોખેદે તેની ચશણી કરવી જોઇએછે.

(વડી ક્ષનુમન દહુઆઓંધેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ ળોએદીમચ યજમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રએવં-
તેમ ખરેન'ઘહુતેમ યજમઇદે. અમેશાસપે'તા હુક્ષત્રા હુંદાઓંધહો
ચજમઇદે. રજેશતાંમ ચેશતાંમ મજદદાતાંમ અશોનીમ યજમઇદે.
દેનાંમ વંઘોહીમ માજદીઅસનીમ યજમઇદે. માંથરેમ સપે'તેમ અશ
ખરેન'ઘહોમ યજમઇદે. દાતેમ વીદોઇઉમ યજમઇદે. દાતેમ જરથો-
શતરેમ યજમઇદે. દરેગાંમ ઓપઇઅનાંમ યજમઇદે. દેનાંમ વંઘો-
હીમ માજદીઅસનીમ યજમઇદે. જરજદાતેમ માંથરેમ સપે'તેમ
યજમઇદે. ઓશેદરેથરેમ દેનાંમ માજદીઅસનીમ યજમઇદે. વેદીમ
માંથરેમ સપે'તેમ યજમઇદે. આસનેમ ખરતુંમ મજદદાતેમ યજ-
મઇદે. ગોશો સરૂતેમ ખરતુમ મજદદાતેમ યજમઇદે. અશાઓનાંમ
વંઘોહીશ શુરાઓ સપે'તાઓ ફરૂઅશીઓ યજમઇદે.

બાજ શરૂ થતા મુકતાદનાં રોજની.

રોજ ૨૬ મો આસતાદ માહા ૧૨ મો અસપંદારમદ એ દીનેથી
મુકતાદમાંના દાહાડાઓ ઉપર અરદાફરવશની બાજ ઇજવી એ દીવ
સો ફરવરદીઆંનનાં દહાડાઓ તરીકે ઓળખાય છે.

ગાથાનાં ૫ દીવશ ખુબ કરવાની વીગત.

એ પાંચ ગાથાનાં દીવસો ઉપર નાની ખુબ કરવાની વીગત.

(બાજમાં યાદ કરે) ઇન ક્ષનુમેને ગેહિ ગાથાખીઓ અહુનુ-
અદ ગેહિ ઓસ્તુઅદ ગેહિ સપે'તોમદ ગેહિ વોહુખશથર ગેહિ વહે-
સતોએશત ગેહિ, ગેહિ ગાથાખીઓ વીસપેશા અરદાફરૂઅશ ખેરે-
સાદ. નાંમચેશતી.

(તમાંમ નીરંગ પઢયા પછી પ્રગટ પઢે) ક્ષનોથ અહુરહે
મજદાઓ અષેમ વોહુ (૩) ખરેસમન દથોશો અહુરહે મજદાઓ
રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશનાંમ સપે'તાનાંમ ખરેથેમ મીઅજદેમ
આઇએસે ઇઅશતહે હુરૂઅત અમેરેતાત [જવત] અશોનેનાંમચ
અશહે રથવાંમ. ખરેથેમ મીઅજદેમ આઇએસે ઇઅશતહે. હુરૂઅત

અમેરેતાત ગાઓશ હુદાઓ આપે ઓરૂઅર એસમે બોએદે. ક્ષનુમેને. અહુરહે મજ્ઞાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશનાંમ સપે'તાનાંમ ગાથાળીઓ સપે'તાળીઓ રતોક્ષત્રાળીઓ અશોનેળીઓ અહુનુઅ-એતીઆઓ ગાથીઆઓ, ઓશતુએતીઆઓ ગાથીઆઓ, સપે'તા-મેનીએઓશ ગાથીઆઓ, વોહુક્ષત્રીઆઓ ગાથીઆઓ, વહેશતો-એશતોએશ ગાથીઆઓ વીસપેશાંમ યજ્ઞતાનાંમ અશોનાંમ મેનીઉ-નાંમ ગેથીઅનાંમ અશાઓનાંમ ફરૂઅશનાંમ ઓગરનાંમ એવેથુર-નાંમ પોએરીઓ દકેશનાંમ ફરૂઅશતાંમ ન'બા નજ્ઞદેશતનાંમ ફરૂ-અશનાંમ ઓખતો નામનો યજ્ઞતહે.

ખરેથેમ મીઅજ્ઞદેમ આઘએસે યજ્ઞતહે (ઉપત્રી ક્ષનુમન વાર બે પદે) આઘએસે યજ્ઞતહે.

અઉઅ'ધાઓ ફરૂઅશીઓ (જવત) આઘએસે યજ્ઞતહે વીસપે-ળીઓ વ'ઘહોદાળીઓ (જવત) વહેશતાદ. ફરૂઅરાને (જવત) મરોતુ. એમ હુમતાય હુખતાય (જવત) અશોનેનાંમય અશહે રથવાંમ યસનાએય વહુમાએય ક્ષનોત્રાએય ફરસસતીએય આદદીશ આઉએદીએમહી.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજ્ઞાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશ-નાંમ સપે'તાનાંમ ગાથાળીઓ સપે'તાળીઓ. (જવત) ન'બા નજ્ઞદેશતનાંમ ફરૂઅશનાંમ. ક્ષનોત્ર યસનાએય વહુમાએય ક્ષનો-ત્રાએય ફરસસતીએય આદદીશ આઉએદીએમહી. અશાઓનાંમ ફવશનાંમ ઓગરનાંમ (જવત) ન'બા નજ્ઞદેશતનાંમ ફરૂઅશનાંમ યસનાએય વહુમાએય ક્ષનોત્રાએય ફરસસતીએય આદદીશ આઉ-એદીએમહી. વીસપેળીઓ વ'ઘહોદાઓળીઓ (જવત) વહેસતાદ અમેશાસપે'તા હુક્ષત્રા હુદાઓંઘહો યજ્ઞમઘદે. ઇએ'ઘહે હાતાંમ (જવત) તાઓસચા યજ્ઞમઘદે.

યથા આદ યજ્ઞમઘદે. (જવત) તાઓસચા યજ્ઞમઘદે. દદુઆ-ઓંઘહેમ અહુરેમ મજ્ઞાંમ યજ્ઞમઘદે. (જવત) એસમાંસચ બોએદી-મચ યજ્ઞમઘદે. અહુરેમ મજ્ઞાંમ રેઉઅ'તેમ ખરેન'ઘહુતેમ યજ્ઞમઘદે. અમેશાસપે'તા હુક્ષત્રા હુદાઓંઘહો યજ્ઞમઘદે.

ગાથાઓ સપેંતાઓ રતોક્ષત્રાઓ અશોનીશ યજ્ઞમધદે. અહુની-
એતીમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે. એશતુ-
એતીમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે. સપેંતા
મેનીઓશ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે. વોહુ
ક્ષત્રાંમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે. વહેશતો-
એશતીમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે. વીસપેમય
અશુઅનેમ મેનીઉમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે. વીસપેમય અશુઅનેમ
ગેથીમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ સપેં-
તાઓ ફૂઅશીઓ. સતોમે જખીએયે—

(જાવત) આસોશીઅંતાદ વેરેથરગનદ. (બાજમાં યાદ કરે.)
વીસપાઓ ફવશીઓ અશાઓનાંમ યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વંધો-
હીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂઅશીઓ યજ્ઞમધદે. વીસપે અશુઅનો
યજ્ઞત યજ્ઞમધદે. (જે ગેહે હોય તે પઢે.) પેતે રતુમ. ઇએંધહે
હાતાંમ (જાવત) તાઓસયા યજ્ઞમધદે.

અશેમ વોહુ (૩) અશીઅદદાંમે (જાવત) અશોનેનાંમય
અશહે રથવાંમ અશીઅ દદાંમે ખરેથેમ મીઅજદેમ. (જાવત)
ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅંતો ખરેનંધહુતો અમેશનાંમ
સપેંતનાંમ ગાથાખીઓ સપેંતાખીઓ રતો ક્ષત્રાખીઓ અશોનેખી-
ઓ અહુનુએતીઆઓ ગાથીઆઓ એસતુએતીઆઓ ગાથીઆઓ
સપેંતા મેનીઓશ ગાથીઆઓ વોહુક્ષત્રીઆઓ ગાથીઆઓ વહેશ-
તોએશ ગાથીઆઓ વીસપેશાંમ યજ્ઞતનાંમ (જાવત) નંબાનજ-
દેશતનાંમ ફૂઅશનાંમ.

અશીઅદદાંમે ખરેથેમ મીઅજદેમ (ક્ષનુમન એ વાર પઢે.)
અશીઅદદાંમે અઉઅંધાઓ ફૂઅશીઓ (જાવત) નંબાનજદેસ્ત-
નાંમ ફૂઅશનાંમ અશીઅ દદાંમે. વીસપેખીઓ વંધહોદાખીઓ
(જાવત) વહેસ્તાદ. અશઇઅનો પેતે જમીઆદ. (જાવત) વીસપા-
ઇઅઉએ. (બાજમાં યાદ કરે) યથા અહુ વેરીઓ (૨) અહુનેમ
વેરીમ યજ્ઞમધદે.

(દરૂનગી આશાગી કરવી. હયાં ગાથાની નાની ખુબ સંપુર્ણ થઇ.)

બાજ ગાથાનાં પાંચ દહાડા ઇજવાની વીગત.

(બાજમાં યાદ કરે) ઇન ક્ષનુમેને ગેહે ગાથાળીઓ અહુનુ-
અદ, ગેહે ઓસ્તુઅદ, ગેહે સપેંતોમદ, ગેહે વોહુખશથર, ગેહે વહે-
સતોએશત ગેહે. ગેહે ગાથાળીઓ અરદાકૃદઅશ ઘેરેસાદ. નાંમ
એશતી અનોશહે (જવત).

(પ્રગટ પઢે) ક્ષનોથર અહુરહે મજદાઓ. અધેમ વોહુ
(૩) ખરેસમને દથેશો અહુરહે મજદાઓ. (જવત) અશહે
રથવાંમ ખરેથેમ મીઅજદેમ. (જવત) ક્ષનુમેને અહુરહે
મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો અમેશનાંમ સપેંતાનાંમ ગાથા-
ળીઓ સપેંતાળીઓ રતોખશથ્રાળીઓ અશોનેળીઓ અહુનુ-
એતીઆઓ ગાથીઆઓ ઓસતુએતીઆઓ ગાથીઆઓ સપેંતા-
મેનીઓશ ગાથીઆઓ વોહુખશથ્રીઆઓ ગાથીઆઓ વહેસ્તો-
એશતોએશ ગાથીઆઓ અશાઓનાંમ ક્રવશનાંમ (જવત) નંબા
નજદેસ્તનાંમ ક્રવશનાંમ ઓખતો નામનો યજતહે ખરેથેમ મીઅજ-
દેમ આઇએસે ઇઅશતહે (વાર ૨ બીજી જવત) આઇએસે ઇઅ-
શતહે. અઉઅંધાઓ ક્રવશીઓ (જવત) મરેતુ એમ હુમ-
તાચ (જવત) અશહે રથવાંમ યસનાએચ વહુમાએચ ખશનોથ્રા-
એચ ફરસસતીએચ આદ દીશ આઉએદીએ મહી.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો અમેશનાંમ સપેં-
તનાંમ ગાથાળીઓ (જવત) નંબા નજદેસ્તનાંમ ક્રવશનાંમ. ખશ-
નોથ્ર ઇઅસનાએચ વહુમાએચ ક્ષનોથ્રાએચ ફરસસતીએચ આઅદ
દીશ આઉએદીએમહી. અશાઓનાંમ (જવત) તાઓસચા યજ-
મઇદે. દદુઆઓંધહેમ અહુરેમ મજદાંમ યજમઇદે. (જવત)
એસમાંસચ બોએદીમચ યજમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅતેમ
ખરેનંધહુતેમ યજમઇદે. અમેશાસપેંતા હુખશથ્રા હુદાઓંધહો યજ-
મઇદે. ગાથાઓ સપેંતાઓ રતોખશથ્રાઓ અશોનીશ યજમઇદે.
અહુનુએતીમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઇદે. ઓસ્તુ-
એતીમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઇદે. સપેંતા મેની-
ઓશ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઇદે. વોહુ ખશથ-

રાંમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઇદે. વહેસ્તોએશતીમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઇદે. અશાઓનાંમ વઘો-હીશ સુરાઓ સપેંતાઓ કૂવશીઓ. સતેમે જળીએમે. (જવત) વેરેથરગનદ (ખાજમાં યાદ કરે) વીસપાઓ કૂવશીઓ અશાઓનાંમ યજમઇદે (જવત) તાઓસયા યજમઇદે. અપેમ વોહુ (૩) અશીઅ દદાંમે ખરેથેમ (ખરસમમાં પઢીએ છીએ તે પ્રમાણે હયાં પઢવું.) ઓખતે: નામનેા ઇઅતહે અશીઅ દદાંમે. અઉઅંધાઓ કૂવશીઓ (જવત) વહેસ્તાદ. અશીઅનો પેતે જમોઆદ (જવત) વીસપા ઇઅઉએ. (ખાજમાં યાદ કરે) યથા અહુવેરીઓ (૨) અહુનેમ વેરીમ યજમઇદે (જવત).

(દરૂનની આશની કરીએ એટલે ગાથાની ખાજ સંપૂર્ણ થઇ.)

ખાજ ધરતાં રોજ માહા પઢીએ છીએ તે પ્રથમ ખરસમમાં તથા દદુઆઓંધેમમાં લખ્યા છે તેથી આ જગાએ લખ્યા નથી.

ગાથાના દીન રોજ પાંચ પઢવાની વીગત.

(ગાથા પેહલો.)

ગાથાખીઓ સપેંતાઓ રતોક્ષત્રાખીઓ અશોનેખીઓ આઇએસે યશતહે. અહુનુઅએતીઆઓ ગાથીઆઓ આઇએસે યશતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

ગાથાઓ સપેંતાઓ રતોક્ષત્રાઓ અશોનીશ યજમઇદે. અહુનુએતીમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઇદે.

(ગાથા ખીજે.)

ગાથાખીઓ સપેંતાઓ રતોક્ષત્રાખીઓ આઇએસે યશતહે. ઓસતુએતીઆઓ ગાથીઆઓ આઇએશે યશતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

ગાથાઓ સપેંતાઓ રતોક્ષત્રાઓ અશોનીશ યજમઇદે. ઓશતુએતીમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઇદે.

(ગાથા ત્રીજો.)

ગાથાબીઓ સપેંતાબીઓ રતોખશથ્રાબીઓ અશોનેબીઓ
આઇએસે ઇઅશતહે. સપેંતામેનીઓશ ગાથીઆઓ આઇએસે
ઇઅશતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

ગાથાઓ સપેંતાઓ રતોખશથરાઓ અશોનીશ યજ્ઞમઇદે.
સપેંતામેનીઉમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમઇદે.

(ગાથા ચોથો.)

ગાથાબીઓ સપેંતાબીઓ રતોખશથરાબીઓ અશોનેબીઓ
આઇએસે ઇઅશતહે. વોહુખશથરીઆઓ ગાથીઆઓ આઇએસે
ઇઅશતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

ગાથાઓ સપેંતાઓ રતોખશથરાઓ અશોનીશ યજ્ઞમઇદે.
વોહુ ખશથરાંમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમઇદે.

(ગાથા પ મો.)

ગાથાબીઓ સપેંતાબીઓ રતોખશથરાબીઓ અશોનેબીઓ
આઇએસે ઇઅશતહે. વહેસ્તોએસતોએશ ગાથીઆઓ આઇએસે
ઇઅશતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

ગાથાઓ સપેંતાઓ રતોખશથરાઓ અશોનીશ યજ્ઞમઇદે.
વહેસ્તોએસતીમ ગાથાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમઇદે.

=====

લાણુવાનાં રોજ ૩૦ ની યાદ લખી છે.

૧	રોજ	હોરમજદ	હોરમજદ ખોદ એ	ખેરેસાદ.
૨	"	ખહુમન	ખહુમન અમેશાસ્પંદ	"
૩	"	અરદીખેહુસ્ત	અરદીખેહુસ્ત અમેશાસ્પંદ	"
૪	"	શહુરેવર	શહુરેવર અમેશાસપંદ	"
૫	"	અસ્પંદાદ	અસ્પંદારમદ અમેશાસપંદ	"

૬	પુરદાદ	પુરદાદ અમેશાસપંદ	ખેરેસાદ.
૭	અમેરદાદ	અમેરદાદ અમેશાસપંદ	”
૮	દેપાદર	દેપાદરદાદાર વીસપેશા અરદાક્રવશ	”
૯	આદર	આદર યજ્ઞ	”
૧૦	આવાં	આવાં અરદુધશુરખાંતુ	”
૧૧	ખોરશેદ	ખોરશેદ અમરગ રયોમંદ ઉરૂઅદઅંસપ	”
૧૨	મોહોર	માહુ ખોખતાર માહુ યજ્ઞ	”
૧૩	તીર	તેશતરતીર રયોમંદ ખોરહેમંદ	”
૧૪	ગોશ	ગેઓશ ઓરૂઅ દરૂઆરૂપ ખોરહે	”
૧૫	દેપમેહોર	દેપમેહુર દાદાર વીસપેશા અરદાક્રવશ	”
૧૬	મેહોર	મેહુર યજ્ઞ મેહોર ક્રાગધઓદ દાવરે રાસ્ત	”
૧૭	સરોશ	સરોશ અશેા તગીતંન કરમાંન શેક- ફતજીન જીનાઅવજાર સાલારેદામાંને હોરમજ્ઞ	”
૧૮	રશને	રશને રાસત યજ્ઞ	”
૧૯	ફરવરદીન	અરદાક્રવશ	”
૨૦	ખેહુરાંમ	ખેહુરાંમ યજ્ઞ પીરોજગર દુશમેન જદાર અમહે હોતાસતહે	”
૨૧	રાંમ	મીનો રાંમ	”
૨૨	ગુઆદ	ગુવાદ યજ્ઞ	”
૨૩	દેપદીન	દેપદીન દાદાર વીસપેશા અરદાક્રવશ	”
૨૪	દીન	દીન યજ્ઞ	”
૨૫	અરશીસંગ	મીનો અરશીસંગ	”
૨૬	આસતાદ	આસતાદ યજ્ઞ	”
૨૭	આસમાંન	મીનો આસમાંન	”
૨૮	જમીઆદ	જમીઆદ યજ્ઞ	”
૨૯	મારેસપંદ	મીનો મારેસપંદ	”
૩૦	અનેરાં	મીનો અનેરા.	”

બાજ કુઆંનનાં ચેહારંમની પાછલી રાતની.

જે રવાંનનો શીઆવ ઇજવો હોય તો આ રીતે બાજ ઇજવી — રોજ ત્રીજે ઉશહેન ગેહે થાય તે પછી બાજ ધરવી. બાજ ૪ ચેઆર ઇજે તેની વીગત પેહેલી રશને આસતાદની ઇજે ખીજી મીનો રાંમની ઇજે. રાંમ રોજ અધુરો પઢે. ત્રીજી સરોશ બાજ ઇજે. ચેથી અરદાફૂઅશની ઇજે. તે અરદાફૂઅશની બાજ ઇજતાં આગલ સર્વે મેવો દરૂન તથા શીઆવ હોય તે મેલી ઇજવી. કપડાં સર્વ સાથે કુશતી તપાસ્ત્રી. જે જંદરવાંનનો શીઆવ હોય તો પ્રથમ મીનો રાંમની બાજ ઇજે. રાંરોજ પુરો પઢે. ખીજી રશને આસતાદની. ત્રીજી સરોશની. ચેથી બાજ અરદાફૂઅશની ઇજવી.

(બાજમાં યાદ કરે.) ઇન ક્ષતુમેને. રશને આસતાદ યજદ બેરેસાદ.

ક્ષતુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો અમેશનામ સપેતાનાંમ. રશનોએશ રજેશતહે અરશતાતસચ ફરાદદ ગેથીઆઓ વરેદદ ગેથીઆઓ એરેજેખદે વચંઘહો યદ ફરાદદ ગેથહે. અરશતાતો ફરાદદ ગેથહે ગરોએશ ઓશેદરેનહે મજદદાતહે અશખાથરહે ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષતુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅતેમ ખરેનંઘહુતેમ યજમઇદે. અમેશાસપેતા હુક્ષત્રા હુદાઓંઘહો યજમઇદે. રશનુમ રજેશતેમ યજમઇદે. અરશતાતેમચ ફરાદદ ગેથાંમ વરેદદ ગેથાંમ યજમઇદે. એરેજેખદેમ વાયેમ યદ ફરાદદ ગેથીમ યજમઇદે. અરસ્તાતેમ ફરાદદ ગેથીમ યજમઇદે. ગેરીમ ઓશેદરેનેમ મજદદાતેમ અશખાથરેમ યજતેમ યજમઇદે. અશાઓનાંમ વઘોહીશ શુરાઓ સપેતાઓ ફવશીઓ યજમઇદે.

બાજ બીજી મીનો રાંમની ચાહારમની પાછલી રાતનાં ઇજવાની.

(બાજમાં ચાહ કરે) ઇન ક્ષનુમને. મીનો રાંમ ખેરેસાહ.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશ-
નાંમ સપે'તનાંમ. વધઓએશ ઓપરો કેરીઅહે તરદાતો અનીઆ-
એશ દામાં અએતદ તે વધઓ ઇઅદ તે અસ્તે સપે'તો મેનીઉમ
ઓખતો નાંમનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અ'તેમ ખરેન'ઘહુતેમ યજમઈદે. અમેશાસપે'તા હુક્ષત્રા હુદાઓંઘહો
યજમઈદે. વએમ અશુઅનેમ યજમઈદે. વએમ ઉપરો કેરીમ
યજમઈદે. તરદાતેમ અનીઆએશ દામાં. અએતદ તે વધઓ યજ-
મઈદે. ઇઅદ તે અસ્તે સપે'તો મેનીઉમ. અશાઓનાંમ વ'ઘોહીશ
શુરાઓ સપે'તાઓ ક્રવશીઓ યજમઈદે.

બાજ ત્રીજી સરોશની ચાહારમની ઇજે છે તે.

ક્ષનુમેને સરોશહે અશીઅહે તખમહે તનુ' માંથરહે દરેસી
દરોશ આહુએરીઅહે ઓખતો નાંમનો યજતહે.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમઈદે. સરોશેમ અશીમ હુરો-
દેમ વેરેશ્રાજનેમ ફરાદદ ગેથેમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઈદે.

બાજ ચોથી અરદાક્રવશની ઇજવી.

ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશ-
નાંમ સપે'તનાંમ અશાઓનાંમ ક્રવશનાંમ ઓગરનાંમ એવેથુરનાંમ
પોએરીઓ દકેશનાંમ ક્રવશનાંમ ન'બાનજદસ્તનાંમ ક્રવશનાંમ ઓખતો
નામનો યજતહે. (ક્ષનુમન વાર બે પઢે) અઉઅ'ઘાઓ ક્રવશીઓ.

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંઘેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ બોએદીમચ યજમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-

અતેમ ખરેનંઘહુતેમ યજ્ઞમધદે અમેશાસપેંતા હુક્ષત્રા હુદા-
ઓંઘહો યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ સંપેતાઓ ક્રવ-
શીઓ. સતોમે જખીએમે.

બાજ જંદરવાંનનાં શીઆવની મીનો રાંમની.

(બાજમાં યાદ કરે) મીનો રાંમ ખેરેસાદ.

ક્ષત્રુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંઘહુતો અમેશ-
નાંમ સપેંતાનાંમ. રાંમને બાશતરહે વધઓએશ ઓપરો કેરી-
અહે તરદાતો અનીઆએશ દામાં અએતદ તે વધઓ ઇઅદ તે
અસ્તે સપેંતો મેનીઉમ થવાશહે ખદાતહે જરૂઆનહે અકરને જરૂ-
આનહે દરેગો ખદાતહે ઓખતો નામનો યજ્ઞતહે.

(વડી ક્ષત્રુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ ઓએદીમચ યજ્ઞમધદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અતેમ ખરેનંઘહુતેમ યજ્ઞમધદે. અમેશાસપેંતા હુખશત્રા હુદા-
ઓંઘહો યજ્ઞમધદે. રાંમબાસતરેમ યજ્ઞમધદે. વએમ અશુઅનેમ
યજ્ઞમધદે. વએમ ઓપરો કેરીમ યજ્ઞમધદે તરદાતેમ અનીઆએશ
દામાં અએતદ તે વધઓ યજ્ઞમધદે. ઇઅદ તે અસ્તે સપેંતો મેની-
ઉમ થવાશેમ ખદાતેમ યજ્ઞમધદે. જરૂઆનેમ અકરનેમ યજ્ઞમધદે.
જરૂઆનેમ દરેગો ખદાતેમ યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ
સપેંતાઓ ક્રવશીઓ યજ્ઞમધદે.

બાજ ગાહામ્બારની.

(બાજમાં યાદ કરે) ઇન ક્ષત્રુમેને મીનો રથવો ખેરેજ
ખુલંદ ગેહે ગાહામ્બાર (જે ગાહામ્બાર હોય તે) મેદીઓ જરેમ

૧ ગાહામ્બાર શબ્દ પહેલવી “ગાસાનમાર” પરથી નીકળ્યો
છે. તેનો ધાતુ ‘ગાસ’-વખત છે; આ ઉપરથી ગાહામ્બાર એ મોસમના
તહેવારો છે. એને લગતો અવસ્તાનો શબ્દ “આધર્થ” છે, જેનો અર્થ
“વર્ષનાં વિભાગો” એવો થાય છે. ગાહામ્બારનાં જશનો બે મતલબથી
કરવામાં આવે છે. ૧) તે રૂતુનાં અવસરો છે, માટે રૂતુની નિયામતો માટે
દાદાર અહુરમજદનો અહેશાન માનવું. ૨) અહુરમજદે એક પછી એક આ
જગતની પેદાયશો રચી તે માટે તેનો આભાર માનવો.

હમ કેરેળી હમા ગુહાંન. ક્ષત્રુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરે-
નંધહતો ઓખતો નામનો યજતહે.

(વડી ક્ષત્રુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

અએસમાંસય બોએદીમય યજમધે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અંતેમ ખરેનંધહતેમ યજમધે. અશાઓનાંમ વંધોહીશ શુરાઓ
સપેંતાઓ ફરવશીઓ યજમધે. વીસપે અશુઅનો (બવત) તાઓ-
સયા યજમધે.

બાજ હપત અમેશાસપંદનીર.

એ બાજ દેપાદર, દેપમેહેર, દેપદીન, મેકેર, સરોશ અને
ફવરદીન રોજે નહી ઇજે અને બેહરાંમ રોજને દીને ઇજે અને
(રાંમ રોજને દાહાડેથી નહી ઇજય) બાકીનાં સઘળા દાહાડા ઇજય
છે. બાણુવું કે પ્રથમ સાત રોજ પઢે પછી જે રોજે બાજ ઇજે

‘ [મિનોખેરદ] ’ માં ગાહામ્યાર કરવાનો મોટો સવાળ જણાવ્યો છે.
ગાહામ્યારના આક્રોનગાનમાં કહે છે કે “ એક જરથોસ્તીએ ગાહામ્યારમાં
ભાગ લેવા માટે કોઇ ચીજે મોકલ્લી અથવા કાંઇ પૈસા આપવા જેઓથી
તેમ નહી બને તેમણે ત્યાં જઇ તે દાદરની યાદ કરી તેની મ્યજદની
આસ્તી કરવી.”

ગાહામ્યારનાં જશનો અને બાણુઓમાં ભાઈબંધી અને પરસ્પર ભાઈ-
ચારાની મોટી મતલબ રાખવામાં આવી છે. ગરીબ અને તવંગરો ત્યાં સર્વ
સાથે મળી, હમાજેર કરી એક સુફરે બેસી સઘળાને સરખા ગણી એક
બીજ સાથ માન વધારે છે, અને દાદરની નિયામતો માટે સુક ગુજરી કરે છે.

ગાહામ્યાર એ ફાર્સી શબ્દ છે, એટલે અર્થ ગાહુ-વખત ; અને
અંખાર-એકઠું થવું. ગાંહમ્યારની આક્રિત મૂળ્ય દાદર અહુરમજદે
દુનિયાની ઉત્તમ પેદાયશો—(આશમાન, પાણી, જમીન, ઝાડપાન, જોનવર,
અને માણસો)—પેદાં કીધાં તેની શુક ગુજરીના જશનનો હીંગામ તે ગાહામ્યાર.

હાદોખત નુસ્કે પ્રમાણે ગાહામ્યાર ઇજવામાં કોઇબી રીતે સામેલ
થવામાં મોટું સવાળ ગણેલું છે.

૨ હપ્ત એટલે સાત-અહુરમજદથી અમરદાદ સુધીના ૭ અમેશા-
સપંદોના ગણાય છે.

તે રાજ પઢે પછી બેહરાંમ રાજ પઢે. પછી અનેરાંમ રાજ વીરપે-
શાંમ સુધી પઢે. જો હોરમજદ રાજથી અમરદાદ રાજ અથવા
બેહરાંમ રાજે ઇજે તો સાતે રાજ પછી બેહરાંમ રાજ પઢે અનેરાંમ
રાજ પુરે વીરપેશાંમ સુધી પઢે રાજ હોરમજદને દીને ઇજે તો—

(બાજમાં યાદ કરે.) હુપત અમેશાસપંદ વીસપેશા અરદા-
ક્રવશ બેરેસાદ.

ક્ષનોથ અહુરહે મજદાઓ અશેમ વોહુ (૩) બરેસમન
દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો બરેનંધહુતો (બવત)
અશનીઅએળીઓ અસહે રતોળીઓ (જે ગેહુ હોય તે પઢે.)
હાઉઅને અશોને (બવત.) ક્ષનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો
બરેનંધહુતો અમેશનાંમ સપેંતનાંમ. વંધહુઅએ મનંધહે આક્ષતોઇશ-
હાંમ વનંતીઓ તરદાતો અનીઆએશ દામાં આશનહે બરથવો
મજદદાતહે ગોશો સરૂતહે બરથવો મજદદાતહે. અશહે વહેશતહે
સરેશતહે એરીઅમનો અશીઅહે શુરહે મજદદાતહે શોકઇઆઓ
વંધાહીઆઓ વોઓરો દોએથરીઆઓ મજદદાએતીઆઓ. ક્ષથહે
વેરીઅહે અઇઓક્ષશતહે મરેજદકાએ થ્રાઇઓ દરેગુઅહે. સપેંતી-
આઓ વંધાહીઆઓ આરમેતોએશ રાએતીઆઓ વંધાહીઆઓ
વોઓરોદોએથ્રીયાઓ મજદદાતીઆઓ અશોનીઆઓ હુરૂઅતાતો
રથવો યાએરીઆઓ હુશેતોએશ સરેદેળીઓ અશહે રતોળીઓ.
અમેરેતાતો રથવો ક્ષોનેળીઅ વાંથવાનેળીઅ અસપનેળીઅ યઉઅ-
નેળીઅ ગોકેરેનહે શુરહે મજદદાતહે.

(હાઉઅન ગેહે.) મેથરહે વોઓરો ગોઇઓએતોએશ રાંમન-
સય ખાસતરહે.

જો પેહુલા સાતે રાજ તથા બેહરાંમ રાજ વગર બીજા રાજે
બાજ ધરે તો તે રાજબી હયાં પઢે પછી બેહરાંમ રાજ તથા
અનેરાંમ રાજ પઢે.

અમહે હુતાસતહે હુરોદહે વેરેથગનહે અહેરદાતહે વનંતી-
આંઓસય ઓપરતાતો. અનગરનાંમ રોચંધહાંમ ખદાતનાંમ
રાખશને ગરેનમાનેમ મેશુઆનહે ગાતુઓ ખદાતહે. ચેનુઅદ

પેરેતુમ મજદદાતનાંમ. બેરેજતો અહુરહે નફેદરો અપાંમ અપસચ મજદદાતીઆઓ. હોમહે અશુઅજ'ધહો. દહુમીયાઓ વંધોહી-
આઓ આફરીતોએશ. ઓગરા દામોએશ ઓપ મનાએ વીસપેશાંમ
યજતનાંમ. (જવત) નખાનજદશતનાંમ ફૂઝઅશનાંમ. ઓખતો
નામનો યજતહે (વાર ૨ પઢે.) આઇએસે યજતહે અઉઅ'ધાઓ
ફવશીઓ. (જવત) મરોતુ. એમ હુમતાય (જવત) તાઓસચા
યજમઇદે. દહુઆઓંધહોમ અહુરેમ મજદાંમ યજમઇદે. (જવત.)

(વડી ક્ષનુમન દહુઆઓંધેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ ઓએદીમચ યજમઇદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
અ'તેમ ખરેન'ધતેમ યજમઇદે. અમેશાસપે'તા હુક્ષથ્રા હું'દાઓંધો
યજમઇદે. વોહુમનો અમેશેમ સપે'તેમ યજમઇદે. આખશતેમ
હાંમ વન'તેમ યજમઇદે. તરદાતેમ અનીઆએશ દામાં આસનેમ
ખરેતુમ મજદદાતેમ યજમઇદે. ગોશોસડ્ડતેમ ખરેતુમ મજદદાતેમ
યજમઇદે. અશેમ વહેશતેમ સરેશતેમ અમેશેમ સપે'તેમ યજમઇદે.
અએરીઅમનેમ અશીમ યજમઇદે. શુરેમ મજદદાતેમ યજમઇદે.
સોકાંમ વંધોહીમ વોઓરો દોએથ્રાંમ મજદદાતાંમ અશોનીમ યજ-
મઇદે. ખશથરેમ વેરીમ અમેષેમ સપે'તેમ યજમઇદે. અઇઓખશ-
સતીમ યજમઇદે, મરેજદકેમ થ્રાઇઓ દરેગુમ યજમઇદે. સપે'તાંમ
વંધોહીમ આરમેતીમ યજમઇદે. રાતાંમ વંધોહીમ વોઓરો દોએ-
થ્રાંમ મજદદાતાંમ અશોનીમ યજમઇદે. હુઝઅતાતેમ અમેશેમ
સપે'તેમ યજમઇદે. યાએરીઆંમ હુશેતીમ યજમઇદે. સરદ અશુ-
અન અશહે રતુઓ યજમઇદે. અમેરેતાતેમ અમેશેમ સપે'તેમ
યજમઇદે. ફૂશોનીમ વાંથવાંમ યજમઇદે. અસપનાચ યઉઅનો યજ-
મઇદે. ગોકેરેનેમ શુરેમ મજદદાતેમ યજમઇદે. મેથરેમ વોઓરો
ગોઇઓએતીમ યજમઇદે. રાંમખાસતરેમ યજમઇદે.

જો પેહલા સાતે રોજ તથા બેહુરાંમ રોજ વગર ખીજ રોજે
એ ખાજ ઇજે તો તે રોજ પણ હાં પઢે પછી બેહોરાંમ રોજ
અને અનેરાંમ રોજ પઢે.

અમેમ હુતાસતેમ હુરોદેમ યજમઇદે. વેરેથરગનેમ અહુર-
દાતેમ યજમઇદે. વન'તીમચ ઓપરતાતેમ યજમઇદે. અનગર

રોચાઓ ખદાતાઓ યજ્ઞમઈદે. રોષશનહે ગરોનમાનેમ યજ્ઞમઈદે. મેશુઆનહે ગાતુમ ખદાતેમ યજ્ઞમઈદે. ચેનુઅદ પેરેતુમ મજ્ઞદા-
તાંમ અશોનીમ યજ્ઞમઈદે. બેરેજતેમ અહુરેમ ખશથરેમ ખશેતેમ
અપાંમ નપાતેમ ઓઝઅદ અસપેમ યજ્ઞમઈદે. અપેમચ મજ્ઞદા-
તાંમ અશોનીમ યજ્ઞમઈદે. હોમેમ જાએરીમ બેરેજતેમ યજ્ઞમઈદે.
હોમેમ ફરાશમેમ ફરાદદ ગેથીમ યજ્ઞમઈદે. હોમેમ દુરોશેમ યજ્ઞ-
મઈદે. દહુમાંમ વંઘોહીમ આફરેતીમ યજ્ઞમઈદે. ઓગરેમ તખમેમ
દામોએશ ઓપમનેમ ઇઅજતેમ યજ્ઞમઈદે. વીરૂષેમચ અશુઅનેમ
મેનીઉમ ઇઅજતેમ યજ્ઞમઈદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ ગેથીમ યજ્ઞ-
તેમ યજ્ઞમઈદે. અશાઓનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ સપેતાઓ ફૂવ-
શીઓ યજ્ઞમઈદે. સતોમે જખીએમે. (જાવત) વેરેથરગનદ. (ખાજમાં
યાદ કરે) વીસપાઓ ફૂવશીઓ અશાઓનાંમ યજ્ઞમઈદે. (જાવત)
વીસેમચ પેતે રતુમ. ઇએઘહે હાતાંમ (જાવત) તાઓસચા યજ્ઞ-
મઈદે.

અશેમ વોહુ (૩) અશીઅ દદાંમે. (જેમ ખરસમમાં પઢે છે
તેમ અશીઅદદાંમેમાં પઢે) વીસપાઇઅઉએ. (ખાજમાં યાદ કરે) યથા
અહુ વેરીઓ (૨) અહુનેમ વેરીમ યજ્ઞમઈદે. (જાવત) અપેમ
વોહુ (૩) (ચાશની કરે.)

ખાજ શીરોજની.

આ ખાજ મરણુને ત્રીસમે દીવસે, છ મહીનાની છમસી કે વર્ષ
દહાડાની વરસીપર ઇજવામાં આવે છે.

(ખાજમાં યાદ કરે) સીરોજ અમેશાસ્પંદ વીસપેશા અરદા-
ફૂવશ બેરેસાદ.

ક્ષનોથર અહુરહે મજ્ઞદાઓ અપેમ વોહુ (૩) ખરેસમન દથોશો.
(જાવત) ક્ષનુમેને. અહુરહે મજ્ઞદાઓ રેઉઅતો ખરેનઘહુતો અમે-

૧ શીરોજ—એ ફારસી શબ્દ છે, એનો અર્થ ૩૦ દિવસ એવો
થાય છે. એટલે ૩૦ દિવસ ગુજરનારને થાએ તે દહાડે ૩૩ ફરેસ્તાની ખશ-
નુમનથી રવાનની નયતે ઇજસ્ને, દરેન, આફરંગાન કરાવવું.

શનાંમ સપે'તનાંમ. વંધહુએ મનંધહે આખશતોએશ હાંમ વન'તી-
આઓ તરદાતો અનીઆએસ દામાં આસનહે ખરથવો મજદદા-
તહે ગેશો સડતહે ખરથવો મજદદાતહે. અશહે વહેશતહે સરેસ-
તહે એરીઅમનો અશીઅહે શુરહે મજદદાતહે સોફીઆઓ વંધુ-
હીઆઓ વોઉરો દોએથરીઆઓ મજદદાતીઆઓ અશોનીઆઓ.
ખશથરે વેરીઅહે અઇઓખશસતહે મરેજદકાએ થરાઈઓ દરેગુ-
અહે. સપે'તીઆઓ વંધુહીઆઓ આરમેતોએશ રાએતીઆઓ
વંધોહીઆઓ વોઉરો દોએથરીઆઓ મજદદાતીઆઓ અશોની-
આઓ. હુડઅતાતો રથવો યાએરીઆઓ હુશેતોએસ સરેદેખીઓ
અશહે રતોખીઓ. અમેરેતાતો રથવો ફશોનેખીઅ વાંથવાનેખીઅ
અસપેનેખીઅ ઇઅઉઅનેખીઅ ગોકેરેનહે શુરહે મજદદાતહે.

(હાવન ગેહે) મેથરહે વોઉરો ગોઇઓએતોએશ રાંમનસચ ખાસ-
તરહે. દથેશો અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધહુતો અમેશનાંમ
સપે'તનાંમ. આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર ખરેનંધહો કઉઅંધહો
મજદદાતહે એરીઅનાંમ ખરેનો મજદદાતનાંમ કાઉઅઇઅહેચ ખરે-
નંધહો મજદદાતહે આથો અહુરહે મજદાઓ પોથર કઉઓએશ
હુસડઅંધહે વરોએશ હુસડઅંધહે અસનુઅંતહે ગરોએશ મજદદા-
તહે એચસ્તહે વરોએશ મજદદાતહે કાઉઅઇઅહેચ ખરેનંધહો
મજદદાતહે આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર રએવંતહે ગરોએશ
મજદદાતહે કાઉઅયહેચ ખરેનંધો મજદદાતહે આથરો અહુરહે
મજદાઓ પોથર આતરશ સપે'તહે રથેશતારહે યજત પોઓરો
ખરેનંધહે યજત પોઓરો બેશેજીઅ આથરો અહુરહે મજદાઓ
પોથર મદ વીસપેખીઓ આતરેખીઓ કથરો નફેદરો નેરીઓ
સંધહે યજતહે.

અપાંમ વંધોહેનાંમ મજદદાતનાંમ અરેદુઇઆઓ આપો-
અનાહેતીઆઓ અશોનીઆઓ વીસપનાંમચ અપાંમ મજદદાત-
નાંમ વીસપનાંમચ ઓડઅરનાંમ મજદદાતનાંમ. હુઅરે ખશેતહે
અમેશહે રેઉઅહે ઓડઅદ અસપહે. માઓંધહે ગોએથરહે ગેઓ-
સચ અએઉઓ દાએતીઆઓ ગેઓસચ પોઓરો સરેદીઆઓ.
તેશતરીઅહે સતારો રેઉઅતો ખરેનંધહુતો સતુઅએશહે ફરાપહે

શુરહે મજદદાતહે સતારાંમ અક્ષ ચેથરનાંમ જેમસચેથરનાંમ
 ઓરુઅર ચેથરનાંમ મજદદાતનાંમ વનંતો. સતારો મજદદાતહે અઉ-
 અએશતારો યોએ હુકતોએરીઅંગ મજદદાતહે ખરેનંધહુચ એશે-
 જીઅ. ગેઓશતશને ગેઓશ ઉરને દરૂઆસપીઆઓ શુરીઆઓ
 મજદદાતીઆઓ અશોનીઆઓ. દથોશો અહુરહે મજદદાઓ રેઉ-
 અતો ખરેનંધહુતો અમેશનાંમ સપેંતનાંમ. મેથરહે વોઓરૂ ગોધ-
 ઓએતોએશ હજંધર ગેશહે એઉઅરે અસમનો ઓખતો નામનો
 યજતહે રાંમનો ખાશતરહે. રશનોએશ રજેશતહે અરશતાતસચ
 ફરાદદ ગેથીઆઓ વરેદદ ગેથીઆઓ. એરેજોખદહે વચંધહો યદ
 ફરાદદ ગેથહે. અમહે હુતાસતહે હુરોદહે વેરથગનહે અહુરદાતહે
 વનંતીઆઓસચ ઓપરતાતો. રાંમનો ખાશતરહે વધંએએશ
 ઓપરો કેરીઅહે તરદાતો અનીઆએશ દામાંન અએતદ તે વધંએ
 યદ તે અસતે સપેંતો મેનીઉમ થવાશહે ખદાતહે જરૂઆનહે
 અકરનહે જરૂઆનહે દરેગો ખદાતહે. વાતહે હુદાઓંધહે અદ-હે
 ઓપરહે ફરતરહે ઓપસતાંમ હેથીઅહે નેરીઆઓ હાંમ વેરતો-
 એશ. દથોશો અહુરહે મજદદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો અમેશનાંમ
 શપેંતનાંમ. રજેશતીઆઓ એશતીઆઓ મજદદાતીઆઓ અશો-
 નીઆઓ દેનીઆઓ વંધોહીયાઓ માજદીઅસનોએશ. અશોએશ
 વંધોહીયાઓ એશતોએશ વંધોહીયાઓ એરેથે વંધોહીયાઓ
 રશાંસતાતો વંધોહીયાઓ ખરેનંધહો સઉઅંધહો મજદદાતહે
 પારેઅંદીઆઓ રોરેથીઆઓ અએરીઅનાંમ ખરેનો મજદદાતનાંમ
 કાઉઅઈઅહેચ ખરેનંધહો મજદદાતહે. અખરતહેચ ખરેનંધહો
 મજદદાતહે. અરશતાતો ફરાદદ ગેથહે ગરોએશ ઓશેદરેનહે
 મજદદાતહે અશખાથહે. અસમનો એરેજતો શુરહે વહેશતહે
 અંધહેઓશ અશોનાંમ રાયંધહેમ વીશપો ખાથરેમ જેમો હુદાઓ-
 ધહેમ યજતહે એમાઓ અસાઓ એમાઓ સોએથ્રાઓ ગરોએશ
 ઓશેદરેઅહે મજદદાતહે અશખાથહે વીતપેશાંમચ ગેરેનાંમ અશ-
 ખાથ્રનાંમ પોઓરો ખાથ્રનાંમ મજદદાતનાંમ કાઉઅઈઅહેચ ખરેનં-
 ધહો મજદદાતહે અખતરહેચ ખરેનંધહો મજદદાતહે. માંશહે સપેં-
 તહે અશોનો વેરેજાઅંધહે દાતહે વીદેઉઅહે દાતહે જરથોશતરો-

એશ દરેગીઆએ ઓપનીઆએ દેનીઆએ વંઘોહીઆએ માજ-
 દીયસનોએશ જરજાતોએશ માંથરહે સપેંતહે એશેદરેથરેમ દેની-
 આએ માજદીયસનોએશ વેદીમ માથરહે સપેંતહે આસનહે ખર-
 તુઓ મજદદાતહે ગોશો સડતહે ખરથવો મજદદાતહે અનગરનાંમ
 રોચંધહુમ ખતતનાંમ રોખશનહે ગરો નાનેમ મેશુઆનહે ગાતુ-
 અહે ખદાતહે. એનુઅદ પેરેતુમ મજદદતનાંમ. ખેરજતો અહુરહે નકે-
 દરો અપાંમ અપસચ મજદદાતીયાઓ. હોમંડે અશુઅજંધડા. દહ-
 મીયાઓ વ ઘોહીયાઓ આક્રીતોએશ ઓગરા દામોએશ ઓપ મનાએ.
 વીસપેશાંમ યજતનાંમ (જવત) નંખનજદસ્તનાંમ ક્રવશનાંમ
 ઓખતો નામનો યજતહે ખરેથેમ મીઅજદેમ આઈએસે ઇઅશતહે
 (જવત) (ખીજી વાર ક્ષનુમન પઢે) આઈએસે ઇઅશતહે. અઉ-
 અંધાઓ ફરવશીઓ (જવત) મરોતુ. એમ હુમતાચ (જવત)
 તાઓસચા યજમઈદે. યથા આદ યજમઈદે (જવત) તાઓસચા
 યજમઈદે. દદુઆઓંધહેમ અહુરેમ મજદાંમ યજમઈદે. (જવત.)

(વડી ક્ષનુમન દદુઆઓંધેમમાં પઢે.)

અએસમાંસચ ઓએદીમચ યજમઈદે. અહુરેમ મજદાંમ રેઉ-
 અંતેમ ખરેનંધહુતેમ યજમઈદે. અમેશાસપેંતા હુક્ષથ્રા હુદાઓંધહે
 યજમઈદે. વોહુ મનો અમેશેમ સપેંતેમ યજમઈદે. આખશતેમ
 હાંમ વઈઅંતેમ યજમઈદે. તરદાતેમ અનીઆએશ દામાં આશ-
 નેમ ખરતુમ મજદદાતેમ યજમઈદે. ગોશો સડતેમ ખરેતુમ મજ-
 દદાતેમ યજમઈદે અપેમ વસ્તેમ સરેશતેમ અમેશેમ સપેંતેમ
 યજમઈદે. એરીમનેમ અશીમ યજમઈદે. શુરેમ મજદદાતેમ યજ-
 મઈદે. સોકાંમ વંઘોહીમ વોઉરો દોએથરાંમ મજદદાતાંમ અશોનીમ
 યજમઈદે ખશથરેમ વેરીમ અમેશેમ સપેંતેમ યજમઈદે. અઈ-
 ઓખશસ્તીમ યજમઈદે. મરેજદકેમ થરાઈઓ દરેગેમ યજમઈદે.
 સપેંતાંમ વંઘોહીમ આરમેતીમ યજમઈદે. રાતાંમ વંઘોહીમ વોઉરો
 દોએથરાંમ મજદદાતાંમ અશોનીમ યજમઈદે. હુરઅતાતેમ અમે-
 શેમ સપેંતેમ યજમઈદે. યાએરીઆંમ હુશેતીમ યજમઈદે. સરદ
 અશુઅન અશહે રતુઓ યજમઈદે. અમેરેતાતેમ અમેશેમ સપેં-

તેમ યજ્ઞમધદે. ક્ષોનીમ વાંથવાંમ યજ્ઞમધદે. અસપેનાચા ઇઅઉ-
અનો યજ્ઞમધદે. ગોકેરેનેમ શુરેમ મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે.

(ગેહિ હાઉઅન પઢે.)

મેથરેમ વોઓરો ગોઈઓએતીમ યજ્ઞમધદે. રામખાશ-
તરેમ યજ્ઞમધદે. દદુઆઓંઘહેમ અહુરેમ મજદાંમ રેઉઅંતેમ ખરે-
નંઘહુતેમ યજ્ઞમધદે. અમેશાસપેંતા હુક્ષત્રા હુદાઓંઘહો યજ્ઞમધદે.
આતરેમ અહુરહે મજદાઓ પોથરેમ યજ્ઞમધદે ખરેનો મજદદાતેમ
યજ્ઞમધદે. સઉઓ મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. એરીઅનાંમ ખરેનો
મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. ઓગરેમ કઉઅએમ ખરેનો મજદદાતેમ
યજ્ઞમધદે. આતરેમ અહુરહે મજદાઓ પોથરેમ યજ્ઞમધદે.
કઉએમ હુસરૂઅંઘહેમ યજ્ઞમધદે. વેરીમ હુસરૂઅંઘહેમ યજ્ઞમધદે.
અસનુઅંતેમ ગેરીમ મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે એચસતીમ વેરીમ
મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. ઓગરેમ કઉઅએમ ખરેનો મજદદાતેમ
યજ્ઞમધદે. આતરેમ અહુરહે મજદાઓ પોથરેમ યજ્ઞમધદે. રેઉ-
અંતેમ ગેરીમ મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. ઓગરેમ કઉઅએમ ખરેનો
મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. આતરેમ અહુરહે મજદાઓ પોથરેમ યજ્ઞ-
મધદે. આતરેશ સપેતે રથેશતાર યજ્ઞમધદે. યજ્ઞત પોઓરો
ખરેનંઘહે યજ્ઞમધદે. યજ્ઞત પોઓરો ળેશેળઅ યજ્ઞમધદે. આત-
રેમ અહુરહે મજદાઓ પોથરેમ યજ્ઞમધદે. વીસપ આતરો યજ્ઞ-
મધદે. ખશથરેમ નફેદરેમ નેરીઓ સંઘહેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે.

આપો વંઘાહીશ મજદદાતાઓ અશોનીશ યજ્ઞમધદે. અરે-
દુધમિ શુરાંમ અનાહેતાંમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે.
વીસપાઓ આપો મજદદાતાઓ અશોનીશ યજ્ઞમધદે. વીસપાઓ
ઓરૂઅરાઓ મજદદાતાઓ અશોનીશ યજ્ઞમધદે. હુઅરેખશેતેમ અમે-
શેમ રેમ ઓરૂઅદ અસપેમ યજ્ઞમધદે. માઓંઘહેમ ગોએથરેમ યજ્ઞમધદે.
ગોમ એઉઓ દાતહે ઉરૂનો ફરૂઅશીમ યજ્ઞમધદે. ગોમ પોઓરો સરેદહે
ઉરૂનો ફવશીમ યજ્ઞમધદે. તેશતરીમ સતારેમ રેઉઅંતેમ ખરેનંઘહુ-
તેમ યજ્ઞમધદે. સતુએસેમ ફરાપેમ શુરેમ મજદાતેમ યજ્ઞમધદે.
વીસપ સતારો અફશ એથર યજ્ઞમધદે. વીસપે સતારો જેમશ એથર
યજ્ઞમધદે. વીસપે સતારો ઓરૂઅર એથર યજ્ઞમધદે. વનંતેમ

સતારેમ મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. અઉચ્ચએસતરઓશ યજ્ઞમધદે.
 યોએ હુપત હુપતોએરીઅંગ મજદદાતહે ખરેનંધહેચ ખેશેજીઅ
 પેતેશતાતે યાથવાંમ પેરેકનાંમચ. ગેઓશ હુદાઓંધહે ઓઝઆનેમ
 યજ્ઞમધદે. દરૂઆસપાંમ શુરાંમ મજદદાતાંમ અશોનીમ યજ્ઞમધદે.
 દદુઆઓંધહેમ અહુરેમ મજદદાંમ રેઉઅતેમ ખરેનંધહુતેમ યજ્ઞ-
 મધદે. અમેશાસપેંતા હુખશથ્રા હુંદાઓંધહે યજ્ઞમધદે. મેથરેમ
 વોઓરો ગોઇઓએતીમ હુજંધરેમ ગોશેમ ખેઉઅરે અશમનેમ
 ઓખતો નામનેમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે. રાંમખાશતરેમ યજ્ઞમધદે.
 રસનુમ રજેશતેમ યજ્ઞમધદે. અરશતાતેમચ ફરાદદ ગેથાંમ વરેદદ
 ગેથાંમ યજ્ઞમધદે. એરેજોખદેમ વાયેમ ઇઅદ ફરાદદ ગેથીમ યજ્ઞ-
 મધદે. અમેમ હુતાસતેમ હુરોદેમ યજ્ઞમધદે. વેરેથરગનેમ અહુર-
 દાતેમ યજ્ઞમધદે. વનંતીમચ ઓપરેતાતેમ યજ્ઞમધદે. રાંમખાસ્ત-
 રેમ યજ્ઞમધદે. વએમ અશુઅનેમ યજ્ઞમધદે. વએમ ઓપરોકેરીમ
 યજ્ઞમધદે. તરદાતેમ અનીઆએશ દામાંન. અએતદ તે વઇઓ યજ્ઞ-
 મધદે ઇઅદ તે અસ્તે સપેંતો મેનીઉમ થવાશેમ ખદાતેમ યજ્ઞમધદે.
 જરૂઆનેમ અકરનેમ યજ્ઞમધદે. જરૂઆનેમ દરેગો ખદાતેમ યજ્ઞ-
 મધદે. વાતેમ સપેંતેમ હુદાઓંધહેમ યજ્ઞમધદે. અદરેમ યજ્ઞમધદે.
 ઓપરેમ યજ્ઞમધદે. ફરતરેમ યજ્ઞમધદે. ઉપસતાંમ હેથીમ યજ્ઞ-
 મધદે. નેરીઆંમ હાંમ વેરેતીમ યજ્ઞમધદે. દદુઆઓંધહેમ અહુરેમ
 મજદદાંમ રેઉઅતેમ ખરેનંધહુતેમ યજ્ઞમધદે. અમેશાસપેંતા હુખ-
 શથ્રા હુદાઓંધહે યજ્ઞમધદે. રજેસતાંમ એસતાંમ મજદદાતાંમ અશો-
 નીમ યજ્ઞમધદે. દએનાંમ વંધોહીમ માજદીઅસનીમ યજ્ઞમધદે.
 અશીમ વંધોહીમ યજ્ઞમધદે ખશોએશનેમ ખેરેજેતીમ અમુએતીમ
 હુરોદાંમ ખાપરાંમ ખરેનો મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. સઉઓ મજદદા-
 તેમ યજ્ઞમધદે. પારેએદીમ રેરેથાંમ યજ્ઞમધદે. એરીઅનાંમ ખરેનો
 મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. ઓગરેમ કઉએમ ખરેનો મજદદાતેમ યજ્ઞ-
 મધદે. ઓગરેમ અખરેતેમ ખરેનો મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. જરથો-
 શતરેમ ખરેનો મજદદાતેમ યજ્ઞમધદે. અરશતાતેમ ફરાદદ ગેથીમ
 યજ્ઞમધદે. ગેરીમ ઓશેદરેનેમ મજદદાતેમ અશ ખાથરેમ ઇઅજ-
 તેમ યજ્ઞમધદે. અસમનેમ ખનુઅતેમ યજ્ઞમધદે. વહેસતેમ અહુમ

અશોનાંમ યજ્ઞમધદે. રોચ'ધહેમ વીમ્નપો ખાથરેમ. જા'મ હુદાઓ-
 હેમ ઇઅજતેમ યજ્ઞમધદે. એમાઓ અશાઓ એમાઓ સોએથ્રાઓ
 ગેરીમ ઓશદરેનેમ મજ્ઞદદાતેમ અશ ખાથરેમ ઇઅ તેમ યજ્ઞમ-
 ધદે. વીસપાઓ ગેરીઓ ખશ ખાથરાઓ પોઓરો ખાથરાઓ મ
 દદાતાઓ અશુઅન અશહે રતુઓ યજ્ઞમધદે. ઓગરેમ કઉએમ
 ખરેનો મજ્ઞદદાતેમ યજ્ઞમધદે. ઓગરેમ અખરેતેમ ખનો મજ્ઞદદા-
 તેમ યજ્ઞમધદે. માંથરેમ સપેતેમ અશ ખરેન'ધહેમ યજ્ઞમધદે દાતેમ
 વીદોંધઉમ યજ્ઞમધદે દાતેમ જરથોશતરેમ યજ્ઞમધદે. દરેગાંમ ઓપ-
 ઇઅનાંમ યજ્ઞમધદે. દેએનાં વધોહીમ માજ્ઞદીઅસનીમ યજ્ઞમધદે
 જરજદાતેમ માંથરેમ સપેતેમ યજ્ઞમધદે. ઓશોદરેથરેમ દેનાંમ માજ્ઞદી-
 અસનીમ યજ્ઞમધદે. વેએદીમ માંથરેમ સપેતેમ યજ્ઞમધદે આસનેમ
 ખરેતુમ મજ્ઞદદાતેમ યજ્ઞમધદે. ગોશો સતેમ ખરેતુમ મજ્ઞદદાતેમ યજ્ઞ-
 મધદે. અનગર રોચાઓ ખદાતાઓ યજ્ઞમધદે. રોક્ષનેમ ગરો નમાનેવ
 યજ્ઞમધદે. મેશુઆનેમ ગાતુમ ખદાતેમ ચેનુઅદ પેરેતુ. મજ્ઞદદાતાંમ
 અશોનીમ યજ્ઞમધદે. ખેરેજતેમ અહુરેમ ક્ષથરેમ ખશએતેમ અપાંમ
 નપાતેમ ઓઝઅદ અસપેમ યજ્ઞમધદે. અપેમચ મજ્ઞદદાતાંમ અશો-
 નીમ યજ્ઞમધદે. હોમેવ જાએરીમ ખેરેજતેમ યજ્ઞમધદે. હોમેમ
 ફરાશમેમ ફરાદદ ગેથીમ યજ્ઞમધદે. હોમેમ દુરોશે. યજ્ઞમધદે.
 દહુમાંમ વધોહીમ આફરેતીમ યજ્ઞમધદે. ઓગરેવ તખમેમ દામો-
 એશ ઓપમનેમ યજ્ઞતે. યજ્ઞમધદે. વીસપેમચ અશુઅનેમ મેની-
 ઉમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે. વીસપેચ અશુઅનેમ ગેથીમ યજ્ઞતેમ
 યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વધોહીશ શુરાઓ સપેતાઓ ફવશીઓ.
 સતોમે જખીએમે. (જવત) વેરેથ્રગનદ. (ખાજમાં યાદ કરે.)
 વીસપાઓ ફવશીઓ અશાઓનાંમ યજ્ઞમધદે. અશેમ વોહુ (૩)
 અશીઅદદાંમે (જવત) (જેમ ખરસમ માહે તેમ અશીઅ દદાંમેમાં
 પણ પહે. (જવત) તમામ પઢી આશની કરે.)

હુરએક રોજની ખાજની વીગત એ છે જે જેમાં વીસપેશાંમ
 આવે તેમાં અઉઅ'ધાઓ ફૂઝઅશીઓ અને શતોમનો કરવા જરૂર

૧ ખરેસમન તે ખાજમાંનો પહલો હા. તેમજ અશવધાની ત ખાજના
 છેલ્લો હા. જાણવો.

પઢવો તેમજ અરદાકૂંચશ તથા ગાથાની બાજમાં પણ અઉચ્ચાઓ ફૂંચશીઓ અને સતુમ પઢતી. જે બાજમાં વીસપેશાંમ આવે તે બાજની બરસમ બીજી બાજમાં કામ નહી આવે. જો ફરી બાજ ઇજે તો ફરી બરસમ બાંધવી જોઈએ.

બાજ નવા નાવરની.

જેને ગેવરાની ખુબ હોય તેને પ્રથમ તાએ ૭ સાતની બરસમ અઇવ્યધહેન વણી બાંધી હીડોલાનો? ખોહાંન પાવ કરી દરૂન ૨ તથા ફરસસત ૨, આપે, ઓરૂઅર, ૨ ગોશોદોડ સર્વે માંડી એશેમજ ૩ બોએપ સાથે ખુઆન ઉપર મુકે જમણી બાબુએ આતશ

૧ ખુઆન—સગેમરમર, યા કે છાંતી જાતનો ઇજલો પથર જે ઇજશને વંદીદાદની ક્રિયા મારેના આલાટો ગેઠવવા, કુડી મુકવા તથા આતશનું આફરગાન્યું મુકવાના કામમાં આવે છે. એ ફા. શબ્દ છે [ખાન-ખુમયો]

૨ ઓરવર—અવસ્તા ‘ઉરવરા’—ઝાડપાન દરૂન ઇજતી વખતે ખજુર, દાડમ કે દરાખ વગેરેને ઝાડપાનના પ્રતિનીધી તરીકે લે છે તેને ‘ઉર્શામ’ અથવા ‘આરવરાંમ’ કહે છે. વળી દાડમનાં ઝાડનાં થડમાંથી તેની જડ યોગદાયરેગર મે.બેદ ચોકસ ક્રિયાથી કાઢી લાવે છે તેને પણ ‘ઉર્શામ’ કહે છે. એ વગર ઇજશને વંદીદાદની ક્રિયા થઇ શકતી નથી, તેથી દરેક દરેમહેરમાં દાડમ અને ખજુરીના ઝાડ રાપવામાં આવે છે.

૩ ગોશોદો—અવસ્તા “ગાઉશ હુદાઓ” બાજમાં દરૂનપર ઘી મુકે છે તે.

૪ અએસમ—અને ‘અએરમ’. ઇધન, બાળવાનું લંકડું. યજ્ઞસ્તે, વંદીદાદ તથા દરૂન ઇજવાની ક્રિયા વખતે આતશનાં અફરગાનીઆં આગળ નાનાં પથ્થરપર જે સુખડ મુકે છે તે આ એસમના કકડા અને તે દરેક કકડાની ઉપર લોખાનની ગાગડી મુકે છે તેને ‘એસમ બોય’ કહે છે. ‘એસમ બોય’ મુક્યા વિના દરૂન ઇજ શકાતા નથી. દરૂન ઇજવામાં ૪ ચીજની જરૂર રહે છે :—

૧ ગોશોદો—ઘી; ૨ આપે—પાણી ૩ ઓરવર—ખજુર કે દાડમની ચીર, અને ૪ એસમ બોય—લોખાન, સુખડ.

૫ બોએ—એ અવસ્તાનો ‘બોએઇધા’ શબ્દ છે, જેનો અર્થ સંગ્રહ એવો થાય છે. [ફા. ખુ.]

મુઆન ઉપર રાખી હાથમાં હાથ પાવ કરાવે બરસમ તેનાં હાથમાં આપે. (નાવરથો બાજમાં યાદ કરે.)

હુમત હુમત હુઅરેસત હુ મનશને હુ ગવશને હુ કુંનશને ઇન કનુમેને મેનીઓ નાવર બેરેસાદ (યાદ સંપૂર્ણ કરે.) કનઓથ અહુરહે મજદાઓ અશેમ વોહુ. (૩) બરેસમન દથોયો (બવત) અસનીઓબીઓ અશહે રતોબીઓ.

પેહલી ઓજરન ગેહે પઢવી પછી હાઉઅન ગેહે પઢે. પછી રપીથવન એવેસરૂથરેમ પછી ઓશહેન પઢીએ.

ઉજરનાએ અશેને અશહે રથવે આઈએસે યસતહે ફરાદદ વીરાએ દખીઓમાએય અશેને અશહે રથવે આઈએસે યસતહે બેરેજતો અહુરહે નફેદરે અપાંમ અપસય મજદાતીઓ આઈએસે યસતહે.

હાઉઅને અશેને અશહે રથવે આઈએસે યસતહે સાઉઅધે વીસીઓએય અશેને અશહે રથવે આઈએસે યસતહે મેથરહે વોઓરે ગોઈઓએતે.એથ હુજધર ગોશહે બેઝઅરે ચશમને ઓખતો નાનો યજતહે રાંનો ખાસતરહે આઈએસે યસતહે

રપીથવનાએ અશેને અશહે રથવે આઈએસે યસતહે ફરાદદ ફશુઅજતોમાએય અશેને અશહે રથવે આઈએસે યસતહે. અશહે વહેશતહે આથસય અહુરહે મજદાઓ પોથર આઈએસે યસતહે.

એવેસરૂથરેમાએ એબેગઈઓએ અશેને અશહે રથવે આઈએસે ઇઅસતહે. ફરાદદ વીસપાંમ હુજઓએતે જરથેશતરે તેમાએય અશેને અશહે રથવે આઈએસે ઇઅસતહે. અશઓનાંમ ફર અશનાંમ ગેનાનાંમય વીરે વાંથવનાંમ ઇઓએરીઓસય હુશેતોએશ અમહેય હુતાસતહે હુગાહે. વેરેથરગનહે અહુરદાતહે વનતીઓસય ઓપરતાતો આઈએસે ઇઅસતહે.

ઉશહેનાએ અશેને અશહે રથવે આઈએસે ઇઅસતહે બેરેજઓએનમાનીઓએય અશેને અશહે રથવે આઈએસે ઇઅસતહે. સરેશહે અશીઅહે અસેઉઅતો વેરેથરાજનો ફરાદદ ગેથહે રથનો-

એશ રજેશતહે અરશતાતસચ ફરાદદ ગેથીઆઓ વરેદદ ગેથી-
આઓ આઇએસે ઇઅસતહે.

(રોજ તથા માહા પઢે) તઉઅ આથરો અહુરહે મજદાઓ
પોથર મદવીસપેળીઓ આતરેળીઓ આઇએસે ઇઅસતહે. અએ-
વીઓ વઘાહેળીઓ (જવત) એસન યોએદે ક્ષનુમેને અહુરહે
મજદાઓ રએવતો ખરેનઘહુતો અમેશનાંમ સપે'તનાંમ. ઓખતો
નાંમને ઇઅજતહે. ખરેથેમ મીઅજદેમ આઇએસે ઇઅશતહે.
(જવત) (ખીજ વાર પઢે) આઇએસે ઇઅસતહે. અઉઅ'ધાઓ
ફરવશીઓ (જવત) મરૌતુ. એમ હુમતાય (જવત) અસનીઅએ-
ળીઓ અશહે રતોળીઓ. ઓજરનાએ અથોને અશહે રથવે યજ્ઞ-
નાએય વહુમાએય ખશનોથનાએય ફરસસતીએય આદ દીશ આઉ-
એદીએ મહી. (જવત) (ગેહે પાંચે પઢે) અથોનેનાંમચ અશહે
રથવાંમ યસનાએય વહુમાએય ક્ષનોથાએય ફરસસતીએય આદ દીશ
આઉએદીએ મહી. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનઘહુતો અમે-
શનાંમ સપે'તનાંમ ખશનોથર યસનાએય વહુમાએય ખશનોથરા-
એય ફરસસતીએય આદદીશ આઉએદીએ મહી. અશાઓનાંમ
(જવત) વહેસતાદ. અમેશાસપે'તા હુખશથર હુદાઓંઘહો યજ્ઞમ-
ઇદે. ઇએઘહે હાતાંમ (જવત) તાઓસચા યજ્ઞમઇદે. યથા આદ
યજ્ઞમઇદે (જવત) તાઓસચા યજ્ઞમઇદે. દહુઆઓંઘહોમ અહુ-
રેમ મજદાંમ યજ્ઞમઇદે. અમેશાસપે'તા હુખશથરા હુદાઓંઘહો યજ્ઞ-
મઇદે. અસનીઅ અશુઅન અશહે રતુઓ યજ્ઞમઇદે. ઓજરનેમ
અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમઇદે (જવત.)

(ગેહે પાંચે પઢે. રોજ તથા માહા પઢે.)

થવાંમ આતરેમ (જવત) અએસમાંસચ યોએદીમચ યજ્ઞમઇદે.
અહુરેમ મજદાંમ રએવતેમ ખરેનઘહુતેમ યજ્ઞમઇદે. અમેશાસપે'તા
હુખશથરા હુદાઓંઘહો યજ્ઞમઇદે. અશાઓનાંમ વઘાહીશ શુરાઓ
સપે'તાઓ ફરવશીઓ. સતોમે જળીએમે (જવત) વેરેથરગનદ.

(ખાજમાં યાદ કરે) વીસપાઓ ફરવશીઓ અશાઓનાંમ યજ્ઞ-
મઇદે. (જવત) તાઓસચા યજ્ઞમઇદે.

■ રાથવી પાવી બાહર જઈ બીજી પાવીમાં બાજ લીએ.

(હુમત હુખત હુઅરેશત હુ મનશને હુ ગવશને હુ કુનશને ઇન ખશનુમેને. મેનીઓ નાવર બેરેસાદ. અશડીઆ પનાહુઆદ. અશેમ વોહુ (૧) (પઢીને પાછો પાવીમાં આવી પઢે.) યથા અહુ વેરીઓ યો જોતા ફરા મે મરૂતે. (બાજ બેઠો છે તે નાવરો પઢે.) અથા રતુશ અશાદ ચીદ હચ ફરા અશુઅ વીદુઆઓ મરોતુ (બન્ને પઢે) અષેમ વોહુ (૩) અશીઅ દદાંમે (જાવત) અસનીઅએબીઓ અશહે રતોઈઓ. આજુરેનાએ અશેને અશહે રથવે અશીઅ દદાંમે (જાવત.)

■ ગેહે પાંચે પઢે. રોજ તથા માહા પઢે.

તઉઅ આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર. મદ વીઅપેત્રીઓ (જાવત) એસમ બોએદે ખશનુમેને. અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેન'ઘહતો અમેશનાંમ સપે'તનાંમ ઓખતો નાંમનો યજતહે અશીઅ દદાંમે. ખરેથેમ મીઅ'દેમ (બીજી વાર પઢે.) અશીઅ દદાંમે. અઉઅ'ઘાઓ ફરવશીઓ (જાવત) વહેસ્તાદ. અશઇઅનો પેતે જમીઆદ. (જાવત) વીસપાઈઅઉએ. (બાજમાં યાદ કરે)

યથા અહુ વેરીઓ (૨) પઢતાં એશેમ બોએ બે સાથે આત-શમાં મેલવે.

અહુનેમ વેરીમ યજમઈદે. અરશોખદેમ (જાવત) તાઓસચા યજમઈદે. (રાથવી પઢે) યથા અહુ વેરીઓ યો જોતા ફરા મે મરૂતે. (બાજ ધરનાર નાવરો પઢે) અથા રતુશ (જાવત) મરોતુ. અષેમ વોહુ (૩) અશીઅ દદાંમે (જાવત) ફરસસત. અહુરહે મજદાઓ (જાવત.)

■ દરૂનગી ક્રિયા જેમ આગળ ક્રિયા લખી છે તેમ કરે.

અશઇઅનો પેતે જમીઆદ. (એશમ બોય એક છે તે મેલવી રાથવી પઢે) ખરેતનરો એતેમ મીઅજદેમ યોએદીમ અ'ઘહેન અશાએચ ફરેરેતેચ. (નાવરો પઢે.) અમેશેસપે'ત દેન માજદી-અસને. (જાવત) યાતો મનહે જશેતે. અષેમ વોહુ (૩).

બરસમ બરસમદાંન મધે મેટ્ટી નાવરને દડૂનની ચાશની કરાવે,
નાવરને જમાડે, મુખ સોજી કરે, જે બશનુમેને બાજ
ધરી છે તે બશનુમેને બાજ મુકાવે.

બીજે દીને બરસમ તાએ સાતની એવીઅંધહુને? બાંધીને
દડૂન ૩, ફરસસત ૩, ગોશોદો આપે એરૂઅર માંડે તથા એશમ
બાએ તેજ ખુઆંન ઉપર માંડે. આતશ મુકી નાવરયાને ખુઆંનપર
બેસાડી ડાહ્યા હાથમાં બરસમ આપે.

(બાજમાં યાદ કરે) ઇન બશનુમેને સરોશ અશો તગીતન
ફરમાંન સેકફત જીન જીના અવજર સાલારે દામાંને હોરમજદ
બેરેસાદ.

બશનોશ અહુરહે મજદાઓ અષેમ વોહુ (૩) બરેસમન
દથોશો (જવત) અસનીએબીઓ અશહે રતોબીઓ.

એ બાજમાં હાઉઅન ગેહિમાં બાજ ઇજે છે તેજ
ગેહિ પઢે.

બશનુમેન સરોશની બાજની લણાવવી. ગેવરાનો ધણી
સામી બાજ લીએ ખરતેનરો પઢે. જે ક્રિયા ઉપર લખી છે તે
ક્રિયા કાજે બાજ સરોશની તમાંમ લણાવવી અને ચાશની કરા-
વવી. ગેવરાનો ધણી બાજ મુકે. અને નાવરયાને તે બાજ સાથે
જમાડી મોહું સાફ કરાવી બાજ ઇજાવી છે તે બશનુમેને બાજ
મુકાવવી. આફરગાન સરોશનું કરાવી એ આફરગાંન નાવરયા પાસે
મંડાવવું.

ત્રીજે દીને શીરોજ બાજ ઇજાવવી બરસમ તાએ સાતની
બાંધવી. દડૂન બે તથા ફરસસત બે ગોશોદો આપે એરૂઅર તથા
એસેમ બાએ તથા આતશ માંડી નાવરયાનાં હાથમાં બરસમ
આપી એ બાજ ઇજાવવી. ગેહિ હાવનજ પઢાવવી. ગેવરાનો ધણી બાજ

૧ અધવ્યાઓગેહુન—એ અવરતા લાપાનો શબ્દ છે. દરેમેહેરોમાં
છજશન કે વંદીદાદની ક્રિયા વખતે એક ખુબવાળો મોમેદ ખજુરીની પાતરી
ઘટતી ક્રિયાથી કાપી લાવી તેના તાર કાઢીને વણે છે અને ૫, ૧૫, ૨૨
કે ૩૩ તાએની બરસમને બાંધે છે તેને અધવ્યનધેહ કહે છે.

લીએ. ખરતનરો પઢે. બાજ તમામ ઇજાવી ઉપત્તી ક્રિયા પ્રમાણે આશની કરાવી એ નાવરયાને તેજ બાજે જમાડી શીરોજની બાજ મેલાવવી. આક્રગાન શીરોજનું નાવરયાની પાસેજ મંડાવી કરાવવું.

ચોથે દહાડે શ્રી હોરમજદ રોજની બાજ ઇજાવવી. ખરસમ તાએ સાતની બાંધી દરૂન સર્વે માંડયાની રવેશે માંડી બાજ નાવરની ઇજાવવી. ગેવરાનો ઘણી બાજ લીએ ખરેતનરો પઢે ગેહે હાવન પઢે બાજ તમામ સંપુર્ણ ઇજાવવી. દરૂનની આશની કરાવે બાજ મુકાવી આક્રગાન દાદાર હોરમજદનું નાવરયા પાસે મંડાવી પુરૂં કરવું એટલે હેરબુદ તમામ થયો.

પેહેલે દહાડે નાવરયાને વડી ખુબ કરાવી મેનીઓ નાવરની બાજ ઇજાવવી. આક્રગાન હુદાઓંઘહેમનું કરાવવું.

બીજે દહાડે સરોશની યજ્ઞને, સરોશની બાજ અને સરોશનું આક્રગાન કરાવવું.

ત્રીજે દહાડે શીરોજની યજ્ઞને શીરોજની બાજ અને શીરોજનું આક્રગાન કરાવવું.

ચોથે દહાડે વીસપરદ ઇજાવવી ને દાદાર હોરમજદ રોજની બાજ ઇજાવવી અને આક્રગાન હોરમજદ રોજનું કરાવવું એટલે હેરબુદ કીધાની વીગત સંપુર્ણ થઇ.

નવી ગેહાંન ઇજાવાની ક્રીયા.

પ્રથમ નવી ગેહાંનને દરેમેહરમાં લાંવીને નીરંગે ઘોઇને તે સુકાયા પછી સોજાં પાણીથી સારી રીતે ઘોઇ કેરડી પાડે અને તેને હીંદોરા ઉપર પાવીમાં મુકીને તેની ઉપર સરોજ બાજ ઇજા યાને તે મરનારને નાંમે સરોશની ક્ષતુમનથી દરૂન ઇજા અને પછી બાહર લઇ જઇને નસાસાલારોને આપવી.

બાજ રપીથવનની લખી છે.

(બાજમાં યાદ કરે.) ઇન ક્ષતુમેને અરદીબેહેશત અમેશાસપંદ વીસપેશા અરદાક્રવશ બેરેસાદ. ક્ષનોથ અહુરહે મજદાઓ અશેમ

વોહુ (૩) ખરેસમને દથોશો (જવત) અસનીઅએળીઓ અશહે રતોળીઓ રપીથવનાએ અશોને અશહે રથવે આઇએસે યસતહે. ફરાદદ ફશુઅ જ'તોમાએય અશોને અશહે રથવે આઇએસે યસતહે. અશહે વહેશતહે આથરસચ અહુરહે મજદાઓ પોથર આઇએસે યસતહે. (રોજ માહા પઢે.) આઇએસે યસતહે. તઉઅ આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર મદ વીસપેળીઓ (જવત) એસમે બોએદે ક્ષનુમેને એહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેન'ઘહુતો અમેશનાંમ સપે'તનાંમ અશહે વહેશતહે આથરસચ અહુરહે મજદાઓ પોથર વીસપેશાંમ યજતનાંમ (જવત) ન'બાનજદેસતનાંમ ક્રવશનાંમ. ઓખતો નામતો યજતહે ખરેથેમ મીઅજદેમ. (બીજી વાર ક્ષનુમન પઢે.) આઇએસે યસતહે.

અઉઅ'ઘાઓ ક્રવશીઓ (જવત.) વહેશતાદ. ફરઅરાને મજદીઅ-સનો જરથોશતરેશ વીદેઉઓ અહુરહે દકેશો. રપીથવનાંએ અશોને અશહે રથવે. (જવત) મરોતુ. એમ હુમતાય (જવત) જેમ ખરસ-મમાં ક્ષનુમન પઢે તેમ પઢે.) તાઓસચા યજમઇદે. યથા આદ યજ-મઇદે. (જવત) તાઓસચા યજમઇદે. દદુઆઓંધેમ અહુરેમ મજદાંમ

રપીથવન—એટલે મધ્યાહન; જ્યારે સુરજ માથે આવે તે વખત. ખરી બપોર આવાં મહિનાનાં હોરમજદ રોજથી આપણે બપોરે રપી-થવન ગેહુને બદલે બીજી હાવન ભણીએ છીએ, તે પાછા ફરવરદીન મહિનાના અહોરમજદ રોજે પાછી રપીથવન ભણીએ છીએ, અને એ રપીથવન (ગરમીનો હોગામ) પાછો આવવાને લીધે એજ મહિનાના અરદી-બેહેસ્ત રોજે તેનું જશન કર્યું છીએ. એ ગેહે ગરમીની છે. રપીથવનનો અર્થ દક્ષિણ દિશા પણ થાય છે. એ શબ્દ ઇંગ્રેજ Meridian અને ફારસી 'નીમરોજ' ને મળતો છે. આપણે અરદીબેહેસ્ત રોજે રપીથવન ઇજ્યે છીએ તે ખતાવે છે કે હોરમજદ રોજથી યાને વર્ષની શરૂઆતથી ગરમી શરૂ થાય છે. પણ આ જશનમાં અરદીબેહેસ્ત અમેસાર્પંદની આરા-ધનાને મળતીજ આરાધના છે, તેથી તે દિવસે તે જશન કરવામાં આવે છે. હાલમાં એ હોગાપર ગરમી આવતી નથી, કારણકે રપીથવન ઇજ્યવાનો વખત અસલી ધર્મ પ્રમાણે છે, જે યજદેજદની આગમજની વાત છે. આપણું યજદેજદી સાલ એક અને ધર્મનું સાલ બીજું તેને જુદાં પાડવાં જોઇએ.

યજ્ઞમધદે. અમેશાસપેંતા હુક્ષત્રા હુદ્ધાઓંઘહો યજ્ઞમધદે. અશનીઅ
 અશુઅને અશહે રતુઓ યજ્ઞમધદે. રપીથવનેમ અશુઅનેમ અશહે
 રતુમ યજ્ઞમધદે. ફરાદદ ફશોમ જતોમેમચ અશુઅનેમ અશહે
 રતુમ યજ્ઞમધદે. અશેમ વહેશતેમ આતરેમચ અહુરહે મજદાઓ
 પોથરેમ (રોજ માહ પઢે.) થવાંમ આતરેમ અહુરહે મજદાઓ
 પોથરેમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજ્ઞમધદે. (જાવત) એસમાંસચ
 ઓએદ્દીમચ યજ્ઞમધદે. અહુરેમ મજદમ રેઉઅતેમ ખરેનંઘહુતેમ
 યજ્ઞમધદે. અમેશાસપેંતા હુક્ષત્રા હુદ્ધાઓંઘહો યજ્ઞમધદે. અશેમ
 વહેશતેમ આતરેમચ અહુરહે મજદાઓ પોથરેમ યજ્ઞમધદે. વીસ-
 પેમચ અશુઅનેમ મેનીઉમ યજ્ઞતેમ. યજ્ઞમધદે. વીસપેમચ અશુઅ-
 નેમ ગેથીમ યજ્ઞતેમ યજ્ઞમધદે. અશાઓનાંમ વંઘોહીશ શુરાઓ
 સપેંતાઓ ફૂઝઅશીઓ. સતોમે જળીએમે (જાવત) વેરેથગનદ
 (ખાજમાં યાદ કરે.) વીસપાઓ ફૂઝઅશીઓ (જાવત) રપીથવનેમ
 પેતે રતુમ ફરાદદ ફશુમ જતોમેમચ પેતે રતુમ. ઈઓંઘહે હાતાંમ
 (જાવત) તાઓસચા યજ્ઞમધદે. અશેમ વોહુ (૩) અશીઅ
 દદાંમે ખરેથેમ. (જાવત.)

જેમ ખરસમમાં તેમ અશીઅ દદાંમેમાં પઢી એ ખાજ સંપુર્ણ
 ઇજ્ઞ દરૂનની આશની કરે એટલે ખાજ રપીથવનની સંપુર્ણ થઈ.

નીરંગ દુઆ માંગવાની.

ક્ષનુમન અશુઆંન રા રૂઆંની આંરા અવસ્તા બ ખાનંદ
 અશુઆરાં દરૂન રોજ હા મીકુનંદ અશુઆન બ ગરોથમાંનીઆ
 શાદ કુનંદ શાદ શવદ દુઆએ મી કુનંદ હેરખદ અશુઆંરા
 અવસ્તા હા બે ખાનંદ અશોઆંરા યાદ ઓ નેક શુદ અવસ્તા
 કખુલ બેકુનંદ વ અરદાફૂઝ અશ જમલેહા શવદ દીન જરથોશતરી
 પોએરીઓ દકેશે દાદાર હરવેસપ આગાહા બ નશીનદ નેક શવદ
 પેગંખર હક જરથોશતર સપેંતમાન બેરેસાદ હુશેદર હુશેદરમા
 હા સોશીઓએશ પેગંમખર હક આવરંદન મન કખુલ કરંદન
 રાસતશ ગોફતંન બેહેદીન આસકારા સવદ બેહેરાંમશાહા આગાજશ-
 વદ જરથોશનરી આગાજ શવદ.

પરોપકાર કરવાની કીધા.

નિરંજનની કીધા કરવા માટે આ મંત્રિને જોવા દેવાની સાથે (જેની ને માટે દરજ્યાતનાં સંધાનાં આજ્ઞાનાં) આવી સંભાળથી કીધાં. કરવા માટે તેવાર કરે છે.

નીરંગદીનની કીયા કરવાની હકીકત.

પરથમ એ મોખેદો જે યોજદાયેગરીનું કામ અને કીયા ધણી શારી રીતે જાણતા હોય તેઓએ નીરંગદીનના કામને વાસતે તઢ્યાર થવું અને તે બંધે જણાએ પહેલાં નવ રાતનું બરસનુમ લેવું અને પવીત્રાઈથી દરેમેહરમાં રહીને બરસનુમની નવ રાત પાકી પરહેજગારીથી પુરી કરે અને દશમે દાહાડે નવસો નાહી પવીત્ર થઈને પછી ફરીથી નાહી કંગઈ કરીને દરેમેહરમાં રહે પછી અગીયારમે દહાડે તે બંધેમાંથી એક મોખેદ નાહી પવીત્ર કપડાં પેહેરી કુસતી પાદીઆગ કરી પોતાની ફરજ અદા કરીને તઢ્યાર થાય અને પછી બરસનુમવાલો એક બીજો મોખેદ નાહી પવીત્ર કપડાં પેહેરી દરેમેહરમાં આવી કુસતી પાદીઆગ કરી પોતાની ફરજ અદા કરી યજ્ઞશનેનાં સઘલા આલાતો લઈ તેને સાફ કરી કુવામાંથી ચોખું પાણી કાઢાડી તેને શોખું અને ચોખા કપડાંએ ગાલીને તે સઘલા આલાતો ચોખાં કરી તે કુડીમાં વાસન ભરીને પછી તે પોતે પાંચતાએની નાની ખુમ કરે અને ખુમ કરી રહ્યા પછી નવેસરથી હોમ ગાલવાની સઘલી કીયા કરી હોમ ગાલે પછી પેલા નીરંગદીન કરનારા મોખેદોમાંથી જે મોખેદ નાહી કપડાં બદલીને તઢ્યાર થયલો છે તેહને મીનોનાવરની યજ્ઞશને કરાવે પછી તે મોખેદ ખુમ કરી દરૂન ઇજને જમે અને ત્યાંજ રહે.

પછી આરમે દહાડે પેલા નીરંગદીન કરનાર મોખેદે જેને ખુમ કીધી છે તે મોખેદ પોતે પાંચતાએની ખુમ કરીને નવે હોમ ગાલીને પોતાનાં સાથીને મીનો નાવરની ખુમ કરાવે અને ખુમ કરીને પરવાયા પછી વતી ફરીથી પાંચતાએની ખુમવાલો મોખેદ પરગણું કરીને તેજ ખુમ કરનાર મોખેદને ફરીથી યજ્ઞશને બેસાડે યાને મીનો નાવરની યજ્ઞશને કરે એટલે ગેવરો આપે તે દહાડેથી તેને પેહલો ગેવરો આપેલો ગણાય અને તે ગેવરાવાલો મોખેદ પવીત્રાઈથી અને હુશીયારીયા રહીને તે ગેવરાની કીયાને સંભાલી ચાલે અને જુદી બાજ ઇજને ખાણું ખાએ અને પછી તેને બીજો દહાડે ગેવરાવાલો મોખેદ નવેસરથી હોમ ગાલીને પોતાના સાથીને મીનો નાવરની યજ્ઞશને બેસાડીને ગેવરો આપે એટલે બીજો ગેવરો થયો એ પ્રમાણે છ દહાડા સુધી આમણુશામણુ યજ્ઞશને કરે અને ગેવરો આપે અને એ બંધે મોખેદો દરરોજ જુદા જુદા દરૂન લઈને દાદાર હોરમજદની ખશનુમનથી દરૂન ઇજને ખાણું ખાય અને એ ગેવરાની અને બીજી કીરયા કરતી વખતે તેઓની નજદીક દસતુર મોખેદોએ બેસવું જોઈએ અને તે કીયાઓની સંભાળ અને ચોકસાઈ રાખવી જોઈએ છે.

અને જો દાહાડે યજ્ઞશને કરીને યાને જો ગેવરો લઈને પરવા-
રયા પછી તે બધે મોઝેદો જુદા જુદા દરન ઇંજને એક બીજાનાં
દરનની ચાશની કરે એટલે તેઓ બધે જણા “ હમકલાંમ ” થયા યાને
કીયાના કામમાં બધેનો દરજ્જો ખરાખર થયો પછી બાજ મુડી કુમતી
કરીને નીરંગદીનનું મોટું કારણું તથા બીજું એક નાંધણું કારણું અને બે
કલસીયા અને મોટા કારણાં ઉપર ધાંકવાનો એક કાંસીઓ ચોખ્ખો કરી
ચોખ્ખાં પાણીએ ભરીને તે સમ્રલાને પાવ કરે પછી તેમાનું પાણી
ખાલી કરીને તે કારણાં અને કલસીયા ને કાંસીઓ આતશ આગળ
શુકવે તે એવી રીતે કે તેમાં જરાપણ પાણીનો સેખર રહે નહીં એ
પ્રમાણે શુકવીને મોટું કારણું હીદારા ઉપર હેલાએદી જગોએ પથર
ઉપર યા પથરની તાક ઉપર મુકે પછી તે બધે જણાં એક કલસીઓ લઈ
ને વરસીઆની આગલ જાએ અને તેનો નીરંગ પેહેલાં ઝાલીને લાવે અને
તે પેલાં નીરંગદીનનાં મોટાં કારણાંમાં નાંખે અને તે નાંખતી વખતે મનમાં
એક અહુનવર પઢે અને તે નાંખી રહ્યા પછી બીજા ઘેઘાઓ જે પચીશ
અથવા ત્રીશ એક દહાડો આગમયથી લાવીને બાંધેલા છે તે સમ્રળા ઘેઘા-
ઓનો નીરંગ જાહાલીને પેલાં મોટાં કારણાંમાં નાંખીને તે કારણું ભરીને તેની
ઉપર પેલો પાવ કાંસીઓ ઢાંકે પછી તે ઉપરાંત એક કળસીઆમાં બીજો ફાલતુ
નીરંગ જાહાલી લાવીને પેલાં મોટાં કારણાંની પાસે મુકે અને તેની ઉપરથી
એક પાવ સુકવેલું વાશન ધાંકીને મુકે પછે એક બીજું કાહારણું મોટું
આવને સાડું ચોખ્ખું કરી તેને ચોખ્ખાં પાણીથી ભરીને તેને પાવ કરીને તેની
ઉપર પાવ કાંસીઓ ઢાંકીને તેને હેલાએદી જગો ઉપર મુકે.

હવે ઉંજરન ગેહેમાં જે મોઝેદ આત્રવખશી કરવાનો હોય તે સમ્રળા આલા-
તો સાફ કરી ચોખ્ખાં કરી કુંડીમાં ભરીને કલસીઓ પાવ કરી ખજુરીની પાતરી
અને દાડમનાં ઝાડની ‘ઉરવરાંમ’ લાવે અને પાતરીની ‘એવીઅંધન’ વણે તહેને
અને ઉરવરાંમને એક પાવ વાશનમાં મુકે પછી જીવાંમ ઝાલી લાવે એ પરમાણે
શંઘલુ તદખાર કરીને જીવાંમનાં કલસીઆને ઉંચે પથરની તાક ઉપર મુકે
અને તેની ઉપર પાવ વાશણુ ઢાંકે પછી આતશ આગલનાં નીચેનાં નાંધણા
પથર ઉપર એક એસમખોએ મુકે અને પેલું એવીઅંધન અને ઉંજરનાંમનું
પાવ વાસણુ નીચે હાથે પકડીને એસવાનાં ખોઆંનની પાસે દુરથી દાહવા
હાથની તરફ એક નાંધણા પથર ઉપર મુકે અને હોમસળી કાહાડીને બીજાં
વાસનમાં મુડી તે નાંધણા પથર ઉપર એવીઅંધનનાં વાસણુની પાસે મુકે
પછી જોર કાહાડવાને વાસતે હીદારાનાં ખોઆંન ઉપર એસે પછી કલસીઓ
અને આલાતોની કુડી પાવ કરીને હાથ પાવ કરીને આલાતનો ખોઆંન પાવ

કરી સઘલા આલાતો બાહર કાઢાડી તે ખોઆંનની જગા ઉપર મુકે પછી પેલાં વાસણમાંથી એવીઅંગન લેઇને માહાડ એની ઉપર મુકે અને ઉચ્ચ-રાંમ લેઇને માહાડએનાં પગ ઉપર મુકે અને હોમસળી ત્રણ મરતમે પાવ કરીને માહાડએનાં પગ ઉપર મુકે પછી ખરસમનાં તાએ પાંતરીશ ચોકશ કરી તેમાંથી એક તાએ દાહાયા હાથમાં પકડી જોરનાં અઘડુ વારેલાં પુત્રીઆં ઉપર હાથ સાથે મુકી જમણાં હાથમાં વરસની વીટી લેઇને વરસ પાવ કરીને પછી જોર કાઢાડે—જોર કાઢાડીને હાથમાંનો તાએ જોરનાં પુત્રીઆં ઉપર મુકે પછી જે જોતી કરવાવાલો બીજો મોખેદ એક મોહોટી વાટી અને તે ઉપરનું ઢાંકનું ચોખુ કરી પાવ કરી તેમાંણું પાંણી કાઢાડી નાંખીને પેલી વાટી નીચેથી પકડીને પેલા જોર કાઢાડનારની આગળ લાવે તેહેવારે તે જોર કાઢાડનાર જોરનાં બંધે પુત્રીઆં તેની વચેની રકાખી અને તેની ઉપરનાં તાએ સાથે પેલી વાટીમાં વચમાં મુકે પછી તેની એક તરફ વરસનું પુત્રીકે વરસ સાથે તે વાટીમાં મુકે અને એક પુત્રીઆંમાં પેલી એવીઅંધન અને હોમસરી ઉચ્ચરાંમ મુકીને તે વાટીમાં બીજી તરફ મુકે.

પછી ખરસમનાં સઘલા તાએ અને છુરી તે વાટીમાં ત્રીજી તરફ મુકે એ પ્રમાણે તે વાટીમાં મુકે પછી પેલો વાટી લઇ આવેલો મોખેદ તે વાટી આસતેથી લઇને બીજી એલાહેદી જગો ઉપર મુકે અને પછી તેની ઉપરનું ઢાંકનું તે વાટી ઉપર ઢાંકે પછી પેલો જોર કાઢાડનાર મોખેદ બાકી રહેલા સઘલા આલાતો તે કુંડીમાં ભરીને ઢાંકી મુકે પછી ત્યાંથી ઉડી આવીને એસમખો એ જે એક મુકેલી છે તેને આતશમાં મુકે અને બાહરની પાવીમાં જઇને એક અશેમ વોહુ ૧ પટે. અહમાઇ રએસ્મ-હજંધરેમ.-જસમે. કેરકેમુજદ.-અશેમ વોહુ (૧) પઢીને કુસતી કરે.

હવે બંધે જણાં દરન ઇજીને ખાણું ખાય. પછી રાતનાં બાર વાગે ઉડીને નવાં કપડાં પહેરીને ફરજયાત ગુજરીને સઘલા આલાતો તઇયાર કરે તેમાં નીરંગનું મોહોટું કારણું છે તેને તર કરવું યાને બીજા કલશીયામાં નીરંગ ફાલતુ રાખેલો છે તે કલશીઓ બંધે હાથે પકડીને દખણ દીશા તરફ મોહોટું કરીને જેમ કલશીઓ પાવ કરતી વખતે ઉપરથી છલકાય છે તેમ નીરંગનાં કલશીઆમાંથી મોહોટાં કારણાંમાં નીરંગ નાખી તેને તર કરે અને તર કરતાં મનમાં અપેમવોહુ (૧) પટે.

પછી તે નીરંગનું મોહોટું કારણું થોડું ડોક આગલથી અધુર કરી આલાતનાં ખોઆન આગલ લાવીને બીજા રેતી ભરેલા ખુમયામાં માહાડએની તરફથી મુકે અને તેની પાસે પેણું આવવું મોહોટું કારણું જોતીનાં જમણાં હાથની તરફ રેતીનાં ખુમયામાં મુકે તે એવી રીતે કે એક

ખીજનાં છાંટા તે કાહરનાંએને લાગે નહીં અગર જો આવનું મોહોડું કાહરણું પાવ નહીં કાઢેયું હોય તો તે વખતે તેને જેમ પાવ કરીએ છે તેમ ત્રણ મરતમે પાવ કરી થોડું ગદાં આગવથી અધુરું કરીને ત્યાં લાવી મુકે પછી જે રાથવી મોખેદે જોર કહાડયો છે તે મોખેદ સઘવના આજ્ઞાતો તધ્યાર કરી હોમ ગાલવાની કીયા કરવાને માટે હીંદોરા ઉપર ખેસે.

અને તે કીયા શરૂ કરવાની આગમય ખીજો મોખેદ જે જોતી થનાર છે તે કાંધજ ખોલે નહીં અને કારણાંની આગવ આવી ખેશે અને જમણો હાથ આતશ આગલ લઈ જઈને ખુશક કરે અને પછી નીરંગનું કારણું ઉઘાડે અને તે ઉપર અંધે જણાં નેગાહા કરીને જોયા પછી તેને પાછું ઢાંકે પછી વત્રી હાથ આતશ ઉપર લઈ જઈને ખુશક કરે અને આવનું કારણું ઉઘાડે તે ઉપર અંધે જણાં નીગાહ કરીને જોયા પછી પાછું ઢાંકે હવે દર વખતે જ્યાં નેરંગ અને આવ ઉઘાડીને જોવામાં આવે છે ત્યાં ઉપર લખ્યા પ્રમાણે આતશ ઉપર હાથ ખુશક કરીને કારણાં ઉઘાડવા જોઈએ અને કુંડીની તરફ ખેશવું જોઈએ અને કારણાં ઉઘાડતી વખતે હાથ ધોઈને કારણાં ઉઘાડવાની જરૂર જેવું નથી કારણુ કે તે કારણાં ઉપરનાં ઢાંકેલા કાંસીયાઓ બાહરથી પાવ નથી પણ કેટલીએક કીનાઓમાં એમખી લખેયું છે કે કારણાં ઉઘાડતી વખતે હાથ ધોઈ ખુશક કરીને ઉઘાડવાં. પછી પેલો હોમ ગાલવા ગેઠેલો મોખેદ કલસીઆ અને આલાતની કુંડી પાવ કરીને આજ્ઞાતનો ખોઆંન પાવ કરે પછી જેટલાં આલાતો કુંડીમાં છે તેમાંથી ઘટતા આજ્ઞાતો કહાડીને હીંદોલાની ઉપર મુક્યા પછી પેલો જોતી કરનારો મોખેદ પેત્રી જોરની વાટીનું ઢાંકણુ ઉઘાડીને નીચે હાથે વાટી લાવીને પેલા હોમ ગાલનારની આગવ પકડે પછી તે પેલી વાટીમાંથી જોરનાં ધુલ્લીઆં જેમનાં તેમ ઉચકીને ખોઆંન ઉપર તેની જગ્યાએ મુકે પછે ખીજ આલાતો કાહાડી તેની જગ્યા ઉપર મુકે બરસમ બાંધી હોમ ગાલીને બરસમ ઉપર હાથ મુકીને ખેશે હવે એ નીરંગ-દીનનો વંદીદાદ સરોશની ક્ષતુમનથી કરવામાં આવે છે તેથી પેલો જોતી બાહરની પાત્રીમાં ઉભો રહી બાજ લેઈને હીંદોરા ઉપર આવે પછી કુંડીની તરફ ઉભો રહીને પાંચ યથા પદે કાંધજ ખોલે નહીં ને ઉપર જણાવેલી તરતીબ પરમાણુ અંધે કારણાં ઉઘાડીને અંધે જણાં જોય પછી જોતી પોતાનો હાથ આતશને પાવ કરી પાછો કુંડી આગળ આવે તે પછી પેલો હોમ ગાલનાર વરસની બાજ મુકી નીચે ઉતરી બાહર જમ બાજ મુકી કુસતી કરે.

અને જોતી પોતાની જગ્યાએ આવીને ઉભો રહે પછી પેલો આત્ર-વક્ષી બાજ લેઈ સામે આવી પોતાની કીયા શરૂ કરે અને અંધે

નેરંગ દીનની કીયા. (રાત્રે તણ વાળેના દેખાવ.)

વંદીદાદની ચેહલી ખરોતે બણવાની સોડ થાય છે. આ કીયા ઘણી મોતેબર છે. આ કીયા જરૂરીની ધર્મનાં એક મોટા પાયા સમાન છે.

જાણું વંદીદાદની ક્રીયા શરૂ કરે અને આવવક્ષી દર વખતે નીરંગ અને આવ જોવાનો વખત આવે ત્યારે કુડીની તરફ આવીને તે કાંરણાંઓ આગલ બેશે અને શંઘલી જગાએ પેહેલાં નીરંગનું કારણ ઉઘાડે અને પછી આવનું કારણ ઉઘાડે એ રીતે ક્રીયા કર્યો જાય. હવે પેલા બંધે જાણું નીરંગ યાદ કરીને પછી “ફરેસતુધએ” બોલતાં નીરંગ જોય અને “હુમતોએખીઅસચા” બોલતાં આવ જોઇ પછી આગલ પઢેઆ જાએ પછી નેઉએદીએમી આગલ અશેમ વોહુ (૧૦) અને ઇઅથા અહુ વેરીઓ (૧૦) પઢવામાં આવે છે તેમાંની ચાર અશેમ વોહુ પઢતાં “અશેમ” બોલતાં નીરંગ જોવા અને “વોહુ” બોલતાં આવ જોય એ પ્રમાણે ચેઆર અશેમ વોહુ પઢતાં ચાર વાર જોય અને પછી યથા અહુ વેરીઓ. (૧૦) માહેલી ચાર યથા અહુ વેરીઓ પઢતાં “શીઓથેનનાંમ” બોલતાં નીરંગ જોય અને “અંધહેઓશ મજદાએ” બોલતાં આવ જોએ. એ પરમાણે ચાર ઇઅથા અહુ વેરીઓ પઢતાં ચાર વાર જોય અને ફેટલીએક જગ્યાએ ત્રણ અશેમ વોહુ અને ત્રણ યથા અહુ વેરીઓ પઢતાં જોવાને જાણાવેલું છે અને “નેઉએદીએમી” બોલતાં નીરંગ જોય અને “હંકારીએમે” બોલતાં આવ જોય પછી પઢ્યા જાય અને “યસનીમ વચો” નો કરદો પુરો કરો. “યંત્રહે મે અશાદ-હચા” ની આગળની ત્રણ અશેમ વોહુ પઢતાં વાર ત્રણ જોય “અશેમ” બોલતાં નીરંગ જોય અને “વોહુ” બોલતાં આવ જોય પછી પઢેઆ જાય અને “અએતદેમ” નાં કરદાની આગમજ રાથવી બાજ આપી એસમબોય મેળવે. અને જોતી પ્રથમ હાવનીમ વજાડવા સાડ કુડી-માંથી તેની આસપાસ લાલો ફેરવીને બાહર કહાડે છે તે વખતે “યથા રતુશ” બોલતાં નીરંગ જોય અને “અપાદ ચીદ” બોલતાં આવ જોય પછી પઢ્યા જાય. અને વંદીદાદની પેહેલી પરગરદ શરૂ કરતી વખતે “મરોદ” બોલતાં નીરંગ જોય અને “અહુરહે મજદાએ” બોલતાં આવ જોય.

પછી જોતી પઢેઓ જાય તે વખતે આતરવખશી નાંધલા સફેદ પંદર વીશ પથરા લેધને તેને ચોખા કરી પાવ કરીને આતશ આગલ સુકવીને એક વાસન યા કાંસીઓ આખો પાવ કરી તેને સુકવીને તેની અંદર પેલા સફેદ નાંધલા પથરા મુકી રાખે અને પછી નીરંગ અને આવનાં કાંરણાંનાં મોંહોડાં બાંધવાને શાડ નવાં કપડાંના બે મોહટા કટકા અને નવાં સુતરનાં વનેલા બે લાંબા દોરા લધને તેને તે કપડાંની સાથે ચોખા કરી ઘોઈ પાવ કરી સુકવીને એક પાવ વાસણ ફેરડું હોય તેમાં મુકી રાખે પછી

જોતી ઝોગનીસમી પરગરદમાં જ્યાં બસો ઇઅથા અહુવેરીઓ પઢવામાં આવે છે ત્યાં તે બસો ઇઅથા અહુવેરીઓ માહેલી છેલ્લી નવ યથા અહુવેરીઓ પઢવાની રહેવા દેરી અને રાયરી પેલા પાવ કીધેલા નાંધલા પથરનો કાંસીઓ પાવ હાથે ઉંચકી લાવીને આલાતવાલા ખોઆંન ઉપર દરનની જગ્યાએ મેલે અને જોતી પોતાનો જમણો હાથ પાવ કરીને તેને કારદો કરે તે એવી રીતે કે તેહની ઉપર પાણીનો પસરાત રહે નહી. પછી રાયરી પેલા કારણુઓની આગલ બેસે અને હાથ આતશ ઉપર સુકવીને નીરંગનું કાંદારણું ઉંઘાડે અને જોતી જમણે હાથે પેલા કાંસીઆમાંથી એક પથર લધને સંભાલીને “યથાઅહુવેરીઓ” પઢે અને “શીઓથેનનામ” બોલતાં નીરંગનાં કારણુમાં તે પથર નાંખે જે તે નીચે પડે તો ફરીથી બીજો લેધને નાંખે અને બીજી ઇઅથા અહુવેરીઓનાં “શીઓથેનનામ” બોલતાં વલી બીજો પથર લધને નીરંગનાંજ કાંદારણુમાં નાંખે પછી રાયરી નીરંગનું કારણું ધાંકી હાથ આતશ ઉપર સુકવીને આવનું કાંદારણું ઉંઘાડે ત્યારે જોતી ત્રીજી યથા અહુવેરીઓના “શીઓથેન નામ” બોલતાં એક પથર લધને આવનાં કાંદારણુમાં નાંખે એ પ્રમાણે વલી ચોથી અને પાંચમી યથા અહુવેરીઓનાં “શીઓથેનનામ” બોલતાં એ વખત એ પથર નીરંગનાં કાંદારણુમાં નાંખે અને છઠી યથા અહુવેરીઓનાં “શીઓથેનનામ” બોલતાં એક પથર આવનાં કાંદારણુમાં નાંખે અને વલી સાતમી અને આઠમી યથા અહુવેરીઓના “શીઓથેનનામ” બોલતાં એ વખત એ પથર નીરંગનાં કાંદારણુમાં નાંખે અને નવમી યથા અહુવેરીઓનાં “શીઓથેનનામ” બોલતાં એક પથર આવનાં કારણુમાં નાંખે એ પ્રમાણે પેહલી એ યથા અહુવેરીઓ પઢતાં એ પથર નીરંગના કાંદારણુમાં નાંખે અને એક યથા અહુવેરીઓ પઢતાં એક પથર આવનાં કાંદારણુમાં નાંખે એ પ્રમાણે નવ યથા અહુવેરીઓ પઢતાં નવ પથર નાંખે એટલે નીરંગનાં કારણુમાં છ અને આવનાં કારણુમાં ત્રણ આવે પછી ગઓમએજમ ગવો દાએતીયાઓ બોલતાં નીરંગ જોય અને “બએસેઆપેમ મજદદાતીયાઓ” બોલતાં અત્વ જોય પછી વંદીદાદ સઘલો કીઆ સાથે સમપુરુ કરે.

હવે કેટલીએક કેતાઓમાં ગઓમએજમ ગવો દાએતીયાઓ બએસે આપેમ મજદદાતીયાઓ એ પદો પઢતાં જોવાને લખેલું નથી હવે વંદીદાદ તમામ કરી, જોર મેજવી ફરી કુશતી પાદીઆળ્ય કરી બંધે મોખેદો હીદારા ઉપર આવી પેલાં પાવ કીધેલાં કપડાં અને દોરા લેધને તે કાંદારણુનાં મોહોડાંઓ ઉપર તરણુપર કપડાંનું કરી મુકીને તે દોરાનાં ત્રણ આંટા મારીને શવરા ગાંઠ વાલે એટલે નીરગદીનની કીરીઆ તમામ થાઇ.

નહાન નવાડવાની બાબત.

પરથમ બરસનુમનો ધણી મોખેદ ખુબ સાથે આલાતો લેખને યાને પીવાની નીરંગદીન, ચોપડવાનો નીરંગ, આવ, લશમ, રેતી, નવગરહ અને દાડમની પાતરી લખને તેની ઉપર પીઝોડી ધાંકીને જે મરદ અથવા ઓરત નહાંણ નાવાનાં હોય તેનાં મુકામમાં જાય ત્યાં જઈને શેજી પરીત્ર જગો હોય ત્યાં એક ખુમચામાં શંઘડા આલાતો મુકે પછે તેની આસપાસ ચોતરફથી રેતીની પાત્રી કાઢાડે અને એક બીજી પાત્રી એલાહેદી મલાજી ભરેલી જગોએ કાઢાડે અને તેની અંદર ત્રણ પથર મુકે પછી પેલો મોખેદ કુસતી પાદીઆજ કરીને એક પાંણીનું મોટું કાઢારનું અને એક કલસીઓ લખને કુવા ઉપર જાય ને વાસણ ચોખાં કરીને પાણી ભરી લાવે પછી બે પુત્રીઆં લીએ અને પેલી આલાત મુકેલી જગ્યામાં મુકે પછા ઇમર પેહેરી પદાંન બાંધીને પેલાં બંધે પુત્રીઆંને પાવ કરે અને આતશ અગગ શુકવે પછી એક પુલીઆંમાં પીવાની નીરંગદીન થોડી નામે અને તેમાં જરા લશમ નાંખે અને બીજાં પુત્રીઆંમાં ચોપડવાનો નીરંગ કાઢાડે પછી કાઢારનું અને કલસીઓ પાવ કરીને તેમાં આવ નામે પછી જે માણસ નહાન નાહાવાનું હોએ તેને કુસતી પાદીઆજ કરાવે પછી પેલી ત્રણ પથરા મુકેલી બીજી પાત્રી કાઢાડેલી છે તેમાં તેને બેશાડે અને તેનાં હાથમાં કપડાંનું યા શદરાનું પેવંદ ધરાવે પછી દાડમની પાતરી તેનાં હાથ ઉપર મુકીને “યથા આઅદ યજમમ્પદે” ની નાંધલી બાજ ધરાવીને તે પાતરી તેને ખચાડે અને તે પાતરીનો રશ ગરીને છુછો થુકી નાખે અને મોટું સાફ કરી પેલો મોખેદ પીવાની નીરંગ-દીનનું પુલીઉ લાવી અતરંગ તેનાં હાથ ઉપર જે પેવંદ કાંધેલું છે તેની ઉપર મુકે અને તેને બાજમાં બોલાવે “ઇન ખુરમ, ઇન પાકીએતન, ઇએ-જદાથરેમ રવાંનરા” એટલું બોલાવાને થોડો નીરંગ પીવાને કહે અને વળી બીજી મરતમે ફરીથી ઉપલા શખુનો ફરીથી બોલાવીને બીજી વખત થોડો નીરંગ પીવાને કહે અને વલી ત્રીજી મરતમે ફરીથી ઉપલા શખુનો બોલાવીને ત્રીજી વખત નીરંગ પીવાને કહે એ પરમાંણે ત્રણ વખત નીરંગ પીધને પુલીઉં દુરથી હેલાએદી જગો ઉપર નાંખે પછી તેને બાજ મુકાવે. અશેમ વોહુ (૪) ઇઅથા અહુ વેરીઓ (૨) અશેમ વોહુ (૧) અહમાઇરએરચ.—હજ-ધરેમ.—જસમે.—કેરફે મુજદ.—પઠીને કુસતી કરાવે.

પછી તેને પતેત કરાવે અને પતેત પુરી કરી રહ્યા પછી તેને પેલા ત્રણ પથર ઉપર ઉભો રાખીને ક્ષનઓથ અહુરહે મજદાઓ અશેમ વોહુ (૧) પઠાવીને કપડાં છોડાવે અને તે કપડાંને તે પાત્રીની બાહર હેલાએડાં મુકાવે પછી તેને પથર ઉપર બેશાડી માથાં ઉપર જમણો હાથ મુકાવીને બાજ આપે (એટલે મોઢે પઢાવે)

અશેમ વોહુ (૩) ક્રવરાને મળદીયસનેા જરથુશતરેશ વીદેઉઓ અહુરહે દકેશો [જ ગેહે હોએ તે પટે] ફરસસતીએય. સરોશહે અશીઅહે તખમહે તનુ માંથરહે દરેસી દરોશ આહુએરીઅહે ક્ષેનોથ્ર યસનાએય વહમાએય ક્ષેનોથ્રાએય ફરસસતીએય ઇઅથા અહુ વેરીઓ જોતા ફરા મે મરતે અથારતુશ અશાદ ચીદ હય ફરા અશુઅ વીદુઆઓ મરૌતુ. અહુનેમ વએરીમ તનુમ પાએતે (ત્રણ વાર પટે) યથા અહુ વેરીઓ (૧) કમના મળદા [જવત] આસતુએતેશ અશહે [હીઆં સુધી પઢીને મુગો ખેશે.]

પછી પેલો મોખેદ ચોપડવાનાં નીરંગનું પુલીઉ લાવીને નવગરેહ જમણા હાથમાં પકડીને પેલાં પુલીઆંમાંથી ત્રણ મરતએ ચમચાએ કરીને નીરંગ આપે અને તે નહાન નાહનાર ત્રણ મરતએ તે નીરંગને સારીપેઠે પોતાનાં સઘણાં શરીર ઉપર ચોપડે અને નીરંગ ચોપડી રહ્યા પછી પેલો મોખેદ રેતી લાવીને નવગરેહનાં ચમચાએ કરીને ત્રણ મરતએ તે નહાન નાહનારને આપે તે શખશ તે રેતી ત્રણ મરતએ શરી રીતે પોતાનાં શરીર ઉપર ચોપડે અને તે ત્યારપછી પેલો મોખેદ આવનો કલશીયો લાવીને તેમાંથી ત્રણ મરતએ નવગરેહનાં ચમચાએ કરીને આવ આપે અને તે શખશ ત્રણ મરતએ આખા પોતાનાં શરીર ઉપર આવ ચોપડે પછી તે મોખેદ નહાન નાહનારનાં પેદુરવાનાં સોજાં કપડાં ઉપર આવનું પાણી થોડું નામે પછી તેનાં હાથ ધોવારીને પેલું આવનું કાહારનું લઈને આસતેથી પોતાને છાંટા નહી લાગે તેમ તેનાં શરીર ઉપર ત્રણ મરતએ નામે અને સારી રીતે સઘણું આંગ ધોવાડી પછી તે શખસ પોતાનું આંગ નુછીને કપડાં પેદરે અને ખાંધ ઉપર ફસતી મુકી પેલો મોખેદ તેને બાજ મુકાવે (એટલે મોઢે પઢાવે.)

“નેમસયા યા આરમઘતીશ ઇજયા. નેમસયા યા આરમઘતીશ ઇજયા. નેમસયા યા આરમઘતીશ ઇજયા. યથા અહુવેરીઓ (૨) યસનેમચ વહમેમચ અઓજસય જઉઅરેસય આફરી નામે સરોશહે અશીઅહે તખમહે તનુ માંથરહે દરેશીદરોશ આહુધરાંઅહે અશેમ વોહુ (૧) અહમાધરએસય. હજંધરેમ, જસમે, કેરફે મુજદ. અશેમ વોહુ (૧) પઢીને અહોરમજદ ખોદાય પઢી ફસતી કરે.—એટલે નહાન નહવારવાની બાબત સમાપ્ત થઇ.

જો ઓરત નહાન નાહવાની હોયતો તેને એક ઓરડામાં એલાહેદી જગ્યામાં નહાન નવાડે અને તેનાં બાજુમાં બંધ કરીને નવગરેહ જમણે એટલી જગો રાખીને તે જગોથી મલાજ લરેલી રીતે ચોપડવાનો નીરંગ—રેતી અને આવ આપે અને નાહવા નું કાહારનું આગમચથી તે જગ્યામાં પાવી કાહાડીને મુકી રાખે તે પછી તે ઓરત પોતાને હાથે ત્રણ મરતએ પાણી નાખીને પોતાનું તન પરીત્ર કરે અગર જો ઓરતને નહાન નાહવાનાં ઓરડાની જગ્યામાં ચોપડવાનો નીરંગ—

રેતી અને આવ આપવાની જગ્યા મલાજ ભરેલી જગ્યા નહી હોય તો તેને નાહવા બેસવાની આગમ્ય તેની નાહવાની જગ્યામાં પાવી કહાડીને એક પુલીઆમાં ચોપડવાનો નીરંગ-એકમાં આવ અને એકમાં રેતી મુકીને પાણી નાં કાઢારનાં સાથે તે જગ્યાએ મુકે પછી તે ઓરત બારણું બંધ કરીને કપડાં છોડી અંદર બેશે ને તેને બાજ આપે ને પછી તે ઓરત પેહલાં પેલાં પુલીયામાંથી ત્રણ મરતમે નીરંગ લઇને ચોપડે પછી ત્રણ મરતમે રેતી લઇને ચોપડે પછી ત્રણ મરતમે આવ લઇને ચોપડે અને પાણીનું કાઢારનું લઇને નાહી પછી કપડાં પેહડીને બાજ મુકીને કુશની કરે એ પ્રમાણે સઘલી તરતીયથી થવું જોઇએ.

જે માણસ રીમન થાએ તેને રીમન નહવાડવાની કીયા.

પ્રથમ રીમન નહવાડવાની જગ્યા એવી એકાદી હોવી જોઇએ કે તે જગ્યા ઉપર માણસને ઘણું કરીને આવવું જવું કમ હોએ એવી જગ્યા જોઇએ અને તે જગ્યા ઘણું કરીને બાહર જાંઠાં સુરજની રોશની પડતી હોએ ત્યાં હોવી જોઇએ. તેવી જગ્યા ઉપર રીમન નહવાડવાની કીયા દીનની શરત મુજબ થઇ શકે છે અને હમેશાં રીમન નહવાડવાને સાડ જે આલાતો વાપરે તે આલાતો તેજ કામને સાડ એકાદી રાખવાં જોઇએ. તે આલાત બીજાં કાંમમાં વાપડવાં નહીં યાતો રીમન નહવાડીને તે આલાતો કાઢાડી નાખવા જોઇએ. યાને રદ કરવા જોઇએ.

પ્રથમ મોખેદ બરસનુમનો ધણી મોટી મીનો નાવરની ખુબ કરીને યા પાંચતાએની નાની ખુબ કરીને રીમન નહવાડવા જાય પણ રીમન નહવાડવા પછી તેની ખુબ શાળેત રેહે નહીં અને તે ખુબથી કાંઇ પણ બીજી કીયા તે કરી શકે નહીં. મોખેદ રીમન નહવાડવાને વાસતે જાય ત્યાં પોતાની સાથે આલાતો લેઇ જાય તેમાં દારમંતી પાતરી, પીવાની નીરંગદીન, ચોપડવાનો નીરંગ, ભસમ, આવ, નવગરેહની લાકડી ચમચો બાંધેલી. (જેમ બને તેમ લાંબી નવગરેહ હોએ તેમ સાડ) એ પુલીઆં, એક કાઢારનું, એક કલસીઓ, અને ઈડાંનું કોટનું એક. એ પરમાણે સંઘલું લઇને પોતાનો સાથે એક બીજું ફાલતુ માણસ લઇ જાય તે પણ બરસનુમ વાણો મોખેદ જોઇએ. વગર બરસનુમવાણો મોખેદી કરનાર મોખેદ નહીં હોવો જોઇએ એ પરમાણે સઘલું લેઇને તે મોખેદ રીમન નહવાડવાની જગ્યાએ જાય અને ત્યાં જઇને પરથમ તપાશી જાય કે ખુરશેદ કહી તરફ છે. કારણ કે રીમન માણસનો ઓળો યા સાએઓ પેલા રીમન નહવાડનાર મોખેદ ઉપર પડે નહીં તેવી રીતે તપાસીને

પાત્રીઓ કાઢાડવી જોઈએ અને બીજી તે જગ્યા ઉપર પવન તપાસવો. જોઈએ કે કહી તરફ પવન પુકે છે કારણ કે, પેલા રીમનની તરફથી મોઝે-દની તરફ પવન નહીં પુકે તેવી રીતે તપાસીને પાત્રીઓ કાઢાડવી જોઈએ. એવી રીતની પેહલાં ચોકશાઈ કરવી અને પછી રેતી લેઈને તે જગ્યા ઉપર નીચે જણાવ્યા પરમાણે પાત્રી (૭) મોઢોટી કાઢાડવી અને તે પાત્રીની બાજુ ઉપર વચમાંથી બીજી પાત્રી (૨) કાઢાડવી—અને તે રીમનને નાહા-વાને શરૂ એક હેલાએદી જુદી પાત્રી દ્વરથી કાઢાડવી અને તેમાં તરણ પથરા મુકવા.

૭	હીઆં રીમન માણુશ બેશે.
૬	ખાલી રાખે.
૫	ખાલી રાખે.
૪	ખાલી રાખે.
૩	હીઆંથી નીરંગ, રેતી અને આવ આપે.
૨	
૧	હીઆં શધલા આલાત મુકી મોઝેદ બેશે.

રીમનને નાહાવાની જગ્યા.

બીજી બે પાત્રી.

દાડમની પાત્રી પીવાનો નીરંગ મુકે.

હીઆં એક બીજી કાલજ માણુશ છે તે હેલા રહે.

હવે પેલો રીમન નહવાડનાર મોખેદ પોતાનાં આજ્ઞાતો લઈને ત્યાં જઈને પોતાની પાવીમાં મુકે. અને કુસતી પાદીઆજ કરી પેલું કાઢારતું અને કલસીઓ ચોખો કરીને કુવામાંથી પાણી ભરી લાવી પોતાની પાવીમાં મુકીને ઇંજર પેહેરી પદાંત બાંધીને પેલાં બંધે પુલીઆં પાવ કરી તડકાંમાં સુકવીને એકમાં પીવાની નીરંગ દીન નાંખે, અને તેમાં જરા ભશમ નાંખે, અને બીજાં પુલીઆંમાં ચોપડવાનો નીરંગ ઘણો નાંખે પછી પેલું કાઢારતું અને કલસીઓ પાવ કરીને તેમાં આવ નાંખે પછી પેલાં ઈંડાંનાં કાટલાંને તડકામાં સુકવે, પોતે મુગો પોતાની પાવી માંહે બેસે અને જે માંલુસ, રીમન હોય તે દુર હેઠાયદી જગ્યાએ જઈ ખાડો ખોદીને પોતાનાં આંગ માહેલાં સવ્રલાં કપડાં કાઢીને તે ખાડામાં દાટે; ત્યાંથી આવે તે વખતે પેલું ઉપર વાલુ ફાલતુ માંલુસ દુરથી તેને ઇશારત કરીને તેની બેસવાની પાવી દેખાડે, તે રીમન આદમી મુગો આવીને પોતાની પાવીમાં બેસે પણ પેલું ઉપરવાળું ફાલતું માંલુસ તેની આગળ જતાં યા તેને ઇશારત કરતાં ઘણી ચોકશાઈ રાખે કે તેનો ઓળો પોતા ઉપર પડે નહીં યા તેની તરફનો પવનથી પોતાની તરફ પુકે નહીં તે સવ્રલું તપાસે, પછી પેલો મોખેદ દાડમની પાતરી અને પેલાં પુલીઆંમાંથી પીવાનો નીરંગ લઈને પેલાં ઈંડાંનાં કાટલામાં નાંખીને ઉડીને પેલી ખાહેરની બાજુની પાવીમાં લઈ જઈને મુકે ત્યાંથી પેલું ફાલતુ માંલુસ લેઈને રીમનની પાસેની પાવીમાં મુકીને દુરથી ઉભો રહીને તેને પેલાં દાડમની પાતરી ખાવાની ઇશારત કરે પછી તે રીમન માંલુસ કાંઈથી પઢેઆ યા બોલ્યા વગર મુગે મોઢે પાતરી ખાય તેનો રસ ગરી કુચો થુકી નાંખે પછી પેલું ફાલતુ માંલુસ તેને નીરંગ પીવાની ઇશારત કરે; તે રીમન માંલુસ કાંઈ પણ પઢ્યા યા બોલ્યા વગર મુગે મોઢે તે કાટલાંમાંથી ઉચેથી નીરંગ મોઢામાં ત્રણ વખત નાંખીને પીએ પછી તે ઈંડાંનાં કાટલાંને લાંછ લુકા કરી તે જગ્યાએ થોડો ખાડો ખોદીને દારી નાંખે યા તો ત્યાંથી ઉડીને બીજી જગો ઉપર જઈને જ્યાં માંલુસનું જવું આવવું નહી હોય ત્યાં લેઈ જઈને દારી મુકે પછી પાછો આવીને પોતાની પાવીમાં બેસે પછી રીમન નહવાડનાર મોખેદ ચોપડવાનાં નીરંગનું પુલીઉં કાઢ્યા હાથમાં લેઈ અને જમણા હાથમાં નવગરેહ લેઈને પોતાની જગ્યાથી ત્રીજી પાવીમાં જઈને ઉભો રહે પછી પેલો ફાલતુ માંલુસ દુરથી પેલા રીમન માંલુસને નીરંગ લેવાની ઇશારત કરે તેવારે તે રીમન લાંબો હાથ કરે, અને પેલો મોખેદ નવગરેહનાં ચમચાએ કરી ત્રીજી પાવીમાંથી તેને ચોપડવાનો નીરંગ પંદર વખત આપે તે એવી તરતીયથી આપે કે પેલા નવગરેહનાં ચમચાની નીરંગનાં ધાર તે રીમનનાં હાથ સાથે એક નહી થાય

 રીમન નહવાડનાર મોખેદ સાથે એક ફાલતુ માંલુસ જય છે તે બર-શનુમવાળો હોવો નહી જોઈએ.

અને લાગે નહીં તેમ ઉચેથી એકદમ નાંખી દીએ અને તે રીમન પંદર વખત નીરંગ લેધને ધીમે ધીમે સારી પેઠે પોતાનાં શરીરને સન્નળી જગ્યાએ સન્નળી સાંધાઓમાં ચોપડે અને નીરંગ ચોપડ્યા પછી પેલો મોખેદ પોતાની આલાત વાળી પાવીમાં આવીને રેતી લેધને પાછો ત્રીજી પાવીમાં જધને તેને પંદર વખત રેતી આપે તે રેતી પણ ઉચેથી તેનાં હાથ ઉપર ચમચાએ કરીને નાંખે અને તે રીમન પંદર વખત રેતી લેધને સારી પેઠે પોતાનાં શરીરને સધલી જગ્યાએ ચોપડે પછી વલી પેલો મોખેદ પોતાની આલાતવાળી પાવીમાં આવીને પેલો આવનો કલસીઓ લધને ત્રીજી પાવીમાં જધને નવગરેહનાં ચમચાએ કરી પંદર વખત આવ ઉચેથી આપે તે એવી રીતે કે તે ચમચાની ધાર રીમનનાં હાથ સાથે લાગે નહીં એવી તરતીજથી ઉચેથી નામે અને તે રીમન પંદર વખત આવ લધને શારી રીતે પોતાનાં શરીરને ચોપડે અને એ નીરંગ અને રેતી અને આવ એકદમ પંદર વખત તેહને આપે નહીં પણ એક વખત આપે અને તે પોતાનાં શરીરને ચોપડી રહ્યા પછી બીજી વખત આપે એ પ્રમાણે પંદર વખત ચોપડે અને પંદર વખત આપે એવી રીતે ધીમે ધીમે આપયો જાય અને એ સધલું આપી રહ્યા પછી પેલો મોખેદ પોતાની આલાત વાલી પાવીમાં આવીને પેલું આવનું પાવ કાંઠારનું લધને પેલી બાહેર ની બાજુની પાવીમાં લધ જધને મુકે પછી પેલો ઉપરવાલો માણસ આવીને તે કાંઠારનું લધને તે રીમનને તેને નાવાની જગો ઉપર જધને બેશવાને વાશતે દુરથી ઇસારત કરે પછી તે રીમન ત્યાંથી પાવીમાંથી ઉડીને પોતાનો

નેરંગનો છુટો અર્થ ક્રીયા કે મંત્ર એવો થાય છે, જેમકે કુસ્તીની નેરંગ આખેજર લેવાની નેરંગ, બીજો અર્થ ગડમુત ચાને તરો થાય છે, જેને લગતો અવસતાનો શબ્દ 'ગઓમએજ' પેહેલવી 'ગોમેજ' અથવા 'મીઆએજ' અને અને પાજદ-ફારસી શબ્દ 'આખેજર' છે.

સફેદ ગોધા અથવા વરસીઆની ક્રિયા કરી લીધેલા 'ગઓમએજ'ને નીરંગ કહે છે. એ નીરંગ ઝિલવાની ક્રિયાને 'નિરંગ દીન' કહે છે.

'ગઓમએજ' લીધા વિનાનો હાથ વસીદો કહેવાય છે, અને તેવો હાથ ધરની બીજી ચીજને કે આતશને લગાડવો એ વંદિદાદ પ્રમાણે ગુનાહ ગણાય છે. લગ્ન, નવજોત, કે મરણ ટાંકણે ગઓમએજ વાપરવાનો રેવાજ છે.

નવજોત થનારા બાળકને, પરણતાં જોડાંને, રીમન થએલા માણસને અને બરસનુમ લેનાર મોખેદને નિરંગદીનની મોતેબર ક્રિયા કરી પવિત્ર ત્રીધેલો 'ગઓમએજ' પાવામાં આવે છે. આ નીરંગ બરસનુમવાલા મોખેદો ઘટતી સંભાળ સાથે દરેમહરમાં રાખે છે.

નાવરની પવિત્ર ક્રીયા

[illegible]

નાહવાની જગ્યા ઉપર જઇને એસે પછી તે ફાલતુ માણસ પેલું આવતું કાઢારતું આસ્તેથી પોતાને તેનાં છાંટાં નહોં લાગે તેમ ત્રણ મરનએ ધીમે ધીમે તે રીમનનાં શરીર ઉપર નાંમે અને તે રીમન તમામ પોતાનું આંગ ઘોષને સાફ કરે તે પછી ઉપર વાલો માણસ કપડાં આપે તે કપડાં પેહેરી કેમના મજદા પઢીને કુસતી કરે એટલે તે રીમન આદમી પવિત્ર થાય ને પેલો મોખેદ પોતાનાં આલાટ લેધને પોતાને ઘેરે જાય.

(હયાં આ ક્રિયા તમામ થઇ)

હૈરખદ કરવાની ક્રિયા.

પ્રથમ જે મોખેદનાં છોકરાને હીરખદ કરવો હોયે તે છોકરાને તેની પાંચ વખતની ફરજઆત અને બાંદગી કરવાના શબ્દજ્ઞા અવસ્તા સીખવવા પછી તેને યજ્ઞશને વીસપરદ શીરોજ્ઞ અને દરૂન ઇજવાના અવસ્તા સીખવવા અને આફરગાન કરવા સીખવવું એ પ્રમાણે સીખવ્યા પછી તે હીરખદ થનાર છોકરાને પેહેલાં તેનું તન પવિત્ર કરવાને વાસ્તે તેને પોતાને નામનુજ ઝરશનુમ આપવું યાને તે પોતે પેહેલાં નવરાતનું ઝરસનુમ લધને પવિત્ર થાય અને તે ઝરસનુમમાંથી પરવાર્યા પછી જે મરદ યા ઓરતને નામનો હીરખદ થવાનો હોય તેને નામનું ફરીથી ખીજું ઝરશનુમ આપવું અને તે ઝરસનુમની નવરાત પવિત્રાઇથી પુરી કર્યા પછી દશમે દહાડે તેને નહવાડી પવિત્ર કરીને હેલાયદી પાક જગામાં રાખવો. તે ત્યાં રહીને સઘડી પ્રકારની પવિત્રાઇ રાખી પાંચે વખતની બાંદગી કરે અને બાજધરી ચોખું ખાણુ ખાય અને નવ દહાડા સુધી ત્યાં રહે અને દસમે દહાડે તે ઝરસનુમમાંથી પરવારે તે દહાડેથી ઝરસનુમચલા મોખેદો દરેમેહેરમાં જઇ જેને નામે તે છોકરો હીરખદ થવાનો છે તેની નૈયતે ક્રિયાનું કામ જરી કરે તેમાં પેહેલે દહાડે એક મોખેદ પાંચ તાએની ખુજ કરી હેલાએદો પોતે હોમગાળી પોતાની સાથના ખીજ મોખેદને મીનો નાવરની ખશનુમનથી યજ્ઞશને કરાવે તે મોખેદ યજ્ઞશનેથી ફારેગ થયા પછી પોતે દરૂન લઇ બાજ ઇજને ખાણુ ખાયે અને ઘણી પવિત્રાઇથી તે ઇજ-શનેના અમલને સંભાલી રાખે તેને પેહેલો ગેવરો કરીને કહે છે—હવે એ પેહેલો ઇજશનેનો અમલ રાખનાર મોખેદ ખીજે દહાડે પોતે નવેસરથી હેલાએદો હોમગાલી ખીજ મોખેદને મીનો નાવરની ખશનુમને યજ્ઞશને એસાડે તે મોખેદ યજ્ઞશનેથી ફારેગ થયા પછી પોતે જુદા દરૂન લઇ બાજ ઇજને ખાણુ ખાય અને પવિત્રાઇથી તે ઇજશનેના પોતાના અમલને સંભાલી રાખે અને કોઇ ખીજ મોખેદની ક્રિયા અને આલાત સાથે એકત્ર

નહીં થાય એ પ્રમાણે છ દહાડા સુધી આમણુ સામણુ યજ્ઞશનેનો
 અમલ કરીને પવિત્રાઈ રાખે અને અગત્ય પડે તો પોતાની સાથે ખીજા
 મોખેદને ઇજ્ઞશનેનો અમલ કરાવી રાખે અને ખુસી પડે તો ત્રણ અથવા
 ચાર મોખેદોને તેજ અમલના કામમાં શામેલ કરે પછી છડે દહાડે ઉપર
 જણાવ્યા પ્રમાણે મીનોનાવરની ખશનુમનથી ઇજ્ઞશને કરી ફારેગ થઇને બંધે
 મોખેદો જુના દરન લઇને જુદી બાજ ઇજ્ઞે અને બાજ ઇજ્ઞ રહ્યા પછી
 તે બંધે જણા એક ખીજાનાં દરનની ચાથની આમણુ સામણુ કરે એટલે
 તેઓ બંધે હમકલામ થયા યાને તે બંધેનો અમલ સરખો થયો. [હવે એ
 સધળી ક્રિયા જે મોખેદો છ દહાડા સુધી કરે છે તે જેને નામનો હીરખદ
 થાય છે તેને નામે કરે છે] પછી તે બંધે મોખેદોમાંથી એક જણ ઇજ્ઞશને
 કરવાના સધલા આલાતો લઇને પરગરૂ કરે યાને ઇજ્ઞશને ખેસવને વાસ્તે
 સધલા આલાતો ગોઠવવાની ક્રિયા કરી તઈયાર રાખે પછી પેલા હેરખુદ થનાર
 છોકરાને નહવાડી સધલાં નવાં કપડાં પહેરાવે પછી ઇજ્ઞર પેહેરાવે અને
 અનજુમન એકઠું કરી દરેમેહરમાં લાવી કુસતી પાદીઆખ કરાવી પદાંન બંધાવીને
 પેલા મોખેદને સોંપે પછી તે મોખેદ તેને પેહેલે દાહાડે જેને નામનો હીરખદ થાય
 છે તેની નમસ્કર્ત મીનો નાવરની યજ્ઞશને કરાવે અને યજ્ઞશનેથી ફારેગ થયા
 પછી તેને એલાએદો ચોકશાઈથી ખેસાડે તે વખતે હાવન ગેડેમાં મીનો નાવ-
 રની યજ્ઞશને સિવાએ ખીજા ક્રીયા કાંઈ કરાવે નહીં પછી ઉજ્જરન ગેડેમાં
 તેને કુસતી પાદીઆખ કરાવી તેને ફરજઆત પઢાવી ઇજ્ઞર પેરાવી પદાંન
 બંધાવીને દરન લેઇને બાજ ઇજ્ઞવે અને બાજ ઇજ્ઞવ્યા પછી તેને ખાંણું
 ખવાડીને મોહાડું સાફ કરાવી બાજ મુકાંવે પછી તેને આફરંગાંન કરાવે પછી
 તેની જગાએ પાછો ખેસાડે એ સધલી ક્રીયા કરી વખતે તેની સાથવાલો
 મોખેદ ઘણી ચોકશાઈથી તેને સધલી ક્રીયા દેખાડે અને પોતાની સાથે સધલુ
 બરાબર પઢાવે ત્યારપછી ખીજે દહાડે સઢવારનાં હાવન ગેડેમાં તેને સરોશની
 ખશનુમનથી સરોશની યજ્ઞશને કરાવે અને સરેશનાં દરન ઇજ્ઞવે અને તેને
 જમાડીને બાજ મુકાવીને સરોશનું આફરંગાંન કરાવે એ સિવાય તેને ખીજું
 કાંઈ કરાવે નહીં બપોરનાં એક વખતજ જમાડે અને પાણી પાએ, ફરીથી
 તેને રાતનાં ખવાડે નહીં અને પાંણી પણ પાએ નહીં તે બેલીને બંદગી કરે
 અને પછી બીજે દહાડે તેને શીરોજની બાજ ઇજ્ઞવે અને જમા-
 ડીને પછી શીરોજનું આફરંગાંન કરાવે તે સવાએ ખીજું કાંઈ કરાવે નહીં
 અને એથે દહાડે તેને વીશપરદની ઇજ્ઞશને કરાવે અને હોરમજદ રોજની
 બાજ ઇજ્ઞવે અને પછી હોરમજદ રોજનું આફરંગાંન કરાવે એટલું કીધા
 પછી તેને ઘેર લઇ જાય એટલે તે મોખેદનો છોકરો હીરખદ થયો.

ગેતી ખરીદ* કરવાની ક્રિયા.

જેની નૈયતે ગેતી ખરીદ કરવી હોય તેની નૈયતે પ્રથમ બે મોબેદો દરેમેહરમાં જઇ શવલા ઇજેશનેના આલાતો સાફ કરી ચોખ્ખા પાણીથી પાક કરી તૈયાર કરે પછી એક મોબેદ પ્રથમ પાંચ તાએની ખુબ કરીને હમકારાની ખશનુમનથી દરન ઇજને પછી નવેસરથી હોમ ગાળી સવળા આલાતો તૈયાર કરી બીજા મોબેદને મીનો નાવરની ખશનુમનથી ઇજેશને બેસાડે તે શખશ ઇજેશનેથી ફારેગ થાયને જુદા દરન લઇ જુડી હેઝાએદી બાજ ઇજને ખાણુ ખાય અને હેલાએદો તે ઇજેશનેના અમલને પવિત્રાઇથી શંભાલી રાખે અને ખાતી પીતી વખતે જુદી બાજ ઇજને ખાવું પીવું કરે પછી બીજે દહાડે સવારના તે મોબેદ પોતાના અમલ સાથે નવેસરથી હોમ ગાળી સવળા આલાતો તૈયાર કરી પોતાનો શાથી જે બીજે મોબેદ છે તેને મીનોનાવરની ખશનુમનથી યજ્જશને બેસાડે અને તે યજ્જશને બેસનાર તે ઇજ્જશનેના કામથી ફારેગ થઇને જુદા દરન લઇને જુદી હેઝાએદી બાજ ઇજને ખાણુ ખાય એ પ્રમાણે ખાતી પીતી વખતે જુદા દરન ઇજને પછી ખાવું પીવું કરે અને એ પ્રમાણે બધે જણા છ દહાડા સુધી આમણુ સામણુ ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે નવેસરથી દરરોજ નવો હોમ ગાળી એક બીજાને મીનોનાવરની ખશનુમનથી ઇજેશને બેસાડે અને છઠે દહાડે ઇજેશનેથી પરવારીને બધે જણા જુદા જુદા દરન લઇને બાજ ઇજે પછી એક બીજાના દરનની આશની આમણુ સામણુ કરે એટલે બધેનો અમલ બરાબર થયો પછી વખત મળે તો છઠે દહાડે સરોશની ખશનુમનથી યજ્જશને કરીને સરોશની ખશનુમનથી દરન ઇજે અને વખત નહીં મળે તો સાતમે દહાડે સરોશની ઇજ્જશને કરે અને સરોશના દરન ઇજે અને આઠમે દહાડે શીરોજની યજ્જશને કરે અને નવમે દહાડે વીસપરદની યજ્જશને કરે અને દાદાર હોરમજદની ક્ષનુમનથી દરન ઇજે એટલે ગેતીખરીદની ક્રિયા સમાપ્ત થઇ અને અગર જો છઠે દહાડે સરોશની ઇજ્જશને કરે અને સાતમે દહાડે શીરોજની યજ્જશને કરે અને વીસપરદની ઇજ્જશનેથી કરે તો તે પણ થઇ શકે છે.

* છુટો અર્થ-આ દુનિયાને વેચાણુ લવી એટલે તે જહાનમાં ભત્રી જગ્યા માટે આ દુનિયામા નેકી અને સવાબના કામ કરવાં. આ ગેતી-ખરીદની ક્રિયા બે મોબેદો (૯) દીવસ સુધી યજ્જશનેની ક્રિયા કરે છે.

હમાયશત* કરવાની ક્રિયા.

હમાયશત એ તરેહની થાય છે. એક મોટી અને બીજી નાની. મોટીમાં યજ્ઞશને ૧૪૪ અને વંદીદાદ ૧૪૪ કરવામાં આવે છે અને નાનીમાં ૧૪૪ યજ્ઞશને અને ૧૨ વંદીદાદ કરવામાં આવે છે—એ હમાયશતનું કામ જલદી પુરૂ કરવું હોય તો મોખેદની વધુ જોડ રાખી જલદી પુરૂ કરવું નહીંતો એક અથવા બે જોડ રાખીને આસ્તેથી પુરૂ કરે. એ સમ્રાજી સરખુજ છે—એ હમાયશત ઇંજવાની કીયા ૧૨ ફરેસ્તાઓની ખશનુમનથી જેની નમયતે ઇંજવા હોય તેની નમયતે ઇંજવામાં આવે છે, તે બાર ફરેશનાઓનાં નામ નીચે મુજબ છે:—

૧ દાદાર હોરમજદ, ૨ તેશતરતીર યજ્ઞદ, ૩ ખુરશેદ, ૪ મોહોર, ૫ આવાં, ૬ આદર, ૭ ખોરદાદ, ૮ અમરદાદ, ૯ અસપંદાદ, ૧૦ ગોવાદ, ૧૧ સરોશ, અને ૧૨ અરફદારઅશ (યાને ફરવદીન) એ પ્રમાણેના ફરેશનાઓની ખશનુમનથી યજ્ઞશને વંદીદાદ કરવામાં આવે છે હવે એ દરએક ફરેશતાની બાર બાર યજ્ઞશને કરવી. જે મોટી હમાયશત કરે તો જે ફરેશતાની ૧૨ યજ્ઞશને કરે તે ફરેશતાનાં બાર વંદીદાદ પાણી સાથે દર રોજ કરવા. નાંધલી હમાયશત કરે તો એક ફરેશતાની બાર યજ્ઞશને પુરી કરીને તે ફરેશતાની ખશનુમનથી એક વંદીદાદ કરવો અને તેની સાથે દરરોજ જે ફરેશતાની ખશનુમનથી યજ્ઞશને અને વંદીદાદ કરે તેની સાથે તે ફરેશતાની ખશનુમનથી દરનખી ઇંજવા અને આફરગાન કરવું જોઈએ છે.

જનદેહ રવાન કરવાની ક્રિયા.

જે મરદ યા ઓરત પોતાને એખલે નામે જનદેહે રવાન કરવાના હોય તો મોખેદની એક જોડ રાખે અને મરદ ઓરત સાથે કરવાના હોય તો મોખેદની બે જોડ રાખે તે ચાર મોખેદો પેહેલે દહાડે પ્રથમ ગોસત્ર કરી કપડાં બદલી દરેમેહેરમાં જઈ યજ્ઞશનેનાં સઘલા આલાતો લઈને સાફ કરી ચોખાં પાણીથી ચોખાં કરીને તૈયાર કરે પછી તે બે મોખેદો જુદા જુદા દરેન લઈને પોત પોતાના હાડિયા ઉપર બેસીને પાંચ તાએની ખુબ કરે પછી પરવારીને નવો હોમગાલીને યજ્ઞશનેના સઘળા આલાતો તઈયાર કરે પછી પોતાની સાથેના મોખેદને મીનો નાવરની મોટી ખુબ કરવા

* અને 'દોવાજદેહ હમાયેશ' પણુ કહે છે, તેમાં ૧૨) ફરેસ્તાઓની આરાધણા કરવામાં આવે છે.

હીડાળા ઉપર બેસાડે પછી તે ઇજેશને પુરી કરીને ફારેગ થાય એટલે તે સખશને મોટી ખુબનો અમલ થયો પછી તે ખુબવાનો ઘણી ફરીથી નવે-સરથી આલાતો લઇને હોમગાલે અને સખળાં આલાતો તઇયાર કરીને પેલા પાંચ તાએની ખુબ વાલા મોબેદને મીનો નાવરની મોટી ખુબ કરવાને સાડ હીડાળા ઉપર બેસાડે પછી તે તે યજ્ઞશને પુરી કરીને ફારેગ થાય એટલે તે સખશને મોટી ખુબનો અમલ થયો.

એ પ્રમાણે તે ચાર મોબેદો મોટી ખુબ કરી રહી તેમાંથી બે જણા ફરીને પરગર કરે યાને સરોશની ખશનુમનથી યજ્ઞશને કરવાને વાસ્તે શખજા આલાતો ક્રિયા કરી ગેહવીને તઇયાર કરે પછી બંધે હીડાળા ઉપર બેસીને જેની નૈયતે જીદેહરવાન ઇજ્જવું હોય તેની નઇયતે સરોશની યજ્ઞશને કરે અને તે યજ્ઞશનેથી ફારેગ થઇને સરોશનાં દરન ઇજ્જને ખાણુ ખાય એ પ્રમાણે મોટી ખુબનો અમલ રાખીને કામ કરે પછી દર વખતે તે જીદેહરવાન કરવાની નઇયતે પાંચ વખતની બંદગી અને ફરજઆત ગુજારે અને પતેત કરે એ પ્રમાણે કરવા પછી રાતના બાર કલાકે ઉઠીને સરોશની ખશનુમનથી વંદીદાદ કરવાને સાડ બેશે [જે કોઇ સખ-શમાં વંદીદાદ કરાવવાની શક્તિ નહીં હોય તો ત્રણ દહાડા સરોશની ખશનુ-મનથી ફક્ત યજ્ઞશનેજ કરાવે અને શક્તિ હોય તો ત્રણ દહાડા યજ્ઞશ-નેની સાથે વંદીદાદ કરાવે તેનું મોટું પુન છે] એ પ્રમાણે ત્રણ દહાડા સુધી સરોશની ખશનુમનથી યજ્ઞશને વંદીદાદ કરે અને દરન ઇજ્જ અને પાંચે ગેહેમાં તેની નઇયતે ફરજઆત ગુજારી પતેત કરે અને ત્રણ દહાડા સુધી રાતના અઢવીસરથરેમગેહેમાં સરોશનું આફરગાન જેમ ગુજરેલાંની નઇયત કરે છે તેમ કરે તથા ત્રીજે દહાડે ઘટને વખતે ધુપ સરોવે પછી જો વંદી-દાદ કરવાનો હોય તો પેલા ચાર મોબેદો ત્રીજે દહાડે રાતના વંદીદાદ કરે અને એક પાંચમાં મોબેદને ત્રીજે દહાડે સવારના મોટી ખુબ કરાવીને ચાશની ઇજ્જવા રાખે અને મોટી ખુબ નહીં બના હોય તો તે મોબેદ પાંચ તાએના નાંહલી ખુબ કરીને ચાશની ઇજ્જવા રહે અને તે જીદેહરવાન કરનારાઓએ બે શીઆવ કરાવવા જોઇએ અને આઠ બાજ ઇજ્જવાને સાડ દરન કરાવવા અને તે ઉપર મેવો મુકીને ત્રીજે દહાડે રાતના દરેમેહેરમાં મોકલવા પછી પેલા ચાર મોબેદો વંદીદાદની ક્રિયા રાતના બાર કલાકે શરૂ કરે અને પેલા દરન ઇજ્જનાર મોબેદ દરન ઇજ્જવાનું કામ શરૂ કરે અગરજો વંદીદાદ નહીં કરાવે તો પેલા ચાર મોબેદોમાંથી એક જણુ યા બે જણુ ચાશની ઇજ્જ તે ચાશની ઇજ્જવામાં દર એક જણુની નઇયતે ચાર બાજ ઇજ્જવામાં આવે છે. તેમાં પેહેલી રશને આશતાદની ખશનુમનથી, બીજી માનોરાંમની ખશનુમનથી,

ત્રીજી સરોશની ખશતુમનથી અને ચોથી અરદાફરઅશની ખશતુમનથી બાજ ઇજવામાં આવે છે.

અને અરદાફરઅશની બાજ સાથે શીઆવ ઇજવો જોડાયે છે અને બાજ ઇજ રહ્યા પછી ચોથે દાહાડે ખાંમદાદ વખતે દહમઇજદની ખશતુમનથી આફરંગાન કરવું અને પેલા મોખેદો વંદીદાદની ક્રિયા કરીને ફારેમ થયા પછી ચોથે દહાડે અરદાફરઅશની ખશતુમનથી યજશને કરે અને અરદાફરઅશ અને સરોશની ક્ષતુમનથી દરન ઇજ અને અરદાફરઅશતુ દહમતુ અને સરોશતુ આફરંગાન કરે યા બીજા પાશે કરાવે પછી ચોથે દહાડે ખાલુ પકાતી અરદાફરઅશની ખશતુમનથી સતુમ પઢાવીને તે કામ કરનારા મોખેદોને આશની કરાવે એટલે તે જનદેહરવાનતુ કામ સમાપ્ત થયું.

હવે કોઇ માણસ ગુજરે છે તેની નઇયતે જે ચાર દહાડા ક્રિયા કરવામાં આવે છે તે પણ એજ રીતે છે. એમાં કસો તફાવત નથી પણ તફાવત એટલો છે કે ગુજરનાર માણસની ત્રણ દાહાડાની કી-રયામાં અહુમાઇરેસચ અને કેરફે મુજદ પઢતા નથી અને જસમે અંધાહે મજદમાં રામનો ખાસતરહે એ પદ આવે છે તે પઢતા નથી અને ત્રીજે દાહાડે રાતનાં મીતોરાંમની ખશતુમન પઢતી નહીં પણ “વધઓઇશ ઉપરો કેરીઅહે તરદાતો અનીઆયસ દામાંન એતદ તે વધયો ઇયદ તે અસતે સપેનતો મેનીઉમ ” એટલાં પદ પઢે છે એ સીવાય ગુજરેલાંની અને જીવતાંની ત્રણ દાહાડાની ક્રિયામાં કસો તફાવત નથી અને જેમ ગુજરેલાંની વરથ દાહાડાની સઘલી ક્રિયા કરે છે તેમ જનદેહરવાનની ક્રિયા કરે તો મોટો સવાબ છે.*

* જનદેહરવાન-માણસ ગુજરી ગયા પછી તેના પર પહેલા ચાર દિવસની જે ક્રિયા કરવામાં આવે છે તેવીજ ક્રિયા જીવતાં જીવત કરાવે તેને જનદેહ રવાનની ક્રિયા કહે છે. જનદે રવાનની ક્રિયા પોતાની જાંઘીમાં જોણે કરાવી હોય અને જો તેની કમએ કાંઇ કારણથી તેની ૩ દિવસની ક્રિયા નહીં થાય તો તે જનદેહ રવાનની ક્રિયા તે વખતે તેને મદદ કરે છે. આ ક્રિયા કરવાનો મોટો સવાબ છે, એમ શાપુર ભરૂચીની રવાયતમાં લખેલું છે.

*નવો વરસીઓ કરવાનું ફરમાન અને ક્રિયા.

વરસીઓ ઘોડા અથવા બલદીઆનો કરવાનું ફરમાન છે. બલદીઆનાં પુછડાંનાં બાલ લેવા અને ઘોડાની ગરદનની વાલનાં બાલ લેવાનું ફરમાન અવસ્તામાં નીરંગસતાંન કેતાબમાં જણાવેલું છે, જેમકે :—

અવસતા-ગેહિસ વા અસપહે વા વરસહે.

માંએની-બલદ યા ઘોડાનો વરસ લેવો.

વધી વરસીઓ કરવા વાંશનો ખીજો ઇસારો વંદીદાદની (૧૬) મી પરગરદમાં મલે છે.

અવસતા-ગોમેજેમ અર્ધયશોર્ધશ જરથુશતર ગોમ પેરે એખ-શાનેમ એખેદરેમ દાઈતીયો કેરેતેમ.

માંએની-અએ જરેતોશત! તું વગર ખસી કીધેતો જવાંત બલદ જે કીયા કીધેલો હોય તેનો નીરંગ લે યાને વરસીઆનો નીરંગ બહાલ.—

અવસતામાં વરસ તે બાલને કહેછે, તે ઉપરથી વરસીઓ કરી નાંમ રાખેલું છે-વરસીઓ સઘલો સફેદ અને વગર આપણનો હોય તેને દીનનાં કામમાં વાપરવો ઘટારત છે.

નવો વરસીઓ કરતી વખતે તેને દરેમેહેરમાં લઈ જઈને નવાડી સાફ કરી તેનાં પુછડાંને સાબુએ ધોઈને પીતલની કાંસડીએ ઓળી અને તેને પાત્રીની અંદર બાંધવો પછી પેહેલાં બે બેડી નવાં કપડાં મોખેદાને

*વરસ-અવસ્તા 'વરસ'-અક શુદ્ધ સફેદ ગોધાની પુછડીના બાલ, જે યજ્ઞસ્ને વંદીદાદ વગેરે ક્રિયામાં વપરાય છે, જે સફેદ ગોધાના બાળ વપરાય છે, તેને એ પરથી 'વરસીઓ' કહેછે તેની પુછડીમાંથી લીધેલા, ડ, પ, કે ઉ બાળને એક ધાતુની વીટી સાથે બાંધવામાં આવે છે, અને હોમનો રસ નાખતી વખતે તેને હાવનીમમાં મુકવામાં આવે છે, જ્યારે વરસીઓ મરણ પામે કે તેની પુછડીમાંથી લીધેલા બાલ રદ કરી નવા તથ્યાર કીધેલા વરસીઆના વપરાય છે. એ બાબેની વીટીને 'વરસની વીટી' કહે છે, જે દાદાર અહુરમજ્દના ૧૦૧ નામ ૧૦ વખત પઢતાં સ્વચ્છ પાણીમાં બોલીને પાક કરવામાં આવે છે.

આ વરસીઆનો નીરંગ રીમન થએલા માણસને, બરસ્તુમ લેનારને, તથા નાહન લેનારને ફરજિયાત પાવામાં આવે છે. જો આ નીરંગ વગરની કીરયા કરવામાં આવે તો તે જરથોસ્તી ધર્મ પ્રમાણે ચાલી શકે નહીં. અને સઘળી કીરયા રદ થાય છે.

પેહેરવાનાં ચોખ્ખાં પાણીનાં ઘેઘને સુકવવાં પછી પુલીઆં ૭ નવાં લેવાં અને વીંટી શુનાની અથવા રૂપાંની નવી લેવી અને તે કપડાં વીટી અને પુલીઆંને જેને નામે વરસીઓ કરવાનો હોય તેને નામે પેહેલાં ઇન્જનવાં પછી શાંદ-
 નશી (૧) તથા કાતર (૧) સાફ કરીને તદ્યાર રાખવી પછી મોખેદ (૨) પરહેજગાર બરસનુમના ઘણીઓએ વરસીઓ કરવા સાફ પ્રથમ નાહી ઘોષ ઇન્જનેલા પવિત્ર કપડાં પેડુરી દરમેહેરમાં જઈ કુસી પાદીઆજ કરી પોતાની ફરજ ગુજરી પદાન બાંધી પેડેલાં બંધે મોખેદો જુદો પાંચ તાએની ખુબ કરે પછી બાજ મુડી કુસી કરીને શવ્રજા આલાનો સાફ કરી ચોખ્ખાં પાણીથી ભરે અને તે સવ્રજુ પાણી ચોખ્ખાં કપડાંએ ગાડે અને ત્રણ કળસીઆ ચોખ્ખાં પાણીથી ભરી તદ્યાર રાખે અને કુંડીમાંજ પેલાં નવાં (૭) પુલીઆં મુકે પછી એક મોખેદ કળસીઓ પાવ કરી પાતરી અને ઉરવરામ શરેસતા પ્રમાણે લાવે અને એવીઅંધન વનોને એક પુલીયું પાવ કરીને તેમાં એવીઅંધન અને ઉરવરામ મેલી તાકમાં ઉંચુ મેડે પછી કળસીઓ પાવ કરીને જીવામ ઝાલીને તે કળસીઓ ઉંચે તાકમા મેડે પછી વરશની વીંટી જે સોના યા રૂપાંની છે તેને પાવ કરે અને એક પુલીયું પાવ કરી તેમાં વીંટી મુડીને તાકમાં ઉંચી મુકે પછી પેલી કાતર છે તેને પાવ કરીને એક રકાખી પાવ કરીને તેમાં મેડે પછી તે બંધે મોખેદો એક કળસીઓ પાવ કરી તે કળસીઓ અને પેલું વીંટીવાળું પુલીયું નીચેથી પકડીને પેલી મકરાજવાલી રકાખી નીચેથી પકડી અને પેલી સાંતશીએ શવ્રજું લઇને જ્યાં પાત્રીમાં એલાહેદો વરસીઓ બાંધેલો હોય તેની આગળ જઇને એક પથર સાફ કરી તેની ઉપર પેલી વીંટીવાળું પુલીયું અને કાતર વાલી રકાખી મુકે પછી તે બંધે મોખેદોમાંથી જે હીડોળા ઉપર જોર કહાડવા બેસવાનો હોય તે મોખેદ પાવ કળસીઓ હાથમાં લીધે અને બીજા મોખેદ પેલી સાંતસી લઇને વરસીઆનું પુછકું બાલ આગળથી એક બીજસ દુરથી અતરંગ પકડે પછી પેલો જોર કહાડનાર જમણે હાથે વરસીઆનું પુછકું ત્રણ ભરતમે પાવ કરે અને પાવ કરતાં ત્રણ ભરતમે બશનોથર અહુરહે મજદાએ અશેમ વોહુ (૧) પટે પછી પોતાનો ડાબો હાથ પાક કરતાં પણ બશનોથર અહુરહે મજદાએ અશેમ વોહુ (૧) પટે પછી પેલાં વીંટીવાલાં પુલીઆમાંથી વીંટી લઇને ડાબા હાથમાં પકડે અને જમણા હાથમાં કાતર જે પાવ કરી રાખેલી રકાખીમાં મુકેલી છે તે પકડે પછી દક્ષિણ દીશા તરફ મોહું કરી વરસીઆના પુછડાંનાં બે બાલ છુટા કહાડી વીંટી સાથે મંધે હાથે પકડીને પછી બાજ લીએ.

“અશેમ વોહુ (૩) ફરજરને મજદીપસનો જરથુશતરેશ વીદેઉઓ

અહુરહે દેકેશો હાવનહે અશએને અશહે રથવે યસનાએય વહમાએય ખશનોથરાએય ફરસસતીએય સાઉઅંધહે વીસીઆએય અશએને અશહે રથવે યસનાએય વહમાએય ખશનોથરાએય ફરસતીએય અહુરહેમજદાઓ રેઉ-અતો ખરેનંધહનો ખશનોથર યસનાએય વહમાએય ખશનોથરાએય ફરસ-સતીએય ઇઅથા અહુ વેરીઓ જોતા ફરામેમરને અથારતુશ અશાદ ચીદ હય ફરા અશુઅ વીદુઆઉ મરોતુ “અશેમ.”

એ છેલ્લી અશેમ કરીને બોલ પઢતાં પેલાં (૨) બાલ હાથમાં પકડેલાં છે તેને વોંટીમાં (૧) હાવરો ભારીને તે બધે બાલ મકરાજે કરીને કાતરે પછી ઇઅથા અહુ વેરીઓ (૨) પઢતાં ગાંઠ (૨) શવરાવાલે જેમ આપણે વરશ બાંધીએ છીએ તેમ બાંધીએ પછી બાજ મુકે ઇઅસનેમય વહમેમય એજસય જઉઅરેય આફરીનામે અહુરહે મજદાઉ રેઉઅતો ખરેનંધહનો. એ પ્રમાણે બાજ મુકીને તે વીટીને પાછી તેના પુલીઆમાં મુકીને પાછુ તે પુલીયું તાકમાં ઉંચુ મુકે પછી પેલો જોર કહાડનાર મોભેદ એક પથર સાફ કરી હોડોળા આગળ માહાડ્યેની તરફથી પુરથી મેલે પછી તે પથર ઉપર જીવામનો કળસીઓ અને એવીઅંધન અને ઉરવરામ વાલુ પુલીયું અને હોમસલી દાબડીમાંથી કહાડીને તે શબ્દનું મુકે પછી હોડોળા ઉપર બેસીને આલાતની કુંડી તથા કળસીઓ (૧) પાવ કરી પછી ખુઆન પાવ કરી શબ્દલા આલાત બાહરે કહાડે અને એવીઅંધન લઇને માડ્યેના શોંગ ઉપર મેલે અને ઉરવરામ માડ્યેના પગ ઉપર યા એક રકાખીમાં મુકે પછી હોમસલી પાવ કરી તેજ રકાખીમાં યા માહાડ્યેના પગ ઉપર મેલે પછી જીવામનો તશતો માહાડ્યેના પગ આગળ તેની જગ્યા ઉપર મેલી તેમાં જીવામ નામે પછી પેલાં નવાં (૭) પુલીઆં છે તેમાંથી (૬) પુલીઆં કહા-લીને કુંડીની તરફ સરખી હારે સઘઘાં પાસે પાસે મેલે તે જોરના બે પુલીઆં સુધાં (૬) પુલીઆં મુકે પછી બરસમના તાએ અને છુરી બહાર કહાડીને મેલે પછી તાએ (૧) લઇને જેમ આપણે જોર કહાડીએ છીએ તેમજ કહાડે અને અશેમવોહુ (૩) થી તે “તઉઅ અહુરાને અહુરહે” સુધી પઢે અને તે જોરના પુલીઆં ભરીને બાહરે કહાડીને ખુઆન ઉપર મુકે પછી જે પુલી-આમાં હોમ નામવામાં આવે છે યાને મોભેદની તરફનું પેહેલું પુલીયું છે તે પુલીયું જમણા હાથમાં પકડીને તેની પાસેના જોરનાં પુલીઆંમાં કંઇપણ પઢ્યા વગર એક કતરો નામે પછી વળી તે હાથમાંનાં પુલીઆંમાંથી પેલાં બીજાં (૪) પુલીઆં જે હારેદોર મુકેલાં છે તેમાં નીચેની તરફથી યાને આતશ ગાહની તરફથી થોડે થોડે પાણીનો કતરો તે ચારે પુલીઆમાં નામે અને પાંચમો ભાગ પાણી તે પુલીઆંમાં રાખે તે હાથમાંનાં પુલીઆંને આતશગા-

હાની તરફથી દરન મુકવાની જગ્યા ઉપર ખુઆંન ઉપર મુકે પછી બીજો મોખેદ ભશમની ડાબડી લાવીને તેમાંથી (૧) ટાંક ભશમ કઢાડીને તે પુલી-આમાં નાંખે યાને જે દરનની જગ્યા ઉપર પુલીયું હાથમાંથી મુકયું છે તેજ પુલીઆમાં ભશમ નાંખે પછી તે શામે વાલો ધણી પેલી સાંડસી છે તેને ત્રણ મરતમે ખશનોથર અહુરહે મજદાઓ અશેમ વોહુ (૧) પઢીને પાવ કરે અને તે લઇને માહાડ્યેની તરફ આવે અને પેલું જે ભશમ નાંખેલું પુલીયું છે તેને સાંડસીની ચમટીમાં પકડીને તે પુલીયું ઉચ્ચડીને આતશનાં પાતરાં આગળ જાય અને આતશની બેભટ બીજો હાથે ચમચે કઢાડીને તે બેભટમાં પેલું ભશમવાલું પુલીયું મુકે પછી સાંડસીને ફરીથી ત્રણ મરતમે પાવ કરે પછી તાકમાં જે વીટીનાલું પુલીયું છે તેને નીચે હાથે પકડીને પેલા જોર કઢાડનાર મોખેદની આગળ લાવે પછી તે મોખેદ તે પુલીઆમાંથી વીટી પોતાના હાથમાં પકડે અને શામેવાલો તે પુલીયું પાછું તાકમાં મેલે પછી પાછો પેલા જોર કઢાડનારની આગળ પેલી પાવ સાંડસી લઇને આવે પછી પેલો જોર કઢાડનાર પેલી વીટીને તે સાંડસીની ચમટીમાં આપે તે લઇને આતશનાં પાતરામાં જે ભશમવાલું પુલીઉ મુકેલું છે તેની અંદર પેલી વરશની વીટી ધરીને મનમાં યથા અહુવેરીઓ (૧) પઢે પછી તે વીટીને સાંડસીએ પકડીને પાછી જોર કઢાડનારની આગળ લાવે પછી તે જોર કઢાડનાર તે વીટીને પોતાના જમના હાથમાં પકડે અને પેલો શામણેવાલો મોખેદ પેલું ભશમનું પુલીયું સાંડસીએ કરી આતશનાં પાતરામાંથી કઢાડીને બાહર હેથે પથર ઉપર મેલે પછી પેલો જોર કઢાડનાર વીટી પોતાનાં જમનાં હાથમાં પકડે અને તાએ દાખા હાથમાં પકડે પછી વરશની બાજુ લીએ.

અશેમવોહુ (૩) ફરઅરાને મજદીઅસનેા જરથોશતરેશ વીદેઓ અહુરહે દકેશો હાઉઅને અશોને અશહે રથવે યસનાઇય વહમાઇય ખશનોથરાઇય ફરસસતીએય સાઉઅંધહે વીસીઆઇય અશોને અશહે રથવે યસનાઇય વહમાઇય ખશનોથરાઇય ફરસસતીએય અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધહતો ખશનોથર યસનાઇય વહમાઇય ખશનોથરાઇય ફરસસતીય યથા અહુવેરીયો જોતા ફરામે મરતે અથા રતુઅઅશાદ ચીદ હય ફરા અશુઅ વીદુઆઓ મરોતુ. હયાં સુધી પઢે પછી અશેમ વોહુ (૧) પઢતાં પેલાં હારેદોર પાંચ પુલીયાં મુકેલાં છે તેમાં આતશગાહની તરફથી પેહેલાં પુલીઆમાં પેલી વીટીને ધોય અને બીજી અશેમ વોહુ પઢતાં તેની પાસેનાં ઉપરનાં પુલીઆમાં વીટી ધોય અને ત્રીજી અશેમ વોહુ પઢતાં તેની પાસેનાં ઉપરનાં ત્રીજાં પુલીઆમાં ધોય અને ચોથા અશેમ વોહુ પઢતાં

તેની પાશેનાં ઉપરનાં ચોથાં પુલીઆમાં ધોય એ પ્રમાણે (૪) અશેમ વોહુ પઢતાં તે ચેહારે પુલીઆમાં ધોય અને પછી તેની પાશે જે પાંચમું જોરનું પુલીઉ છે તેમાં શારી પખે ચોરીને ધોય કે તેની ઉપર કાંઈ બશમ વલગેલી રહે નહીં તે પ્રમાણે ધોય અને તે પાંચમાં પુલીઆમાં ધોતી વખતે કાંઈજ પઢે અથવા જોલે નહીં. પછી તે વરસની વીટી અને તાએ હાથમાં ધરીને વરસની બાજુ મુકે.

યથા અહુવેરીઓ (૨) યસનેમય વહુમેમય ઓજસય જહિઅરે-સય આફરીનામે અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહતો (ફરી બાજુમાં પઢે) અહુરહે મજદાએ રેઉઅતો ખરેનંધહતો. પછી વરસની વીટીને તાકમાં ઉંચે પાવ પુલીઆમાં મુકે પછી સઘલા આલાતને ફરીથી ધોઇ ચોખાં પાણીથી ચોખા કરીને કુંડીમાં ભરે તેમજ કરશીઆ શરવે ફરીથી ચોખા કરીને હીંદોરા ઉપર પરગઈ કરવા બેશે તે જેમ નીરંગદીનનું પરગણું કરીએ તેજ મીસાલે સઘલા આલાત પાતરી ઉરવરાંમ હોમસલી જીવાંમ સરવે નવેશરથી લાવીને પરગઈ કરવા બેશે પછી કુંડી પાવ કરી ખુઆંન પાવ કરે પછી સઘળા આલાત બાહર કાહાડી પછી તાકમાં પુલીઆમાં વીટી છે તે પેલો શાંમણોનો મોબેદ તે પુલીઉ નીચે દ્વાથે પેલા પરગણું કરવા બેઠે-લાની આગલ લાવે તેવારે તે તેમાંથી વીટી લઇને વાર (૩) પાવ કરે પછી તે વરસ લઇને એક હજાર એક વખત પાવ કરે પછી જેમ નીરંગદીન કરતી વખતે હોમ ગાલી મોહોટું પરગઈ કરીએ છીએ તેમ સઘણું કરે અને પેલા શાંમણાં ધણીને મીનો નાવરની યજ્ઞશને બેસાડે અને જેને નામે વરશીઓ કરીએ તેને નાંમે મીનો નાવરની યજ્ઞશને કરે અને ઇજ્ઞશનેથી પરવારીને પેલો વરશ જે વીટી સાથે બાંધેલો છે તેને છોડી નાંખે તે કામમાં નહીં આવે અને પેલો ઇજ્ઞશને બેસનાર જીદી બાજુ ઇજ્ઞને ખાણું ખાય અને મીનો નાવરને સંભાલી રાખે જેમ નીરંગદીનમાં સંભાલી રાખે છે તેમ. પછી બીજે દાહાડે તે મીનો નાવર વાલો મોબેદ પહેલા દાહાડાની મીસાલે નવો વરશ લઇને સઘલી કીરયા જે પેહલે દાહાડે કીધી છે તેજ મીસાલે વરશ લઇ પકાવી ને પછી નવેશરથી આલાત શાફ કરી નવો હોમ ગાલીને શાંમ-ણવાલા મોબેદને મીનો નાવરની યજ્ઞશને બેસાડે યાને ગેવરો આપે એ પ્રમાણે દીન (૬) સુધી નીરંગદીનની મીસાલે આમણુ શામણુ ગેવરા કરે અને દર રોજ નવો વરશ લીએ અને તેહને પકાવીને અને હોમ ગાલીને કામ કરે પછી (૬) ઠે દાહાડે તેજ મીસાલે ગેવરો આપીને બધે જણાં જીદા દરેન ઇજ્ઞ હમકલામ થાય પછી બાજુ મુકી કુશતી કરીને થાલી એક પાવ કરે અને મકરાજ પાવ કરી તે થાલીમાં મુકે અને શાંડસી લઇ

ને વરશીઆની આગલ જાય અને પાવ કરશીઓ લઈને તેની નજદીક ઉભો રહે અને બીજો મોખેદ શાંડશીએ કરી તેનું પુછકું ઉંચેથી પકડીને તેનાં પગ આગલથી એક બીલશ દુર ધરે પછી બીજો મોખેદ ત્રણ મરતમે ખશનોથર અહુરહે મજદાઓ અશેમ વોહુ (૧) પઢીને તે વરશીઆનું પુછકું પાવ કરે પછી પોતાનો દાખો હાથ પાવ કરે અને જમણાં હાથમાં પેલી પાવ મકરાજ છે તે પકડે પછી દખણ દશા તરફ મોહોડું કરીને વરશીઆનું પુછકું હાથમાં પકડીને બાજ બીએ. અશેમ વોહુ (૩) ફરારાને મજદીઅસનો જરથુશતરેશ વીદેઉઓ અહુરહે દેકેશો હાઉઅને અશેને અશહે રથવે યસનાધય વહમાધય ખશનોથરાધય ફરસસતાએય. સાઉઅંધહે વીસીયાધય અશેને અશહે રથવે યસનાધય વહમાધય ખશનોથરાધય ફરસસતીએય અહુરહે મજદાઓ રેવતો ખરેનંધહતો. ખશનોથર યસનાધય વહમાધય ખશનોથરાધય ફરસસતીએય યથા અહુવેરીઓ જોતા ફરા મે મરતે અથા રતુશ અશાદ ચીદ હય ફરા અશુ વીદુઆઓ મરૌતુ. અશેમ.

એ છેલો અશેમ કરીને બોલ પઢતાં જેટલા બાત્ર કાતરવાનાં હોય તેટલા મકરાજે કરી કાતરીને પેલી પાવ થાલી છે તેમાં મુકે પછી તે થાલી હીદોરા ઉપર લઇ જાય ને આતશ આગલ ને સઘલા વરસનાં બાલને સુકવે અને એક તાંબા અથવા પીતલની દાબરી પણ પાવ કરીને સુકવે અને કપડાંની કાથરીને પાવ કરીને સુકવે પછી પેલા વરસનાં સઘલા બાલ પેલી દાબરીમાં યા કાથરીમાં મુકી તેનું મોહોડું અંધ કરી યા બાંધીને પછી વરસની બાજ મુકે. યથા અહુવેરીઓ (૨) યસનેમય વહમે મય ઓજસય જહિઅરેસય આફરીનાંમે અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધહતો (ફરીથી બાજમાં પડે) અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંધહતો એ પ્રમાણે બાજ મુકે ને પછી તે વરસ શરવે કોઇ વાપરે તે જાંહાં સુધી તે વરશીઓ જીવે ત્યાંસુધી તેનાં બાલ વાપરે અને તેનાં ગુજરવા પછી તે વપરાય નહી. એ પ્રમાણે વરશીઆની કારયા કરે એટલે ત્રણ વરશીઆજીની ક્રોયા તમામ થઇ.

વલી બીજી જગ્યાએ એમ પણ લખેલું છે જે હમકલામ થઇ વરસ કાતરીને તે લાવીને હીદોરા ઉપર મુકે પછી જે રોજે હમકલાંમ થયા હોય તે રોજની યજ્ઞશને કરે ત્યાં પેલા વરસને શાંમણે મુકીને ઇજ્ઞશને તમામ કરે ત્યાં સુધી શુકળ્યા કરે પછી યજ્ઞશનેથી ફારેગ થઈને તે વરસને કામમાં લાવે.

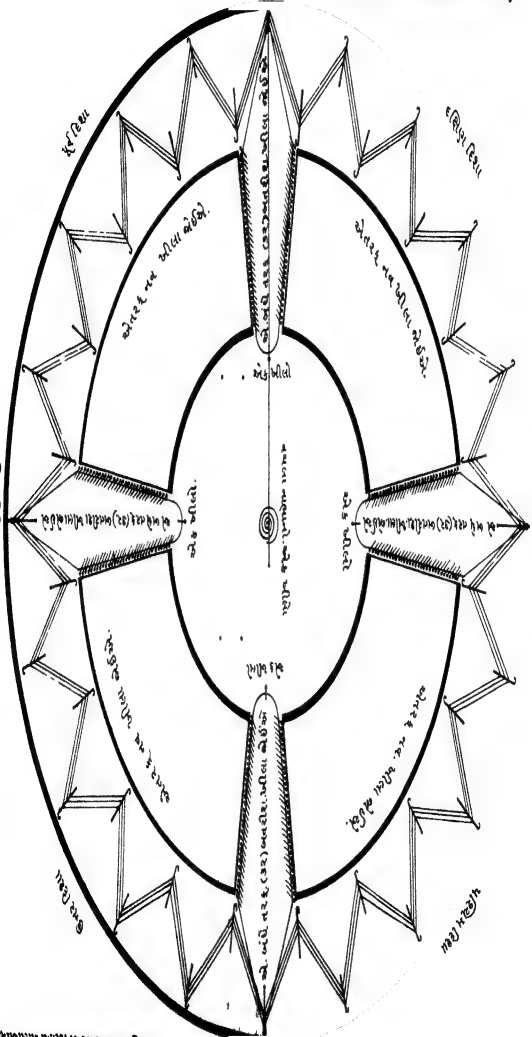
વળી કોઇ જગ્યાએ પેહેલાં વરસ પકાવાને સાફ (૧) યા (૨) બાલ લેવાને લખેલું છે.

વળી એક જગ્યાએ (૩) બાલ લેવાને લખેલું છે.

આગળના પાનામાં આપેલા આકૃતિઓના આધારે આ આકૃતિ તૈયાર કરવામાં આવે છે.

દોષમાંનો તાંબો. પુરવાનો. ચક્રની સમજ.

એમાં, બીજા, ત્રીજા અને ચોથા પાનામાં આપેલા આકૃતિઓના આધારે આ આકૃતિ તૈયાર કરવામાં આવે છે.

આગળના પાનામાં આપેલા આકૃતિઓના આધારે આ આકૃતિ તૈયાર કરવામાં આવે છે.

આ આકૃતિ તૈયાર કરવામાં આવે છે. આ આકૃતિ તૈયાર કરવામાં આવે છે. આ આકૃતિ તૈયાર કરવામાં આવે છે.

નવાં દોખમાંનો પાયો નાંખવાની ક્રિયા.

પ્રથમ જે જગ્યા ઉપર નવું દોખનું નાંખવાનું હોય તે જગ્યા ઉપર અરસનુમચાણો એક મોઝેદ તાએ સાંકળો એક કહારનું અને એક કળસીઓ અને દરન ગોશોદો અને ઉરઅર લંછને ત્રાય અને ત્યાં જમને પાત્રી કહાડી ચોખું પાણી ભરી લાવી કુમતી પાટીઆમ કરી ઇજર પેહેરી પદાંન આંત્રી પત્રિત્રાઇથી પેહેલાં તે જગ્યા ઉપર દરન લંછને પાંચ તાએની ખુમ કરે પછી તે જગ્યા ઉપર ખીજી આજે ઇજે તેમાં પેહેલાં આજ સરોશની ઇજે ખીજી દાદારહોરમજદની ત્રીજી એહમન અમેશાસપંદની ચોથી અરદીમેડેશન અમે-સાસપંદની, પાંસળી શેહેરવર અમેશ સપંદની, છડી અશપનદાદ અમેશાસ-પંદની, સાતમી ખોન્દાદ અમેશાસપંદની, આઠમી અમરદાદ અમેશાસપંદની અને એક નવમી અરદાઅશની ઇજે એટલી આજ ઇજે. વળી કટલી એક જગ્યાએ પાંચ આજ ઇજવને લખેલું છે તેમાં પેહેલી સરોશની, ખીજી દાદાર હોરમજદની, ત્રીજી અશપનદાદ અમેશાસપંદની, ચોથી અરદાદર અશની અને પાંચમી હકન અમેશાસપંદની એ પ્રમાણે આજ પાંચ ઇજે પછી તે મોઝેદ આજ ઇજ રહ્યા પછી આજ મુંડી કુસતી કરીને પોતાના હાથમાં કોદાળી પકડીને સરોશ આજ અશડે સુધી પહે પછી તે કોદાળીએ કરીને થોડો ખાડો ખોદે અને ખાડો ખોદનાં ૧૨ અથવા ૨૨ અડુનવર પદવા ફરમાવે છે—પછી આજમાં અરોશ અશો પડીને ઇઅથા અહુ વેરીઓ (૨) ઇઅસનેમય [ખવન] અહમાદરેસય [ખવન] કરે મુજદ પડીને કોદાળી પાંચી મુકે એટલે પેહેલાં ક્રિયા પુરી થાય. અગર જો તે જગ્યા ઉપર જશન કરવા ચાહે તો જેટલી આજ ઇજે એટલાં આફરગાન કરે પણ કોદાળી મારે અને એ કામ થયા પછી તે જગ્યા ઉપર જેટલું દોખનું નાંખવાનું હોય એટલો ફરતો ગોલ પાયો ખોદે.

દોખમાંનો તાણો પુરવાની વિગત.

પ્રથમ જેટલો દોખમાંનો ઘેનવા હોય તે ઉપર નીચાક રાખીને તેની અંદર ત્રણ આંટા ફરી વળે એટલો લાંબો સુતરનો તાણો લેવો અને તેના એકસો ને એક તાર એકઠા કરીને તેનો તાણો તૈયાર કરવો પછી લોહાના ખીલા સવળા નાના મોટા મળીને (૩૦૧) ત્રણસોન એક તઇયાર કરાવવા તેની વીગત એ કે પેહેલો નાલનો ખીજો એક મોટો મચુ એકનો કરાવવો. પછી તેને સુરાખ કાંઇ પારવું નહોં અને ખીજા ખીજા ચાર ચારે ખુગાના એટલે અગ્નિ, નૈરત્ય, વાઘ્મ, અને ઇસાન ખુણ એ ખુણાને સાર ચાર ખીજા મળીને મચુ (૨) ખેના કરાવવા.

દસિયુ દેરા.

પુલિયુ

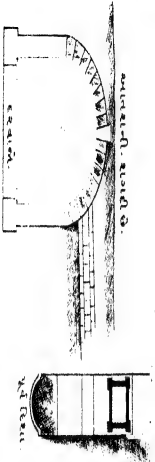
દસિયુ દેરા.

પુલિયુ

પુલિયુ

પુલિયુ

પુલિયુ

સામન્યરૂપે દર્શાવેલું. (ગુરુત્વ)

સામન્યરૂપે દર્શાવેલું.

સામન્યરૂપે દર્શાવેલું.

સામન્યરૂપે દર્શાવેલું. (ગુરુત્વ)

એ ચારે ખીલાઓને દર એકને ત્રણ ત્રણ શુરાખ પાડવા તેમાં ઉપરનું શુરાખ ઉભું પાડવું અને નીચેના એ શુરાખ આડાં પાડવાં એ પ્રમાણે ત્રણ ત્રણ શુરાખ દર એકના કરવાં અને પછી ચારે દિશાના મળીને (૩૬) ખીલા તથ્યાર કરાવવા તે છત્રીસ ખીલા મળુ એકના કરાવવા તેનાં માથાં વાંકાં કરાવવાં એટલે કે દક્ષિણ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, અને પૂર્વ એ દરએકની દિશાની તરફ નવ નવ ખીલા આમણુસામણુ જરા ખુણા કતરાતા કચોડવાને સાડ કરાવે પછી વળી ચારે ખુણાની અંદર બંને તરફ આમણુ શામણુ ચોદવાને સાડ મણુ (૧) ના ખીલા બસેને છપન (૨૫૬) કરાવે તે સરવે કરતાને નાના કરાવે પછી ત્યાં જે નાના ખીજા ચાર ખીલા પેલા ચારે ખુણાના અતરીસ અતરીસ ખીલા જે મારે છે તે બંનેની વચ્ચે મારવાને સાડ બંડારની ચારે તરફના કરાવે એ પ્રમાણે સઘળા મળીને (૩૦૧) ખીલા તથ્યાર કરવે.

પણ એ સઘળા ખીલાઓ મધેથી કોઇ પણ ખીલાને સુરાખ પાડવો નહીં પણ પેલો જે ચાર ખુણાના મોટા ખીલા જે ચાર છે તેનેજ દરેકને એક ઉભું અને એ આડા સુરાખ પડાવવા. અડી સઘળા અમથાજ રાખવા એ પ્રમાણે ખીલા અને તાણો તથ્યાર કઢવો અને દોખ- માંની જગ્યા ઉપર પાયો ખોદીને તથ્યાર કરવો તે એવી રીતે કે ચોતરફની પરનાલ એક સરખી રીતે ખોદી રાખવી અને તેને લગતીજ રીતે ચારે તરફના ખુણા ખોદી રાખવા અને બંડાર પણ તેજ પ્રમાણે ખુણો ખોદી રાખવો અને ચારે દિશાની તરફથી વચે ઉંચી જગ્યા કરવી એ રીતે તૈયાર કરીને રાખવું—પછી જે દીને તાણે પુરવાનો હોય તે દહાડે બે મોખેદો બરશતુમવાલાઓ તે પાયાની અંદર ઉતરીને ત્યાં પ્રથમ બંધે જણા તે જગ્યા ઉપર પાંચતાએની ખુબ કરે પછી આજ મુકીને કુત્રની કરે પછી જામે પીછોડી પેહેરીને તે બંધે જણાં પેવંદ પકડે અને સરોશમાજ લીએ તે અશહે સુધી પડે પછી દરેક ખીલો ચોદનાં એક અડુનવર પડે તેમાં બંડારના નામનો પેહેલો ખીલા ચોદોડવો તેનું માથું બે ખીલશ અરાબર ઉપર રાખવું પછી આજે ખીલો અગ્નિ ખુણાનો મારવો તે જમીનથી ઘણો ઉંચો રાખવો ત્રીજો ખીલો નઠરત ખુણાનો મારવો ચોથો ખીલો વાવ્ય ખુણાનો મારવો પાંચમો ખીલો ધસાન ખુણાનો મારવો અને પછી દક્ષિણ દિશા તરફની પરનાલના જે નવ ખીલા છે તેમાંનો પેહેલો ખીલો બંડાર તરફના અગ્નિ ખુણાની તરફના નાકાં આગળ મારવો અને બીજો તેની સામેની તરફ જરા આડકતરાતો મારવો એ પ્રમાણે આડકતરા એક ખીજાની સામે એટલે એક બંડાર તરફ અને તેની સામે બીજો દીવાલની તરફ એ

પ્રમાણે આમણસામણ નવ ખીલા મારવા અને તેજ પ્રમાણે ચારે દિશાનાં પરનાલમાં નવ નવ ખીલા આમણ સામણ ચોઢવા એટલે દક્ષિણ, પશ્ચિમ, ઉત્તર, અને પૂર્વ એ દિશામાં આમણ સામણ જરા કતરાતા નવ નવ ખીલા મારવા એ ખીલાઓ ધણા ઉંચા રાખવા પછી દરેક ખુણાની અંદર બંને બાજુએ પેલા નાના ખીલા છે તે બંને બાજુએ બીજીસ બીજીસ ચોઢોડવા એટલે લંડર અને પરનાલની વચ્ચે જે ખુણા ચારે તરફ કાઢેલાં છે તેની અંદર તે ખીલાઓ ચોઢવા એટલે અગ્નિ, નઘરૂત, વાવ્ય, અને ઇસાન એ ચારે ખુણાની તરફ જે લંડર અને પરનાલની વચ્ચે જગ્યા છે તેની બંને બાજુએ બીજીસ બીજીસ ખીલા ચોઢે અને તેની આગળનો એકો નાનો ખીલા ચોઢે અને એ દરેક ખીલા ચોઢનાં એક એક અહુતવર પઢવા જાય.

એ પરમાંણે એક નાંકેથી શરૂઆતમાં (૩૦૧) ચોઢોડે પછી પેલા બંધે મોખેંડા સુતરનો તાંતો જે શો તારનો એકો કરીને તેને પાક પાણીની ઘોઘને તઘ્યાર કાઢેલો અને સુકવેલો છે તે તાંણે એક મોખેંડ પોતાનાં હાથમાં ધરે અને બીજો તેનો એક છેડો હાથમાં લઈને અગ્ની ખુણાનો મોટો પેહલો ખીલો જે ત્રણ સુરાખવાલો છે. તેનાં નીચેનાં આડાં સુરાખમાં પોઘને દખણ દશા તરફ છેડો બાહર કાઢાડીને તેને એક તરફથી ખેંચવા માટે અને એક ખુમચામાં સંભાલીને તેને એકો કરે જ્યારે તે શંત્રલો તાનો ખેંચાઈને પુરો થાય ત્યારે તેનો પાછલો છેડો રહે તેને તેજ ખીલા શાથે નીચેનાં સુરાખમાંજ રાખીને શરૂ શાંક વારે અને એ શાંક વારીને એ અહુતવર પડે પછી એક જણ પેલા સુતરનો ખુમચો ઉંચકે અને બીજો પેલા તાંતોને દખણ દશા તરફનાં પરનાલનાં લંડર તરફનાં ખીલામાં ભેરવીને તેની સાંમણેનાં ખીલામાં ભેરવેલો ભેરવેલો નવે ખીલામાં આંતો મારીને નઘરૂત ખુણાનાં મોટા સુરાખવાલા ખીલાનાં નીચેનાં આડાં સુરાખમાં પોઘને સઘલો તાંતો ખેંચી કાઢાડે અને પછી વળી પશ્ચીમ દીશાની પરનાલનાં લંડર તરફનાં ખીલાથી આમન શામનનાં ખીલાઓમાં આંટા મારીને નવે ખીલામાં આંટાઓ મારીને પછી વાવ્ય ખુણાનાં મોટા સુરાખવાલા ખીલાનાં નીચેનાં આડાં સુરાખમાં પોઘને સઘલો તાંતો ખેંચી કાઢાડે અને પછી ઉત્તર દશાનાં પરનાલનાં પેહલા લંડરમાં આંટા મારીને તેની સાંમણેનાં ખીલામાં ભેરવીને આમન શામનનાં નવે ખીલામાં ભેરવી આંટા મારીને ઇસાન ખુણાનાં મોટા સુરાખવાલા ખીલાનાં નીચેનાં આડાં સુરાખમાં તાંણે પોઘને ખેંચી કાઢાડે અને પૂર્વ દીશાનાં લંડર તરફનાં ખીલામાં ભેરવીને તેની સાંમણેનાં આમન શામણનાં નવે ખીલામાં ભેરવી આંટા મારીને પાછો પેહલાં અગ્ની ખુણાની આગવ જાય એટલે બરાબર એક આંટા કરી રહે

અને એક આંટા પુરો થાય પછી વહી ખીજે આંટા શરૂ કરે તે પાછો અગતી ખુણાનાં મોટા ખીજાનાં વચ્ચેનાં ખીજાં સુરાખમાં તાંતો ધાલીને ખેંચી કાઢે.

અને પેહલા આંટાઓનીજ માફક દક્ષીણ દીશાના પરનાજાના આમણ શામનના ખીજાઓમાં આંટા મારીને ચાલે અને પછી નાનું ખુણાના મોટા ખીજાના વચ્ચેનાં આરા સુરાખમાં પોછને તાંતો સઘડો ખેંચી કાઢે અને પાછા પશ્ચિમ દીશાનાં પરનાજાનાં નવ ખીલામાં આમન સામનના ખીજાઓમાં આંટા મારીને વાચ્ય ખુણાનાં મોટા ખીજાના વચ્ચેનાં આરા સુરાખમાં તાંતો પોછને સઘડો ખેંચી કાઢે પછી ઉતર દીશાની પરનાજાના આમન શામનના નવે ખીલાઓમાં આંટા મારીને ઇલાન ખુણાના મોટા ખીજાના વચ્ચેનાં આરા સુરાખમાં તાંતો પોછને ખેંચી કાઢે પછી પુરું દીશાના પરનાજાના નવે ખીલાઓમાં આમનશામન આંટાઓ મારીને પછી પાછા પેહલા અગતી ખુણાના ખીજા આગળ આવે એટલે બે આંટા પુરા થયા પછી વહી પાછા પેહલાં અગતી ખુણાના મોટા સુરાખવાળા ખીજાના ઉપરના ત્રીજા ઉભા સુરાખમાં તાંતાનો ખેરડો આંટો કરી એટલે ખેરડો તાંતો કરીને તે ઉભા સુરાખમાં પાયાની દેવાજની તરફથી પોય અને બહારની તરફથી ખેંચી કાઢે અને સામેનો ખેંચીને તેનો એક આંટો પકડીને એ અગ્નિ ખુણાની જમણી બાજુ તરફના જે પેલા બતરીસ ખીજાઓ ચેટેલા છે તેની અંદર તે તાણીને સામણેનો સામા ત્રીજા ખીજાઓમાં વાંકો અને આડોઅટારો આંટો મારતો ચાલે અને તેની આગળના વચ્ચેનાં બાજામાં એક આંટો મારીને તેની સામેનીજ ખીજા બતરીસ ખીજાની હાર છે તેમાં આડોઅટારો આંટો મારીને પાછો અગ્નિ ખુણાના મોટા ખીજા તરફ જાય અને તે તાણાનો આંટો પાછો મોટા ખીજાના સુરાખની દીવાલ તરફથી ખેંચીને પાછો વળી પેલા પેહલા બે આંટાઓનીજ માફક દક્ષીણ દીશાની પરનાજાના નવે ખીલાઓમાં બેચીને નહરત ખુણાનાં મોટા ખીજાના ઉપરના ઉભાં સુરાખમાં ખેરડો તાણો કરીને પોછને બહાર તરફથી ખેંચી કાઢે અને એ ખુણાની જમણી બાજુના બતરીસ ખીજાઓમાં બેરવતો અને આંટા મારતો બહાર તરફ ઉપર આવે.

અને તેની આગળના વચ્ચેનાં નાના ખીજામાં આંટો મારીને ઉપરથી પાછો બતરીસ ખીજાઓમાં આંટો મારતા નીચે મોટા ખીજા આગળ આવે અને મોટા ખીજાના દીવાલ તરફના આંધરાંની તરફથી તાણો પાછો ખેંચીને પશ્ચિમ દીશાની પરનાજામાં નવે ખીજાઓમાં આગળનીજ માફક આમણ સામણ આંટા મારતાં વાચ્ય ખુણાના મોટા

સુરાખવાળા ખીલાની આગળ આવે અને તે ખીલાનાં ઉભાં સુરાખમાં દીવાલની તરફથી તાણુને ઝેવડો કરીને પોવે. અને લંડારની તરફથી ખેંચી કઢીને એક આંટો તેની જમણી બાજુના બતરીસ ખીલાઓમાં આંટાઓ મારીને લંડાર તરફ આવે અને તેની આગળના વચમાંના નાના ખીલામાં આંટા મારીને તેની સામેના બતરીસ ખીલાઓમાં આંટા મારીને પાછો મોટા ખીલાની આગળ આવે અને તેની દીવાલની તરફથી તે આંટો સુરાખમાંનો છે તે ખેંચીને ઉંતર દીશાની પરનાલના આમણુ સામણુના નવે ખીલાઓમાં આંટાઓ મારીને આગળ ધશાન ખુણાના મોટા સુરાખવાલા ખીલાની આગળ જાય અને તે ખીલાના ઉપરના ઉભાં સુરાખમાં દીવાલની તરફથી ઝેવડો આંટો પોધને લંડાર તરફથી ખેંચીને તેની જમણી બાજુ તરફના બતરીસ ખીલાઓમાં આંટા મારીને ઉપર લંડાર તરફ આવે અને તેની આગળના વચમાંના નાના ખીલામાં આંટો મારીને તેની સામેની બતરીસ ખીલાની હારમાં ઉપરથી આંટા મારતો મોટા ખીલા તરફ આવે.

તે પછી મોટા ખીલાના સુરાખની દીવાલની તરફથી તાણુ ખેંચીને પાછો પૂર્વ દીશાની પરનાલના ૯ ખીલામાં આમણુ સામણુ આંટા મારીને પાછા અગ્નિ ખુણા આગળ આવે એટલે બરાબર તરણુ આંટા પુરા થાય. પછી અગ્નિ ખુણાના સુરાખવાલા મોટા ખીલાને એક આંટો મારીને તે તાણુને શામેના લંડારની તરફ લાવે અને લંડારના મોટા ખીલાની ઉપર જે વધેલો સદ્ગળો તાણુ હોય તે વીંટાળી દીએ એટલે તાણુનું કામ તમામ થયું હવે પેલા બન્ને મોખેદો બાજુ મુકીને બાહર નીકળે એ તાણુના તરણુ આંટા આવે છે તેમાં બેઉ આંટા બરાબર એકજ સરખી ગતે ફરી આવે પણ પેહેલો આંટો ચાર ખુણાના સુરાખવાલા ખીલાના નીચેના આરા સુરાખમાં ચારે ખુણે લીધે અને બીજા આંટામાં ચારે ખુણેના સુરાખવાલા ખીલાના તેની ઉપરના બીજા આરા સુરાખમાં લઇને ફેરવી લાવે અને તરીને આંટો ફરતાં ચારે દીશાનાં સુરાખદાર ખીલાનાં ઉતરનાં ત્રીજાં ઉભાં સુરાખમાં ઝેવડો તાંનો લાલીને ખેંચે અને ચારે ખુણાનાં બેઉ તરફનાં આંમનસામનનાં જે બતરીસ બતરીસ ખીલાઓ છે તેમાં પેહલાં નીચેથી જમનાં હાથ ઉપર થી લંડાર તરફ ઉંચે આવે અને પછી તેની વચમાંના નાંધલા ખીલામાં આંટો મારીને તેની શામેની હારનાં ખીલામાં ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે ચારે ખુણાનાં ખીલાઓમાં આંટા મારીને પાછો અગ્નિ ખુણાનાં પેહલા ખીલા આગલ આવે પછી લંડારનાં ખીલા સાથે વીતારી મુકે. એ બતરીસ બતરીસ ખીલાઓમાં આએ પ્રમાણે આંટા મારે. એ વીગતે તાંનો પુરીને પછી તેજ

તાંના અને ખીલા શુધાં એમનો એમજ પાયો પુરીને તેની ઉપર દોખમું
બાંધવાનું ફરમાન છે.

નવા દુખમાંને ઇજવાની કીયા.

હવે દુખમું બાંધાઇને તબ્યાર થયા પછી તેને પેહેલાં નીરંગે ધોઇને
સાફ કરે અને પાણીથી ત્રણ ભરતએ ધોઇને તબ્યાર કરે પછી તે દુખમાં
ઉપર સાથો કરે (પાને કપડાંની ચદરની બાંધે) પછી તેનો બગડાર નાહતો
હોય તો તેમાં એક હીંદોરા માંડી એક જોડે ઇજે અને દુખમું મોઢકું
હોય અને તેનો બગડાર મોટો હોય તો તે બગડારમાં પાત્રી કઢાડીને એ
હીંદોરા તેમાં માંડી મોખેદોની એ જોડે ઇજવાનું કામ માંડતી વખતે પરથમ
દુખમાંની આસપાશ પાત્રી ખેડી તેને એત્રાહેદુ કરે પછી સુવરનો દોરો
ધણો લાંબો લઇને દુખમાં માહેલી રવાન મુકવાની ઉપરની સઘલી પાત્રીખો-
માં તે દોરો મુકીને સઘલી પાત્રીખોને પેવંદ લગાડીને તે દોરો બગડારમાં
ઉતારી હીંદોરા સાથે સઘલી પાત્રીખોનું પેવંદ કરે પછી તે જગ્યાએ
યજ્ઞશનેનાં સઘલા આલાતો લઇ જઇને તે બગડારમાં પેત્રા મોખેદો મોટી ખુમ
ત્રણ દાહાડા સુધી કરી સરોશ ઇજદની ખશખમની ત્રણ ઇજશને અને
ત્રણ વદીદાદ કરે અને દર વખતે સરોશનાં દરન ઇજને જમે પણ જમ-
વાની જગો ખીજ એલાહેદી દુરથી રાખે અને ત્યાં જઇને જમે પછી ચોથે
દાહાડે શવારનાં દાદર હોરમજદની યજ્ઞસ્તે ૧ કરે પછી તે જગ્યાએ આજ
૪ ઇજે પેહેલી દાદર હોરમજદની ખીજ અશપંદદાદ અમેશસપદની ત્રીજી
સરોશની અને ચોથી અરદાફરઅશની એ પ્રમાણે આજ ઇજે, પછી તે દુખ-
માંની બાહર જશન કરે તેમાં પેહેલું આફરગાંન દાદર હોરમજદનું,
ખીજી આફરગાંન અશપંદદાદ અમેશસપંદનું, ત્રીજી આફરગાંન અરદાફર
અશનું, ચોથું આફરગાંન દહમાંનનું અને પાંચમું આફરગાંન સરોશનું
એ પ્રમાણે પાંચ આફરગાંન કરી આફરીન પઢે પછી જે ધણીએ દોખમું
બાંધ્યું તે ધણીને નાંમની તનદરોશની પઢે અને જે શખશ દુખમું
બાંધાવે તેના નખતે તેનાજ નામથી શઘલી કીરયાઓ પરથમથી તે શેવટ
સુધીની દુખમું બાંધનારનાં નામથીજ કરવી.

એટલે દુખમાંની શઘલી કીયા શમાપ્ત થઇ.

આતશબેડેરામ નવા પરથવાની ક્રિયા.

આ પવિત્ર ક્રીયામાં ૧૬ જાતનાં આતશ લેવામાં આવે છે.

પેહેલા આતશ નશાનો તે મશાલનો આનશ લેવો.—જે હીંદુનું મુઠ્ઠું બળતું હોય ત્યાં જઈ તે પાસે આપણે આતશ માંગીએ તે આપે તો લેવો અને નહીં આપે તો તે મુરદુ બાળીને આતશ મેલી જાય ત્યારે આપણે કોઈ બીજા દરવંદ પાસે થોડા આતશ ઉંચડી માંગારીએ અગરજો દરવંદ નહીં લાવે તો બેહદીન મરદ ૨ બે પાદીઆખ કુસતી કરી પેવંદ ધરી બાજ સરોશની અશહે સુધી પઢે અને એક સુરાખદાર ચમચ હાથમાં ધરી તેની ઉપર સુખડ-લોખાન-૩ વગેરેનો ભુકા મુકીને તે આતશની નજદીક જાય અને તે ચમચ પેત્રા આનશની ઉપરથી ઉંચી આસરે ગજ અરધો તે આતશથી તેની રોશનીની ઝાળ ઉપર ધરે અને પેત્રા આનશ સાથે ચમચ લાગે નહોં તે મીશાલે ધરે તેવારે તે આનશની જહરફે પેત્રી ચમચ ઉપરનો ભુકા શળગી ઉઠે તેવારે તે આતશ પેત્રા બેહેદીનો લઇને સુકડી જગ્યા ઉપર લઈ જાય જ્યાં પવન ધણો હોય તે જગ્યા ઉપર લઈ જઈને મુકે પછી તેઓ બાજ મુકીને બન્ને બેહેદીનો રીમન નાહે અને પવિત્ર થાય અને જ્યાં તે આનશ મુકે તે જગા ઉપર બીજાઓ જે બળુએ પવન હોય તે તરફ સુખડ લોખાન અથવા લાકડાંનો ખારીક ભુકા લઇને તેની છુટી છુટી થોડે થોડે દુરથી (૯૧) ઢગલીઓ કરીને મુકે તે એવી રીતે કે તે આતશની ઝાળ પોતાની મેળે એક માત્ર ઢગલીઓ ઉપર શળગી ઉઠે એવી રીતે આસરે ગજ અરધો એક બીજીથી દુર રાખે એ પરમાણે (૯૧) ઢગલી મો કરે જેવારે તે આનશ શળગતો શળગતો (૯૧) નુમી છેત્રી ઢગલીમાં આવે અને (૯૧) મી છેત્રી ઢગલી શળગે તેવારે તેન રોશન કરે અને આગલી સવળી ઢગલીઓનાં આતશને ઠંડા પડવા દીએ પછી બે હેરબદો પાદીઆખ કુસતી કરીને પેવંદ વળગીને સરોશબાજ અશહે સુધી પઢે અને એક સુરાખદાર ચમચ હાથમાં ધરીને તે ઉપર સુખડ, લોખાન, વગેરેનો ભુકા મુકી પેત્રી ૯૧ મી ઢગલીના આતશની ઝાળ ઉપર ચમચ ધરી તેનો આતશ લીએ અને તેને શોઝી જગાં ઉપર મુકીને રોશન કરે.

પછી પેત્રા હેરબદો આગળની માફક વળી ફરીથી સુખડ વિગેરેના ભુકાની ૯૧ ઢગલીઓ કરે થાને ખાડા કરે પછી તે આતશને પેહેલા ખાડામાં મુકે અને તેને રોશન કરે અને ફરીથી સુરાખદાર ચમચ ઉપર સુખડ વિગેરેનો ભુકા મુકી પેહેલા ખાડાના આતશની ઝાળ લઇને તે આતશ ચમચ ઉપર શળગે તેને લઇને પાસેના બીજા ખાડામાં મુકીને તેને

રોશન કરે અને પેહેલા ખાડાના આતશ સાથે ખીજા ખાડાને પેવંદ લગાડી પેલા મોખેદો પેહેલા ખાડાના આતશને ઠંડા કરે પછી વળી ખીજા ખાડાના આતશની ઝાળ ચમચ ઉપર લઇને ત્રીજા ખાડામાં મુકે એ પરમાણે ૯૧ ખાડા પુરા થાય તેવારે તેમાંથી આતશ લઇ એક આફરંગાનીઆમાં મુકી દરેમેદરમાં લઇ જઇ મોખેદોને આપે તેને લઇને તે ઇઓગદાશરેમરે પેહેલે દહાડે તે આતશ ઉપર ઇજશને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) દાદાર અહુરમજ્દની કરે પછી તે ઇજેલો આતશ એક આફરંગાનીઆમાં જુદો રાખી તેને જળવ્યા કરે. વળી ખીજો દીવસ પેલા વગર ઇજેલા આતશમાંથી થોડા આતશ લઇને તે ઉપર ઇજશને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) દાદાર અહુરમજ્દનો કરે પછી તે ઇજેલો આતશ લઇને પેહેલે દીવસના આતશ ઇજેલો છે તેમાં ખીજો દીવસના ઇજેલા આતશને સાથે એકઠા કરે અને તેને જળવ્યા કરે. વળી તરીજો દીવસ પેલા ઇજવાના આતશમાંથી થોડા લઇને તે આતશ ઉપર ઇજશને (૧) તથા વંદીદાદ, (૧) દાદાર અહુરમજ્દનો કરે પછી તે ઇજેલો આતશ પેલા ઇજેલા આતશમાં ભેલી નાખીને જલવ્યા કરે. અને પછી જે વગર ઇજેલો આતશ છે તેમાંથી દર રોજ થોડો થોડો આતશ લેવો અને રોજ તે ઉપર ઇજશને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) અહુરમજ્દ રોજથી તે અનેરાં રોજ સુધી રોજે રોજનો કરે અને વલી ફરીથી ખીજવાર અહુરમજ્દ રોજથી તે અનેરા રોજ સુધી ઇજશને તથા વંદીદાદ કર્યા જાય. વલી ત્રીજી મરતમે ત્રીજવાર અહુરમજ્દ રોજથી જમીઆદ રોજ સુધી ઇજશને તથા વંદીદાદ કરે એટલે (૯૧) ઇજશને અને (૯૧) વંદીદાદ બરાબર થાય તે (૯૧) વાર ઇજેલા સમ્રાટ આતશને એક આફરંગાનીઆમાં એકઠો કરી રાખે અને તેહને જલવ્યા કરે.

અગર જે મોખેદોની જોર વધારે હોય તો હોરમજ્દ રોજ યા ખેહુમન રોજ અને અરદીખેહુશત રોજનો તથા શહેરેવર રોજનો જેટલી જોડ હોય તેટલી ઇજશને તથા વંદીદાદ જુદા જુદા કરે એમાં કાંઇ અડચન નહીં અને પેલા વગર ઇજેલા આતશ ઇજવાનાં કામમાં લઇને તે આતશનું આફરંગાનીઉ ખાલી કરે એ પ્રમાણે નસાના આતશની હકીકત પુરી થાય છે એ આતશ ઉપર ખુશમો મુકી તે એક આફરંગાનીઉ જલવ્યા કરવું. એ પ્રમાણેનું ફરમાન છે અને જે બની આવે તો દર રોજ ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે (૯૧) વખત મુરદાના આતશ મશાંન કાંઠેથી મંગાવતા જાય અને તેની ઉપર ઇજશને-વંદીદાદ ઉપર લખવા પરમાણે કર્યા જાય અને નહીં બને તો એકજ વખત લાવીને તેમાંથી દરરોજ થોડા થોડા લેઇને તે ઉપર ઇજશને-વંદીદાદ કર્યા જાય અને એજ પ્રમાણે તે શોલે

આતશ જો દર રોજ લાવવાને બની આવે તો તે આતશો દર રોજ લાવના જાય અને એજ પ્રમાણે તે શોલે આતશ જો દર રોજ લાવવાને બની આવે તો તે આતશો દરરોજ નવા લાવતા જાય અને તેની કીરયા સાથે ઇજ-શને વંદીદાદ કરયા જાય અને તેમ દરરોજ લાવવાને નહી બને તો એક વખત લાવીને તેમાંથી થોડા થોડા લઇને તે ઉપર ઇજશને વંદીદાદ નીચે બખી જણાવયા પરમાણે કરયા જાય એ દીનતું કરમાન છે.

બીજો રંગરોજનો આતશ-રંગરોજ તે રેશમી તથા સફેદ કપડાંઓને રંગે છે તેની દેગ નીચેનો આતશ લેવો-તે રંગરોજનાં આતશને લાવીને બાહેર મેદાનમાં જ્યાં ઘણો પવન હોય ત્યાં મુકે અને તેની પાએરી (૮૦) કરે પછી હેન્ડ બે પાંદીઆખ કુસતી કરી પેવંદ વલગીને સરોશ બાજ અશહે સુધી પઠી પછી પેલા આતશને તે (૮૦) પાએરી સુધી આગલ ચલાવે પછી (૮૦) મી પાએરી ઉપર સુખડ લોખાંન કાઠી મુકાને તે આતશને રોશન કરે અને તે (૮૦) મી આતશ છે તેને આફરંગાનીયામાં મેલીને પેલા ગેંઉ હેરબદો બાજ સુધાં દરેમેહરમાં લાવીને પેલા યોગદાથરેગર મોખેદોને હવાલે કરે પછી બાજ મુકે. તે યોગદાથરેગરો તે આતશમાંથી થોડે આતશ લઇને તે ઉપર બહુમન અમશાસપંદની ઇજશને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે પછી તેને એક જુદાં આફરંગાનીયામાં રાખી જલવો કરે. વલી બીજો દીને પેલા ઇજવાનાં આતશમાંથી થોડા આતશ લઇને પહેલે દીનની માફક બહુમન અમશાસપંદની ઇજશને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે અને જે પેલો ઇજલો રંગરોજનોજ આતશ છે તેની સાથે ભેલીને જલવ્યા કરે વલી ત્રીજો દીનબી એજ પ્રમાણે વગર ઇજલા આતશમાંથી થોડા લઇને તેની ઉપર બહુમન અમશાસપંદની ઇજશને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરવો અને તેને પેલા ઇજલા આતશમાં ભેલીને રાખવો પછી પેલા ઇજવાનાં આતશમાંથી થોડા થોડા આતશ લેવા અને તે ઉપર અહુરમજદ રોજથી તે અનેરાં રોજ સુધી ઇજશને તથા વંદીદાદ કરયા જવું અને જે આતશ ઇજએ તેને પેલા ઇજલા આતશમાં ભેલીને રાખવા અને વલી ફરીથી બીજી મરતબે હોરમજદ રોજથી તે અનેરાં રોજ સુધી ઇજશને તથા વંદીદાદ કરવા અને વલી ત્રીજી મરતબે હોરમજદ રોજથી તે અનેરાં રોજ સુધી ઇજશને તથા વંદીદાદ કરવા. અગર જે મોખેદોની જોડ વધારે હોય તો હાદીલા (૬) તથા (૭) સુધી કરવા અને જુદા જુદા દોજ ની ઇજશને તથા વંદીદાદ કરયા જાય અને તે ઇજલો શબ્દો આતશ એક આફરંગાનીયામાં એકઠા કરી જુદા રાખે અને નસાનાં આફરંગાનીયાની પાસે રંગરોજનું આતશનું આફરંગાનીકે રાખે. એ રંગરોજનાં આતશ ઉપર ઇજશને (૮૦) અને વંદીદાદ (૮૦) કરવા ઘટારત છે.

ત્રીજો આનંદ હમામખાનાનો—હમામ તે રાજ તથા હાકમને ધેરનાં આતશને કહે છે. એની ઇજ્જતને (૭૦) તથા વંદીદાદ (૭૦) કરવા—પાદશાહ યા રાજ યા હાકમનાં હમામખાનાની યાને નાહાવાની દેગની નીચેથી આતશ લાવવા અને તે હેરખદ યા બેહદીન લાવે તેની કાંઈ અડચણ નહીં તે આતશ લાવીને શારી જગ્યા ઉપર મેદાનમાં જ્યાં પવન હોય ત્યાં મેલે અને એની પાએરી (૭૦) કરે અને જ્યારે તે આતશને પાએરીઓમાં વધારે તેહવારે પરથમ બે હોરખદો કુશતી પાદીઆય કરી પેવંદ વલગી શરૈસમાજ અશહે સુધી લીએ પછી આતશને આગલ વધારે પછી (૭૦) મી પાએરીમાં આવે તેવારે તેની ઉપર સુખડ કાઢી મુકી રોશન કરીને તે (૭૦) મી પાએરીમાંના આતશ લઇને દરેમેહરમાં લાવી યોજદાથરેગર મોબેદોને હવાસે કરે પછી તે મોબેદો તે આતશમાંથી થોડો આતશ લઇને તે ઉપર અરદીમેહશત રોજની ઇજ્જતને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) પેહલે દીવસે કરે પછી તે ઇજ્જત આતશને એક જુદાં આફરંગાનીયામાં રાખે. વલી ખીજે દીવસે પેલા વગર ઇજ્જત આતશમાંથી થોડા આતશ લઇ તે ઉપર અરદીમેહશત અમશાસપંદ ની ઇજ્જતને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે પછી તેને પેલા ઇજ્જત આતશમાં મુકે. વલી ત્રીજે દીને પેલા વગર ઇજ્જત આતશમાંથી થોડા લઇ તે ઉપર અરદીમેહશત રોજની ઇજ્જતને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે પછી તે ઇજ્જત આતશને પેલા ઇજ્જત આતશમાં સાથે મુકે પછી ફરીથી હોરમજદ રોજથી તે અનેરાંન રોજ સુધી મજ્જતને તથા વંદીદાદ કરે અને તે પેલાં ઇજ્જતોં આતશમાં આફરંગાનીયામાં મેલે અને વલી ફરીથી તે આતશ ઉપર હોરમજદ રોજથી તે અનેરાંન રોજ સુધી ઇજ્જતને વંદીદાદ કરે અને વલી ત્રીજવાર હોરમજદ રોજથી તે અમરદાદ રોજ સુધી ઇજ્જતને તથા વંદીદાદ કરે અને મોબેદોની જોડ પોહોંચતી હોય તો દર રોજ (૭) થા તે (૧૦) સુધી જુદા જુદા રોજનાં કરે અને તે હમામનાં આતશની ઇજ્જતને (૭૦) તથા વંદીદાદ (૭૦) કરીને તે ઇજ્જત આતશનું ત્રીજુ આફરંગાનીઉ પેલાં પેહલાં બે આફરંગાનીયાંનો પાસે રાખવું.

હવે પાએરીઓમાં આતશોને વધારવાની ખીનાં એમ છે કે જે આતશ લાવે તેને શારી જગામાં બાહર મેદાનમાં લઇ જઇને જે તરાંહનાં આતશની જોટલી પાએરી લખેલી છે તેટલી તે ચોકમાં અરધા ગજને આસરે એક ખીજથી દુર પાએરીઓ ખોડવી યાને ખારા ખોડવા પછી તેમાં સુખડ વગેરેનો ખારીક ભુકો મુકવો પછી પેહલા આતશને રોશન કરીને તેની ઝાર આંધરાંની ચમચ ઉપર સુખડનો ભુકો મેલીને લેવી અને તે ચમચ ઉપરનો આતશ તેની પાશેનાં ખાડામાં મેલવો અને તેને રોશન કરવો અને

જે આતશની ઝાળ લીધેલી છે તે આતશ પોતાની મેલે સરઃ થાય ત્યાં સુધી તેઓએ પેલા રોશન કીધેલા આતશ શાથે પેવંદ કરી રાખવું અને તે આતશ સારી પઠે સરઃ થયા પછી પાછી પેલી આંધરાંની ચમચ ઉપર સુખડનો ભુકો મુકી પેલા રોશન કીધેલા આતશની ઝાળ લઇને તેની પાસેના ખાડામાં તે આતશ મુકી તેને રોશન કરવો. એજ પ્રમાણે જેટલી પાએરી હોય તેમાંથી આતશને આગલ વધારવા અને જે જાતનો આતશ ઈજાઇને તઇયાર થાય તેનું આફરગાનીઉં જુદું રાખવું અને તે ઉપર તે આતશનું નામ પણ લખી રાખવું એ પ્રમાણે (૧૬) આફરગાનીઆં જુદાં જુદાં રાખવાં.

ચોથો આતશ કુજેગરનો—કુજેગર તે કુંભાર જે નળીઆં અથવા માટીના વાસણો બનાવે છે તેની લડીનો લેવો—એ હેરખદ યા બેહદીન તે કુંભારનો આતશ લાવી મેદાનમા સારી જગા ઉપર મુકે પછી તેઓ કુશીપાદીઆખ કરી પેવંદ વલગી સરોશખાજ અશહે સુધી પઢે અને તે આતશને રોશન કરે પછી તેની પાએરી યાને ખાડા (૬૧) ખોદે અને ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે એક એકની ઝાળ લઇને એકએકમાં આગળ વધારે પણ આગલ ક્યારે વધે કે જે પાએરીની ઝાળ લીએ તે પાએરીનો આતશ પોતાની મેલે સરઃ થાય ત્યારે આગળ વધે પછી જ્યારે એકસઠમી પાએરીમાં આતશ લાવે ત્યારે તે આતશની ઉપર ખુશખો મુકી તેને રોશન કરે પછી તેને આફરગાનીઆંમાં મુકી બન્ને જણા પેવંદ સુધાં દરેમેહેરમાં લાવી ઇઓજલથરેગરોને હવાલે કરે પછી તે મોએદો તેમાંથી થોડો આતશ લઇને તે ઉપર શેહરેવર રોજની ઇજેશને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે અને તે ઇજેલા આતશને જુદા ચોથા આફરગાનીઆંમાં મેલે અને ખીજે તથા ત્રીજે દીવસની એજ પ્રમાણે તે વગર ઇજેલા આતશમાંથી થોડા લઇને તે ઉપર શેહરેવર રોજની ઇજેશને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે અને પેલા ઇજેલા આતશમાં ભેળીને રાખે પછી પેલા વગર ઇજેલા આતશમાંથી થોડા લઇને હોરમજદ રોજથી તે અનેરાન રોજ સુધી ઇજેશને તથા વંદીદાદ કર્યો જાય અને ઈજાએલા આતશને પેલાં ચોથા આફરગાનીઆમાં ભેળ્યા કરે અને જે ઇજવાનો આતશ છે તેમાંથી થોડો થોડો લેવા કરે અને ફરીથી બીજવાર ઇજેશને તથા વંદીદાદ હોરમજદ રોજથી તે જમીઆદ રોજ સુધી કરે એટલે ચોથો આતશ તઇયાર થયો તેનું ચોથું આફરગાનીઉં જુદું મુકીને તેને જલ્લવીને રોશન રાખે અગર જો મોએદોની જોડ વધુ હોય તો રોજ ૭ થી ૮ ઇજશને વંદીદાદ જુદા જુદા કરે તો કાઇ અડચણ નહીં એ આતશની ઇજશને (૬૧) અને વંદીદાદ (૬૧) કરવા.

પાંચમો આતશ ખેશનેકારનો—ખેશતેકાર તે પંનગવી યાને ઇતરદી બનાવે છે તેની લહીનો લેવો—એ આતશની ઇજશને (૭૫) તથા વંદીદાદ (૭૫) કરે તે આતશ લેવાની હકીકત એમ છે કે એ હીરખદ પાદીઆય કુસની કરી પેવંદ વણગી સરોશખાજ અશહે સુધી પડે પછી પંનગવીની લહીમાંથી આતશ લાવીને મેદાનમાં સારી જગા ઉપર પવન હોય ત્યાં મુકે પછી ત્યાં પંચોતેર (૭૫) ખાડા ખોડે પછી ઉપર લખી જણાવ્યા પ્રમાણે આંધરાંની ચમચે ઝાળ લઇને તે આતશને પંચોતેરમા ખાડા સુધી ચલાવે' પછી પંચોતેરમાં ખાડામાં આવે એટલે તેને રોશન કરી પેવંદ અને બાજ સુધાં આફરગાનીઆમાં મેલી દરેમેહરમાં લાવી ઇઓજદાયરેગર મોખેદોને સ્વાધીન કરે તેવો તેને આફરગાનીઆમાં રાખીને રોશન કરે પછી તે આતશમાંથી થોડો આતશ લઇ તે ઉપર પેહેલે દહાડે અસપતદાર રોજની ઇજશને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે અને તે ઇજએલા આતશને એક જુદા આફરગાનીઆમાં મુકી રોશન રાખે પછી વળી પેલા વગર ઇજેલા આતશમાંથી થોડો થોડો લઇને બીજે અને ત્રીજે દહાડે તે ઉપર અસપતદાર રોજની ઇજશને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે. પછી તે ઇજેલા આતશને પેલા પાંચમાં ઇજેલા આતશમાં ભેળીને રોશન રાખે પછી વળી વગર ઇજેલો આતશ થોડો થોડો લઇને તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે અનેરાન રોજ સુધી ઇજશને તથા વંદીદાદ કરે અને જે રોજ આતશ ઇજાય તેને પેલા ઇજેલા આતશમાં મુકયા કરે અને વળી બીજી વાર વગર ઇજેલો થોડો આતશ લઇને તે ઉપર બીજી મગતએ અહુરમજદ રોજથી તે અનેરાન રોજ સુધી ઇજશને તથા વંદીદાદ કરે અને તે ઇજેલા આતશને પાંચમાં આફરગાનીઆમાંના ઇજેલા આતશમાં મુકે અને રોશન રાખે વળી ત્રીજી વાર ફરીથી હોરમજદ રોજથી તે મોહોર રોજ સુધી ઇજસને તથા વંદીદાદ કર્યા જાય અને તે ઇજએલા આતશને પાંચમાં આફરગાનીઆમાં એકઠા કરે અને તે પાંચમું આફરગાનીયુ જુદુ પેલા ચાર આફરગાનીઆની પાસે મુકી તેને રોશન કર્યા કરે એ આતશ ઉપર ઇજશને (૭૫) તથા વંદીદાદ ૭૫ કરે એટલે એ પાંચમો આતશ તૈયાર થયો.

છઠો આતશ ખોદાને યાદ કરનારા ફકીફની ધુંધના તથા કંસારાનો લેવો. આતશ લાવવાની હકીકત—એ આતશની ઇજશને (૫૦) તથા વંદીદાદ (૫૦) કરવા જોઇએ—એ હીરખદ કુસતીપાદીઆય કરી પેવંદ વણગી સરોશખાજ અશહે સુધી પડે પછી સંગારીઆની અંગેટીનો આતશ લાવી મેદાનમાં પવનની સારી જગ્યા ઉપર મેલે પછી એના પાંચેરી યાને ખાડા ૫૦ ખોદે અને ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે તે પચાશની પાંચેરી સુધી આતશ ચલાવે

અને જ્યારે પચાશમી પાએરીમાં આવે ત્યારે તેને રોશન કરી સવજો આતશ આફરંગાનીઆમાં મેલી પેવંદ અને બાજ સુધાં દરેમેહરમાં લાવી ઇઓજદાયરેગર મોખેદોને સ્વાધીન કરી બાજ મુકે તે મોખેદો તે આતશને જુદાં અફરંગાનીયામાં મુકી રોશન કરે અને તેમાંથી થોડો આતશ લઈ તે ઉપર ખોરદાદ રોજની ઇજ્જશને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે પછી તે ઇજ્જલો આતશ લઈને એક જુદાં અફરંગાનીયામાં મુકીને રોશન રાખે અને બીજો તથા ત્રીજો દીવસેમી તે વગર ઇજ્જલા આતશમાંથી થોડો થોડો લઈને તે ઉપર ખોરદાદ રોજની ઇજ્જશને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે પછી તે ઇજ્જલા આતશને પેલા છઠા આતશના ઇજ્જલા આફરંગાનીયામાં તે આતશમાં બેરીને રોશન રાખે અને વડી વગર ઇજ્જલા આતશમાંથી થોડો આતશ લઈને હોરમજદ રોજથી તે અનેરાન રોજ સુધી દર રોજની જુદી જુદી ઇજ્જશને અને વંદીદાદ કરે અને તે ઇજ્જલા આતશને પેલા ઇજ્જલા છઠા આતશમાં એકઠો કરે અને વડી ફરીથી બીજવાર વગર ઇજ્જલો આતશ લઈને હોરમજદ રોજથી તે સરોશ રોજ સુધી ઇજ્જશને તથા વંદીદાદ કરે અને જો મોખેદોની જોડ વધુ હોય તો રોજ, અથવા ૮ જુદા રોજની જુદી જુદી ઇજ્જશને વંદીદાદ અને ઇજ્જલા સવજા આતશને પેલાં છઠાં અફરંગાનીયામાં એકઠા કરીને પેલાં આગલાં પાંચ અફરંગાનીયામાં મુકેલાં છે તેની પાશે એ છઠું જુદું રાખી તેને જલ્લવ્યા કરે અને એ આતશની ઇજ્જશને (૫૦) તથા વંદીદાદ (૫૦) કરે એટલે એ આતશ તઇયાર થયો અને એ ઇજ્જલો આતશોની ઉપર ચેરાગની જોત એટલે રોશની પડવી નહીં જોઇએ એટલે ચેરાગ દુર રાખવો અને બીજો ઇજ્જવાનો આતશ પણ એ આતશોની સાંમે રાખવો નહીં અથવા જોત પડવા દેવી નહીં પણ એ આતશોને પરદો કરી તેમાં રાખવા જોઇએ.

સાતમો આતશ જરગરનો-જરગર તે કીમીઆગર અને સોનીને કહેછે. કીમીઆગર એટલે જે શખશ જડીબુટ્ટી મારીને રૂપીઆ ૧૦ ખરચે તેમાંથી રૂપીઆ ૧૨ તથા ૧૫ પેદા કરે તેની અંગેટીનાં આતશ લેવાની હકીકત-એ હેરઅદ પાદીઆબ કુસતી કરી પેવંદ વલગી સરોશ બાજ અશહે સુધી લીએ પછી કીમીઅગરની અંગેટીમાંથી આતશ લાવી બાહર મેદાનમાં પવનની સારી જગા ઉપર મુકે પછી તેની પાએરી ચાને ખાડાં ૬૦ ખોદે અને ઉપર જલ્લાવ્યા પ્રમાણે આતશની જલ્હાર લઈને સહાઈમાં ખાત્રા સુધી વધારે અને સહાઈમી પાએરીમાં આતશ લાવે તેને રોશન કરી અફરંગાનીઆમાં મુકીને દરેમેહરમાં લઈ જઈ બાજદાયરેગર મોખેદોને શોફે પછી તેઓ તેને એક અફરંગાનીયામાં મેલે પછી તેમાંથી થોડા આતશ લઈને તે ઉપર

અમરદાદ રોજની ઇજ્જતને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે પછી તે ઇજ્જત આતશને એક જુદાં આફરંગાનીયામાં મુકી જ્યાં પેલા છ ઇજ્જતે આતશનાં આફરંગાનીયાં છે ત્યાં મુકે પછી ખીજે તથા ત્રીજે દીને પણ એજ પ્રમાણે પેલા વગર ઇજ્જત આતશમાંથી થોડા આતશ લઇને તે ઉપર અમરદાદ રોજની ઇજ્જતને તથા વંદીદાદ કરીને પેલાં ઇજ્જત સાતમાં આફરંગાનીયામાં મુકે પછી હોરમજદ રોજથી તે અનરાન રોજ સુધી યજ્જતને તથા વંદીદાદ કરે અને ફરીથી ખીજવાર હોરમજદ રોજથી તે આસમાં રોજ સુધી ઇજ્જતને તથા વંદીદાદ કરે અને પેલા ઇજ્જત આતશનાં સાતમાં આફરંગાનીયામાં એકઠા કરે એ પરમાણે સાતમું આફરંગાની ઉપર પેલાં છ આફરંગાનીયાની પાસે રાખે અને એકનાં આતશ ખીજમાં મેલે નહીં એ આતશની ઇજ્જતને (૬૦) તથા વંદીદાદ (૬૦) કરે એ જુદા જુદાં આફરંગાનીયામાં હેના આતશને રાત દડડો જાળવ્યા કરે.

આઠમે આતશ ટંકશલનો—ટંકશલ તે જ્યાં સોના રૂપાની મોહોર અથવાં રૂપીયા પડતા હોય તેની ભડીનો આતશ લેવો—એ હોરમજદ પાદીઆય કુસતી કરી પેવંદ વળગી સરેશ બાજ અશહે સુધી પડે. પછી ટંકશલની અંગેરીમાંથી આતશ લાવે પછી તેને મેદાનના પવનની જગ્યા ઉપર મુતી તેની પાએરી યાને ખાડા (૫૫) ખોદે અને ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે પંચાવનખી પાએરી સુધી આતશને વધારે ત્રી પંચાવનખી પાએરીમાંના આતશને રોશન કરી તે સધળો આતશ લઈ દરેમેહરમાં લાવી ઇઓજદાથરેગર મોખેદેને હવાલે કરે પછી તે આતશમાંથી થોડો આતશ લઈ તે ઉપર દેપાદર રોજની ઇજ્જતને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે અને તે ઇજ્જત આતશ ખીજાં જુદાં આફરંગાનીયામાં રાખે અને ખીજે તથા ત્રીજે દીવસખી એજ પ્રમાણે ઇજ્જવાના આતશમાંથી થોડો થોડો લઇને તે ઉપર દેપાદર રોજની ઇજ્જતને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે પછી વળી વગર ઇજ્જત આતશ લઇને હોરમજદ રોજથી તે અનરાન રોજ સુધી ઇજ્જતને તથા વંદીદાદ કરે અને તે આતશ પેલા આઠમાં આફરંગાનીયામાં મેલે વળી ફરીથી ખીજ આતશ લઇને તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે ગોવાદ રોજ સુધી ઇજ્જતને તથા વંદીદાદ કરે ત્યારે તે ઉપર પંચાવન ઇજ્જતને અને પંચાવન વંદીદાદ થયા એટલે એ આતશ તૈયાર થયો એ આઠમાં આતશનું આફરંગાનીયુ પેલા સાત આફરંગાનીયા તરફવાર થએલાં જુદાં રોશન રાખેલાં છે તેની પાશે આઠમું રોશન રાખે.

નવમે આતશ લુહારનો લેવો—એ લુહારના આતશની ઇજ્જતને (૬૧) તથા વંદીદાદ (૬૧) કરવા તે આતશ લેવાની હકીકત—એ હોરમજદ પાદી

આખ કુસતી કરી પેવંદ વળગી સરોશખાજ અશહે સુધી પહોંને જ્યાં લુહા-
રની ભડી ચાલતી હોય ત્યાં જઈ તેની અંગેરી આગળ જઈ ત્યાંની આતશ
લાવી મેદાનમાં સુકી પવનની સારી જગ્યા ઉપર મુકે અને એ આતશની
પાએરી યાને ખાડા (૬૧) ખોદે પછી ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે આતશને
આગળ ચલાવીને એકશકની પાએરીમાં લાવીને રેશન કરે અને પછી આફ-
રંગાનીયામાં મેલી પેવંદ અને ખાજ સુધાં દરેમેહરમાં લઈ જાય ઇઓજ-
દાથરેગર મોખેદોને હવાલે કરે તેઓ તેને આફરંગાનીયામાં મેલી જુદો હેલા-
એદો રાખે અને તે આતશમાંથી દીવસ ત્રણ સુધી થોડા થોડા આતશ લઈ
તે ઉપર આદર ઇજદની ઇજેશને (૧) તથા વંદીદાદ ૧ દરરોજ કરે તે દર
રોજના આતશ જે ઇજેલા છે તેને એક જુદા આફરંગાનીયામાં જળીને
હલાએદા રાખે અને વળી પેલા વગર ઇજેલા આતશમાંથી થોડા થોડા
આતશ લઈ તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે અનેરાન રોજ સુધી દર રોજ
ઇજેશને તથા વંદીદાદ કર્યા જાય અને તે રોજે રોજનો જે આતશ ઇજાય
તે પેલા નવમાં આતશના આફરંગાનીયામાં ઇજએલા આતશની અંદર મેળ્યા
કરે અને વળી ફરીથી બીજી મરતમે પેલા વગર ઇજેલા આતશમાંથી થોડા
થોડા લઈને તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે જમીઆદ રોજ સુધી ઇજેશને
તથા વંદીદાદ કરે પછી તે ઇજએલા આતશને પેલાં નવમાં આતશનાં
ઇજએલાં આતશનાં આફરંગાનીયામાં મેલીને તે નવમું આફરંગાનીઉ
પેલાં આઠ ઇજેલા આતશનાં આફરંગાનીયાંની પાશે જુદું એલાહેદુ મુકે
અને એ આતશો ઇજેલા છે તે ઉપર ચરાગ અથવા બીજા આતશની
રોશની પડતી નહીં જોઇએ તે પ્રમાણે જાલવીને રેશન દાખે એટલે આ
નવમો આતશ તૈયાર થાય છે.

દશમો આતશ હયાઆરો બનાવનારાઓનાં કારખાનાંને લેવો.—એ
આતશની ઇજેશને (૬૧) અને વંદીદાદ (૬૧) કરવા તે આતશ લેવાની
વીગત એ જે-એ હોરમજદ પાદીઆખ કુસતી કરી પેવંદ વળગી સરોશખાજ
અશહે સુધી પહોંને ત કારખાનાંમાં જઈને ચમચ ઉપર જુકો મુકી તેની
ઊર લઈને તે આતશ લાવીને તેને મેદાનમાં સારી જગ્યાએ પવનમાં મુકે
અને એ આતશની પાએરી યાને ખાડા (૬૧) ખોડે અને પેલા બંધે હોરમજદો
આંધરાંની ચમચ ઉપર જાહાર લેતા છેક (૬૧) મી પાએરી સુધી આતશ
ચલાવીને લાવે અને તે પાએરીમાં આતશ આવે તેને રેશન કરી એક
આફરંગાનીયામાં મુકી પેવંદ અને ખાજ સુધાં દરેમેહરમાં લાવી યોજદાથરે
ગર મોખેદોને હવાલે કરે તે મોખેદો તેને એલાહેદા આફરંગાનીયામાં રાખી
રેશન કરે પછી તે આતશમાંથી થોડા થોડા આતશ દીવસ ત્રણ સુધી લઈને

તે ઉપર દરરોજ આંવા રોજની ઇજ્જતને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે અને તે ત્રણ દહાડાનાં ઇજ્જત આતશને એક આફરંગાનીયામાં એલાહેદા રાખે પછી વલી પેલા વગર ઇજ્જત આતશમાંથી થોડો થોડો આતશ લઇને તે ઉપર અહુરમજ્દ રોજથી તે અનેરાં રોજ સુધી ઇજ્જતને વંદીદાદ દર રોજનો કર્યા જાય અને તે ઇજ્જત આતશ પેલા દશમાં ઇજ્જત આતશનાં આફરંગાનીયામાં એકઠો કરે વલી ખીજ મન્તમે વગર ઇજ્જત થોડો થોડો આતશ લઇ તે ઉપર હોરમજ્દ રોજથી તે જમીઆદ રોજ સુધી ઇજ્જતને તથા વંદીદાદ કરે અને તે સમયે ઇજ્જત આતશ પેલા દશમાં આતશનાં આફરંગાનીયામાં એકઠો કરી પેલાં નવ આતશનાં આફરંગાનીયાં છે તેની પાસે એલાહેદા મુકે એટલે એ દશમે આતશ નખ્યાર થયે એ સમયે આતશોની આગત પરદો કરીને રાખે કે એ ઉપર વગર ઇજ્જત અથવા ખીજ આતશોની અથવા ચરાગની રોશની અથવા જોન પર નહી તેમ રાખીને જલવ્યા કરે અને ચોકાસી રાખે કે એ આતશો ઉપર કાઇ જુદી દીનવાલાઓની નજર નહી પડે.

અગીયારમે આતશ તનદુરનો-તનદુર તે ભડીઆરખાનાંઓના પકાવાના આતશની જગ્યાને કહેછે એને અલવાઇગર કરીનેખી કહેછે કે જે રોડી પકાવે અને રાંધીને લોકોને વેચાતુ આપે તેને કહે છે-એ આતશની ઇજ્જતને (૬૧) ત્યાં વંદીદાદ ૬૧ કરવા તે આતશ લેવાની હકીકત-મે હીરમદ પાડીઆજ કુસતી કરી પેવંદ વજગી સરોશ બાજ અશહે સુધી પઢીને તે ભડીઆરાની અંગેટીને આતશ લાવી મેદાંનમાં શોજ જગ્યાએ જ્યાં પવન હોય ત્યાં મેલે અને તેની પાએરી યાને ખાડા ૬૧ ખોડે અને ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે પેહલે ખાડેથી આંધરાંની ચમચ ઉપર ઝાર લઇને છેક એક શટમાં ખાડા સુધી આતશ ચલાવવો પછી એકશટમાં ખાડામાં આતશ આવે તેને રોશન કરી તેને આફરંગાનીયામાં મેલી પેલા અધે હીરમદોએ બાજ તથા પેવંદ સાથે દરેમેહરમાં લઇ જઇ ઇઓજદાથરેગર મોમેદોને હવાલે કરી બાજ મુકે પછી ઇઓજદાથરેગર મોમેદો તેને એલાહેદાં આફરંગાનીયામાં મુકી રોશન કરે પછી પેહલા દીન ત્રણ સુધી તે આતશમાંથી થોડો થોડો આતશ લઇ તે ઉપર ખોરશેદ રોજનો વંદીદાદ (૧) તથા ઇજ્જતને (૧) કરી તે ત્રણ દહાડાના ઇજ્જત આતશને જુદાં આફરંગાનીયામાં એલાહેદા રાખે અને વલી પેલા વગર ઇજ્જત આતશમાંથી થોડો થોડો આતશ લઇને તે ઉપર હોરમજ્દ રોજથી તે અનેરાં રોજ સુધી ઇજ્જતને તથા વંદીદાદ કરે અને તે ઇજ્જત આતશ પેલા ઇજ્જત અગીયારમાં આતશમાં મેલ્યા કરે અને વલી ફરીને ખીજવાર હોરમજ્દ રોજથી તે જમી-

આદ રોજ સુધી ઇજ્જને તથા વંદીદાદ કર્યા જાય અને તે ઇજ્જએલા સબલો આતશ પેલા ઇજ્જએલા અગીઆરમાં આતશમાં મેલે અને એ અગીઆરમાં આદરંગાનીઉ પેલાં દસ આતશના આદરંગાનીયાં મેલેલાં છે તેની પાશો મેલે અને તેને રોશન રાખ્યા કરે અને જુદાં રાખે એક એકમાં મેલે નહીં એ આતશની ઇજ્જને (૬૧) તથા વંદીદાદ (૬૧) કરે એટલે એ આતશ તૈયાર થાય છે.

બારમો આતશ કલાલખાંનાં તથા જુતપરસતોનો લેવો—કલાલ તે જે મવડાં અને ખજુર ગાલે અને દાર ગાલે તેની ભડીનો તથા દેહરાંનાં પુંજરીનો આતશ લેવાની હકીકત—એ આતશની ઇજ્જને (૬૧) તથા વંદીદાદ (૬૧) કરવા—એ હીરબદો પાદીઆબ કુસતી કરી પેવંદ વલગી સરોશ બાજ અશહે સુધી પઢી દાર ગાલવાની જગા આગલ જઇ તેની ભડીનો આતશ લાવે અને તેને જંગલમાં યા મેદાનમાં જ્યાં પવન હોય ત્યાં ચોખ્ખી જગાએ મુકે પછી એ આતશની પાયરી યાને ખાડા (૬૧) ખોડે અને ઉપર જણાવ્યા પરમાણે તે આતશની ઝાર લઇ તેને એકસેઠમાં ખાડામાં આવે તેવારે તેને રોશન કરી આદરંગાનીયામાં મેલી પેવંદ અને બાજ સુધાં દરેમેહરમાં લઇ જઇ ઇજ્જબદાયરેગર મોખેદોને હવાલે કરે તે મોખેદો તેને જુદાં આદરંગાનીયામાં મુકી રોશન કરે પછી તે આતશમાંથી દીન ત્રણ સુધી થોડો થોડો આતશ લઇને તે ઉપર મોહોર રોજની ઇજ્જને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે અને તે ત્રણે દહાડાનાં આતશોને એકઠા કરી એક આદરંગાનીયામાં એલાહેદા રાખે પછી વંલી પેલા વગર ઇજ્જેલા આતશમાંથી થોડો થોડો આતશ લઇને તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે અનેરાંન રોજ સુધી ઇજ્જને તથા વંદીદાદ કરે પછી વંલી તે ઇજ્જેલા આતશને પેલા બારમાં ઇજ્જેલા આતશમાં મેલીને જલબ્યા કરે અને વંલી ફરીથી વગર ઇજ્જેલા આતશમાંથી થોડો થોડો લઇને બીજી મરતબે તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે જમીઆદ રોજ સુધી ઇજ્જને તથા વંદીદાદ કરે અગર જે મોખેદોની જોડ વધારે હોય તો રોજ શાત અથવા આઠ ઇજ્જને તથા વંદીદાદ જુદા જુદા રોજનાં કરે અને તે ઇજ્જએલા આતશને પેલા બારમાં ઇજ્જ એલા આતશમાં એકઠા કરે અને રોશન રાખે અને પેલા અગીઆર આતશનાં અગીયાર આદરંગાનીયા મુકેલાં છે ત્યાં જુદુ એ બારમુ આતશનું આદરંગાનીયુ પણુ મેલે અને રોશન રાખ્યા કરે. એ આતશની ઇજ્જને (૬૧) તથા વંદીદાદ (૬૧) કરે એટલે એ આતશ તૈયાર થાય છે.

તેરમો આતશ પાદશાહ અને લશકરી સરદારો અને લશકરના સવારો અને રાહદારીઓનો એટલે જ્યાં લશકર પડેલું હોય અને મુસાફરો

પકાવતા હોય તે લોકોની અંગેડીનો આશ લાવવો તેની હકીકત—એ હીરબદો પાદીઆખ કુસતી કરી પેવંદ વળગી સરોશખાજ અશહે સુધી પહોં તે આદશાહ તથા સરદારોની જગ્યા ઉપર લશકરી ખાતામાં યા મુદ્દાફરોની જગ્યામાં જઈ આતશ લાવે અને જંગલમાં સારી પવનની જગ્યામાં મુકે પછી તે આતશની પાએરી યાને ખાડા (૩૫) ખેદે પછી ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે અધિરાંની ચમચે તે આતશની ઝાળ લઈ તેને આગળ ચલાવે અને પાંત્રીસમી પાએરીમાં આતશને લાવે અને તેને તે જગ્યામાં રેશન કરી એક આફરંગાનીયામાં મેલી બાજ અને પેવંદ સથે દરેમેદરમાં લાવી મોખેદોને હવલે કરે તે મોખેદો તેને જુદા આફરંગાનીયામાં મેલી રેશન રાખે પછી ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે તે આતશમાંથી થોડો થોડો આતશ લઈ દીન ત્રણ સુધી દર રોજ તે ઉપર તેશતર તીર ઇજદની ઇજશને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે પછી તે ઇજેલા આતશ જે ત્રણ દહાડના છે તેને એક અફરંગાનીયામાં જુદા રાખે અને વળી પેલા વગર ઇજેલા આતશમાંથી થોડો થોડો લઈને તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે અનેરાન રોજ સુધી ઇજશને તથા વંદીદાદ દર રોજનો કર્યા જાય અને તે ઇંજએલા આતશને પેલા તોરમાં ઇંજએલા આતશમાં એકઠા કર્યા કરે વળી ફરીથી બીજા તોર પેલા વગર ઇજેલા આતશમાંથી આતશ લઈને હોરમજદ રોજની તથા બકુમન રોજની ઇજશને તથા વંદીદાદ તે ઉપર કરે પછી તે સત્રળા ઇંજએલા આતશને પેલા તોરમાં આફરંગાનીયામાં એકઠા કરી અને તે તોરમાં અતશનુ અફરંગાનીયુ પેલાં બાર આતશના આફરંગાનીયાની પાસે હેલાએદું રાખે અને તે સંધ્યાને રેશન કર્યા કરે. એ આતશ તરમાની ઇજશને (૩૫) તથા વંદીદાદ (૩૫) કરે એટલે એ આતશ તઈતર થયો.

અહિંમે આતશ પાસપાનનો યાને ગોરાળીનો જે જંગલોમાં દોરો ચલાવે તેનો આતશ લાવવો. એ આતશની ઇજનને (૩૪) તથા વંદીદાદ (૩૦) કરવા એ આતશ લેવાની હકીકત ત્રણ ત્રાસ શીરસ્તાઓની ઇજશને વંદીદાદ કરવામાં એકબી રોજ ખાલી નહોં જવો જોઈએ તથા એ આતશ ઉપર ત્રણ ઇજશને અને ત્રણ વંદીદાદ વધારે કરી તેત્રીસ ઇજશને વંદીદાદ કરવા—એ હીરબદો કુસતી પાદીઆખ કરી પેવંદ વળગી સરોશ ખાજ અશહે સુધી પહોં તે પાસપાનની અંગેડીનો આતશ લાવી મેદાનમાં પવનની સારી જગ્યા ઉપર મુકે પછી તેની પાએરી ત્રીસ ખાદે પછી તે આતશની ઝાળ ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે લઈને તે આતશને ત્રીસમી પાયરી સુધી ચલાવે જ્યારે ત્રીસમી પાયરીમાં આવે ત્યારે તને રેશન કરીને એક આફરંગાનીયામાં મેલી બાજ અને પેવંદ સુદાં દરેમેદરમાં લઈ જઈ ઇઓજદાયરેગર

મોખેદોને હવાલે કરે તે મોખેદો એક આફરંગનીયામાં મુગી રોશન રાખે અને તેમાંથી થોડો થોડો આતશ લઈ દીન તરણુ સુધી દર રોજ ગોશ ઇજ્જતની ઇજ્જતને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) તે આતશ ઉપર કરે અને તે દર રોજના ઇજ્જત આતશને એક આફરંગનીયામાં જુદા જાગીને રાખે અને વળી પેલા વગર ઇજ્જત આતશમાંથી થોડા થોડા આતશ લઈને તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે અનેરાન રોજ સુધી ઇજ્જતને તથા વંદીદાદ કર્યાં જાય પછી તે સઘળા ઇજ્જત આતશને પેલા ચક્રમાં ઇજ્જત આતશના આફરંગનીયામાં એકઠા કરી જ્યાં પેલા ઇજ્જત આતશના તેર આફરંગનીયા મુકેલા છે તેની પાસે એ ચક્રમાં મુકે અને રોશન કર્યાં કરે. એ ચક્રમાં આતશની ઇજ્જતને વંદીદાદ ત્રણ ફરમાવેલા છે પણ ત્રીશ રોજમાંનો કેાઈ રોજ ખાલી નહીં મુકવે. જોઈએ તેથી એ ઉપર જે પેટેલા તરણુ દહાડાની ઇજ્જતને વંદીદાદ કર્યાં છે તે પણ ગણીને તેતરીસ વંદીદાદ ઇજ્જતને કરવી એટલે એ ચક્રમાં આતશ તબયાર થયે.

પંદરમેા આતશ વીજળીનો લેવો તે કુદરતી વીજ પડવાથી ઝાડો શળગી આવે છે તેનો અને બીજી વીજળીના આતશનું સમજવું એ જે આસમાન ઉપરથી પથર પડે તેની ઉપર લોટું મારીને આતશ પાડે અને અગર જે વીજનું લોટું મળે તો તે ઉપર પથરે કરી ચક્રમક મારીને આતશ પાડે અને તે ઉપર કાડી મુકી રોશન કરે તે આતશ લેવે.—એ આતશની ઇજ્જતને (૬૦) તથા વંદીદાદ (૬૦) કરવા તેની હરીકત—જે હીરબદો પાદીઆમ કુસતી કરી પેવંદ વળગી સરોશમાજ અશકે સુધી પહોં જ્યાં વીજના લોહાનો આતશ પાડી રોશન કીધો હોય ત્યાંથી તે આતશ લાવીને મેદાનમાં જ્યાં પવનની સારી જગ્યા હોય ત્યાં મુકવે. પછી એ આતશની પાંચરી યાને ખાડા (૬૦) ખેદે અને ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે તે આતશની ઝળ આંધરાંની ચમચ ઉપર લઈને તેને આગળ વધારે તેમ કરતાં કરતાં તે આતશને નેવુમી પાયરીમા લાવે જેવારે નેવુમી પાયરીમાં આવે ત્યારે તેને રોશન કરી તે સઘળા આતશને પેવંદ અને બાજ સુધાં દરે-મેહરમાં લઈ જઈ ઇજ્જતદાયરેગર મોખેદોને હવાલે કરે તે મોખેદો એક આફરંગનીયામાં મેલીન તેને રોશન કરે પછી તે આતશમાંથી દીન ૩ સુધી થોડો થોડો આતશ લઈ તે ઉપર દર રોજ દેવમેહર રોજની ઇજ્જતને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે પછી તે ત્રણ દહાડેના ઇજ્જત આતશને એકઠા કરી એક જુદા આફરંગનીયામાં હેલાએદા રાખે અને પછી વળી પેલા વગર ઇજ્જત આતશમાંથી થોડો થોડો આતશ લઈ તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે અનેરાન રોજ સુધી ઇજ્જતને તથા વંદીદાદ કરે અને એ ઇજ્જત

આતશને પેલા પંદરમાં ઇજેલા આતશની સાથે એકઠા કરી રાખે અને વળી ફરીથી બીજી ભરતખે પેલા વગર ઇજેલા આતશમાંથી થોડા થોડા આતશ લઇને તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે અનેરાન રોજ સુધી ઇજેશને અને વંદીદાદ કરે અને વળી તે ઇજેલા આતશને પેલા પંદરમાં આફરંગાનીયાના ઇજેલા આતશમાં એકઠા કરી વળી ત્રીજી ભરતખે પેલા વગર ઇજેલા આતશમાંથી થોડા થોડા લઇને તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે આસમાન રોજ સુધી દર રોજની ઇજેશને તથા વંદીદાદ કર્યા જાય પછી તે સઘળા ઇજેલા આતશ પેલા પંદરમાં આફરંગાનીયામાંના ઇજેલા આતશમાં એકઠા કરી તે પંદરમાં આફરંગાનીઉ પેલાં ચઉદ આફરંગાનીયાની પાસે જુદુ એલાહેદુ મુકી તેને રોશન કર્યા કરે અને જે મોખેદોની જોડ વધારે હોય તો દર રોજ (૮) યા (૧૦) જોડ રાખી જુદા જુદા રોજની ઇજેશને અને વંદીદાદ કર્યા જાય તો તેની કસી અડચન નથી અને એ આતશોની ખુબ તરાહથી ચોકસાઇ રાખી જાલવ્યા કરે એની ઇજેશને (૯૦) તથા વંદીદાદ (૯૦) થયા એટલે એ આતશ તૃપ્ત થયો.

સોલમો આતશ મજદીયસનાંને ઘેરનો યાને સતુર મોખેદ અને ખેહેદીનને ઘેરનાં લેવા તે આતશ (૪૦) ભરતખે પાવ કરી લેવા અને એની સાથે ચકમકનાં આતશ પાડી લેવા અને એની સાથે ઓફરનાં આતશ પાડી લેવા તે છીનીનાં અને કરાંધીનાં ઝહાડને એક એક સાથે ધસડીને તેમાંથી આતશ પાડે જેવારે તે ઝાડો મુકાં હોય છે તેવારે તેમાંથી આતશ પડે છે તેની ઉપર કાઠી મુકી તેને રોશન કરવો અને એ બંધે મલીને આતશ (૧૪૪) વખત પાવ કરી લેવા અને એ ત્રણે આતશ એકઠા કરી તે ઉપર (૧૮૪) ઇજેશને અને (૧૮૪) વંદીદાદ કરવા અને તે આતશ પાવ કરવાની વીગત એ જે પ્રથમ (૪૦) ખાડામાં મુકીને તે પાવ કરી પછી ચકમકનાં અને ઉફરનાં આતશ સાથે ભેલી તેનાં ખાડા (૧૪૪) ખોડે પછી ખે હીરબદો તે આતશ લાવી મેદાનમાં ખાડામાં મુકી આંધરાની ચમચ ઉપર સુખડનો લુકો મુકી તેની ઝાર લઇને સઘળા ખાડાઓમાં વધારતાં અને ઉચેથી તે આતશની ઝાર લઇને બીજી પાએરીમાં મુકે અને તેને રોશન કરે અને જ્યાંસુધી પેહલી પાએરીનો આતશ પોતાની મેદો સરદ થાય ત્યાં સુધી બીજી પાએરીની સાથે લેવાનાં સલીયા યા ચમચનું પેવંદ પેહલી પાએરી સાથે કરી રાખે અને તે બીજી પાએરીનો આતશ રોશન રાખે એજ પરમાણે પેહલાં મજદીયસનાંનોનાં આતશને પાવ કરે પછી ચકમકનાં અને ઓરવરનાં આતશને એકસો ચુમાલીશ પાએરી સુધી તે આતશને વધારે પછી એકસો ચુમાલીસમી પાએરીમા આતશ આવે તે આતશને રોશન કરી

ત્યાંથી સઘડો જઈ દરેમેહરમાં જઈ યોગદાથરેગર મોખેદોને હવાલે કરે પછી તે મોખેદો તે આતશને એક જુદાં આફરંગાનીયામાં મેલી રોશન કરી રાખે અને પછી તે આતશમાંથી થોડો થોડો આતશ દીન ત્રણ સુધી લઈને 'દરરોજ તેની ઉપર મેહેર ઇજદની ઇજશને (૧) તથા વંદીદાદ (૧) કરે પછી તે ઇજલા ત્રણ દાહાડાના આતશ છે તેને એક જુદા આફરંગાનીયામાં એકઠા કરે અને તે આફરંગાનીઉ જુદુ એલાહેદુ પેલા પંદર આતશનાં આફરંગાનીયાં મેલેલાં છે તેની પાસે એલાહેદુ એ શોલમાં આતશનું આફરંગાનીઉ મેલે પછી વલી વગર ઇજલા આતશમાંથી થોડો થોડો આતશ લઈ તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે અનેરાંન રોજ સુધી ઇજશને (૩૦) તથા વંદીદાદ દર રોજનાં કરે અને તે ઇજએલા આતશને પેલાં શોલમાં આફરંગાનીયાનાં શોલમાં આતશમાં એકઠો કર્યા કરે અને વલી બીજી મરતમે વગર ઇજલા આતશમાંથી થોડો થોડો આતશ લઈ તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે અનેરાંન રોજ સુધી દર રોજ ઇજશને તથા વંદીદાદ કરે અને તે ઇજલો આતશ પેલાં શોલમાં આફરંગાનીયામાં એકઠો કર્યા જાય અને વલી ફરીથી ત્રીજી મરતમે વગર ઇજલા આતશમાંથી થોડો થોડો આતશ લઈ તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે અનેરાંન રોજ સુધી ઇજશને (૩૦) તથા વંદીદાદ (૩૦) કર્યા જાય અને તે ઇજએલા આતશને પેલા સોળમાં આતશના આફરંગાનીયામાં એકઠો કર્યા જાય અને વળી ચોથી મરતમે પેલા વગર ઇજલા આતશમાંથી થોડો થોડો લઈ તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે અનેરાંન સુધી ઇજશને (૩૦) તથા વંદીદાદ (૩૦) કર્યા જાય અને તે ઇજલા આતશને સોળમાં આફરંગાનીયામાં એકઠો કર્યા જાય અને વળી ફરીથી પાંચમી મરતમે વગર ઇજલા આતશમાંથી થોડો થોડો આતશ લઈ તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે અનેરાંન રોજ સુધી ઇજશને (૩૦) તથા વંદીદાદ (૩૦) કર્યા જાય અને તે ઇજલો આતશ પેલાં સોળમાં આફરંગાનીયામાં એકઠો કર્યા જાય અને વળી ફરીથી છઠી મરતમે પેલા વગર ઇજલા આતશમાંથી થોડો થોડો લઈને તે ઉપર હોરમજદ રોજથી તે અનેરાંન રોજ સુધી ઇજશને (૩૦) તથા વંદીદાદ (૩૦) કરે અને ત્યાર પછી તે ઉપર સાતમી વખતે એક દાદાર હોરમજદની ઇજશને કરી તે સઘડો વારનો ઇજલો આતશ પેલા સોળમાં આફરંગાનીયામાં જો ઇજલો આતશ છે તેમાં સાથે એકઠો કરી તે આતશને રોશન રાખ્યા કરે અને પેલા પંદર આફરંગાનીયાની પાસે એ સોળનું આફરંગાનીયુ રાખે અને જો મોખેદોની જોર વધુ હોય તો દર રોજ (૮) યા (૧૦) ઇજશને વંદીદાદ જુદા જુદા રોજના કરે એ આતશની ઇજશને (૧૮૪) તથા વંદી-

દાદ (૧૮૪) પુરા થયા એટલે એ સોળમો આનશ તૃપ્યાર થયો. હવે એ સોલ આતશના સોળ આફરંગાનીયા ઉપર નામો લખીને નીશાની રાખે અને રાત દહાડો કાઠી વગેરે મુકીને રોશન કર્યા કરે અને જળવ્યા કરે.

પણ યાદ રાખવું કે આતશખેહેરામના સોળે આતશ પાવ કરતી વખતે સરોશખાજ લઇને દરતુરી પઢીને પછી આતશ પાવ કરે.

એ સઘળા આતશોની કીયા કરતાં વરસ દહાડાના જે જશનો આવે તથા ગહમ્યારો આવે તેની ઇજાશને—વંદીદાદ, વીસપરદ સર્વે કર્યા જાય અને એ સોલ આતશ ઉપર ઇજાશને વંદીદાદ કરી તૃપ્યાર કર્યા પછી ગાથા ગાહામ્યારમાં પહેલે દહાડે તે આનશખેહેરામ સાહેબને સાડ એક મોટું આફરંગાનીયુ તૃપ્યાર ખાલી કરી રાખે પછી ઇઓજદાથરેગર મોખેદો જણુ (૨) જેર થઇને પેલો પેહલો નસાનો ઇજેલો આતશ છે તેનું આફરંગાનીયુ લાવીને પેલા મોટાં ખાલી આફરંગાનીયામાં ચમચે કરીને મેળવે યાને તે નશાનો સઘળો જરાએજરા આતંશ તેમા મુકે અને પછી ખીજ રંગરેજના આતશનું આફરંગાનીયુ લાવી તેમાંના પણ સઘળા આનશ પેલાં મોટાં આફરંગાનીયામાં પેલા નસાના આતશ મુક્યા છે તેની સાથે મેલીને એકઠા કરે અને એજ પ્રમાણે જેમ આતશ લાવ્યા હતા અને ઇજેઆ હતા તેજ પ્રમાણે તે સઘળા આતશના આફરંગાનીયા લાવી એક એક પછી પેલાં મોટાં આફરંગાનીયામાં એકઠા કરે પછી તે મોટા આફરંગાનીયાને ઉંચકીને હીંડીળા ઉપર લાવી આતશના ખુઆન ઉપર મેલે અને પછી તે આતશ ઉપર દીન ત્રણ સુધી સરોશની ઇજાશને ત્રણ તથા વંદીદાદ ત્રણ કરે પણ આતશખેહેરામનો ગુંબજનો જે નવો મુકામ બનાવેલો હોય તેને પેહલાં ઇજે યાને તેમાં દીન તરણ સુધી સરોશની ઇજાશને ત્રણ તથા વંદીદાદ ત્રણ કરે એ પ્રમાણે ગુંબજ ઇજાને તૃપ્યાર કરી મુકવો અને પછી હોરમજદ રોજથી તે અનેરાન રોજ સુધી ઇજાશને તથા વંદીદાદ તે મોટાં આફરંગાનીયા ઉપર કરવા પછી જે દહાડે તે આતશખેહેરામ સાહેબને તખ્તનશીન કરવા હોય તે દહાડે શરોશની ઇજાશને તે આતશખેહેરામ ઉપર કરીને પછી તખ્તનશીન કરવા અને તેનું જશન કરવું તેમાં શરોશનું આફરંગાન—ખીજું દહમાંનું આફરંગાન અને ત્રીજું સરોશનું આફરંગાન કરવું અને દરન ઇજાવવા એટલે આતશખેહેરામની કીયા સમાપ્ત થઇ.

આતશ બેહેરાંમની બોએ દેવાની હકીકતનો ચક.

ગામીડ પુત્રિ
વંધેઉશ ઉપદે
નેથરાબીઓ ૫૦

૪

ગામીડ પુત્રિ
વંધેઉશ મનંધો
નેથરાબીઓ ૫૦
૨

ગામીડ પુત્રિ
આથવા આથરા
ગામીડોમે.
૩

શુકાએ શીઓયન.

૯

ગામીડ રપદી
શુકાએ મનંધહે.
૭

શુકાએ વચાંધે.
દશીલુ દીશા.
૮

ગામીડ પુત્રિ
વંધેઉશ મનંધો
નેથરાબીઓ ૫૦
૩

ગામીડ પુત્રિ
આથવા આથરા
ગામીડોમે.
૪

ગામીડ પુત્રિ
વંધેઉશ મનંધો
નેથરાબીઓ ૫૦
૫

પ્રથમ ઇઝોજદાદ્રેગર મોખેદ મીનો નાવરની મોટી ખુબ કરે પછી આતશખેહેરામમાં જઈ પ્રથમ આતશ ઉપર ખુશમો મુકે પછી કાઠી યા સુખડની માચીના છ કટકા લઈ તેને સાફ કરી બન્ને હાથમાં ચમચ પકડી ચમચે કરી માચી ચડાવે—પેહેલાં ઉગમણુ દિશા તરફ મોઢું કરી બે કટકા મેલે પછી દખન દશા તરફ મોઢું કરી બે કટકા મેલે પછી આથમન દશા તરફ મોઢું કરી બે કટકા મેલે એ પ્રમાણે માચી આતશખેહેરામ ઉપર મુકે પછી જામાની બાંધ ઉંચી કરી પાણી ચોખું લઈ તેનો કળશીઓ પાવ કરે પછી સુરજની શનમુખ મોઢું કરી ઉભો રહીને જ્યારે ઇજેશને કરતી વખતે આતશનો ખુઆન પાવ કરે છે તેમ આતશખેહેર મને ખુઆન પાવ કરે પછી કળશીઓ પાછે મેલીનો ચમચે કરી તરણુ વાર આતશખેહેરામ ઉપર ખુશમોએ મુકે અને તે ખુશમો મુકતાં [બાજમાં] હુમત હુખત હુઅરેશન પઢે પછી બેઉ ચમચ બન્ને હાથમાં પકડીને તેને એકેક ઉપર ધરીને આફરંગાનીયાની કારની આથમણુ દિશા ઉપર બન્ને ચમચ પકડીને જેમ પાસેના ચકમાં દિશા લખી છે તે પ્રમાણે પઢતાં પઢતાં દિશા ફર્યા કરે અને બીજું ઇશાન ખુણે પકડે તે આથમણુની જમણી બાજુ ફરતો આવે ત્રીજું અગ્નિ ખુણે પકડે તે ઇશાન ખુણાથી ડાબી બાજુથી ફરે—ચોથું ઉગમણુ દિશા પકડે તે અગ્નિ ખુણાની જમણી તરફ ફરે પાંચમું નૈશ્વર્ય ખુણે પકડે તે ઉગમણુ દિશાથી ડાબી બાજુ ફરે છઠું વાવ્ય ખુણું પકડે તે નૈશ્વર્ય ખુણાની ડાબી બાજુ ફરે સાતમું ઉત્તર દિશા પકડે તે વાવ્ય ખુણાથી ડાબી બાજુએ ફરે—આઠમું દક્ષિણ દિશા પકડે તે ઉત્તર દિશાથી જમણી તરફ ફરે નવમું પાછો દક્ષિણ તરફથી આથમણુ દિશાએ આવીને આતશ ઉપર ખુશમો મેલે એટલે પેહેલાંજ ખુણા ફરતી વખતે બન્ને હાથમાં ચમચ પકડે છે તે ચમચ ઉપર ખુશમો મુકીને દિશા ફરવી અને સેવટે નવમી વખતે તે ખુશમો આતશ ઉપર મુકવી પછી તે બન્ને ચમચોમાંથી એક ચમચ હાથમાં પકડી ડાબે હાથે તે ચમચ આતશના આફરંગાન્યાને પેવંદ પકડીને (બાજમાં) આતશ નીઆએશ શરૂ કરે પછી દુશમત—દુજીખત—દુજી મરેશત—એ તરણુ પદ પઢતાં જમણે હાથે તરણુ વાર ઘંટ વગાડવો પછી (મોઢેથી ખુણું પઢે) ઉસમોષ ઓજારૈસુઆ અહુરા (એસમમોએ) અશાહેજે હમુઅદ (એશમ) ફરો સપેનતા (એસમ) ઓસતનેમ દદાએતીમ (એસમ) અશા ઇઆયા (એસમ) ખશનોથર અહુરહે મજાદાઓ (એશમ) નેમસેતે આતરશ મજાદાઓ અહુરહે (એશમ) અશેમ વોહુ (૩) ફરઅરાને (ગહે) ફરસસતીએય (એસમ મોએ) આથરો અહુરહે મજાદાઓ પોથર (એશમ) તઉઅ આતરેશ પોથર

અહુરહે મજદાઓ (એશમ) આથરો અહુરહે મજદાઓ પોથર (એશમ)
 અસનુઅંતહે (એસમ) આથરો અહુરહે (એશમ) આતરશ સપેનતહે (એશમ)
 આથરો અહુરહે (એશમ) નેરીઓસંધહે ઇઅજતહે (એશમ) વીદુઆઓ
 મેરોતુ (એસમ) ઇઅસનેમય (એસમ) વહમેમય (ખોએ) હુમેરેતીમય (ખોએ)
 ઓસતા ખેરેતીમય (ખોએ) વંતા ખેરેતીમય [ખોએ] આફ્રીનામે (એશમ)
 તઉઅ આતરશ પોથર અહુરહે મજદાઓ [એશમ] ઇઅસનીઓ અહે વહમીઓ
 (એસમ ખોએ) ઇઅસનીઓ ખોઇઆઓ (એસમ ખોએ) વહમીઓ નમાનાઓ
 (ખોએ) ઓશત ખોઇઆઓ (એશમ ખોએ) એસમે જસતો (એશમ) ખરેશમે
 જશતો (ખોએ) ગોજસતો (ઇસમ ખોએ) હાઉઅનો જસતો (ખોએ) દાઇતીઓ
 એસમે ખોઇઆઉ (એસમ) દાએતીઓ ખોએદ યુઇઆઉ (ખોએ) દાએતીઓ
 પેથવે ખોઇઆઓ (ખોરાક કાઠી) દાએતીઓ ઉપસીએને ખોઇઆઉ (ખોએ યા
 ગાતુ) પેરેનાઇશ હરેથરે યુઇઆઉ (ખોએ) દહમાઇશ હરેથરે ખોઇઆઉ (ખોએ)
 આતરશ પોથર અહુરહે મજદાઉ (એશમ) શોએ ખોઇએ અહમીઅ નમાને (એસમ
 ખોએ) મદ સોએ ખોઇએ અહમીઓ નમાને (એસમ ખોએ) રોએ ખોઇએ અહમી-
 અનમાને (એશમ ખોએ) વખશથર ખોઇએ અહમીઅ નમાને (એસમ
 ખોએ) આતરશ પોથર અહુરહે મજદાએ (એસમ) આસો ખાથરેમ (એસમ)
 આસો થરાએતીમ (એસમ) આસો જીતીમ (એસમ) પોઉરો ખાથરેમ (એસમ)
 પોઉરો થરાઇતીમ (એશમ) પોઉરો જીતીમ (એસમ) મસતીમ સપાનો

ખોલાશો એ વાતનો એ છે જે—નવા આતશખેહરાંમ બનાવવા સાડ
 આતશો લાવીને તે ઉપર કીરયાઓ કરી પરથીને જશન કરે છે તથા ચક્ર
 ફરી નીચાએશ કરે છે તે કીરયા—તથા નવા દોખમાને પાયો ખોડી તાંતો
 પુરી અને પછી તેને ઈજી જશન કરવાની કીરયા અને એવીજ ખીજી
 મોટી કીરયાઓ જે ઉપર હજારો રૂપીઆનો ખરચ લાગે એવી કીરયાઓ
 કરવા સાડ હરેક જરથોસતી દીનનો સાહેબ પોતાનાં શવાબને વાસતે દોખમાં
 અને ખીજાં મોહટા શવાબના કામે કરવાની ઇમારતોનો પાયો રચવાની
 ઉમેદ રાખતા હોય તેઓને ઘટારત એજ છે કે કાખેલ દશતુરજીઓનું મત
 અને સલાહ લઇ તેઓનાં મત ઉપર અમલ કરવો કેમ જે કીરીયાઓનું
 વગનન આ દફતરમા અને એની સાથેનાં ખીજા દફતરોમાં કરેલું છે તે
 ધણું ટુંકમાં જણાવ્યું છે કારણ કે સર્વ કોઇ સાહેબોને રોશન છે કે
 આપણાં આગલા દીને માજદીઅસનાં નામ ધરાવનારા કાખેલ પુરૂસો જે
 જે મંથો અને રેવાએતો લખી ગયા છે તે એક ખીજથી જુજ ફરક રાખે
 છે વાસતે જે કોઇ સાહેબને આ હમારી ખાપેલી ચોપડીમાં કશું વધવટ
 નજર આવે તો તે વીશેનો વધારે ખોલાસો દસતુરજીઓથી પુછી વોકેદ થાવું.

(એસમ ખોએ) ઉશે ખરેતુમ પસચેતે (એસમ) ઉપેરેઆથેમ (અસેમ) તેરે-
હામ પસચેતે (ખોએ) હાંમ વેરેતીમ (ખોએ) ખશકનાંમય (એસમ) આસેનો
ગાતુમ (ખોએ) ફરજતીમ (એસમ) હાંમ રોદામ (ખોએ) હુઆપાંમ (ખોએ)
આંખેબુજીમ (ખોએ) દધો સસનાંમય (એસમ) આતરશ પોથર અહુરહે
મજદાઓ (એસમ) યામે અંધદ (એસમ) વીસપો ખાથરેમ (એસમ) જજે
(એસમ) ખોધએ (ખોએ) દરેગે હુઅંધહે (એસમ) વીસપેખીઓ (ખોએ)
શશતીમ ખેરેતે આતરશ મજદાઉ (એસમ) શુરીમય (ખોએ) વીસપેખીઓ
હય (એસમ ખોએ) હુ ખેરેતીમ (ખોએ) ઉસતા ખેરેતીમ (ખોએ) વંતા
ખેરેતીમય (ખોએ) આતરશ જસત (એસમ) હપ હશે ખરેતે (ખોએ) અર-
મેશાએદે (એસમ) આતરેમ સપેનતેમ (એસમ) આદયેજેશી (એસમ) ઉએમ
ખેરેતે (ખોએ) એસમેમ વા અશીઅ (એસમ) ખરેસમેમવા અશીઅ ફરશારે
તેમ (એસમ ખોએ) આતરસ મજદાઉ (એસમ) અદમેશનો (એસમ) ઉર-
આખસંધહે (એસમ) એમદ આથરો (એસમ) આફીઉવનેમ (એસમ) એરમ
ખરેતે (એસમ ખોય) પેરેશનીમ (એસમ) અશહે ખેરજ યોજદાતાંમ
(એસમ) (ખાજમાં અહુરમજદ ખુદાએ અવજુની) પઢયા પછી ખે અહુનવર
પઢતાં ખંધે હાથમાં ચમચ પકડી આફરંગાનીયામાં બશમ ઉપર ખે કશ
ખેંચે પછી નીયાએશ તમામ ફરે પછી ખીજી નીયાએશ કરી ખે અહુન-
વરો પઢતાં પેલા ખંધે ખેંચેલા કશને પાછા શાફ કરી નાંખે પછી
જેટલી નીયાએમ કરવા ધટે એટલી નીયાએશ કરે એટલે હાવન
ગેહેમાં નીયાએશ (૧૧) રપીથવન ગેહેમાં યા ખીજી હાવન ગેહેમાં નીયાએશ
(૯) કરે અને ઉજીરન ગેહેમાં નીયાએશ (૭) કરે અને એવેસરથરેમ ગેહેમાં
નીયાએશ (૭) કરે અને ઉશહેન ગેહેમાં નીયાએશ (૯) કરે અને જેવારે
ખોએ દેતાં નીયાએશ કરે તેવારે હાવન અને ઉસહેન ગેહેમાં ઉગમણ દશા
તરફ મોહડું કરી ઈલા રહેવું અને રપીથવન—ઉજીરન અને એવેસરથરેમ
ગેહેમાં આથમણ દશા તરફ મોહડું કરી ઉલા રહીને નીયાએશ કરે—એ
પરમાણુ ખોએ દેવાની કીયા કરે.

આતશ ખેહેરામ સાહેબની ભસમ (યાને રાખ)

નીરંગદીન સાથે પીવામાં આવે છે તે કહાડવાની ક્રિયા.

પ્રથમ ખે મોખેદો ખરશનુમનાં ધણી મોટી ખુખ કરીને રાતના આશ-
હેન ગેહેના વખત ઉપર ખુમચો (૧) અને ચમચ ખે પાવ કરીને તેને સુકવે
અને સોજાં કપડાંના કટકો (૧) મોટા લાઇને તેને પાવ કરીને સુકવે પછી
આતશખેહેરામની આગળ જઈને બન્ને મોખેદો પેવંદ વળગીને ખાજ લીએ.—

અશનોથર અહુરહે મજદાઓ અષેમ વોહુ (૩) ફરશરાને મજદીઅસનો
જરથોશતરેશ વાદેઉઓ અહુરહે દકેશે ઓશહેનાએ (જવત) ફરસસતીએય
અહુરહે મજદાઓ રેઉ તો ખરેનંધહતો ખરાનેથર ઇઅસનાએય વહમાએય
અશનોથરાએય ફરસસતીએય ઇઅથા અહુ વેરીઓ જોતા ફરામે મરૂતે અથા
રતુશ અશાદ ચીદ હય ફરા અશુઅ વીદુ ખાઓ મગેતુ અશેમ (ફરીને બાજમાં
પહે) “અશેમ” પછી એક મોએદ પોતાને હાથે દશનાનાં પેહેરી પેત્રી બન્ને
ચમચો હાથમાં ધરી તે આતશમેહેરામનાં આફરંગાનીયામાંથી એક તરફથી
આસ્તેથી ઠંડી પડેલી લશમને તે ચમચે કરીને જેટલી જોઇએ એટલી
કહાડીને પેલા પાવ કાપેલા ખુમચામાં મુકે પછી પેલા મોએદો પોતાના
હાથમાંથી દશનાનાં કહાડીને બંને જણા મુગે મોહોડે પોતાના બંને હાથોને
પાણીથી પાવ કરે અને તેને સુકવીને ખુશક કરે પછી પેલું પાવ કપડું
લઇને બંને જણા તે લશમને ચાળે અને ચાળી રહ્યા પછી તે લશમને પાવ
વાસણમાં ભરીને તેની ઉપર ઢાંકણ ઢાંકીને પેલાં પાવ કપડાંના ત્રણ પક
કરીને તે વાસણનાં મોઝાં ઉપર મુકીને પાવ કાપેલા દોરાએ ત્રણ આંટા
મારીને બે સવગ ગાંઠ મારે પછી તેને ઉંચે મુરીને ગુમજમાંથી બીજી
પાવીમાં આવીને બાજ મુકે (બાજમાં પહે) હોરમજદ પોદાએ અવજુની મરદુમ
મરદુમ સરદગાં (જવત) એદુન બાદ (પરગદ પહે) યથા અહુ વેરીઓ (૨)
ઇએસનેમય (જવત) આફરીનામે અહુરહે મજદાઓ રેઉઅનો ખરેનંધહતો
અશેમ વોહુ (૧) અહમાએરેસય.—હજંધરેમ. જસમે,—કેરફે મુજદ. અશેમ
વોહુ (૧) પઠી કુસતી કરે એટલે એ કીયા સમાપ્ત થઇ અને અગરજો
એકજ મોએદ હોય તો તે એખલો પણ ઉપર જણાવેલી કીયા કરીને લશમ
કહાડે તેમાં કશી હરકત નથી.

નવાં આદરીયાં કરવાની ક્રિયા.

પ્રથમ શ્રી આતશ આદરીયાન સાહેબને તખ્તનશીન કરવા બાબે બલી
દીનમાં એવો હુકમ છે જે હરએક શેહેર અથવા ગામ મધે માજદીઅસની
દીનના બેહદીનોનાં ઘર (૧૦) દસની આગાહી તથા વરની હોય તે જગ્યામાં
આતશ આદરીયાન સાહેબ તખ્તનશીન કરવાની જરૂર ફરમાવેલી છે કે આતશ
આદરીયાન સાહેબ બનાવે અને તેનો કેખલો કરી અને તેની સનમુખ ઉભા
રહીને પાક ઇઅજદાંની સેતાએશ અને બંદગી કરવીજ જોઇએ છે.

જાણવું કે જે દરેમેહેરમાં આતશ આદરીયાન સાહેબ તખ્તનશીન
કરવાનો જે કાંઈ બલી દીનનો શખશ ધરાદો શખતો હોય તે પરથમ દરેમેકર
તથા આતશ આદરાંન સાહેબનાં ગુમજને ઇખાવે તેની વીગત એ જે મથમ

તે દરેમેહરને તથા આતશ આદરાંન સાહેબના ગુમખજ તથા તેની દેવાલોનેશ્રી પાક નીરંગે કરી પેહલાં વાર ૩ ત્રણ પાક કરે તે નીરંગ ખુશક થયા પછી પાક પાંણીએ કરી વાર ૩ ત્રણ તે તમામ જગ્યાને ધોય અને પવીત્ર કરે ત્યાર પછી દરેમેહર ઇજવાનું કામ શરૂ કરે તે દીન (૩) ત્રણ લગી તે દરેમેહરની ઓરવીશગાહાની જગ્યામાં હીનદોલા તથા આતશ આદરાંન સાહેબનાં ગુમખજને અંદર શાફ પથરોનાં ખુઆનો માંડીને દીન (૩) ત્રણ લગી ચોખદાથરેગર મોખેદો બરશનુમનાં ખાવંદો તે દરેમેહર ઇજવનાર નાંમે નવાં બરશનુમ લખને તેઓની નધયતે તેનાં જોડાં સાથે દંન (૩) ત્રણ સુધી સરોશની ખશનુમેને ઇજશને (૩) ત્રણ તથા વંદીદાદ (૩) ત્રણ કરે તે પછી ચોથે દહાડે એછી જોર ઓરવીશગાહા ઉપર તે સન્નળા મોખેદોની કીયા કરાવનાર નામે અરદાફરઅશની ઇજશને કરે તે ઇજશને કીયા પછી તે જગ્યા ઉપર તમામ મોખેદો મળીને તે દરેમેહરની જગ્યા તથા આતશ આદરીયાન સાહેબનો ગુમખજ ઇજ્જોઆય તેની મીઅજદ તથા આફરંગાન કરે અને દરેન બાજ ઇજ્જો. તેમાં પેહેલું આફરંગાન એક દાદર હોરમજદનું કરવું—ખીજું અરદાફરઅશનું કરવું—ત્રીજું અશપનદાદ અમેશાસપદનું કરવું—ચોથું દહમાનનું કરવું—અને પાંચમું સરોશનું કરવું એ પ્રમાણે પાંચ આફરંગાન કરવાં અને પાંચ બાજ ઇજવવી પછી એથી વધુ કરે તેનો વધુ સવાબ છે.

હવે એ દરેમેહરની મીઅજદ કરી રહ્યા પછી શ્રી આતશ આદરીયાન સાહેબને તખ્તનશીન કરવા બાબે આતશો (૪) ચાર મંગાવવા જોઇએ તેની વીગત નીચે લખી છે તે એ છે કે—

- ૧ આતશ પેહેલો અથોરનાન ટોળાંનો.
- ૨ આતશ ખીજો રથેરાતારનાં ટોળાંનો.
- ૩ આતશ ત્રીજો વાશતરીઓશના ટોળાંનો.
- ૪ આતશ ચોથો હુતોખશાંનનાં ટોળાંનો.

જાણવું જે અથોરનાનનાં આતશ લેવા તેની વીગત એ જે દસ્તુર મોખેદ અને દાવરને ઘેરના તથા જે ઘણી આતશ આદરીયાન તખ્તનશીન કરે તેને ઘેરના અને એ સીવાએ તે ગામના પરહેજગાર બેહેદીનો તથા દાવરાને ઘેરનાં આતશો લેવા.

રથેસતાર ટોળાંના આતશો લેવા તેની વીગત લખી છે—

- ૧ દેશના વડા સાહેબના બખરચીખાનાના.
- ૨ લશકરી વડા સરદાર સાહેબને ત્યાંના.
- ૩ મોટા હોદ્દાદર ઇનશાફ કરનાર સાહેબને ત્યાંના.

વાચતરીઓશનાં ટોળાંના આતશો લેવાની વીગત લખી છે—

માજદીઅસની દીનતો હરએક મોએદ અથવા બેહદીન જે ખુરજીગરનો ખેશો કરતો હોય તેને ઘેરનાં આતશો લેવા અને એ સીવાય જે કોઇ કે હીંદુ ખુરજીગર ખેતીવાડીનો કરનાર અથવા બાગ્યાન હોય તેને ઘરના આતશો લેવા.

હુતખશીનના ટોળાના આતશો લેવા તે મધે હરએક આતશો ઉપર શખતી અને તશદી વધારે હોય તે આતશો લેવાની વીગત લખી છે—

૧ હમામખાનાના.	૧૧ કુંભારની ભડીના.
૨ સોનીના.	૧૨ નળીયાંની ભડીના.
૩ ભરતીઆના.	૧૩ ઇંટની ભડીના.
૪ લુહારના.	૧૪ છોની ભડીના.
૫ કલધ કરે તેનાં	૧૫ ચુનાની ભડીના.
૬ તનુરના.	૧૬ ગોવાળીયાના.
૭ રંગરેજના.	૧૭ કંસારાના.
૮ ખરાદીના.	૧૮ રૂપગરાના.
૯ કલધગરાના.	૧૯ ચોકીદારના.
૧૦ દારૂની ભડીના.	૨૦ વણગરાના.

એ ઉપલા વીશ આતશો વગેરે જે કોઇ આતશો ઉપર તસદી તથા મેહેનત વધારે હોય તેવા આતશો લેવાની જરૂર છે.

હવે એ ઉપર લખેલા સઘળા આતશો પાક કરવાની ક્રોયા લખી છે તે એ છે કે પ્રથમ હરેક આતશને સુરાખદાર ચમચે કરી તે ઉપર સુખડનો લુકા નાખી હરેક આતશની ઝાહર લેવી યાને સુરાખદાર ચમચને હરેક આતશનાં શોલાની વરાર ઉપર પકડીને સરોશ બાજ અશહે સુધી પઢીને પછી બાજ-માંજ દશતુરી પઢવી અને તે વરારને લેતી વખતે ઇઅથા અહુ વેરીઓ પઢ્યા કરે જેવારે નીચેનો આતશ સુખડના લુકામાં અસર કરે તે આતશને લેવો અને તેને બીજાં પાતરાંમાં મુકીને રોશન કરવો અને અસલ આતશનું પાતરું જે છે તેને એ પાતરાં સાથે પેવંદ કરીને રાખવું અને એ બંધે આતશને એક બીજાથી દુર રાખવાં તે એક મોટાં આદમીનાં હાથની વેંતને અંદાજે દુર રહે તે પ્રમાણે રાખવા અને એથી વધારે રહે તેમ નહીં કરવું પછી આગળા અસલી આતશો ઉપર કાંઇજ કાઠી મુકવી નહીં અને તેને ઠંડા કરવા અને તેની રાખ ઠંડી થાય ત્યાં સુધી બીજાં પાતરાંના આતશો જે નવા લીધેલા છે તેને રોશન રાખ્યા કરવા અને અહુનવર પઢ્યા કરવો

એ પ્રમાણે (૩) ત્રણ મરતખે ત્રણ પાતરાંઓ માંડીને હરેક આતશોની ઝાહરથી જુદી જુદી લેયે અને એથાં પાતરાંના આતશને સંધરી રાખવા એટલે જે ઉપર લખેલા કુલ સંખળા આતશોને ઉપર લખેલી ક્રીયા પ્રમાણે ત્રણ મરતખે આંધરાંની ચમચથી પાક કરીને પછી તે આતશોના (૪) ચાર પાતરાંઓ જુદાં જુદાં કરવાં અને તે ચારે પાતરાંઓ મધે ચારે આતશોને મુકવા તે મધે પેહેલાં અથેરનાનના—ખીજા રથેશતારના—તથા ત્રીજા વાશતરીઓ-શના—અને એથા હુતોખશાનના. એ ચારે આતશોને જુદા જુદા બેળીને ચાર પાતરાં કરીને પછી તે ઉપર પેહલે દહાડે એકકી સરોશ ઇજદની ઇજ-શને તથા વંદીદાદ (૧) સરોશ ઇજદનો કરવો તે એકઠા આતશો ઉપર જુદા જુદા ચાર આતશો ઉપર કરવા તથા ખીજે દહાડે દાદાર હોરમજદની ઇજ-શને (૪) ચાર તથા વંદીદાદ (૪) ચાર તે ચારે આતશો ઉપર જુદા જુદા કરવા ત્યાર પછી રથેશતારના આતશો તથા વાશતરીઓશના આતશો અને હુતોખશાંનનાં (૩) ત્રણ પાતરાં ઇજેલાં છે તે ત્રણે આતશોને અથેરનાં-નનાં આતશનાં પાતરામાં મેલવા અને હરએક આતશ મેલવની વખત (૩) ત્રણવાર આતશની નમસકાર કરવી તથા અહમાએરેસય પઢવી—એ પ્રમાણે વાર (૩) નમસકાર કરીને તે ત્રણે પાતરાંઓની રાખને ઠંડી કરવી પેહલાં અથેરનાંનનાં આતશનાં પાતરાંની સાથે પેલાં ત્રણે પાતરાંઓ ચમચ થી પેવંદ કરી રાખવાં કે તે પાતરાંઓની રાખખી ગરમ હોય તે સારી રીતે થંડી પડે ત્યારપછી તે પાતરાંઓને ખીસાડવાં અને અથેરનાંનનાં આતશમાં પેલા સંખલાં આતશો એકઠા કીધેલા છે તે આતશો ઉપર ઇજેશને (૧) સરોશ ઇજદની તથા વંદીદાદ (૧) સરોશ ઇજદનો કરવો અને વંદીદાદ (૧) તથા ઇજશને (૧) કીધા પછી ખીજે દહાડે ફરીને હાવન જેહેમાં તે આતશો ઉપર ઇજશને (૧) દાદાર હોરમજદની કરીને આતશ આદરાંન શાહેયને તે જગો ઉપરથી ઉઠાવી ગુમખજમાં બુજેરગીથી તખત નશીન કરવા તે આતશ આદરાંનને ઉઠાવતી વખત યથા અહુવેરીઓ પઢનાં રશતામાં ચાલે અને એ પ્રમાણે સંધવી કીરયા કરીને તે તમામ માજદી-અસની દીનતું અનજુમન મલીને આતશ આદરાંન શાહેયને બુજેરગીનાં તખત ઉપર તખત નશીન કરે ત્યાર પછી આતશ આદરાંન સાહેયની મોખેદ (૧) એક બોએ દીએ અને આતશની નીચાએશ કરે—અને તમામ અનજુમનખી આતશ આદરાંન સાહેયની નજદીક અદખ બજા લાવી શેજદો કરીને આતશની નીચાએશ તથા પતેત કરી પોતાનાં દીક્ષની મુરાદ તથા બુજેરગ શયાબનો હંખેરો હાંશેલ કરે તેમાં પેહલું આદરગાંન એક અરદી-ખેહશન અમેશાસપંદનું કરે—ખીજું દાદાર હોરમજદનું કરે—ત્રીજું અસ-

પનદાદમદ અમેશાસપંદનું કરે—ચોથું અરદાફરઅશનું કરે—પાંચમું દહમાં-
નનું કરે અને છઠું સરોશનું કરે અને એજ પ્રમાણે દરન ઇજને જે
બુજોરગ શાહેબની નધયતે આતશ આદરાંન સાહેબ તખ્તનસીન કીધા છે
તે શાહેબને નામે તનદરોશતી પઢે અને દરન મીઅજદની ચાશની કરે અને
તે જીઅજદનાં શવાબમાં એક સાથે સર્વે હમાજોર લઇ સામેલ થાયે—

 આદરયાન સાહેબને તખ્ત ખેસાડવાની હયાં કીયા પુરી થઇ.

બાજ શેહેન ઇજવાની લખી છે ૧

સાત તાએની ખરસમ લેવી અને એવીઅંદહન વણી બાંધવી તથા
૩ ત્રણ દરન તથા ૩ ત્રણ ફરશશત માંડી બાજમાં ઇઆદ કરીએ તથા
આતશ રોશન રાખવા.

હુમત હુખત હુઅરેશત. હુ મનશને હુ ગવશને હુ કુનશને, ઇન ખશ-
નુમેને. શીરોજ વીસપેશા સરોશ અરદા ફરઅશ ખેરેશાદ.

(ઇઆદ તમામ કરી મગટ પઢે.)

અશેમ વોહુ (૩) ખરેસમન દથોશો અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરે-
નંધહતો અમેશનામ સપેંતનામ ખરેથેમ મીઅજદેમ આઇએસે ઇઅસતહે.
હુરઅત અમેરેતાત ગાએસ હુદા આપે ઉરઅર એસમે ખોએદે ખશનુમેને
અહુરહે મજદાઓ અમેશનામ સપેંતનામ સરોશહે અશીઅહે આથરો અહુ-
રહે અજદાએ રથવો ખેરેજતો ઇઓ અશહે આઇએસે ઇઅસતહે, અશતી-
અએખીઓ. અશહે રતોખીઓ. હાઉઅને (ગેહે ૫ પાંચો તમામ પઢી)
વરેદદ ગેથીઆએ આઇએસે ઇઅસતહે (રોજ તથા માહ પઢીએ) તઉઅ
આથરો અહુરહે મજદાએ પોથર મદ વીસપેખીઓ આતરેખીઓ આઇએસે
ઇઅસતહે (જવત) ખરેથેમ મીઅજદેમ આઇએસે ઇઅસતહે. હુરઅત.
(જવત) ખશનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહતો અમેશનામ
સપેંતનામ વંધહુએ મનંધહે (સીરોજ તમામ પઢે) દહમીઆ વંધેહી-
આઓ આફરીતોએશ ઉગરા દામોએશ એપ મનાહ વીસપેશાંમ ઇઅજતનામ
(જવત) નંખાનજદેસતન.મ ફરઅશનામ. ઓખતો નામતો ઇઅજતહે ખરેથેમ
મીઅજદેમ આઇએસે ઇઅસતહે. હુરઅત અમેરેતાત ગાએશ હુદાઓ આપે
એરઅર અએસમે ખોએદે ખશનુમેને. અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહતો
અમેશનામ સપેંતનામ વંધહુએ મનંધહે (જવત સીરોજ તમામ પઢે) દહ-

૧ એક યજ્ઞનું નામ છે. અસલ એ બાજ મોટી આકૃત વખતે પહ-
વામાં આવતી હતી.

મીઆઓ વંધોહીઆઓ આફરીતોએશ ઉગરા દામોએશ ઉપમનાએ વીસપેશામ
 ઇઅજતનામ (જવત) નંબાનજદેશતનામ ફરઅશનામ, ઓખતો નામનો
 ઇઅજતહે. ખરેથેમ મીઅજદેમ. (જવત) અએસમે બોહદે ખશનુમેને સરો-
 શહે અશીઅહે તખમહે તનુમાંથરહે દરેશી દરોશ આહુએરીઅહે. ઓખતો
 નામનો ઇઅજતહે ખરેથેમ મીઅજદેમ. (જવત) અએસમે બોએદે ખશનુમેને
 સરોશહે અશીઅહે. (જવત) આહુએરીઅહે ઓખતો નામનો ઇઅજતહે
 ખરેથેમ મીઅજદેમ આઇએસે ઇઅસતહે. (જવત) ખશનુમેને અશાઉનામ
 ફરઅશનામ (જવત) નંબાનજદેશતનામ ફરઅશનામ ઓખતો નામનો ઇઅ-
 જતહે ખરેથેમ મીઅજદેમ. (જવત) ખશનુમેને અશાઉનામ ફરઅશનામ
 (જવત) નંબાનજદેશતનામ ફરઅશનામ ઓખતો નામનો ઇઅજતહે આઇ-
 એસે ઇઅસતહે.

❖ રીરોજની ખશનુમન વાર ૨ પદે તથા સરોશની ખશનુમન વાર
 ૨ પદે તથા અરદાફરઅશની ખશનુમન વાર ૨ પદવી.

અઉઅંધાએ ફરઅશીઓ (જવત) વીસપેખીઓ વંધોહોદાએખીઓ.
 (જવત) વહેશતાદ ફરઅરાને (જે ગેહે હોએ તે પદે) વીદુઆએ મરોતુ. એમ
 હુમતાય.

જે મીશાલે ખરસમમા ગેહે તથા રોજ માહા તથા ખશનુમન પદયા
 તે રીતે પદવી.

અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહતો અમેશનામ સપેંતનામ
 વંધહુએ મનંધહે (જવત) નંબાનજદેશતનામ ફરઅશનામ, ખશનોથર
 ઇઅસનાએય વહમાએય ખશનોથરાએય. ફરસસતીએય આઅદ દીશ આઉ-
 એદીઅ મહી. સરોશહે અશીઅહે તખમહે તનુ માંથરહે દરેશી દરોશ
 આહુરીઅહે ખશનોથર ઇઅસનાએય વહમાએય ખશનોથરાએય ફરસસતી-
 એય આદ દીશ આઉએદીઅ મહી. અશાઉનામ (જવત) નંબાનજદેસતનામ
 ફરઅશનામ ક્ષનોથર ઇઅસનાએય વહમાએય ખશનોથરાએય ફરસસતી-
 એય આદદીસઆઉએદીઅમહી. અશાઉનામ ફરઅશનામ. (જવત) નંબા-
 નજદેસતનામ ફરઅશનામ ઇઅસનાએય વહમાએય ખશનોથરાએય ફરસ-
 સતીએય આદદીશ આઉએદીઅમહી. વીસપેખીઓ વંધોદાએખીઓ.
 (જવત) વહેશતાદ. અમેસાસપેંતા હુખશથરા હુદાઓધહો ઇઅજમેદે. ઇએ-
 ધહે હાતામ (જવત) તાએસયા ઇઅજમેદે દદુઆઓંધેમ અહુરેમ મજદામ
 ઇઅજમેદે. અમેસાસપેંતા હુખશથરા હુદાઓધહો ઇઅજમેદે. અશનીઅ
 અગુઅનઅશહે રતુઓ ઇઅજમેદે. હાઓઅનીમ અશુંઅનેપ અશહે રતુમ
 ઇઅજમેદે. (ગેહે પાંચો પદે તથા રોજ માહા પદે) (જવત) ઇએમ અહુરેમ

મજદામ હુરૂઅત અમેરેતાત ઇઅજમેદે ગાઉશ હુદાઓ ઇઅજમેદે. અપેમય ઉરૂઅરાંમય યઝમયદે એસજાંસય બોઅેદીમય યઝમયદે. અહુરેમ મજદામ રેઉઅંતેમ ખરેનંધહુતેમ યઝમયદે અમેશાસપેંતા હુઅશયરા હુદાઓંધહો યઝમયદે. વોહુ મનેમ અમેશેમ સપેંતેમ યઝમયદે. (શીરોજી તમામ પઢે) ૧ ઓઅરેમ તખમેમ દામેઅેશ ઓપમનેમ ઇઅજતેમ યઝમયદે. વીસપેમય અશુઅતેમ મેનીઉમ ઇઅજતેમ યઝમયદે. વીસપેમય અશુઅનેમ ગેથીમ ઇઅજતેમ યઝમયદે. અશાઓનામ વંધોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂઅશીઓ યઝમયદે. હુરૂઅત અમેરેતાત યઝમયદે. (જવત) એસમાંસય બોઅેદીમય યઝમયદે. સરોશેમ અશીમ હુરોદેમ વેરેથરાજનેમ ફરાદદ ગેથીમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યઝમયદે હુરૂઅત અમેરેતાત યઝમયદે. (જવત) એસમાંસય બોઅેદીમય યઝમયદે, અશાઓનામ વંધોહીશ શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂઅશીઓ સતોમે. જખીએમે. (જવત) વેરેથરાગનદ (ખાજમાં યાદ કરે) વીસપાઓ ફૂઅશીઓ અસાઓનાંન યઝમયદે અશાઓનામ વંધોહીત શુરાઓ સપેંતાઓ ફૂઅશીઓ યઝમયદે. વીસપે અશુઅન ઇઅજત યઝમયદે. (જે ગેહે હોઅે તે) પેતે રતુમ ઇઅેંધહે હાતામ. (જવત) તાઓસયા યઝમયદે અશેમ વોહુ (૩) અશીઅ દદામે ખરેથેમ છીઅજદેમ. (જવત) રથવો બેરેજતો ઇઅે અશહે અશીઅ દદામે. અસનીઅએખીઓ અશહે રતોખીઓ. હાઉઅને (પાંચે ગેહે તમામ પઢીએ) વરેદદ ગેથીઆઓ અશીઅ દદામે (રાજ માહા પઢે) તઉઅ આથરો. (જવત) અશોનેનામય અશહે રથવામ અશીઅ દદામે. ખરેથેમ મીઅજદેમ (જવત) બોઅેદે ખશનુમેને અહુરહે મજદાઓ રેઉઅતો ખરેનંધહુતો અમેશનામ સપેંતનામ વંધુઓ મનંધહે.

ખશનુમન શીરોજીતી તથા સરોશની તથા અરદાફૂઅશી ! જેમ ખરસમયાં આગલ ખશનુમન લખીછે તે મીશાલે એ જગો પઢીએ.

નંખાનજદેસતનામ ફૂઅશનામ ઓખતો નામનો ઇઅજતહે અશીઅ દદામે.

ખશનુમન શીરોજીતી તથા સરોશની તથા અરદાફૂઅશીએ ૩ ત્રણ ખશનુમન વાર ૨ બએ ફરીથી પઢવી.

અઉઅંધાઓ ફૂઅશીઓ (જવત) વહેશતાદ. અશાઅનો પેતે જખીઆદ (જવત) વીસપાઅઉઅે (ખાજમાં યાદ કરે) ઇઅથા અહુ વેરીઓ (૨) અહુનેમ વેરીમ યઝમયદે (જવત) તાઓસયા યઝમયદે. અશેમ વોહુ (૩) અશીઅ દદામે (જવત) અશુઅનો પેતે જખીઆદ અમેશે સપેંત (જવત) યાતોમનહે જશેતે અશેમ વોહુ (૩).

ખાજ તમામ સંપુરણુ ધરે ખરસમ ખરસમદાનમાં મુકી દરનની યાશની કરે મોહું સાફ કરી ખાજ ઇઅય તેમ મેલીએ.

દોઆ દાદાર હોરમજદ પાસે માંગવાની.

તમામ બેકુનંદ રોશનહા ઇઅકે જોમલેહા શાદ રૂઆની-
આંત બ ગરોથમાંન અરદાફરૂઅશ બેરેસાદ હુમા ફરૂઅશાંન યાને
જાએગા દાદાર જેહાંદાર ઓદોઆ આફરીન ઇન ગાથીરા બેહિદી-
નાંન જરથોશતરીઆંન સદ સદ હુમર આશકારા કુનંદ એદુનબાદ
ઓમરદરાજ બાદ આફરીન બાદ એદુન બાદ મારા દોઆએ
મીકુનંદ રૂઆંન ગરોથમાંન બેમેહીન માજદીઅસનાંન બેહિદીન પાક
દીન હોરમજદ બહુમન અમેશાસપંદાંન બ હુમેદીન અવરે ફરૂ-
અશ અશુઆંન કુનંદ વશતરગ દેહબાઓજરીન પોચીદ બ રોઆંન
અનોશહે રૂઆંન દેહાદ હારેમન દેવાંન મરદોમાંન ઓહ અનો-
શહે રૂઆંન હેય ગોજંદ ઓજીઆંન મતુઆંન બાદ. આહારેમન
હુલાલ શવદ ઓ દુર શવદ ઓ દફે શવદ.

નીરંગ દાદાર હોરમજદ પાસે દોઆ માંગવાની.

બશનુમેન અશુઆંન રા રૂઆનીઆં રા અવસતા હા બે
ખાનંદ અશોઆંરા દરૂન રોજી હા મીકુનંદ અશુઆંન બ ગરોથ-
માંન મારા શાએદ મીકુનંદ શાદ સવદ દોઆએ મીકુનંદ હેરબદ
અશુઆંરા અવસતાહા બે ખોઆનંદ અશોઆંનરા શાદ ઓ નીક
શવદ અવસતા કબુલ બ કેનંદ પેશ અરદાફરૂઅશ જુમલેહા શવદ
દીન જરથોશતરી પોએરીઓ દકેશહા દાદાર હુરવેસપ આગાહા
રા દોઆએ અવસતા બે ખાનદ બેહેશત જાએગાહા બે નશીનદ
નેક શવદ પેગમબર હુક જરથોશત સપેંતમાંન દીન જરથોશતરી
દીન બેહેરા આલમરા જરથોશત સપેંતમાંન બેરેસાદ હુશેદર હુશે-
દરમાહ સોશીઓશે પેગમબર હુક આવરંદન મન કબુલ કરદંન
રાસતે ગોફતન બેહિદીન આશકારા શવદ જરથોશતરી આગાજ શવદ.

રોજ ૧ લો હોરમજદ અને માહા ૧ લો ફવરદીન એ
દીને હાવન ગેહેમાં વનંત યજદનાં દરૂન ઇજે છે તેની કીયા.

પ્રથમ બરશનુમવાલો મોબેદ ખુબ કરીને પછી એ દરૂન ઇજ-
વાને વાસતે બરસમ બાંધે તે વખતે બરસમની સાથે લોઢાંનાં

હાથાની છરી ૧ પાવ કરી પોતાનાં હાથમાં રાખે, સરેસતા પ્રમાણે
 બે નાંમનાં દડન, બે ફરસસત, ગોશોદો, ઓરૂઅર અને આપે
 લીએ, અને ડાહ્યા હાથની તરફ બે નાંમનાં દડન મુકે અને જમનાં
 હાથની તરફ બે ફરસસત મુકે. પેહેલા નાંમનાં દડન ઉપર ગોશોદો
 મુકે અને બીજા ફરસસત ઉપર ઓરૂઅર મુકે અને આપે લીએ.
 આતશ અને એસમ બોલે મુકે, પછી પેલી છરી દડનની પાસે
 એક તરફથી મુકે પછી નવગેરેહ લાકડી લાવીને તાંહાં પોતાની
 આગળ મુકે પછી ડાહ્યા હાથમાં પાવ બરસમ પકડે અને યાદ
 કરે; યાદ કરી રહ્યા પછી જમણા હાથ અવાવ કરીને તે હાથમાં
 પેલી નવગેરેની લાકડી પકડે પછી મોઢે પઢવાનું શરૂ કરતી વખતે
 તે લાકડી હીંદોરાનાં બોઆંન ઉપર થોકતો જાય અને પઢે—ખશ
 નોશ અહુરહે મજદાઓ અએમ વોહુ (૩) ખરેસમન દથોશો અહુ-
 રહે મજદાઓ રએવતો ખરેન'ઘહતો અમેશનાંમ સપેનતનાંમ ખરે-
 થેમ મીઅજદેમ આઇએસે ઇઅશતે.

(હાંથી તે રોજ માહા પઢે ત્યાં સુધી પેલી લાકડી બોઆંન
 ઉપર થોકે પછી તે લાકડી મુકીને પઢ્યો જાય તે પાછો
 વળી નીચે લખેલાં પદ પઢતા લાકડી થોક્યો જાય.)

ખરેથેમ મીઅજદેમ આઇએસે ઇઅશતે હુરૂઅત અમેરેતાત
 ગાઓશ હુદાઓ આપે ઓરૂઅર અએસમે બોએદે ખશનુમને અહુ-
 રહે મજદાઓ રએવતો ખરેન'ઘહતો અમેશનાંમ સપેનતનાંમ
 વન'તો સતારો મજદદાતહે ઓખતો નામનો યજતે ખરેથેમ મીઅ-
 જદેમ આઇએસે ઇઅશતે. હુરૂઅત અમેરેતાત ગાઓશ હુદાઓ
 આપે ઓરૂઅર અએસમે બોએદે ખશનુમને અહુરહે મજદાઓ
 રએવતો ખરેન'ઘહતો અમેશનાંમ સપેનતનાંમ વન'તો સતારો મજ-
 દદાતહે ઓખતો નાંમનો યજતહે.

(હાંથી એ કરદો પુરો કરે અને “ એમ હુમતાચ ” નાં કરદાનો
 રોજ માહ પઢે ત્યાં સુધી લાકડી થોક્યો જાય અને પછી રોજ માહા
 પઢીને લાકડી પાછી મુકે પછી વળી ક્ષનુમન પઢતાં પાછી લાકડી થોકે.)

અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેન'ઘહતો અમેશનાંમ સપે-
 નતનાંમ વન'તો સતારો મજદદાતહે ખશનોથર યસનાએચ વહ-

માએચ ખશનોઢાએચ ફૂસસતીએચ આઅદ દીશ આઉએદીય મહી.

(હ્યાંથી એ કરદો સઘલો પુરો કરે ત્યાં સુધી લાકડી થોકયો જાય અને પઢે.)

યથા આઅદ યજમઢદે.

પઢતાં લાકડી પાછી મુકી દીએ અને પછી વળી —

દદુઆઓંઘહેમ અહુરેમ મજદાંમ યજમઢદે.

(હ્યાંથી તે રોજ માહા પઢે ત્યાં સુધી પાછી લાકડી લઈને થોકયો જાય અને પઢયો જાય પછી લાકડી મુકીને આગલ પઢે અને પછી ક્ષનુ-મન પઢતી વખતે પાછી લાકડી લઈને થોકતો જાય અને પઢયો જાય.)

અહુરેમ મજદાંમ રએવતેમ ખરેનંઘહુતેમ યજમઢદે અમે-શાસપેનતા હુખશથા હુદાઓંઘહે યજમઢદે વનંતેમ સતારેમ મજ-દદાતેમ અશુઅનેમ અશહે રતુમ યજમઢદે અશાઓનાંમ વંઘુહીશ શુરાઓ સપેનતાઓ ફૂવશીઓ યજમઢદે. (જવત) તાઓસચા યજમઢદે. અપેમ વોહુ (૩) અશીઅ દદાંમે ખરેથેમ મીઅજદેમ.

(હ્યાંથી તે રોજ માહા સુધી લાકડી લઈને થોકતો જાય પછી

લાકડી પાછી મુકે અને ખશનુમન આગલથી પાછી

લાકડી લઈને થોકતો જાય અને પઢયો જાય.)

ખરેથેમ મીઅજદેમ હુરૂઅત અમેરેતાત ગાઓશ હુદાઓ આપે ઓરૂઅર અએશમે યોએદે ખશનુમને અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘહુતો અમેશનાંમ સપેનતનાંમ વનંતો સતારો મજ-દદાતહે ઓખતો નાંમનો યજતે અશીઅ દદાંમે. ખરેથેમ મીઅજ-દેમ હુરૂઅત અમેરેતાત ગાઓશ હુદાઓ આપે ઓરૂઅર અએ-શમે યોએદે ખશનુમને અહુરહે મજદાઓ રએવતો ખરેનંઘહુતો અમેશનાંમ સપેનતનાંમ વન તો સતારો મજદદાતહે ઓખતો નામનો યજતે અશીઅ દદાંમે. અશાઓનાંમ ફૂવશનાંમ.

(હ્યાંથી તે યાદ કરવા માંડે ત્યાં સુધી પઢયો જાય અને લાકડી થોકતો જાય અને યાદ કરતી વખતે લાકડી મુકીને યાદ પુરી

દરે પછી પાછી લાકડી લઈને થોકતો જાય અને પઢે)

યથા અહુ વેરીઓ (૨) અહુનેમ વેરીમ યજમઇદે. (જવત)
અષેમ વોહુ (૩) અશીઅ દદાંમે ખરેથેમ મીઅજદેમ હુરૂઅત
અમેરેતાત ગાઓશ હુદાઓ આપે ઓરૂઅર અએશમે યોએદે.

(દ્વાં સુધી પઢીને લાકડી થોકવાની બંધ કરીને લાકડી પાછી
મુકે પછી જમણા હાથ પાવ કરે અને ફરસસત લઇને
'ત્રણ વાર ઉંચો નીચો કરીને ચોતરફ ફેરવે.)

ફરસસત અહુરહે મજદાઓ અહુનહે વેરીએ અરશુખદ
વાખશ દહમીઆઓ વંધુહીઆઓ આફરીતોએશ ઓગરા દામો-
એશ ઓપમનાએ હોમેચ માંથરેચ અશોનેચ જરથુશતરેશ.

(નીચેનું પદ પઢતાં ફરસસતને નાંમ વાલા દરૂનની જગાએ મેલે
અને નાંમ વાલા દરૂનને ગોશોદો સાથે ફરસસતની જગાએ મેલે.)

અશીઅનો પેતે જમીઆદ. (પછી વલી પઢે) અમેશે સપે-
નતે (જવત) અષેમ વોહુ (૩) (પઢીને ખરસમ કલશીઆમાં મુકે
પછી ચાશની કરે તે વેલાએ જમણાં હાથમાં છુરી પકડે અને
પેહેલાં જે ગોશોદો મુકેલો નાંમવાલો દરૂન છે તેને છુરીએ કરીને
અગણી ખુનાંની તરફથી કાપીને તેની સાથે ગોશોદો લઇને ચાશની
કરે બીજી ચાસની ડાહ્યાવા હાથની આગલનાં ફરસસતની નઈરૂત
ખુણાની તરફથી કાપીને તેની સાથે ગોશોદો લઇને ચાશની કરે
ત્રીજી ચાશની પાછો પેહેલોજ નાંમવાલો દરૂન જે ગોશોદો વાલો
ચાશની કીધેલો છે તેનેજ ફરીથી વાવ્ય ખુણાંની તરફથી કાપીને
તેની સાથે ગોશોદો અને આપે લઇને તેની ચાશની કરે અને
ચોથી ચાશની પેલા ચાશની કીધેલા ડાહ્યાવા હાથ આગલનાં ફર-
સસતનીજ ફરીથી ઇસાન ખુણાંની તરફથી કાપીને તેની સાથે
ગોશોદો અને આપે લઇને ચાશની કરે પછી ઓરૂઅર લઇને તેને
છુરીએ કાપીને તેની સાથે ગોશોદો અને આપે લઇને ચાશની કરે
એ પ્રમાણે એકજ દરૂનની બે ચાશની કરે અને એકજ ફરસસ-
તની બે ચાશની કરે એ રીતે બે દરૂનની ચાર ચાશની કરે એટલે
વનંતની બાજ સંપુર્ણ થઇ.

યજ્ઞને વીરપરદ અને વંદીદાદની કીયામાં વપડાતા તેત્રીસ આલાતોનો ખુલાસો.

હોમ્યો ગવ યરશમન હેજુઓ દંધંદધહ માંથય વયય શીઓથન્ય
જોથા ખીઅર્યા-અરશઓખ્ધ ખીઅર્યા વાધજીયો.

માએની—(હમો જે) હોમની કીરયા કરનાર (આથરવનો) જે હોમ
જીવામ તથા યરશમ માયનો છે તે જગ્યાનની દાનેશવતે માથવાનીના નેક
શખુન અને નેક કામથી જે તથયાર કરવામાં આવ્યો છે તે કીરયાની
બેટો દાદાર અહુરમજ્દને રાસ્ત બોલેલા તથા ભણેલા શખુનોથી હમો
આપીએ છીએ.

નેઉઅદીએમે હંકારીએમે વીશપેખીઓ અએખીઓ રતોખીઓ થોમ્ હે-ને
અપહે રથવે. થરીઅર્ય થરેસાંર્ય નજ દસ્ત પેરેશેહાઉઅનીઅ થોમ્ હેનતે
અશે ઇઅદ વેહેશત મજ્દો ફરશાંસ્ત જરથોત્ર ફરોખત.

અર્થ—આએ ખધા સરદારો (ને) (મીનોઇ મજલેશમાં બોલું છું)
અને તેઓથી મીજલશ આરાસને ભરેલી સંપુરણ કરું છું (તેઓને
માટે) હાઉનીમની આસપાસના અમ્મઉથી નજદીકના જેઓ તેત્રીસ આલાતો
ગોઠવેલા અશોઇ ભર્યા છે તે મીનોઇ મીજલસ માટે જોત યા હદીઆ
તરીકે છે (ઇજ્ઞનેની પવીત્ર કીરયાની બેટો) જે સઉથી શરેશત અશોઇ
ભરી છે (તેને વીશે) દાદાર (અહુરમજ્દ પેગંઅર અશો જરથોસ્તને શી મન્યુ
અને) હજરત જરથોસ્તને લોકોમાં જાહેર કીધું (ઇજ્ઞનેને દા. ૧—૬ ૧૦.)

ઇજ્ઞને વંદીદાદ અને વીશપરદ એ નામની પવીત્ર યુક્તદ
કીરયા ધણી મોટેઅર છે પણ “ ઉર્વાસ્ધામાં વપડાતા તેત્રીસ આલાતો જે
પાવ મહેલ ” ની કીરયામાં યજ્ઞને વંદીદાદ અને વીશપરદમાં વાપરવામાં
આવે છે ત આલાતો વીશે જાણવાની ખાસ જરૂર છે “ યરશમ ” ની પવીત્ર
કીરયામાં વાપડવામાં આવતા તેત્રીસ આલાતોની ખુબી તેઓના નામો તે
તેત્રીસ આલાતોનું અશોઇથી ભરપુર બનેલું મીનોઇ ખાણું જે આતમીક
મીનોઇ ફેજોને આપવામાં આવે છે તેનું વર્ણન ધણું જાણવાજોગ
છે પવીત્ર તેત્રીસ આલાતોની બેટો યાને હદીએ અશો અહુરમજ્દને તથા
ઇજ્ઞ અમેશારપંદો તેમજ જે દીનદારો જેને નામની કીરયા કરાવે તેને
તથા ખીજા અદતે દરજ્જેના મીનોઇ સરદારોને કીરયા કરાવનાર ધણી
તરફથી નેકનામીનાં યુલુવાલા આથવનો “ યશનની કીરયા કરનાર ” જોતી ”

અને “રાયવી” ની મારફતે જે અણુદ્રીય ભેતો આપવામાં આવે છે તે પવીત્ર કીરયા કરાવનાર ધણીને ધણો ઉત્તમ ફાયદો હાંસલ થાય છે તે ધર્મી જરથોસ્તીઓએ જાણવો જોઈએ છે.

“ઇજશને” એ પાજંદ બોલ છે “યશન” એ અવસ્થા બોલ છે એના અર્થ “ચોકસ ભેટો” થાય છે તથા “કીરયા” એ સાથની આરાધણાની બંદગી થાય છે.

જરથોસ્તી ધરમની ખુલંદ અશોષ ભરી તમામ પવિત્ર કીરયાઓ ધાર્મિક જરથોસ્તીઓ તરફથી કરવામાં આવે છે તે જંદરવાનની હોય કે અનોશેદરવાનની હોય તથા દદારની પોતાની કીરયા આરાધના હોય કે યજ્ઞદ અમશાસ્પંદોની કે મીનોષ ફરેસ્તાઓની હોય એ સઘલી તમામ પવીત્ર કીરયાઓ સર્વ શર્કાતવાન દાદારની ઉત્તપનતીની નીર્મલ ભલી પેદાએશોની ઉપરજ થાય છે દરેકે દરેક કિરયાઓની ભેટો પવીત્ર ખુબી ભરેલી નીચલી મુખ્ય પેદાએશો ઉપર થાય છે.

પુલ, ફળ ખાલેશ નીર્મલ પાણી અશોષથી ભરપુર અનાજ ઘી અને દુધ તેમજ ચોકસ ઓરવરો અને માથના પવીત્ર કલામોની હોય છે દાદારની એ નીર્મલ અને ખાલેસ પેદાએશોની હાજરી વગર પવીત્ર આતમીક કીરયાઓ થઈ શકતી નથી. “હુર્વતા” અને “અમરેતાત” થી ઉત્તપન થયેલા પવીત્ર ઓરવરો, ખેહમન અમશાસ્પંદની ભલી પેદાએશોમાંથી ઉત્તપન થયેલું ખાલેશ દુધ અને ઘી અને નીર્મલ અરદવીશુરન પાણી ઉપર માથના પવીત્ર મંતરની કીરયાઓ થાય છે અને એ પવીત્ર ચીજો દરેકે દરેક કીરયામાં નીરમલ ખાલેશ ભેટો તરીકે આગેવાની ભર્યો ભાગ લે છે. ખરસમની પવીત્ર કીરયા જેવી યજ્ઞશને પીરપરદ અને વંદીદાદ ધણી ચઢને દરજેની જરથોસ્તી ધરમની ખુલંદ કીરયાઓ છે તેમાં ઉપલી પવીત્ર ભેટો સાથે કીરયા કામોમાં વપડાતા ઘટતા વાશણોને તેમજ આગાનો ગણી ચોકસ વાશણોની પણ સાથે સાથે ભેટો આપવામાં આવે છે. શેહનશાહી રાજ અમલમાં યજ્ઞદ અમશાસ્પંદોની અને મીનોષ ફરેસ્તાઓની કીરયા આરાધના કરતા હતા તે સુનેરી આગાતોથી “સુનાના અસ્તામાના વાશણો” ઉપર કરતા હતા હાલના વખતમાં તાંબુ કાંથુ જરમન અથવા રૂપાના વાસણો ઉપર એ મોતેઅર કીરયાઓ થાય છે તેને નેકનામીના ગુલુવાલા આર્થવનો અસતામાના વાસણો તરીકે ખાલખે છે.

અશતામાનો અવસ્તા બોલ. “ઉશતા અહમાઇ” એનો અર્થ “આઆદી અથવા સુખાકારી તે શખસને હોજો” એવો થાય છે ઇજશને જેને નામે કરવાનાં આવે છે તેના આતમાને આઆદીને સુખજ ઉત્તપન થાય

એજ મુખ્ય નેમ કિયા કરાવનાર ધર્મી જરથોસ્તીની હોય છે ત્યારે “ અસ્તામાંના વાસણો ” તે ગુજર પામેલાંના રવાનોને ચઢતે દરજ્જેનું બેઠ-શતનું સુખ આપનાર આલાતો છે અથવા ગેતીની દુન્યામાંથી મીનોઈ દુન્યામાં કિયાની ભેટો લઈ જનારા વાયરલેશ ખેતરી ગોઠવવાના વીજળીક ઓળંગરો જેવાં છે.

એ “ અવસતામાંના વાસનો પણ તે તેત્રીસની સંખ્યામાંનીયે મુજબ હોય છે. (૧) હોમનું ફેલીયું (૨) જોરનું પુલીયું (૩) વરસનું પુલીયું (૪) વરસ બાંધવાની વીટી (૫) વરસ ઢાંકવાની રકાખી (૬) હોમશરી ઉરવરામ મુકવાની રકાખી (૭) હાવોનીમ (૮) દરન મુકવાની રકાખી (૯-૧૦) પર હોમનું પુલીયું અને તેની રકાખી (૧૧) હોમ ગાળવાનું પુલીયું (૧૨) હોમ ગાળવાની ચારની અથવા રકાખી (૧૩-૧૪) બે મોહરા (૧૫) ખરશમનાં તાથો (૧૬) જીવામનો તશનો. (૧૭) લાલો. (૧૮) કુંડી (૧૯) કુંડી-પરનો ખુમચો. (૨૦) આતશનું આફરગાનીયું. (૨૧) કાહારનું. (૨૯-૨૩) બે કરશીઆ. (૨૪) પાતરી લાવવાની છરી. (૨૫-૨૬) જીવામ રાખવાનું પુલીયું અને તેની ઉપરની રકાખી. (૨૭) હોમ રાખવાના પુલીયા ઉપરની રકાખી. (૨૮-૨૯) દરન ચીતીઆં રાખવાની લંગડી અને તેની ઉપરની ખુમચી (૩૦) સુખડ લોખાનનો ખુમચો. (૩૧) તાએ શાકરી (૩૨-૩૩) ચાપીઓ અને ચમચ.

છજશનેની પવીત્ર કિયામાં એ તેત્રોશ વાસણોની પહેલે અગત હોય છે કદાચ એમાં કાંઈ ઘટ હોય તો કાંઈ ફેરફાર સાથે ચાલી શકે છે. પણ એ વાસણ ઉપરાંત મુખ્ય દસ ચીજોની હાજરીની જરૂર છે (૧) વરસ (૨) હોમશરી (૩) ઉરવરામ (૪) દરન (૫) નરી પુત્ર આતશ (૬) એવી અંધન બનાવવાની પાતરી (૭) જીવામને માટે બકરી (૮) ગોમુદો યાને ઘી (૯-૧૦) સુખડ લોખાન એ મુખ્ય દસ ચીજો વગર છજશનેની પવીત્ર કીરયા થઈ શકતી નથી.

